



T.C.

ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ

LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

KAMU YÖNETİMİ ANABİLİM DALI

**TÜRK SİYASAL HAYATINDA ADİL DÜZEN SÖYLEMİ ÇERÇEVESİNDE
MEVCUT SİSTEMİN DEĞERLENDİRİLMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

MUSTAFA GÜNGÖR

Tez Danışmanı

DOÇ. DR. FİLİZ TUFAN EMİNİ KURTULUŞ

ÇANAKKALE – 2022



T.C.

ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

KAMU YÖNETİMİ ANABİLİM DALI

**TÜRK SİYASAL HAYATINDA ADİL DÜZEN SÖYLEMİ ÇERÇEVESİNDE
MEVCUT SİSTEMİN DEĞERLENDİRİLMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

MUSTAFA GÜNGÖR

Tez Danışmanı

DOÇ. DR. FİLİZ TUFAN EMİNİ KURTULUŞ

ÇANAKKALE – 2022



T.C.
ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ



Mustafa GÜNGÖR tarafından Doç. Dr. Filiz Tufan Emine KURTULUŞ yönetiminde hazırlanan ve **25/11/2022** tarihinde aşağıdaki jüri karşısında sunulan “**Türk Siyasal Hayatında Adil Düzen Söylemi Çerçevesinde Mevcut Sistemin Değerlendirilmesi**” başlıklı çalışma, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü **Kamu Yönetimi Anabilim Dalı**’nda **YÜKSEK LİSANS TEZİ** olarak oy birliği ile kabul edilmiştir.

Jüri Üyeleri

İmza

Doç. Dr. Filiz Tufan Emine KURTULUŞ

(Danışman)

Prof. Dr. Mustafa GÖRÜN

Doç. Dr. Fatma Okur ÇAKICI

.....

.....

.....

Tez No : 10514396

Tez Savunma Tarihi : 25/11/2022

.....
Doç. Dr. Yener PAZARCIK
Enstitü Müdürü

.././20..

ETİK BEYAN

Kuralları'na uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmasında; tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi, tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu, tez çalışmasında yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi, kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı, bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu, bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi taahhüt ve beyan ederim.

Mustafa GÜNGÖR

25/11/2022

TEŞEKKÜR

Bu tezin gerçekleştirilmesinde, çalışmam boyunca benden yardımlarını esirgemeyen saygıdeğer danışman hocam Doç. Dr. Filiz Tufan Emimi KURTULUŞ'a, çalışmamın çeşitli aşamalarında fikirleriyle ufkumu açan ve bana yol gösteren değerli hocalarım Prof. Dr. Mustafa GÖRÜN'e ve Dr. İsmail KAYAR'a en kalbi duygularıyla teşekkür ederim.

Ayrıca çalışma süresince tüm zorlukları benimle göğüsleyen ve desteklerini benden esirgemeyen başta eşim olmak üzere, hayatımın her evresinde bana destek olan değerli aileme de sonsuz teşekkürlerimi sunarım.”

Mustafa GÜNGÖR
Çanakkale, 2022

ÖZET

TÜRK SİYASAL HAYATINDA ADİL DÜZEN SÖYLEMİ ÇERÇEVESİNDE MEVCUT SİSTEMİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Mustafa GÜNGÖR

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Kamu Yönetimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi

Danışman: Doç. Dr. Filiz Tufan Emimi KURTULUŞ

25/11/2022, 144

Bugün sosyal, ekonomik ve siyasi hayatımızda ortaya çıkan problemleri çözüme kavuşturabilmek için bu sorunların kaynağına inerek, bunlara neden olan unsurların hassasiyetle tespit edilmesi ve bunların ortadan kaldırılmasına yönelik detaylı ve kapsamlı çalışmalar yapılması gerekmektedir. Adil Düzen’de, bu sorunların sistemi meydana getiren unsurların çeşitli özelliklerinden kaynaklandığı ve mevcut sistem içinde bu sorunlara çözüm üretilmeyeceği iddia edilmektedir.

Adil Düzen, her ne kadar Millî Görüş Hareketi'nin temel tezi olarak öne sürülmüş gibi görünse de aslında bu sistemin prensipleri, Allah'ın peygamberleri aracılığıyla vahyedilen ilahi düzeninin çok eski zamanlara kadar uzanan gerçeklerine dayanmaktadır. Dolayısıyla bu düzen, insanlık tarihi kadar eski bir anlayışa sahip olup temel esasları buna göre tanzim edilmiştir. Bu nedenle Adil Düzen’de, peygamberlerin batıl ile olan mücadelesine atıfta bulunularak, yeryüzündeki çatışma ve çekişmelerin temelinde hak ve batıl mücadelesinin yattığı ileri sürülmektedir. Sistemde hem hakkın dayandığı hem de batılın dayandığı temel esaslar belirlenmiştir. Bir şeyin doğruluk ve saadet yolu olan hak yol mu, yoksa zulüm ve sömürü yolu olan batıl bir yol mu olduğu, bu esaslardan hangilerine dayandığının tespit edilmesiyle ortaya çıkarılmaktadır.

Çalışmanın ilk bölümünde, Adil Düzen kavramı, tarihsel süreci ve hak ve batıl anlayışın dayandığı temel esaslar incelenmiştir. Sonraki bölümde, bugün dünya üzerinde yaşadığımız ve şahit olduğumuz toplumsal dengesizlikler, aşırı gelir eşitsizliği, ekonomik istikrarsızlıklar, fakirlik vb. konular çeşitli raporlardan elde edilen verilerle de tespit ve teyit

edilmiş ve bunlara neden olan sömürü ve emperyalist anlayışın arka planında yatan zihniyetin kaynakları saptanmaya çalışılmıştır. Daha sonraki bölümlerde ise Adil Düzen’de sorunların ana kaynağına inilerek, tespit edilen mevcut problemlere karşı ne gibi çözüm yolları getirildiği üzerinde durulmuştur. Son olarak Necmettin Erbakan’ın 1992 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi’nde verdiği Adil Ekonomik Düzen konulu konferans yazıya aktarılmış ve ilgili veriler MAXQDA 2020 nitel veri analiz programında analiz edilerek elde edilen çıktılar yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hak ve Batıl, Düzen, Siyonizm, Faizci Kapitalist Nizam, Dolar, Emperyalizm ve Sömürü



ABSTRACT

THE EVALUATION OF THE CURRENT GLOBAL SYSTEM WITHIN THE FRAMEWORK OF JUST ORDER DISCOURSE IN TURKISH POLITICAL LIFE

Mustafa GÜNGÖR

Çanakkale Onsekiz Mart University

School of Graduate Studies

Master of Science Thesis in Department of Public Administration

Supervisor: Doç. Dr. Filiz Tufan Emini KURTULUŞ

25/11/2022, 144

To solve the problems that arise in our social, economic, and political lives today, it is necessary to go down to the source of these problems, scrupulously identify the factors that cause them and do detailed and comprehensive research for the goal of overcoming these problems. In the Just System, it is claimed that the current problems arise from the very characteristics of the various components of the system itself, which does not present any solutions to overcome these problems.

While the Just Order seems to have been suggested as the fundamental tenet of the modern National View Movement, its principles actually date back to the facts of the divine order revealed through the prophets of God going back to ancient times. Therefore, this order is based on an understanding as old as human history, and its basic principles have been codified accordingly. For this reason, by referring to the struggle of the prophets against falsehood, it is argued in the Just Order that the basis of conflicts in the world is the struggle between the (divine) truth and the (wicked) falsehood. In the system, the basic principles of both truth and falsehood are determined, and whether something is of the truth, which is the way of righteousness and happiness, or of the falsehood, which is the way of oppression and exploitation, is established in accordance with its principles.

In the first part of the study, the concept, the historical process, and the basic principles of the Just Order were examined, along with the notions of truth and falsehood in this framework. In the next part, topics such as social imbalances, excessive income inequality, economic instability, poverty, etc. were identified and corroborated. The

imperialist and exploitative mentality behind these issues was then attempted to be determined. In the following chapters, the main source of the problems in the Just Order, and what kind of solutions were brought against the existing problems that were determined were emphasized. Finally, the conference on Fair Economic Order, given by Necmettin Erbakan at the Middle East Technical University in 1992, was transcribed. The resulting data were analyzed using the MAXQDA 2020 qualitative data analysis program, and the outputs were interpreted accordingly.

Keywords: Right and False, Order, Zionism, Interest Capitalist Order, Dollar, Imperialism and Exploitation



İÇİNDEKİLER

Sayfa No

JÜRİ ONAY SAYFASI.....	i
ETİK BEYAN.....	ii
TEŞEKKÜR.....	iii
ÖZET	iv
ABSTRACT	vi
İÇİNDEKİLER	viii
SİMGELER ve KISALTMALAR.....	xiii
TABLolar DİZİNİ.....	xiv
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	xv

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

İKİNCİ BÖLÜM

KAVRAMSAL VE KURAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Adil Düzen Kavramı ve Tarihsel Süreci.....	4
2.1.1. Adil Düzen Kavramı.....	7
2.2. Adil Düzen'in Esasları.....	12
2.3. Adil Düzen'de Hak ve Batıl Kavramı ve Düzeni Meydana Getiren Prensiplerin Bu Esaslara Göre Tanzimi.....	14
2.3.1. Batıl Zihniyetin Hak Esasları.....	14
Kuvvet.....	15
Çoğunluk.....	15
İmtiyaz.....	16
Çıkar (Menfaat).....	16
2.3.2. Hakkı Üstün Tutan Zihniyetin Hak Esasları.....	17
İnsan Hakları.....	17
Yaşama Hakkı.....	19
Neslin Korunması Hakkı.....	19

Mülkiyet Hakkı.....	19
Aklın Korunması Hakkı.....	20
İnancın Korunması Hakkı.....	21
Emek.....	24
Mukavele.....	24
Adalet.....	25

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MEVCUT DÜNYA NİZAMI

3.1. Adil Bir Düzene İhtiyaç Duyulmasının Nedenleri.....	29
3.2. Emperyalist ve Sömürgeci Tutumun Nedenleri.....	31
3.3. Irkçı Emperyalizm ya da Siyonizm.....	32
3.3.1. Anti Siyonist Yahudilerin Siyonistlere Yönelik Eleştirileri.....	34
3.3.2. Siyonist İdeolojinin Dayanakları ve Kitabın Tahrifatı.....	36
Çelişkiler.....	37
Siyonizm ve Üstün Irk İnancı.....	37
Sömürü Anlayışı ve Emperyalist Fikirler.....	39
Mutlak Güç Sahibi Tanrı İnancına Dair Çelişkiler.....	40
Peygamberlere İfade Edilmesi Mümkün Olmayan Sapkınlık ve Gayri	41
Ahlaki Durumlar.....	
3.4. Sömürü Araçları.....	45
3.4.1. Doların Rezerv Para olması ve Bretton Woods Sistemi.....	49
3.4.2. Petro-Dolar Sistemi.....	54
3.4.3. Diğer Sömürü Araçları.....	57
3.5. Faizci Kapitalist Düzenin Beş Sömürü Mikrobu.....	59
3.5.1. Faiz.....	60
3.5.2. Haksız Vergi Sistemi.....	65
3.5.3. Darphane (Karşılıksız Para Basma ve Kaydi Paralar).....	67
3.5.4. Kambiyo.....	68
3.5.5. Bankacılık Sistemi ve Kredi Dağıtımındaki Adaletsizlikler.....	71

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
ADİL EKONOMİK DÜZEN

4.1. Adil Ekonomik Düzen'in Temel Esasları.....	73
4.2. Ekonomik Düzenin Genel Esasları.....	75
4.3. Ekonomide Devletin Görevi.....	76
4.4. Para İle İlgili Esaslar.....	77
4.4.1. Para=Mal İlkesi.....	79
4.4.2. Faiz Yok İlkesi.....	79
4.4.3. Karşılıksız Para Yok İlkesi.....	80
4.4.4. Paranın Eşyayla Tanımlanması İlkesi.....	81
4.5. Adil Ekonomik Düzen'in Krediyile İlgili Esasları.....	83
4.5.1. Ortaklıklar.....	84
4.5.2. Müktesep Hak Kredisi.....	85
4.5.3. Emek Karşılığı Kredi.....	86
4.5.4. Rehin Karşılığı Kredi.....	87
4.5.5. Ödenmiş Vergi Karşılığı Kredi.....	87
4.5.6. Yatırım Projesi Karşılığı Kredi.....	87
4.5.7. Selem Senedi Karşılığı Kredi.....	89
4.6. Adil Ekonomik Düzen'in Vergi İle İlgili Esasları.....	90
4.6.1. Adil Düzen'de Devletin Geliri.....	90
Verginin Hizmet Karşılığı Olması Prensibi.....	92
“Tek Vergi” Prensibi.....	92
Verginin Üretim Cinsinden Verilmesi Prensibi.....	93
Gelirden Vergi Alınmaması Prensibi.....	93
Ödenen Vergi ile Orantılı Olarak Hizmetlerden Yararlanmada Öncelik...	94
Verginin Beyana Göre Olması Prensibi.....	94
Üretimden Alınacak Pay Anayasa ile Belirlenir Prensibi.....	95
4.6.2. Adil Düzen'de Devletin Geliri Daha Fazladır ve Hızla Artar.....	96
4.6.3. Adil Düzen'de Vergi Açık, Sade ve Barışçıdır.....	97
4.6.4. Adil Düzen'de Vergi Ekonomik ve Sosyal Yapıyı Güçlendirir.....	99
4.7. Adil Düzen'de Sosyal Güvenlik ile İlgili Esaslar.....	100
4.7.1 Adil Düzen ile Mevcut Sistemin Sosyal Güvenlik Açısından Karşılaştırılması.....	102

BEŞİNCİ BÖLÜM
NECMETTİN ERBAKAN'IN ODTÜ ADİL EKONOMİK DÜZEN
KONFERANSI BAĞLAMINDA MEVCUT SİSTEM VE ADİL
EKONOMİK DÜZEN'İN KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

5.1. Araştırmanın Konusu ve Problemi.....	104
5.2. Araştırmanın Amaç ve Önemi.....	105
5.3. Araştırmanın Yöntemi.....	105
5.4. Araştırmanın Deseni ve Kullanılan Araştırma Teknikleri.....	106
5.5. Veri Toplama ve Analiz Süreci.....	107
5.6. Araştırmanın Kapsamı ve Sınırlılıkları.....	107
5.7. Araştırma Bulgularının Değerlendirilmesi.....	108
5.7.1. Mevcut Sistemde Sorunlara Yol Açan Nedenler.....	108
5.7.2. Mevcut Sistemde Ortaya Çıkan Problemler.....	110
5.7.3. Mevcut Sistemde Sorunlara Yol Açan Nedenler ve Sistemin Ortaya Çıkardığı Problemler Arasındaki İlişki.....	112
5.7.4. Mevcut Sistemin Analizi.....	113
5.7.5. Mevcut Sistemde Zihniyetin Diğer Kodlarla İlişkisi.....	115
5.7.6. Mevcut Sistemde Verginin Diğer Kodlarla İlişkisi.....	116
5.7.7. Mevcut Sistemde Bankacılık ve Kredinin Diğer Kodlarla İlişkisi.....	118
5.7.8. Adil Düzen'in Temel Esasları Yoğunluk Analizi.....	120
5.7.9. Adil Düzen'in Uygulanmasının Sonuçlarını Gösteren Yoğunluk Analizi..	122
5.7.10. Adil Düzen'in Temel Esasları ve Bu Esasların Uygulanmasının Sonuçları Arasındaki İlişki.....	124
5.7.11. Adil Düzen Tek Vaka Analizi.....	126
5.7.12. Adil Düzen'de Zihniyetin Diğer Kodlarla İlişkisi.....	128
5.7.13. Adil Düzen'de Vergi Sisteminin Diğer Kodlarla İlişkisi.....	130
5.7.14. Adil Düzen'de Bankacılık ve Kredi Sisteminin Diğer Kodlarla İlişkisi...	132

ALTINCI BÖLÜM
SONUÇ VE ÖNERİLER

KAYNAKÇA.....	140
EKLER	I

EK 1. 1992 ODTÜ Adil Ekonomik Düzen Konferansı	I
ÖZGEÇMİŞ	XLIV



SİMGELER VE KISALTMALAR

ABD	Amerika Birleşik Devletleri
FED	Federal Reserve
IATA	The International Air Transport Association
IMF	International Monetary Fund
MPI	Multidimensional Poverty Index
OPEC	Organization of Petroleum Exporting Countries
OPHI	Oxford Yoksulluk ve İnsani Gelişme Girişimi
SDG	Sustainable Development Goals
UHİM	Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi
UNDP	United Nations Development Programme

TABLULAR DİZİNİ

Tablo No	Tablo Adı	Sayfa No
Tablo 1	Tarih Boyunca Hakkı ve Kuvveti Üstün Tutan Medeniyetler...	6
Tablo 2	Birleşik Devletler Ödemeler Dengesi Grafiği.....	58
Tablo 3	Birleşik Devletler Ödemeler Dengesi.....	58
Tablo 4	Adil Ekonomik Düzen'in Temel Esasları.....	77
Tablo 5	Mevcut Sistemde Sorunlara Yol Açan Nedenler.....	112
Tablo 6	Mevcut Sistemin Ortaya Çıkardığı Problemler.....	114
Tablo 7	Adil Düzen'in Temel Esasları.....	125
Tablo 8	Adil Düzen'in Uygulanmasının Sonuçları Yoğunluk Tablosu..	127
Tablo Ek 1	Alman Toshiba Reklamı ve Ehlamlar.....	XVI

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil No	Şekil Adı	Sayfa No
Şekil 1	ABD Doları.....	47
Şekil 2	Mevcut Sistemde Sorunları Yol Açan Nedenler ve Sistemin Ortaya Çıkardığı Problemler Arasındaki İlişki.....	115
Şekil 3	Konferanstan Elde Edilen Verilere Göre Mevcut Düzenin Tek Vaka Analizi.....	117
Şekil 4	Mevcut Sistemde Zihniyetin Diğer Kodlarla İlişkisi.....	118
Şekil 5	Mevcut Sistemde Verginin Diğer Kodlarla İlişkisi.....	120
Şekil 6	Mevcut Sistemde Bankacılık ve Kredinin Diğer Kodlarla İlişkisi...	122
Şekil 7	Adil Düzen'in Temel Esaslarıyla Bu Esasların Uygulanmasının Sonuçları Arasındaki İlişki.....	128
Şekil 8	Konferanstan Elde Edilen Verilere Göre Adil Düzen'in Tek Vaka Analizi.....	131
Şekil 9	Adil Düzen'de Zihniyetin Diğer Kodlarla İlişkisi.....	132
Şekil 10	Adil Düzen'de Verginin Diğer Kodlarla İlişkisi.....	134
Şekil 11	Adil Düzen'de Bankacılık ve Kredi Sisteminin Diğer Kodlarla İlişkisi.....	136

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

İnsanların nasıl bir dünyada, nasıl bir sistem içinde yaşadığını bilmeleri önemlidir. Dünyada hâkim olan sistemin temel karakteristiğini iyi anlamak ve onun zararlarından sakınmak gerekmektedir. Batı liberal-kapitalist sistemin, temelde sömürüyü esas alan bir model olduğu ileri sürülmektedir. Bu düzen, toplum içinde bir sınıf çelişkisi meydana getirerek öncelikle içeride, sonra da yeni pazarlar bulmak ve hammadde ihtiyacını karşılamak amacıyla dışarıda yürütülen bir sömürge faaliyeti üzerine kurulmuştur. Ayrıca bütün bu faaliyetlerin söz konusu sömürüye maruz kalan insanlar tarafından hissedilmemesi için ustalıklı ve gayet sistemli bir şekilde yapılması gerekmektedir. Bunun için de teknolojik, sanatsal, kültürel ve bilimsel tesir vasıtalarıyla insanlar etki altına alınmaktadır.

Peki bütün bu iddialar hangi ölçüde doğrudur? Eğer Adil Düzen söylemi çerçevesinde ülkemizi de etkisi altına alan ve sosyal, siyasi, ekonomik ve kültürel alanlarda son derece etkin olan bu sistem, problemlerin ana kaynağını teşkil etmekteyse, bu iddialar üzerinde araştırma yapmak ve meselenin gerçek boyutlarını ortaya çıkarma çabası içine girmek en önemli uğraş haline gelmektedir. Bu sebeple toplumsal ve iktisadi alanda ortaya çıkan problemlere köklü ve kalıcı çözümler sunduğu iddiasıyla ortaya atılan Adil Düzen sistemi, üzerinde durulması gereken önemli bir konu olarak ele alınmak istenmiştir.

Tanzimat'tan bugüne kadar gelen süreç içinde Batı düşünce, felsefe ve pratikleri Türk siyaset düşüncesini derinden etkilemiştir. Türkiye'de II. Mahmut döneminden itibaren yapılan ve yapılmak istenen bütün reformların ana eksenini bu anlayış ve tutum belirlemiştir. O zamana kadar mevcut olan ve düzenli şekilde işleyen Osmanlı yönetim anlayışındaki bu temel değişimin en büyük nedeni Batı karşısında üstün ve hâkim konumda bulunan devletin zayıflaması ve Batı ile olan ilişkilerinin bu durumun tersine bir hale evrilmesi olmuştur. Devlet politikalarının belirlenmesi, kurumların yeniden yapılandırılması, toplumsal düzenin sağlanması vb. siyasal, sosyal ve kültürel konularda Batının örnek alınması gerektiğini savunan aydınlar ve devlet adamlarının yanında, onların bu düşüncelerinin yanlış ve hatalı olduğunu savunan ve çare olarak da toplumun kendi kültür, medeniyet ve inanç köklerini işaret eden, çözümün bunlarda aranması gerektiğini belirten, özellikle ulema sınıfına mensup ilim adamları ve aydınlar da mevcuttu. Bu durum bugün de çok fazla bir değişikliğe uğramış

değildir. Aynı kısır tartışma ve çekişmeler bu iki temel düşünce ekseninde devam etmektedir. Bu durum dışarıdan, devletin hangi temel felsefe, inanç ve kurallar doğrultusunda kendisine yön tayin etmesi gerektiğini belirleyemeyen ve bocalayan zayıf bir görüntü vermesine neden olmaktadır.

Çağdaşlaşma düşüncesini savunan ve bu amaca yönelik Batı medeniyet ve tasavvurunu kendilerine rehber edinen seküler zümreye karşı, İslamcılık düşüncesi antitez olarak ileri sürülmüş olmasına karşın, bu düşüncüyü savunanlar mevcut problemlere karşın bütüncül bir yapı içinde teşkilatlanmamış, bu bakımdan söz konusu düşünce teorik ve pratik manada sistematik bir bünyeye kavuşturulamamıştır. 1960 yılının sonlarına gelindiğinde (1969) İslami bir karakter taşıyan ve model olarak “Adil Düzen” tezini ortaya atmış, siyasal ıslahatçı bir hareket ortaya çıkmıştır. Kendisini Millî Görüş Hareketi olarak tanımlayan bu oluşumun ileri sürdüğü ve sistematize ettiği bu söylem, devlet ve toplumun sorunlarının temel kaynağını teşhis ederek bu sorunların çözümüne dair reçeteler sunmaktadır. Bu hareketin en temel ve dikkat çekici savı, Türkiye’de uygulanan Batı menşeli liberal kapitalist sistemin içinde barındırdığı birtakım mikropların -Adil Düzen söyleminde düzenin mikropları olarak ifade edilmektedir- sosyal, siyasi ve iktisadi alanda birtakım hastalıklara neden olduğudur. Adil Düzen fikrini savunanlara göre, bu hastalıklardan kurtulmanın yolu, ilhamını Müslüman-Türk toplumunun sahip olduğu tarih, medeniyet ve manevi mirasından alan ‘Adil Düzen’e geçmek ile mümkündür. Bu noktada, ileri sürülen fikir ve iddialar ile ilgili birçok soru işaretleri karşımıza çıkmaktadır:

- Ülkemiz, geçmişten günümüze gelen süreç içinde yaşadığı problemleri, mevcut sistemin benimsediği ve öngördüğü kurallar ve metotlar çerçevesinde çözüme kavuşturabilir mi?
- Ülkemizde ve dünyada ortaya çıkan ekonomik ve toplumsal sorunlar sisteme içkin olan ve bizatihi sistemin kendisinden kaynaklanan sorunlar mıdır?
- Pratik manada uygulama imkânı bulmamış; teoride çözüm yolları sunan ve bazı siyasi çevrelerce bulanık ve muğlak olarak görülen Adil Düzen söylemi ütöpik bir ideali mi yansıtmaktadır yoksa geçmişte uygulanmış ve şimdi de uygulanabilecek olan insanlığın saadetinin yolunu mu göstermektedir?

Çalışmamız bir bakıma bu soruların cevaplarına ikna edici cevaplar bulma amacı gütmektedir. Bu çalışma nitel bir araştırma olarak tasarlanmıştır. Araştırmada konuları irdelemek, bunlar arasında bağ kurmak ve kuramların doğruluk ve yanlışlığının tespitini yapabilmek için açıklayıcı araştırma ve içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Çalışma teorik ve uygulamalı bölümlerden oluşmaktadır. Çalışmada düzen kavramı, mevcut sistemin temel esasları ve öngördüğü ilkeler, mevcut sistemde ortaya çıkan problemler ve bunların sebepleri, Adil Düzen söyleminin ortaya çıkışının nedenleri ve mevcut sisteme yönelik eleştirileri ve çözüm yolları ele alınmıştır.



İKİNCİ BÖLÜM

KAVRAMSAL VE KURAMSAL ÇERÇEVE

Sosyal, siyasi ve iktisadi araştırmalar hayattan kopuk ve yaşamsal gerçeklerden uzak olmamalıdır. Bu çalışmaların yapılmasındaki öncelikli amaç, insanların bireysel ve toplumsal yaşamının çeşitli aşamalarında ortaya çıkan problemleri ve bunlara neden olan unsurları tespit etmek ve bunların ortadan kaldırılmasına yönelik çeşitli çareler ve çözüm yolları aramak olmalıdır. Bugün dünyanın muhtelif bölgeleri incelendiği zaman görülecektir ki insanların kahir ekseriyeti çok çeşitli zorluk ve sıkıntılarla beraber i ie yaşamaktadır. Dolayısıyla ilim adamları ve araştırmacılara bu problemlerin çözümüne kavuşturulması ve insanların saadet bulması noktasında büyük bir sorumluluk ve görevler düşmektedir.

Peki bütün bu çalışmalarda önce neyin ele alınması gerekmektedir? Üzerinde durulması gereken en önemli mesele nedir? Adil Düzen'e göre bu sorunun cevabı, bir ülkede veya dünyada hâkim bir sistem olarak uygulanan "düzen" meselesi üzerinde toplanmaktadır. Çünkü düzen her şeyin başı olması münasebetiyle çok önemlidir. Bu sebeple yürütölmekte olan sistem, hakkı üstün tutan ve adaletli temeller üzerine oturtulmuş bir düzen olmadıktan sonra insanlara saadet getirmesi mümkün olmamakta ve hatta bizzat düzenin kendisi bu problemlerin ana kaynağını teşkil edebilmektedir.

Dolayısıyla çalışmanın bu bölümünde adil bir düzen nasıl olmalıdır? Bir düzenin insanlara saadet getirmesi ve haklarını onlara tam olarak teslim etmesi için hangi esaslar üzerine inşa edilmesi gerekmektedir? Sömürü ve haksızlığa neden olan, ekonomik ve sosyal hayatta çok çeşitli problemler meydana getiren sistemler hangi özellikleri ve ilkeleri nedeniyle bu durumlara yol açmaktadır? gibi sorulara Adil Düzen perspektifi üzerinden cevaplar aranmaya çalışılacaktır.

2.1. Adil Düzen Kavramı ve Tarihsel Süreci

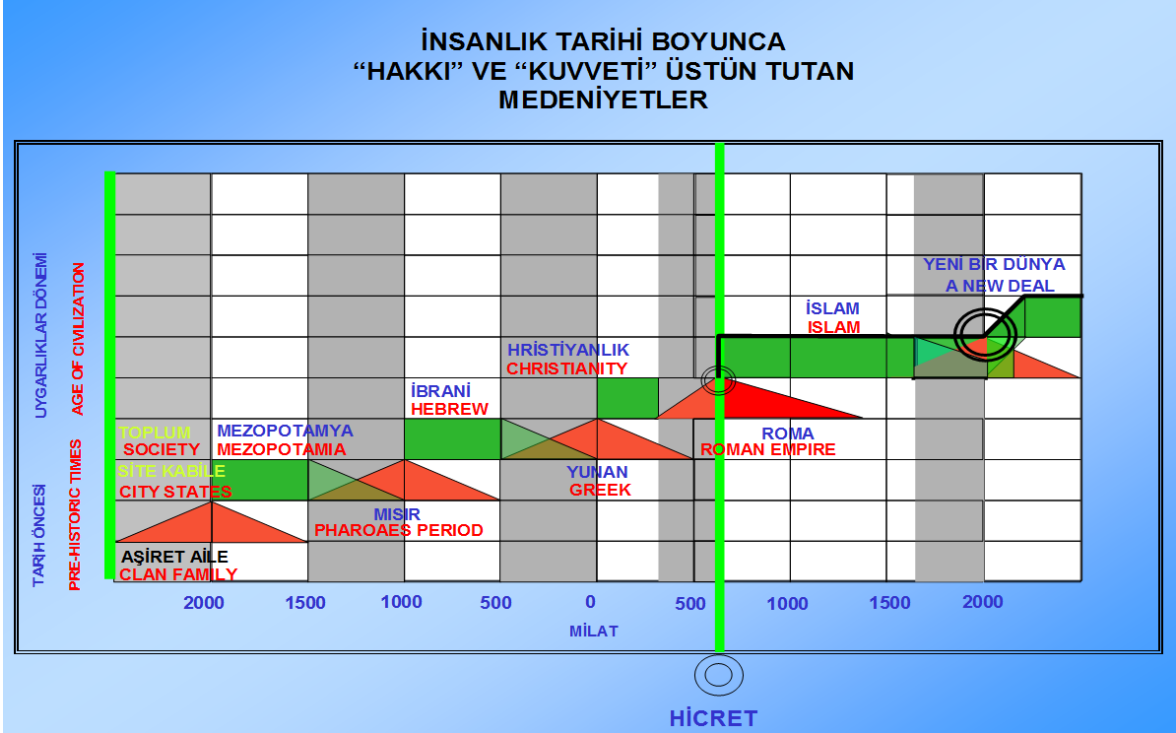
Adil Düzen her ne kadar "Millî Görüş" hareketi olarak bilinen siyasi oluşumun ileri sürdüğü bir tez olarak ortaya çıkmışsa da aslında geçmişi çok daha eskilere giden bir anlayışın ürünüdür. Buna göre insanlık tarihi hakkı veya kuvveti üstün tutan anlayışların birbiriyle çekiştiği bir mücadele alanıdır. Hakkı üstün tutan anlayış hak kavramı üzerine,

kuvveti üstün tutan anlayışta batıl kavramı üzerine oturtulmuştur. Hak kavramı peygamberler düzeninin mutlak doğrularını temsil etmekte ve vahye dayanan bir medeniyet inşa etmektedir. Hakkın mutlak doğruları temsil etmesi her hal ve şart altında bunların değişmez doğrular olduğu anlamına gelmektedir. Örneğin $2*2=4$ mutlak bir doğruyu temsil etmektedir çünkü bu geçmişte ve gelecekte, her hal ve şart altında doğru olduğu için hak olarak nitelendirilmektedir. Salt doğru olan şeyin ise durumu şarta bağlı olarak değişkenlik göstermektedir. Örneğin şemsiyenin yağmur yağdığı zaman kullanılması doğru iken yağmadığında kullanılması doğru olmayan bir durumu nitelendirmektedir. Bu nedenle hak merkezli medeniyeti inşa eden peygamberlerin getirdiği temel doğrular zamana ve mekâna bağlı olmayan mutlak doğrulardan meydana geldiği için bunlara dayanılarak ortaya çıkarılacak olan sistem de gerektiği şekilde uygulandığında insanlara saadet getirecektir. Batıl kavramı ise hak kavramının karşısında yer alan, her hal ve şart altında yanlış olan demektir. Bu sebeple batıl bir anlayış çerçevesinde ve onun doğrularına dayanılarak ortaya çıkacak olan bir sistem de nerede ve ne zaman uygulanırsa uygulansın insanlara saadet getirmeyecek aksine sömürü ve zulüm getirecektir.

Tarihsel süreç içinde kimi zaman hakkı üstün tutan anlayış yeryüzüne hâkim olmuş, kimi zaman da kuvveti üstün tutan kuvvet merkezli anlayış yeryüzüne hâkim olmuştur. Bu zihniyetlerin bu süreç içinde kuvvetlenip zayıflamasını gösteren tablo aşağıda gösterilmiştir:

Tablo 1

Tarih boyunca hakkı ve kuvveti üstün tutan medeniyetler



Buna göre Mezopotamya’da yazının icadıyla beraber aşiretlerin bir araya gelmesiyle siyasi bir güç meydana gelmiştir. Bunların içinden zamanla Firavun ve Nemrut gibi hükümdarlar ortaya çıkmıştır. İsimleri zulümle beraber anılan bu hükümdarların kuvvetli oldukları bir zamanda İbrahim peygamber gönderilmiş ve onun öğretileriyle, hakkı üstün tutan bir medeniyet kurulmuştur. Bu dönem devam ederken diğer tarafta Mısır medeniyeti zaman içinde güçlenmiş ve etkilendiği vahiy eksenli medeniyeti dejenere ederek kuvveti üstün tutan bir medeniyet inşa etmiştir. Mısır medeniyeti ve Firavunların güçlü olduğu bir dönemde ise Musa peygamber gönderilmiş ve hak merkezli anlayış tekrar hâkim olmaya başlamıştır. Bu esnada diğer tarafta Yunan medeniyeti güçlenerek Ortadoğu’yu işgal etmiştir. Yunanlılar da bu temas neticesinde hak merkezli medeniyetten etkilenmiş fakat zaman içinde bunu dejenere ederek kuvveti üstün tutan bir medeniyet inşa etmişlerdir. Bir müddet sonra İsa peygamber gönderilmiş ve tekrar hakkı üstün tutan bir medeniyetin temelini atarak ahlaki ilkeleri insanlığa öğretmiştir. Bu öğretilere dayanan medeniyet daha sonra Roma’yı etkilemiş ve Romalılar Hz. İsa’nın getirdiği dini ve öğretileri kabul etmişlerdir. Ne var ki Roma’nın eski pagan geleneği ve antik felsefenin etkisiyle bu medeniyet de tekrardan dejenere edilmiş ve kuvveti üstün tutan bir anlayış çerçevesinde

kurdukları medeniyet yeryüzünde hâkim olmuştur. Akabinde Roma'nın en güçlü olduğu bir zaman diliminde Muhammed Peygamber gelmiş ve getirmiş olduğu evrensel mesaj kısa zamanda karşılık bularak büyük bir inkişaf meydana getirmiştir. Böylece hakkı üstün tutan bu anlayış yeryüzünde hâkim olmaya başlamıştır. Son peygamberin hakka dayanan öğretileriyle kurmuş olduğu bu medeniyet bin yılı aşkın bir süre yeryüzüne hâkim olmuştur. Ne var ki 1600'lü yıllardan itibaren yeni kıtaların keşfi ve sermaye birikimiyle beraber Batı medeniyeti maddi gücü ele geçirmiştir. Zaman içinde yaşanan süreçte Batı, kuvvete dayalı bir anlayışla yeniden kendi medeniyetini hâkim kılabilmıştır (Erbakan, 2014a: 238).

Yaşanan tarihsel sürece bakarak bugün bir kırılma döneminde olduğumuzu söyleyebiliriz. Çünkü tecrübeler bize göstermiştir ki bir medeniyet kuvvetlenip en güçlü duruma geldiğinde kaçınılmaz olarak zayıflamaya ve zeval bulmaya başlamaktadır. Acaba Batı medeniyeti en kuvvetli olduğu bu zamanda zayıflayıp bir yıkılma ve zeval sürecine mi girecek yoksa dünyadaki hakim konumunu sürdürmeye devam mı edecektir? Sanırım bu sorunun cevabı yeryüzünde hakkı üstün tutan bir anlayışa göre kurulacak olan bir medeniyetin ortaya çıkıp çıkmamasına bağlı olarak değişecektir. İşte Adil Düzen, kuvvete dayalı olan emperyalist ve sömürgeci Batı medeniyetinin karşısına hakka dayanan ve sömürüye müsaade etmeyen bir anlayışla çıkmış ve yeryüzünde yeniden huzur ve saadeti tesis edebileceğini iddia etmiştir.

2.1.1. Adil Düzen Kavramı

Adil Düzen, Türkiye'de parti modelini benimsemiş bir siyasi oluşum olan Millî Görüş hareketinin tezi olarak ortaya atılmıştır. Bu hareket sosyal, siyasal, kültürel vb. birçok alanda ulusal ve uluslararası ölçekte önemli değişimlerin itici kuvveti olmuştur. (Tuğrul, 2017: 617). Millî Görüş hareketi, 1969 yılında bağımsızlar hareketi ve akabinde Millî Nizam Partisi'nin kurulmasıyla başlamıştır. Millî Nizam Partisi ve toplumsal tabanını, taşra kökenli dindar ailelerden gelen ve Cumhuriyetin eğitim kurumlarında yetişen yeni seçkinler, taşrada sınıai ve ticari faaliyetlerle iştigal eden dindar girişimciler ve yine taşrada ve büyük kentlerde yaşayan dar gelirli dindar kesimler olmak üzere üç toplumsal tabakanın oluşturduğu söylenebilir. Kimi zaman farklı arayış ve beklentiler içinde olan bu kesimleri bir araya

getiren düşüncenin ise soyut bir İslam kardeşliği motifine dayandığı ileri sürülmektedir. (Çakır, 2004: 545).

Bu nedenle Millî Görüş hareketi ve bu hareketin taşıdığı düşüncenin ürünü olan Adil Düzen kavramının İslami bir karakter taşıdığı iddia edilebilir. Nitekim Reşat Nuri Erol, Millî Gazetede yayınlanan bir makalesinde “Adil Düzen’i İslam düzeni olarak takdim edebiliriz” başlıklı bir yazı neşretmiştir. Erol bu yazısında, Adil Düzen’in aslında İslam düzeni olduğunu ve Erbakan başkanlığında Akevler ekibi olarak ona neden İslam düzeni değil de Adil Düzen dediklerini iki sebebe bağlamıştır. İlki yanlış anlaşılma endişesidir. Bu, İslam kelimesinin son zamanlarda dejenere edilmesiyle ilgili bir durumdur. İslam düzeni demek yalnız Kur’an düzeni demek değil Hz. Adem’den kıyamete kadar devam edecek olan peygamberler düzenidir. Diğeri ise bu kavramın ortaya çıktığı günün koşullarında İslam düzeni demenin laikliğe aykırı olduğu ve bu sebeple söylem olarak bu kavramın kullanılmasının partinin kapatılmasıyla cezalandırılacağı endişesiydi. Ancak bugün rahatlıkla Adil Düzen, İslami bir düzen olarak takdim edilebilir demektir (Erol 2018).

Yine bu bağlamda Erbakan, Sovyetler bloğu dağıldıktan sonra, önemli bir devlet adamı ve bir dönem ülkemizde de büyükelçi olarak görev yapmış olan Albert Çernişev’in davetlisi olarak, Adil Düzen hakkında bilgilendirme yapmak amacıyla gittiği konferansta, Çernişevle aralarında geçen diyalogdan şu şekilde bahsetmektedir (Erbakan, 2013: 205-206):

“– Sayın Erbakan! Biz biliyoruz ki her sosyal ve ekonomik sistemin bir kültür kökeni vardır. Bu bakımdan bize sunduğunuz bu Adil Düzen’in hangi kültür temellerinden çıkartıldığını merak ediyorum.

Biz de dedik ki:” Sayın Çernişev! Siz neyi arıyorsunuz?”

- Sovyetler dağılıyor. Biz gerçeği arıyoruz.

- Sizce gerçek nedir?

- Gerçek gerçektir, başka ne olabilir?

- Gerçek Allah’ın kâinatta yarattığı her şeydir. Gerçek önümüzde duruyor. Bizim onu görmemiz lazım.

- Ama bizim bulduğumuz şey ilmi olsun istiyoruz.

- *Tabii ki ilmi olacak. Fakat önce ilmi tarif etmemiz lazım. İlim, Allah'ın kâinata koyduğu kanunlarını bulmaktır. İster aklınızı çalıştırarak o kanunlara tabii bir şekilde ulaşın, isterseniz Allah'ın gönderdiği Kur'an-ı Kerim'e bakın, aynı sonuçlara ulaşırsınız. Çünkü bizim düşüncemize göre bir gerçeği ilimde bulduğumuz zaman, aynı gerçeği dinde de bulmamız lazımdır. Bu bakımdan "ilim+din= gerçek" formülü geçerlidir."*

Burada Erbakan'ın dinden kastettiği şeyin herhangi başka bir dinden ziyade İslam dini olduğu açık bir şekilde anlaşılmaktadır. İslam'da devlet ve yönetim anlayışının temelinde ise adaletin tesis edilmesi, zulmün önlenmesi, insan haklarının muhafaza edilmesi ve meşruiyetin haktan ve halktan alınmasını gerekli gören bir hukuki düzenleme mevcuttur. Bunları gerçekleştirmenin yolu adalet, hakkaniyet, şura ve ehliyet (liyakat) çerçevesi içindeki şartlara riayet etmek olarak belirlenmiştir (Kutlu, 2008: 7). Kur'an'ın beyan ettiği şekilde ulaşılmak istenen ahlaklı ve adil bir toplum, belirtilmiş bulunan bu ilkeler doğrultusunda, sosyo-ekonomik ve kültürel değişimler de göz önünde bulundurularak, Müslümanlar tarafından meydana getirilecek olan siyasi sistemler ile gerçekleştirilecektir. Kur'an temel prensipleri vaaz ederek, bu temel prensipler etrafında oluşturulacak olan sistemin sorumluluğunu insana yüklemiştir (Onat, 1997: 87) Adil Düzen de belirlenen bu temel prensipler itibarıyla asırlar boyu, insanlık tarihinde belirli dönemlerde o günün şartları ve ihtiyaçlarına göre uygulanmıştır. Ne var ki içinde bulunduğumuz şartlara göre maalesef bugün hiçbir ülkede tam manasıyla bütüncül bir sistem olarak uygulanmamaktadır (Erbakan, 2014a: 287-288).

Tarihsel süreç içinde insanların zamanla çoğalıp ihtiyaçlarının artması, bu ihtiyaçları temin ve tedarik etme noktasında çeşitli ilmi, siyasi ve ekonomik safhaların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu safhalar da bir taraftan o devirlerin medeniyetlerini etkilemiş, medeniyetler de bu safhalar ve bunların ortaya çıkardığı çeşitli sistemler üzerinde tesirler meydana getirmişlerdir. (Erbakan, 2014a: 284-285). Dolayısıyla insanlık, sürekli devam eden bir tekâmül içinde gerek ilmi gerek ekonomik gerekse de toplumsal bakımdan basit bir halden daha kompleks, daha sofistike bir durum içine doğru bir evrilme süreci yaşamıştır. İnsanlık tarihi boyunca ortaya konulan sistemlerin gelişmesi ve genişlemesi bakımından bir sonraki dönemin bir önceki dönemden daha üstün ve daha mükemmel olduğu görülmektedir. Ancak insanlığın farklı medeniyetleri, sosyal, ekonomik ve bilimsel durumları, bunlara bağlı

olarak da sistem ve düzenleri bakımından gelişim gösterecekler de medeniyet köklerinin dayandığı zihniyet yapısının temeli ve bu zihniyet yapısının o günün şartlarına göre meydana getirilen toplumsal düzene yansması bakımından fazla bir değişiklik göstermemişlerdir. Yani bir sistemin gelişmesi, eğer o sistem temel niteliği itibariyle zulüm ve sömürü üzerine kurulursa onu iyi ve doğru yapmayacak; sadece zulüm ve sömürsünü daha dolaylı, daha sofistike ve daha usta bir şekilde yürütebilmesini sağlayacaktır. Adil Düzen düşüncesi, bu durumu hak ve batıl kavramları üzerine oturtmuş, yeryüzünde uygulanan sistemlerin prensiplerinin temel belirleyicisi bu kavramların içeriği çerçevesinde meydana getirilmiştir. Erbakan'a göre tarihten günümüze uzanan süreç içinde yaşanan çatışma, çekişme ve savaşların temelinde hak ve batıl mücadelesi yatmaktadır. Buradaki hak kavramı, biraz önce bahsedilen peygamberler düzeninin mutlak doğrularını temsil etmekte ve bu mutlak doğrulardan yola çıkılarak, günün şartlarına göre oluşturulacak olan sistem de adalet ve hakkaniyet üzerine kurulu olan Adil Düzen'i meydana getirmektedir. Batıl ise peygamberler düzeninin dayanmış olduğu doğru hak anlayışının karşısına konumlandırılmış ve yanlış bir hak anlayışı çerçevesi içinde meydana getirilmiş bulunan zulüm yolu olarak nitelendirilmektedir. İki tür hak anlayışı da dört temel esas üzerine oturtulmuştur. Eğer bir sistem temel nitelikleri itibariyle doğru hak anlayışının esasları üzerine oturmuşsa adil bir düzen; yanlış hak anlayışının esasları üzerine oturmuşsa zalim bir düzen olarak tavsif edilmektedir.

Kur'an'da peygamberlerin gönderiliş amaçlarından birinin de insanların huzur ve adalet içinde yaşayacağı bir toplumsal düzeni tesis etmek olduğu bildirilmiştir (Bekiroğlu, 2017: 40). *“Peygamberlerimizi belgelerle gönderdik. İnsanların adaleti tesis etmeleri için peygamberlere kitap ve ölçü indirdik”* (Hadid 57/25) ayetinin öngördüğü amacı gerçekleştirme bağlamında Adil Düzen, peygamberler düzeni olarak nitelendirilmekle beraber, bu sistemin düzenlenmesinde etkili olan unsurlar salt dini prensiplerden yola çıkılarak meydana getirilmemiştir. Adil Düzen'in teorisyenleri, rasyonel, adalete ve insan haklarına dayanan, sömürüye müsaade etmeyen ve herkese hakkını veren adil bir toplum düzenini ortaya koymaya çalışırken *“Hikmet (İlim) müminin yitik malıdır, onu nerede bulursa almaya daha hak sahibidir.”* (Tirmizi, *İlim 19: İbn Mâce, Zühd 17*) hadisini düstur edinerek iyi, doğru, güzel ve faydalı olan nereden, kimden, hangi inanç veya ideolojiden gelirse gelsin onu alma ve ondan yararlanma anlayışı içinde olmaya çalışmışlardır.

Necmettin Erbakan'ın 20 Ağustos 1973 tarihinde Devir dergisi ile yaptığı bir röportajda kendisine yöneltilen bir soruya karşılık verdiği cevap bunu açıkça ortaya koymaktadır. Bu mülakatta Erbakan'a faize neden karşı oldukları, bunun bir dini görüş mü yoksa ekonomik bir görüş mü olduğu ve bu konunun İslamiyet'le bir ilişkisi olup olmadığı sorulmuş, o da karşılık olarak (Erbakan, 2014b: 159-160):

“Şimdi, ortada bir iktisat ilmi var. Bu iktisat ilminin de bir takım meydana getirdiği, ele aldığı meseleler var. Mesela herhangi bir insan size, ben faizin yüzde 30'a çıkartılmasını istiyorum dese, siz bunu Tevrat böyle istediği için mi istiyorsunuz diye sormak aklınıza gelir mi? Onun için sual sorarken, önce bir defa ortadaki ilmi çizgilerin ve hudutların içinde kalarak konuşmaya mecburuz. Bizim bugüne kadar beyan ettiğimiz fikirler, memleket ekonomisinin gelişmesi içindir. Bu fikirleri biz hangi kitapları okuyarak bu noktaya gelmişiz, şimdi tabii bunlara lüzum yok.”

Şeklinde cevap verdikten sonra faize niçin karşı olduklarını sebep ve sonuçlarıyla, ilmi veri ve gerçeklere dayandırarak açıklamıştır. Aynı zamanda bazı kimselerin düşünce yapılarını da eleştirerek bu kimseleri, iyi, doğru, güzel ne varsa, hele bu şey Batı medeniyetinde de varsa hemen kabul ederler; ancak aynı şeyin İslam'da da olduğunu söylediniz mi ansızın hiddetlenmeye başlarlar. Çünkü Batı hayranlığı ve İslam karşıtlığı bozuk düşünce yapılarının temelini oluşturmaktadır (Erbakan, 2017: 178) diyerek onların samimiyetsizliğini ve bu konuda çifte standartlı olduklarını dile getirmiştir. Bu sebeple Adil Düzen'in amacı, bu düzende ortaya konulan temel prensiplerin herhangi bir dinde yer alıp almadığı, belirli bir toplumun gelenek ve inançlarını yansıtıp yansıtmadığı veya tarihin herhangi bir döneminde var olup olmadığına bakılmaksızın rasyonel ve adil bir toplum düzeni ortaya koymaktır (Erbakan, 2014c: 14). Yani Adil Düzen'de herhangi bir inanç veya ideolojiye körü körüne bağlı kalınmaksızın gerçeği ve hakikati arama ve insanların saadetini gerçekleştirmek amacıyla en ideal düzene erişme arayışı mevcuttur.

2.2. Adil Düzen'in Esasları

Adil Düzen her inançtan, ırktan, ideolojiden, her sınıf, seviye ve cinsiyetten bütün insanların barış içinde yaşama düzeni ve herkesin temel insan hakları ve kişisel hürriyetlerini bir başkasına zarar vermeden kullanma disiplini (Akgül, 2013: 44) olarak tarif edilmiştir. Adil bir düzende kurumsal otorite, hakkı üstün tutan esaslar üzerine inşa edilmiştir. Bu sistem birbiriyle uyumlu ve ahenk içinde çalışan ancak kendi içinde otonom olan beş adet düzenden oluşmaktadır. İlki genel düzendir. Diğerleri ekonomik düzen, siyasi düzen, ilmi düzen ve dini ve ahlaki düzen olarak sıralanmışlardır. Tüm bu düzenlerin birbirleriyle uyum içinde çalışmaları öngörülmüş, hiçbirisinin diğerinin özüne karışmaması esas alınmıştır. Her biri kendi kural ve kaideleri içerisinde, hakkı üstün tutan temel prensiplere dayanılarak, kendi görevlerini yapmak üzere meydana getirilmiş bir nizamı temsil etmektedir (Erbakan, 2014c: 34-35). Bu düzenlerin belirtildiği şekilde oluşması ve tasnif edilmesinde etken olan temel unsur, insanın yaratılışında bulunan ve onu diğer canlılardan ayıran birtakım özelliklerle donatılmış olmasının bir sonucudur. Erbakan'a göre tüm bu sistemlerin ortaya çıkmasına neden olan ve insanı diğer canlılardan ayıran meziyetler şu şekilde belirtilmiştir (Erbakan, 2014d: 440):

- Doğruyu yanlıştan ayırt etme kabiliyeti; insanın bu özelliğinden ilimler ortaya çıkmıştır.
- Adaleti zulümden ayırt etme kabiliyeti; insanın bu özelliğinden siyaset ve hukuk ortaya çıkmıştır.
- Faydalı olanı zararlı olandan ayırt etme kabiliyeti; insanın bu özelliğinden ekonomi doğmuştur.
- İyi ile kötüyü, güzel ile çirkini ayırt etme kabiliyeti; insanın bu özelliğinden ahlak, sanat ve manevi değerler doğmuştur.

İşte insanların yaratılış itibarıyla, saydığımız özellik ve kabiliyetlere sahip olmasının bir sonucu olarak, gerek tarihsel süreç içinde var olmuş, gerekse de bugün yaşamakta olan

toplumların devlet, ekonomi, inanç ve insan ilişkilerine bakıldığında bu düzenlerin o toplumlarda ilkel veya gelişmiş, düzenli veya düzensiz olarak var olduğu görülmektedir. Örneğin, tarihin ilkel ve eski dönemlerinde insanlar, siyasi olarak aile, aşiret, site vb. şekillerde örgütlenmişken bugün yürürlükte olan yönetim sistemlerine genel itibarla, ulus devletler bünyesinde varlığını sürdüren bürokratik bir düzen hakimdir; iktisadi bakımdan bugünkü ekonomilere, toplayıcılık, avcılık, çobanlık, çiftçilik, mübadele ve ardı sıra gelen dönemlerden sonra, liberal bir anlayış çerçevesinde oluşturulmuş olan kapitalist düzen ve bankacılık sistemi yön vermektedir. Aynı şekilde dini, ahlaki ve ilmi bakımdan da belirli dönemlerden geçerek özellikle bilimsel alanda bilgilerin sistematize edildiği ve çeşitli dallarda uzmanlıkların ortaya çıktığı bir dönem içine girildiği görülmektedir.

Bütün bunlar bir vakıa olmakla birlikte bu noktada üzerinde durulması gereken husus, yürütülmekte olan bu sistemlerin özünde taşıdığı nitelik ve karakterin doğurmuş olduğu sonuçların topluma, ekonomiye, hukuk ve adalet anlayışına nasıl ve ne şekilde yansıdığına ortaya konulmasıdır. Adil Düzen anlayışında, mevcut sistemler değerlendirilirken onları meydana getiren prensipler üzerinde durulmuştur. Bunlar belirli bir sistemin aksiyomları olarak adlandırılmıştır. Aksiyom matematik ve diğer ilimlerin tüm dallarında mevcuttur ve doğru olduğu herkes tarafından kabul edilen önerme ya da kanıtlanması gerekmeyen ön kabuller şeklinde tarif edilmektedir. Yani bir şey ister bir sistem ister bir bilim dalı veya ekol her ne olursa olsun onu gerçek manada kendisi yapan, o şey haline getiren temel önerme ve ilkelere aksiyom denilmektedir. Örneğin satranç oyununu satranç oyunu yapan, onu dama veya benzeri oyunlardan ayıran bazı ilkeleri vardır. İşte bu ilkeler satrancın aksiyomlarıdır. Yine Öklid geometrisinin de aksiyomları vardır. Ancak Öklid geometrisinin bazı aksiyomlarının geçerli olmadığı, uzay-zaman ve fiziksel uzayı açıklamaya yarayan Lobacevski geometrisi ve Riemann geometrisi olarak adlandırılan Öklid dışı geometriler de mevcuttur. Aynı şekilde çeşitli düşünürler ve teorisyenler tarafından ortaya konulan siyasal sistemler de belli başlı temel ilkelere dayanmaktadır. Bir sistemin kapitalist veya komünist; demokratik veya diktatoryal bir sistem olup olmadığı, kendilerini meydana getiren temel ilkelerin uygulamalarına bakılarak anlaşılabilir. Bunlar kendi içinde sistemli ve tutarlı bir bütün oluşturmaktadır. Ancak bu sistemlerin kendi içinde tutarlı olmaları mutlak olarak doğru önermeler içerdiklerini göstermediği gibi, bunların uygulamaları da çeşitli olumsuzluklar ve sorunlar meydana getirebilmektedir. Bu nedenle çoğu siyasal ideoloji de birbirlerine reaksiyon olarak ortaya çıkmıştır.

Bu durum gösteriyor ki, bugün değer yargılarından bağımsız, delilleri son derece berrak ve aşikâr olan matematik ve fen bilimlerinin temellerine dair birtakım öncüller dahi sarsılabilir ve belirli durumlara göre farklılık gösterebiliyorsa; değer yargılarına bağımlı, zaman, mekân ve kültür gibi parametrelere göre değişiklik gösterebilen sosyal bilimler alanına ilişkin ortaya atılan sistemlerin temel ilkeleri daha fazla tartışmaya açıktır.

2.3. Adil Düzen’de Hak ve Batıl Kavramı ve Düzeni Meydana Getiren Prensiplerin Bu Esaslara Göre Tanzimi

Adil Düzen anlayışında bir kimse hangi dinden, ırktan, kültürden veya cinsiyetten olursa olsun tüm insanlar doğuştan gelen ve değişmez nitelikte olan haklara sahiptirler. Her insanın yaşama hürriyeti, inanç ve ifade hürriyeti, öğrenim hürriyeti, örgütlenme hürriyeti gibi temel insan hakları olarak nitelendirilen hakları vardır. Eğer bunlarda bir eksiklik varsa o ülkede insan haklarından söz edilemez. Adil Düzen’i diğer sistemlerden ayıran en önemli ve temel özellik, Adil Düzen’in hak kavramına yüklemiş olduğu anlamın içinde yatmaktadır. Adil Düzen, yeryüzünde iki tür hak anlayışı olduğunu ileri sürmektedir. Bunlardan ilki peygamberlerin insanlığa öğretmiş olduğu doğru hak anlayışı; diğeri ise firavunların takip ettiği ve doğru hak anlayışının karşısında yer alması nedeniyle batıl olarak nitelendirilen yanlış hak anlayışıdır. Bu anlayış biçimleri tarihsel olmaktan ziyade zihniyet itibarıyla ele alındığından bugün de iki farklı taraf olarak varlığını sürdürmektedir. Adil Düzen’e göre her iki anlayış da dört temel esasa göre tanzim edilmiştir. Bir devlet, kurum veya kişinin hak yolda mı yoksa zulüm yolu olarak nitelendirilen batıl bir yolda mı olduğu, yaptıkları uygulamaların bu esaslardan hangilerine dayanarak ortaya çıktığının saptanmasıyla anlaşılabilir.

2.3.1. Batıl Zihniyetin Hak Esasları

Zihniyet itibarıyla bugünkü batıl düzenleri temsil eden firavunlar, insanlara zulmederken “Biz size zulmedeceğiz” diyerek zulüm yapmazlardı. Bunu yaparken yaptıkları şeyin kendilerinin bir hakkı olduğuna inandıkları ve bunun bir zulüm olduğunun tam olarak idrakinde olmadıkları için yaparlardı. Bunun nedeni onların hak anlayışlarının yanlış temellere dayanmasıdır. Firavunların hak anlayışında hak dört sebebe dayanmıştır (Erbakan, 2014e: 347,349):

- 1- Kuvvet
- 2- Çoğunluk
- 3- İmtiyaz
- 4- Çıkar (Menfaat)

Kuvvet

Kuvvetli olanın kuvveti yettiği ölçüde istediğini yapabilme hakkının olduğu anlayış firavunluk zihniyetine dayanmaktadır. Bugün veya geçmiş bir zamanda zalim olmakla nitelendirilen bazı devletlerin, kurumların veya kişilerin uygulamalarına ve tutumlarına bakıldığında birçoğunun bu anlayış çerçevesinde hareket ettiği görülecektir. Örneğin Batılı devletlerin Afrika’da, Ortadoğu’da ve Dünya’nın çeşitli yerlerinde gerçekleştirdiği sömürü uygulamaları bu anlayışın bir sonucu olarak tezahür etmektedir.

“Benim kuvvetim var, yapabiliyorum, o halde istersem yaparım.” anlayışı temelden yanlış bir anlayıştır. Kuvvet hakka tabi olduğu ölçüde bir değer bir mana taşır. Hakkın karşısına geçtiğinde zalim olur, zulme sebep olur. Bu nedenle salt kuvvete dayanan bir anlayışla hak iddia etmek temelden yanlış ve batıl bir husus olarak ortaya çıkmaktadır. (Erbakan, 2014f: 11).

Çoğunluk

Firavunluk zihniyetinin dayanmış olduğu ikinci bir hak sebebi çoğunluktur. Çoğunluk, azınlık olanların haklarına saygı duyduğu ve onları koruduğu ölçüde doğru yoldadır. Bunun dışına çıkıp “biz zaten çoğunlukta ve güçlüyüz, dolayısıyla istediğimizi yaparız” anlayışıyla hareket etmeye başladığı zaman zulüm yoluna sapmış olur. Bugün de çoğulcu demokrasi, çoğunluğun azınlığa olan mutlak hakimiyetini reddeden ve azınlığın sosyal, siyasal, kültürel ve diğer haklarının kabul edilmesi gerektiğini savunan bir anlayış olarak çoğunluğun tahakkümünü önlemek amacıyla ortaya atılmıştır. Buna rağmen bazı yönetimler görünüşte çoğulcu demokrasiyi savunduğu halde meclislerdeki çoğunluğuna dayanarak üstü kapalı bir şekilde “ben istediğim yasayı çıkartır ve uygularım çünkü çoğunluk bizde” anlayışıyla hareket ettiklerinde haksızlık yapmış olurlar ama bu

haksızlıklarının farkında olmazlar çünkü onlar parmak kaldırıp indirmekle hak ihdas edeceklerine inanırlar.

İmtiyaz

Kendilerini ayrıcalıklı bir zümre, bir topluluk olarak görme de yine firavunlara ve zihniyet bakımından onun yolunu takip edenlere has bir anlayış olarak hak sebebi sayılmaktadır. Örneğin Firavunlar “*Ben Firavun ailesine mensubum, sen köle olacaksın*” derlerdi. Eski Romalılar “*Biz Romalıyız, siz barbarısınız, bizim kölemiz olacaksınız*” derlerdi. Bugün de Amerika’da beyazlar siyahlara bu anlayışın etkisinde kalarak zulüm yapmaktadır. Daha önce de Batılıların Amerika ve Avustralya’daki yerli halklara uyguladığı baskı, zulüm ve soykırımın altında yatan anlayış da yine kendini ayrıcalıklı görme ve onlar üzerinde uyguladığı zorbalığı kendilerinin bir hakkı olarak tasavvur etme fikrine dayanmaktadır. Kısaca bütün ırk, renk, cinsiyet, din, dil, mezhep, etnik köken, cemaat, cemiyet vb. mensubiyetlere dayanarak ayrıcalık ve hak iddia etmek yanlış bir düşüncenin ürünü ve bu anlayışa dayanarak yapılan tüm eylemler de bir zulüm olarak ortaya çıkmaktadır.

Çıkar (Menfaat)

Firavun zihniyetinin kendini haklı olarak görmesine sebep olan dördüncü unsur menfaattir. Yeryüzünde uygulanan neredeyse tüm sömürge faaliyetlerinin altında bu neden yatmaktadır. Bugün dünyada meydana gelen sömürge faaliyetlerine baktığımızda bunun kahir ekseriyetinin Batılı ülkeler tarafından yapıldığı görülecektir. Batı medeniyeti kuvvetli olduğu ve diğer ülkelerin zenginlikleri üzerinde çıkarları olduğu düşüncesiyle buralara müdahale etmeyi kendi anlayışına göre hak sebebi saymaktadır. Bu konuda Ümit Zileli, “Sömürgeci Uygur Batı” başlığı altında kaleme aldığı bir yazıda “Batı ölümüne menfaatçidir” “Batı bugün, uygarlığın ve demokrasinin bekçisidir ama aynı Batı çıkarları gerektirdiğinde vahşi ve gaddardır” “En demokrat, en uygar geçinen Avrupa ülkelerinin yakın geçmişte dünyanın muhtelif yerlerinde uyguladıkları vahşetin en somut örneklerini belgeleriyle gözlerine sokabiliriz” demektedir (Zileli 2018).

2.3.2. Hakkı Üstün Tutan Zihniyetin Hak Esasları

Buna mukabil insanlık tarihinde çok kez peygamberler gelmiş ve insanlara hakiki olan hak anlayışını öğretmişlerdir. Hakiki hak anlayışında hak, batılda olduğu gibi yine dört sebepten doğmaktadır. Bu sebepler şunlardır:

- 1- İnsan Hakları (Yaşamın Korunması, Neslin Korunması, Mülkiyet, Aklın Korunması, İnanç ve İfade Hürriyeti)
- 2- Emek
- 3- Mukavele
- 4- Adalet

İnsan Hakları

Birinci hak sebebi insan haklarıdır. Hakiki hak anlayışında insan haklarının kaynağı ilahidir. İnsan haklarının ilahi kaynaklı olması onların hiçbir beşer, kurum, devlet veya otorite tarafından ortadan kaldırılamayacağı ve değiştirilemeyeceği anlamına gelmektedir. Herhangi bir mekân veya zamana kayıtlı olmaksızın, mevcut kurumsal otorite ve hukuk sistemi ilkelerinin de üzerinde olarak kişiler, insan olmanın gerektirdiği bu hak ve özgürlüklere doğuştan sahiptirler. Egemen güçlerin ve insanların bu hakları göz ardı etmesi veya tanımaması bunların varlığına bir engel değildir (Demir, 2016: 523).

Batı'da ortaya çıkan insan hakları kavramı ise Avrupa ve Amerika'da yaşanan sosyal, ekonomik ve siyasi gelişmelerin çeşitli aşamalarında sistemin kendisini garanti altına almak ve değişmelere ayak uydurmak mecburiyetinde kalması nedeniyle, kraldan soylulara, sömürgeci ülkeden bağımsızlık mücadelesi veren ülkeye ve son olarak da devletten halka hak, yetki ve özerklik aktarımı şeklinde tedrici olarak gerçekleşmiştir. Yaşanan gelişmeler, belli hususların egemenlik kullanımında değişmesini zorunlu kıldığında, imtiyaz ve statüsünü kaybetmek istemeyen güç odaklarına karşı bazı haklar elde edilerek korunmaya çalışılmıştır. Ayrıca bugünkü Batı medeniyetinin kültür kökü ve temellerinin dayanmış olduğu Eski Yunan ve Roma da insan hakları belgeleri ve bunların uygulamaları açısından incelendiğinde bu konuda son derece sığ ve fakir bir durumda olduğu anlaşılmaktadır. (Yalçınkaya, 2011: 61).

Hakiki hak anlayışında insanların doğuştan sahip olduğu insan haklarının Batı medeniyetinde insanların ırk, renk, inanç vb. özellikleri göz önüne alınarak dağıtıldığı gözlenmektedir. İkinci Dünya savaşı boyunca yaşanan hak ihlallerinin önüne geçmek ve onları azaltmak amacıyla İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi ilan edilmek mecburiyetinde kalınmıştır. Ancak bu beyanname bağlayıcı olan bir uluslararası sözleşme niteliğinden ziyade, bir çağrı ve telkinden öteye gidememiş ve söz konusu bildiriye imzalayan devletleri kontrol edecek herhangi bir merci ve kurum da ihdas edilmemiştir. (Acar, 2019: 304).

Bir başka belge olan “Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi” de İkinci Dünya savaşına kadar kıtada yaşayan milletlerin çeşitli sebeplerle aralarında vuku bulmuş olan savaş ve çatışmaların tekrardan meydana gelmesini önlemek amacıyla alınmış olan kararların beyanı niteliğindedir. Beyannamedeki “Avrupa” ifadesi her ne kadar teoride öyle olmadığı intibamı yaratsa da pratikte bu hakların Avrupa’daki Hristiyan milletlere yönelik ayrıcalıklar içerdiğini göstermiştir. Bu sözleşmenin 14. Maddesi ayrımcılık yasağını konu edinmektedir. Bu maddede, sözleşmede belirtilen hak ve özgürlüklerden yararlanma, ırk, renk, dil, din, ulusal veya toplumsal köken vb. durumlara dayalı hiçbir ayrımcılık gözetilmeksizin sağlanmalı denmektedir. Ancak 1992-95 yılları arasında Bosna’da meydana gelen savaşta, Avrupalı devletlerin Müslüman olan Boşnak halkına yardımı esirgemesi ve Birleşmiş Milletlerin güvenli bölge olarak ilan ettiği Srebrenitsa şehrini korumakla görevli olan Hollandalı askerlerin şehirdeki kampları Sırpların insafına terk etmeleri, Avrupalıların insan hakları bağlamında kendi dışındakilere olan tutumunu gösteren dikkat çekici bir tecrübe olarak tarihteki yerini almıştır (Acar, 2019: 305).

Doğru hak anlayışında insanlara verilen temel ve eşit haklar beş tanedir. (Erbakan, 2014f: 10)

- 1- Yaşama Hakkı
- 2- Neslin Korunması Hakkı
- 3- Mülkiyet Hakkı
- 4- Aklın Korunması hakkı
- 5- İncanın Korunması Hakkı

Yaşama Hakkı

Bir kimsenin dili, dini, etnik kimliği veya rengi her ne olursa olsun mutlak surette yaşama hakkı vardır. Yaşama hakkı kutsal metinlerde de korunması gerekli olan en önemli haklardan biri sayılmış, bir insanın canına kastetmek büyük bir günah ve suç olarak addedilmiştir. Öyle ki bir kişiyi haksız yere öldürenin tüm insanları öldürmüş gibi olacağı belirtilerek bir canın ne kadar kutsal olduğuna dikkat çekilmiştir; “Kim bir cana veya yeryüzünde fesat çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere) bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur” (Maide, 32)

Neslin Korunması Hakkı

Herkesin ırz ve namusunun korunması hakkı vardır. Kimse bir başkasının namusuna, haysiyet ve şerefine haksız yere tecavüz edemez. Neslin korunması hakkı dolaylı olarak aile müessesesini de muhafaza ederek insanların meşru yollarla bir araya gelmesine vesile olmaktadır. Neslin korunması hakkı, toplumun çekirdeğini oluşturan aileyi koruyarak insanların nesillerini bu şekilde devam ettirmelerini sağlaması yönüyle toplumun temellerini sağlam bir zemine oturtmak istemiştir.

Mülkiyet hakkı

Her insanın çalışıp, emek vererek kazandıklarını kendisine mal etme, yararlanma, tasarruf etme ve mülkiyet edinme hakkı vardır. Hiçbir kimse veya kurum haksızlıkla meşru yollar vasıtasıyla elde edilmiş mülkiyeti cebri yollarla sahibinin elinden alamaz. Ancak genel itibarla 16. yüzyıla kadar mutlak ve sınırsız olduğu kabul edilen bu hak, 20. yüzyıldan itibaren bu özelliğini tedrici olarak yitirmeye başlamıştır. Gerçekten de bu hak bugünkü hukuk sistemlerinde sınırlamalara uğramış ve dokunulamaz olmaktan ziyade sınırlandırılabilir bir hak olarak kabul edilmeye başlanmıştır. Bunun nedeni olarak da mülkiyet hakkının, malike kamu ve toplum yararına bazı görevler ve ödevler yükleyen sosyal bir hak olduğu düşüncesinin ağırlık kazanmaya başlamasıdır. Bugün mevcut olan hukuk sistemlerinde mülkiyet hakkının sınırlanma nedenleri; imar planları, vergiler, kira kontrolleri, istimlak, istimval vb. sebeplerle artış göstermiş ve de mülkiyetin yalnızca bir hak

değil, aynı zamanda topluma karşı bir sorumluluk ve görev yükleyen bir ödev olduğu anlayışı da yaygınlık kazanmıştır (Şimşek, 2010: 182).

Aklın korunması hakkı

Akıl, muhakeme ve temyiz edebilme kabiliyetleri insanın sahip olduğu en değerli ve önde gelen meziyetler olması münasebetiyle bunlara çok büyük önem atfedilmiştir. Dolayısıyla bunların korunması da aynı oranda önemli olduğundan aklın korunması en temel insan hakları arasında zikredilmiştir. Hem dini bakımdan hem de hukuk karşısında bir kimsenin sorumlu olabilmesinin yolu temyiz edebilen sağlıklı bir akla sahip olmasından geçmektedir.

Aklın korunması hakkının bir başka boyutu da insanın sağlıklı düşünebilmesini engelleyecek ve davranışları üzerindeki hakimiyetini kaybetmesine neden olabilecek her türlü zararlı ve uyuşturucu maddeden kişileri korumaktır (Habergetiren, 2019: 163). Böylelikle aklın doğru kullanılmasının önüne geçebilecek ve akla zarar verebilecek her türlü menfi unsurun ortadan kaldırılması amaçlanmıştır (Büyükbaş, 2013: 160).

Adil Düzen’de İslami prensipler önemli bir çıkış noktası kabul edildiğinden dinin bu konuda beyan ettiği hususlar da önemli bir yer teşkil etmektedir. İnsan, akıllı bir varlık olması münasebetiyle ilahi bakımdan muhatap kabul edilmiş ve üzerine belli mükellefiyetler yüklenmiştir. Akıl bakımından noksan ve özürlü olan kimseler kendi irade ve istekleriyle bu duruma gelmedikleri için eylemleri kendilerine ve topluma zarar da dokundursa ne hukuk önünde ne de dini bakımdan sorumlu kabul edilmezler. Ancak akıllı ve kişisel kontrolü ortadan kaldıran zararlı maddeleri kendi iradesiyle kullanarak topluma ve insanlara zarar verebilecek davranışları sergileyenler bu sorumluluktan kurtulamazlar. Bu nedenle Hz. Peygamber de sarhoş eden şeyleri bütün kötülüklerin anası olarak görmüştür. Peygamberin bu nitelemesinin en büyük sebebinin de bu tarz maddelerin akıllı bertaraf etmesi ve kişiyi kendi iradesi dışında istenmeyen fiilleri işlemeye açık hale getirebileceğinin anlaşılmasıdır.

İnancın Korunması Hakkı

Temel insan haklarını meydana getiren en önemli haklardan bir tanesi de herhangi bir insanın serbest ve hür iradesiyle sahip olduğu inanca saygı gösterilmesi ve bu inancı korku ve baskı görmeden yaşayabilmesinin önündeki tüm engellerin kaldırılmasının teminat altına alınmasıdır. İnancın korunması hakkı aynı zamanda düşünce ve ifade hürriyeti, vicdan ve kanaatlerde serbest olunması haklarını da beraberinde getirmektedir. İnancın korunması hakkı da insanlara doğuştan verilmiş haklardan biri niteliğindedir. Hukuki metin ve sözleşmelerin insanların inanç, düşünce ve kanaatte özgür olduğunu ifade etmesi, bu hakkı teyit etme niteliği taşımaktadır. İnsanlar inanç hakkına belirli metinler onlara bu hakkı tanıdığı için değil, insan olarak doğmanın getirdiği doğal bir hak olarak sahiptir. Bu nedenle insan eliyle oluşturulmuş hukuki metinlerden bu hakkın çıkarılması veya kısmen de olsa sınırlandırılması insanların bu hakkını ortadan kaldırmaz.

Adil Düzen’de peygamberlerin getirdiği anlayış ve Kur’an’ın vaaz ettiği prensipler önemli bir çıkış noktası teşkil etmektedir. Bu sebeple inanç ve düşünce özgürlüğü alanında kutsal kitapta belirtilen hususlar, düzenin inanç haklarıyla ilgili prensiplerine önemli ölçüde ışık tutmaktadır. Bu bağlamda Kur’an’da;

“Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O halde kim tağutu tanımayıp Allah’a inanırsa, kopmak bilmeyen sapaşğlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.” (Bakara, 256).

“(Ey Peygamber,) de ki: "Ey insanlar, işte size Rabbinizden hak geldi. Artık hidayeti kabul eden kendi nefsi için kabul etmiş olur; sapıklık eden de kendi aleyhine sapsmış olur. Ve ben sizin üzerinize vekil değilim.” (Yunus, 108).

“Eğer yüz çevirirlerse (bilesin ki) biz seni onlara bekçi göndermedik. Sana düşen sadece tebliğdir.” (Şura, 48).

“Biz onların ne söylediklerini iyi biliyoruz ve sen onları hiçbir şekilde (inanmaya) zorlayamazsın. Ama sen yine de Benim uyarımdan korkabileceklere bu Kur’an aracılığıyla hatırlatmada bulun.” (Kaf, 45).

“Eğer Rabbin dileseydi yeryüzünde kim varsa toptan iman ederlerdi. O halde insanları hep mümin olsunlar diye sen mi zorlayacaksın.” (Yunus, 99).

“Ve de ki: O hak Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin...” (Kehf, 29).

“Onların Allah’tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki, onlar da bilmeyerek sınırı aşıp Allah’a sövmesinler. Biz, her ümmete yaptıkları işi böyle süslü gösterdik. Sonunda dönüşleri Rablerinedir. O, onlara ne yaptıklarını haber verir.” (En’am, 108).

Ayetlerinin de gösterdiği şekilde insana inanç ve düşünce alanında herhangi bir sınırlama getirilmemiş ve başkalarının özgürlük alanlarına müdahale edilmediği müddetçe her insana, inancını özgürce yaşama hakkı verilmiştir (Ermemiş, 2018: 4,5).

İnanç ve düşünce hürriyeti bugünkü modern hukuk sistemlerinde de kabul edilip tanınmış temel bir insan hakkı olarak karşımıza çıkmaktadır. Birçok ülkenin anayasasında korunmuş bir hak olarak karşımıza çıkmasının yanında aynı zamanda uluslararası sözleşmelere de konu edilmiştir. Örneğin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 9. maddesi şöyle der:

“Herkes düşünce, vicdan ve din özgürlüğüne sahiptir. Bu hak, din veya inanç değiştirme özgürlüğü ile tek başına veya topluca, açıkça veya özel olarak ibadet, öğretim, uygulama ve ayin yapmak suretiyle dinini veya inancını açıklama özgürlüğünü de içerir.”

“Din veya inancını açıklama özgürlüğü, ancak kamu güvenliğinin, kamu düzeninin, genel sağlığın veya ahlakın, ya da başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için demokratik bir toplumda zorunlu tedbirlerle ve yasayla sınırlanabilir.”

Anayasamızın inanç ve ifade özgürlüğünü düzenleyen, “Din ve vicdan hürriyeti” başlıklı 24. maddesinde ise:

“Herkes, vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir. 14’üncü madde hükümlerine aykırı olmamak şartıyla ibadet, dini ayin ve törenler serbesttir. Kimse, ibadete,

dini ayin ve törenlere katılmaya, dini inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz; dini inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz ve suçlanamaz.”

“Din ve ahlak eğitim ve öğretimi Devletin gözetim ve denetimi altında yapılır. Din kültürü ve ahlak öğretimi ilk ve ortaöğretim kurumlarında okutulan zorunlu dersler arasında yer alır. Bunun dışındaki din eğitim ve öğretimi ancak, kişilerin kendi isteğine, küçüklerin de kanuni temsilcisinin talebine bağlıdır.”

“Kimse, Devletin sosyal, ekonomik, siyasi veya hukuki temel düzenini kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma veya siyasi veya kişisel çıkar yahut nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz.” demek suretiyle herkese bu hakkı tanımıştır. Ancak her iki metinde de dikkat çekici olan, insanlara bu özgürlükler tanındıktan sonra üstü kapalı bir şekilde ‘ama’ ifadesi getirilerek verilen özgürlüklere belli sınırlamalar getirilmesidir.

Anayasa’mızın 24. maddesinde devlet, bireylere inanç özgürlüğü bağlamında ne yapabileceklerini ve kendisinden neleri talep edebileceklerini söylemekten ziyade, hangi şeyleri yapamayacağını ve talep edemeyeceğini söylemektedir. Ayrıca bu maddenin üçüncü paragrafında maddi menfaat, siyasi çıkar veya nüfuz sağlama adına dini inanç ve kutsal değerlerin istismar edilmesi gibi tanımı, içeriği ve sınırları muğlak ve her türlü yoruma açık bir ifade gerekçesiyle din ve vicdan özgürlüğüne müdahale edilmektedir. Din istismarı hukuki olmaktan ziyade etik bir kavramdır. Etik nitelikli olan din istismarı problemi, hukuki bir metnin konusu ve dini özgürlükleri kısıtlamanın bir gerekçesi olmamalıdır. Ayrıca anayasaların yapılmasının amacı insanların özgürlüğünü kısıtlamak değil, devletin güç ve otoritesinin sınırlandırılmasıdır (Sambur, 2012: 96,97).

Adil Düzen’de başkalarının hak ve özgürlüklerinin sınırlarına müdahale edilmediği müddetçe insanların temel hak ve özgürlüklerine hiçbir surette müdahale edilemeyeceği, aksine bu hak ve özgürlüklerin en hassas şekilde korunması gerektiği fikri hakimdir. Bu nedenle inanç hürriyeti kendisiyle beraber olmazsa olmaz dört hususu daha beraberinde getirmektedir (Erbakan, 2014f: 10):

- İfade hürriyeti; Kimseden korkmadan ve çekinmeden bir kimse ben böyle inanıyorum, düşünüyorum diyebilmelidir.
- Örgütlenme hürriyeti; Aynı inanca sahip olan insanların bir araya gelip cemiyet veya örgüt kurmaları inanç hürriyetinin ayrılmaz bir parçasıdır.
- Tedris Hürriyeti; İnanç ve düşüncesini öğrenmek ve öğretmek inanç hürriyetinin ayrılmaz bir parçasıdır.
- İbadet hürriyeti; İnanıldığı şekilde yaşamak ve ibadet hürriyeti de temel insan hakları arasında yer alan ve insanın sahip olduğu en önemli haklardan bir tanesidir.

Eğer bir ülkede bu haklar tam manasıyla yoksa, bu hakların tanınması bazı belirsiz ve yoruma açık şartlara bağlanmışsa o ülkede insan haklarının bulunduğu bahsetmek mümkün değildir.

Adil Düzen’de hakkın doğduğu sebeplerden ilki olan insan hakları hakkında yapılan bu kısa açıklamalardan sonra diğer sebeplere geçebiliriz. Adil Düzen’de hak sebebi olarak sayılan diğer hususlar “Emek”, “Mukavele”, ve “Adalet” ten meydana gelmektedir.

Emek

Bir kimse çalışarak, sahip olduğu enerjiyi belli bir işe hasrederek başka bir kimsenin nimetinin artmasına ve külfetinin azalmasına vesile olmuşsa, bu durum çalışan kimseye belirli bir hak kazandırır ve karşıdaki kimseye ise belirli bir vecibe doğurur. Böylelikle emek vasıtasıyla hak kazanılmış olur.

Mukavele

Karşılıklı rıza ve serbest iradeyle yapılan mukavele ve anlaşmalar da üçüncü bir hak sebebi olarak karşımıza çıkmaktadır. Gerçek veya tüzel kişilerin karşılıklı ve birbirine uygun

irade beyanlarıyla yaptıkları anlaşma her iki tarafa da anlaşmanın içeriği uyarınca karşılıklı haklar ve vecibeler doğurmaktadır.

Adalet

Adil Düzen anlayışında dördüncü ve son hak sebebi ise adalet gereği doğan haktır. Adalet, hakların hak edişe göre dağıtılması demektir. Adalet kavramı hak ve haklılık kavramlarıyla iç içe geçip onlarla kenetlenmiş bir kavramdır. Bu nedenle adaleti hak ve hukukun gerçekleştirilmesi şeklinde tanımlamak da mümkün olabilir. Bu noktadan bakıldığında aslında adalet hukukun ulaşmaya çalıştığı ideal yeri belirtmektedir (Çeçen, 1975: 96).

Hukuki açıdan adalet, belirli bir toplumda yaşayan insanların birbirlerinin haklarına saygı göstererek, hakkı hak sahibine vermesi demektir (Kayaoğlu, 1986: 201). Bir cemiyete mensup insanlardan birçoğu, hakka ve adalete saygı gösterip birbirlerinin haklarını gözetmeler de bu toplum içinde buna dikkat etmeyen farklı kanaat ve düşünceye sahip olan insanların bulunması da doğal bir durumdur. Bunlar o toplumda doğal olarak mevcut olan ya da üretilen nimetler bakımından başkaları için daha az kendileri için daha fazla, külfetler bakımından ise tam tersi bir paylaşım yapılması için çeşitli yollar arayabilirler. Bu durumda, haksızlıkla diğerlerinin haklarına el uzatmayı önlemek için otoritenin zorlayıcı gücüyle desteklenen, hak ve adalete dayalı birtakım kurallara ihtiyaç duyulmaktadır. Adil Düzen'in amacı, bu kuralları hakka dayalı bir şekilde ortaya koyarak hukukun amacı olan adaletin gerçekleşmesini sağlamaktır.

Herkes cemiyette, üretim ve toplumsal kalkınmaya yaptığı katkı ölçüsünde hakkını alacak ve bir şahsın ya da kurumun bir başkasını istismar etmesine izin verilmeyecektir. Yani bir işçi emek gücünün karşılığı olan ücretini, memur maaşını, üretici de ürettiği mahsul ya da metanın karşılığını hak ettiği ölçüde alacaktır. Eğer üretmeden, çalışmadan talep ediyor ve tüketiyorsa bu durum, adalet kavramına aykırı olur (Kayaoğlu, 1986: 204).

Aynı durumda olan kimselere aynı muameleyi yapmak da adaletin bir gereğidir. Üç kişiyi bir iş için tutup aynı işi yaptırmışsınız; birine 100 lira yevmiye vermişseniz diğer

ikisine de 100'er lira vermeniz gerekmektedir (Erbakan, 2014e: 349). Aynı şekilde belirli bir suçu işleme noktasında aynı durumda bulunan iki kişiye işledikleri suçun gerektirdiği karşılık olan cezanın da aynı ölçüde verilmesi adaletin bir gereğidir. Bir toplumda ileri gelen bir kimse suç işlediğinde cezası geçirtilip zayıf bir kimse aynı suçu işlediğinde hemen cezası veriliyorsa o toplumda adalet duygusu körelmiş demektir.



ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MEVCUT DÜNYA NİZAMI

Bugün dünya üzerinde yaklaşık olarak 8 milyar insan yaşamaktadır. Bu insanların hepsi yaratılış ve insan olma bakımından eşit olmalarına rağmen, nimetlerin paylaşımı bakımından eşit olmadıkları açık bir şekilde görülmektedir.

Birleşmiş Milletler Kalkınma Örgütü (UNDP) ve Oxford Yoksulluk ve İnsani Gelişme Girişimi'nin (OPHI) 2020 yılında hazırlamış olduğu "Global Çok Boyutlu Yoksulluk İndeksi 2020" raporuna göre (UNDP, 2020: 3-4): Gelişmekte olan 107 ülke içinde yaşayan ve nüfusun yüzde 22' sini meydana getiren 1,3 milyar insan çok boyutlu yoksulluk içinde yaşamaktadır. Çok boyutlu yoksulluğu gösteren bu indeks (MPI), Sürdürülebilir Kalkınma Hedefinin (SDG) amaçladığı doğrultuda yoksulluğu var olduğu bütün form ve şekilleriyle her yerde sonlandırmayı hedeflemektedir. Burada çok boyutlu yoksulluk kavramıyla yoksulluk olgusu daha geniş ve derin manada ele alınmış ve farklı boyutlarıyla kavrama yeni anlamlar yüklenmiştir. Yoksulluk kavramı, önceleri sadece parasal ve ekonomik anlamları içeren terimlerle tanımlanmasına rağmen, bugün insanların hayatlarında yüzleştiği çok boyutlu mahrumiyetler ve bu şartlar içinde insanların tecrübe etmiş olduğu yaşamsal gerçekleri de içine alan daha kapsamlı bir anlam kazanmıştır. Küresel çok boyutlu yoksulluk indeksi her insanın yoksunluğunu eşit şekilde ağırlığa sahip olan üç boyut altında ifade edilen 10 gösterge ile açıklamaya çalışmıştır. Bu boyutlar sağlık, eğitim ve yaşam standardı boyutlarıdır. Sağlık kategorisinin altında; beslenme ve çocuk ölümleri, eğitim kategorisinin altında; okul yılı ve okula katılım, yaşam standardı kategorisinin altında ise; yemek pişirmek için kullanılan enerji kaynağı, temizlik ve hijyen, içme suyu, elektrik, konut ve sahip olunan varlık, mal ve değerler vardır.

Bu indeksin verilerine göre çocuklar yüksek oranda çok boyutlu yoksulluk içinde bulunmaktadır. 18 yaşın altında bulunan 644 milyon çocuk çok boyutlu yoksulluk içinde yaşayan 1,3 milyar insanın neredeyse yarısını meydana getirmektedir. Altı yetiştikenden 1'ine karşılık 3 çocuktan 1'i fakirlik içindedir. Bu insanların yüzde 84,3'ü Sahra Altı Afrika ülkeleri (558 milyon) ve Güney Asya ülkelerinde (530 milyon) yaşamaktadır.

803 milyon insan yeterli derecede beslenememekte, 476 milyon çocuk eğitim ve okul hayatından mahrum bulunmakta, 1,2 milyar insan yemek pişirmek için gereken enerji kaynaklarına yeteri kadarıyla ulaşamamaktadır. 687 milyon insan elektriğe ulaşımında sıkıntılar çekmekte ve 1,03 milyar insan standart ve gerekli olan ev gereçlerinden mahrum olarak yaşamaktadır.

2018 yılında hazırlanan “Küresel Adaletsizlik: Dünya Yoksulluk ve Eşitsizlik Raporu”na göre ise dünyadaki en zengin 42 kişinin mal varlığı dünya nüfusunun büyük çoğunluğunu meydana getiren 3,6 milyar insanın mal varlığına eşittir. En zengin 10 ülkenin geliri, en fakir on ülkenin gelirinin 77 katıdır. Küresel eşitsizliğin ve servet dağılımındaki adaletsizliğin bu denli boyutlara ulaşması beraberinde yoksulluk, açlık, çatışmalar vb. zincirleme birtakım sosyal, siyasal, ekonomik ve en başta da insani problemlerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır (İnsamer, 2018: 1).

Bugün dünyamızda iki milyarı aşkın insan sefalet (açlık, hastalıklar, kötü beslenme) içinde yaşamaktadır. Her gün 40 bini çocuk olmak üzere 150 binden fazla insan ölmekte, 500 milyon insan kötü beslenmeden kaynaklanan kronik hastalıklarla yaşamak zorunda kalmaktadır. Sanayileşmiş ve gelişmiş ülkelerde dahi 100 milyondan daha fazla insan yoksulluk sınırının çok altında yaşamaktadır. 1,5 milyar insan içilebilecek derecede temiz sudan mahrum bulunmakta ve 2,4 milyar insan yeterli sağlık kontrolünden yoksun olarak tedaviye ulaşamamaktadır. Bunların yanı sıra her gün ortalama 30 bin çocuk tamamen tedavi edilebilir hastalıklar sebebiyle ölmektedir. (Erbakan, 2014a: 232).

Dünya üzerinde yaşanan yoksulluk ve eşitsizlikler sadece geri kalmış ve fakir olan ülkelerle sınırlı değildir. Bugün gelişmiş ve zengin olmakla nitelendirilen Batı ülkelerinin kendi içlerinde yaşadığı gelir adaletsizliği ve belli kesimlerin içinde bulunduğu fakirlik ve sefalet de göze çarpmaktadır.

Bugün Amerika’da evsizlik ve barınma problemlerinden mustarip insan sayısı günden güne artmaktadır. Bu durum Amerika’da git gide büyüyen kronik bir soruna dönüşmüştür. ABD Konut ve Kentsel Kalkınma Bakanlığı’nın verilerine göre, 45 milyonu aşkın insanın yoksul olduğu ülkede, 1 milyon 350 binini çocukların oluşturduğu 3 milyon insan da evsizlik problemleriyle karşı karşıya bulunmaktadır. Kış aylarında barınaklarda

yaşayan evsizlerin sayısının 100 bini geçtiği New York'ta, barınaklarda yaşayanların yüzde 57'sini siyahi Amerikalılar oluştururken, yüzde 31'ini Latinler ve yüzde 8'ini de Beyaz Amerikalılar oluşturmaktadır (UHİM, 2015: 160)

Benzer bir durum dünyanın önde gelen ve en gelişmiş ekonomileri arasında bulunan Almanya'da da göze çarpmaktadır. Sosyal bir devlet olduğu ve yoksulluk ve eşitsizlikle mücadele ettiği iddiasında bulunan Almanya'da sınıflar arası gelir dağılımı arasındaki uçurum her geçen gün daha da derinleşmektedir. Yoksulluk ve refah üzerine hazırlanan beşinci hükümet raporuna göre bir yılda mevcut olan milyoner sayısı 4071 kişi artarken, nüfusun yüzde 6,1'ine tekabül eden 4,17 milyon Alman ise ağır borçlar altında ezilmekte ve ücretlerin çok düşük olduğu sektörlerde çalışmaktadır. 2008 yılında 223,000 olan evsiz sayısı 2014 yılında 335,000'e yükselmiştir (Chase 2016).

İşte dünyada yaşanan sosyal, ekonomik ve insani gerçekler bu şekilde gözümüzün önünde cereyan etmektedir. Üstelik bu yoksulluk, sömürü ve mahrumiyetler sadece geri kalmış ve fakirlik içinde bırakılan ülkelerde değil aynı zamanda zengin ve gelişmiş olarak gösterilen ülkelerdeki düşük gelir grubuna mensup kesimler içinde de yaşanmaktadır. Adil Düzen'e göre bu durum, kuvveti üstün tutan anlayışın yeryüzünde kendi nizamını hâkim kılarak ortaya koyduğu uygulamaların bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu bölümde mevzubahis zihniyetin bu uygulamalarının neler olduğu, bunların arka planda hangi inanç ve ideallere dayandığı ve bunlar vasıtasıyla milletlerin çalışma, emek ve millî servetlerinin alınarak onların nasıl muhtaç ve borçlu bir duruma sokuldukları üzerinde durulacaktır.

3.1. Adil Bir Düzene İhtiyaç Duyulmasının Nedenleri

Yukarıdaki raporlarda tasvir edilen tabloya neden olan unsurların tespit edilmesi insanlık açısından çok büyük önem arz etmektedir. Konuyu tam olarak idrak edebilmek için dünya üzerinde yaşanan bu gerçekleri sosyal, ekonomik, siyasi vb. hastalıklar olarak nitelendirmek doğru bir yaklaşım olacaktır. Bilindiği üzere hastalıkları tedavi etmenin yolu bu hastalıklara neden olan mikropların saptanması ve hastalığın teşhis edilerek bunlara uygun olan tedavi ve çözüm yollarının ortaya koyulmasıyla mümkün olmaktadır. Adil Düzen sistemi, bu konuyu kendi bakış açısıyla ele alarak bu duruma yol açan nedenleri belirlemiş

ve bunlara uygun olan çözüm yollarının neler olduğunu ilmi veri ve gerçeklerle açıklamaya çalışmıştır. Değınilen raporlarda bahsi geçen bu gerçekler, içinde yaşıadığımız küresel dünya düzeninin bir sömürü sistemi üzerine inşa edildiğini göstermektedir. Adil Düzen'e göre bu durum, bugün mevcut global düzene hâkim olan kapitalist anlayışın içeriğı ve uygulamalarından kaynaklanmaktadır.

Kendilerini üstün ve ayrıcalıklı gören tekelci mihrakların yönetim ve denetiminde bulunan kapitalizm tekelleşmeye neden olmakta ve dünyadaki kaynakların belli bir zümrenin elinde toplanmasına yol açmaktadır. Dünya kaynaklarına hâkim olan bugünkü küresel elitler, bu yoksulluk ve kötü gidişatı kısa bir zamanda yok edebilecek kadar zengin durumdadırlar (Erbakan, 2014a: 232).

Adil Düzen'de nitelendirildiğı şekliyle faizci kapitalist nizam, ülkeler arasındaki dengesizliğe neden olmakla kalmamakta, aynı zamanda ülke içindeki gelir dağılımını da bozmaktadır. Zengin emperyalist ülkeler gittikçe zenginleşmekte ve bu zenginlikler de o ülke içinde bulunan küçük bir zümre ve onların işbirlikçileri elinde toplanmaktadır. Buna mukabil fakir ülkeler ise gittikçe daha da fakirleşmekte, gerilemekte ve yeryüzünde açlık ve işsizlik günden güne daha yıkıcı boyutlara ulaşmaktadır. Böylece ülkeler arasındaki dengesizlik artarak fakir olan ülkeler daha çok borçlanmakta ve bunların ağır dış borç yükü ve faizi altında kıpırdayamaz ve nefes alamaz duruma getirilmektedirler (Erbakan, 1991: 12).

Hâkim paradigmayı besleyen Batılı değerlerin üretmiş olduğı düzendeki bozukluklar ve dengesizlikler her geçen gün daha da derinleşerek ekonomik ve toplumsal yapı üzerindeki baskıyı artırmakta, çevresel olarak da meydana gelen tahribatları geri döndürülemeyecek boyutlara ulaştırmaktadır. Kapitalizmin yeni bir formu olan neoliberal kapitalizmin çözüm üretmediğı hatta çoğı zaman kendi neden olduğı ekonomik istikrarsızlıklar, gelir dengesizlikleri, ağır borç ve faiz yükleri toplumsal yapı içindeki diğır dengeleri de bozmaktadır. Toplumları siyasi, sosyal ve insani bakımdan bunalım ve krizlere sürüklemektedir. Bu sistemin ürettiğı her yeni krizle daha da derinleşen eşitsiz gelişme eğilimi, sermaye ve zenginliğin belirli bir zümrenin elinde toplanmasına ve terazinin gittikçe zayıf bırakılmış kesimler aleyhine daha da fazla bozulmasına neden olmaktadır. Orta ve alt gelir grubuna mensup kesimler; haksız ve adil olmayan rekabet mekanizmaları, yanlış

ekonomi politikaları ve zayıf kesimlerin karşısında zengin ve nüfuz sahibi kimseleri önceleyen iktisadi yapı aracılığıyla büyük şirketlere ve bankalara borçlandırılmakta, ağır borç ve faiz yükü altında ezilerek mülkleri ellerinden alınmaktadır. Dolayısıyla küçük bir azınlık olan ayrıcalıklı zümre dışında kalan kesimlerin sistem karşısında çaresiz, umutsuz ve güvencesiz yaşamaya mahkûm edildiği sosyo-ekonomik araştırmaların ve bulguların bir sonucu olarak karşımızda durmaktadır (UHİM, 2019: 57).

3.2. Emperyalist ve Sömürgeci Tutumun Nedenleri

Adil Düzen teorisini ortaya atanların görüşüne göre dünyada yaşanan sömürü, zulüm ve felaketlerin temelinde mevcut dünya düzenine hâkim olan Irkçı Emperyalizm anlayışı yatmaktadır. Bu anlayış dört temel esasa dayanmaktadır (Erbakan, 2014a: 235).

- 1- Üstün ırk inancı
- 2- Diğer insanların kendilerine köle olsun diye yaratıldığı inancı
- 3- Büyük İsrail'in kurulacağı, Süleyman mabedinin yeniden inşa edileceği ve bunun sonucunda kendi Mesihlerinin gelerek dünya hakimiyetlerini perçinleyeceği inancı
- 4- Bütün bunların nazariyede kalmayacağı ve bunu gerçekleştirmek için yürüttükleri çalışmaların bir gün amacına ulaşacağı inancı

İrkçı Emperyalizm'in inancı bu doğrultuda olduğu ve eylem ve düşüncelerini de kuvveti üstün tutan batıl hak anlayışına dayandırdığı için insanların haklarını çiğnemekte, onları ezmekte bir sakınca görmemektedir. Bunu bir zulüm olarak yapmamakta aksine hakkı olduğu düşüncesiyle hareket etmektedir. Hatta eylemlerinin inançlarını gerçekleştirmeye yönelik olması nedeniyle yaptıklarını bir ibadet saymaktadır.

Yaşanan felaketlerin temelinde yatan sebep, bu zihniyet ve inanç mensuplarının batıl inançları nedeniyle, "Bizim ırkımız dünyanın efendisi olacak, diğerleri bizim kölemiz olacak" amacını gerçekleştirmek için yürüttükleri çalışmalardır. Son 350 sene içinde attıkları adımlarla mevcut sömürü düzenini kurmuşlar ve bu düzeni yürütebilmek için ekonomide faizci kapitalist nizamı kurarak dünyaya hâkim kılmış ve bu sistemi ısrarla korumuşlardır.

3.3. Irkçı Emperyalizm ya da Siyonizm

Adil Düzen sistematğinde kullanılan Irkçı Emperyalizm tabiri genel itibarla Siyonizm düşüncesine göndermede bulunmaktadır. Böyle bir tabirin kullanılması ileride de belirtileceği üzere, Siyonist düşüncenin öne çıkan en önemli özellikleri olan kendi ırklarını üstün ve ayrı tutma anlayışı olarak temayüz eden “ırkçılık” kavramı ve bu düşünce ve inancın ürünü olarak yeryüzünde bulunan diğer kavim ve milletlerin sömürülmesi ve köle olarak kullanılmasına dayanan “emperyalizm” kavramının birleştirilmesiyle ortaya çıkmıştır.

19. Yüzyılda Avrupa’da antisemitist ve milliyetçi tutumların yoğunluk kazanmaya başladığı bir atmosfer içinde ortaya çıkan Siyonizm, Yahudi kökenli din ve düşünce adamları tarafından şekillendirilmiş bir ideolojidir. Yüzyıllar boyu sürgün hayatına mahkûm olan ve vatansız bir şekilde dünyanın çeşitli yerlerine dağılmış bulunan Yahudiler, eski devletlerinin merkezi olan “Siyon” a geri dönme ve burada bağımsız bir Yahudi devleti kurma ideallerine yönelik ortaya koydukları ideolojiyi, bu kelimedenden yola çıkarak Siyonizm olarak adlandırmışlardır (Karahana, 2019: 17-18). Genel manada Siyonizm, Filistin dışında bulunan Yahudileri “Vadedilmiş Topraklarda” toplayarak Süleyman mabedini Siyon dağında yeniden inşa etmek olarak ileri sürülse de asıl anlamı itibariyle İsrail milletinin “Dünya Hakimiyetine Erişme” ideali şeklinde de yorumlanmaktadır. (Anadol, 2004: 15).

Siyonist ideolojinin amaçlarını meşrulaştırmak için ileri sürdüğü savlar şu şekilde ifade edilmektedir (Siyonizm ve Irkçılık Guy Bajoit 147):

- Yahudi halkının vadedilmiş topraklara dönmesi ve burada bu ulusa ait bir devlet kurulması doğal ve tarihsel bir haktır.
- Yahudilerin diasporada durumları anormaldir. Orada otururlar fakat yurtsuzdurlar. Onların farklı bir ulus olmaları ve diğer milletlerin arasında bulunurken antisemitist tutumların önüne geçmenin olanaksız olması nedeniyle Yahudi ulusu için bir devlet kurulması onların durumlarının normalleşmesi için tek yoldur.

- Dönüşle beraber çağdaş bir akım olan Siyonizm bu geri kalmış bölgeye modernliği, ekonomik gelişmeyi, kültürel yetkinliği, demokrasiyi ve toplumsal adaleti getirecektir.
- Filistin, Siyonistlerin tanımladıkları şekliyle hahsız bir toprak olduğuna göre, onu topraksız bir halk olan Yahudilere vermek dönüş için bir sorun yaratmayacaktır. Ki bu düşünce ünlü İsrail Zangwill tarafından keşfedilip “*Toprağı olmayan bir halk için halkı olmayan bir toprak*” şeklinde sloganlaştırılarak Filistin halkı Siyonist bakış açısıyla adeta yok sayılmıştır. Bu konuda Golda Meir de 15 Haziran 1969 tarihinde Sunday Times gazetesine şu sözleri söylemiştir: “*Filistinliler yoktur. Yani Filistin’de kendilerini Filistinli sayan ve bizim gelerek onları kapı dışarı atıp ülkelerini ellerinden alacağımız bir Filistin halkı yoktur...*” (Garaudy, 2004: 47).

İleri sürülen bu savları göz önüne aldığımızda, Siyonistleri kendi bakış açlarına göre haklı çıkaran motivasyonla, Batılı emperyalist devletlerin diğer ülkeleri sömürmek için ileri sürdüğü argümanların hangi ölçüde örtüştüğü ve ne kadar benzer savlar içerdiği dikkat çekmektedir.

Bununla beraber Siyonizm düşüncesini sadece Filistin’e geri dönüş ve vadedilmiş topraklara yerleşerek bir Yahudi devletinin kurulması olarak algılamamak gerekir. Meselenin tam olarak anlaşılabilmesi için çok daha geniş ve kapsamlı bir araştırmayla farklı boyutlarının da incelenmesi gerekmektedir. Vadedilmiş toprak anlayışının yanında Siyonist düşünce sistematığının içinde yer alan “seçilmişlik” ve “üstün ırk” olma düşüncesi ve Yahudilik inancı içinde büyük bir öneme sahip olan Mesih itikadıyla birlikte bunların pratikte ne tür sonuçlar doğurabileceği iyi analiz edilmelidir. Ayrıca Adil Düzen doktrininde iddia edildiği şekilde özellikle son 350 sene içerisinde parasal ve ekonomik gücü elde ederek sermaye birikimini sağlayan ve kapitalist ve liberal anlayışı hâkim kılan Batılılar içinde Siyonizm’in etkinliğinin ve “Yeni Dünya Düzeni” nin kurulması amacına ulaşmak için bu durumu ne şekilde ve hangi yollarla kullandığının da ayrı bir inceleme konusu olarak ele alınması gerekmektedir.

3.3.1. Anti Siyonist Yahudilerin Siyonistlere Yönelik Eleştirileri

Siyonizm ve İsrail meselesinin incelenmesi, herhangi başka bir inanç ve değer inrdelenmesinden ve eleştirilmesinden öte bir şekilde, ayrı bir dokunulmazlık zırhıyla korunmaktadır. Bugün Avrupa’da Katolik veya Protestan inancı eleştirilebilir. Marksizm ya da Ateizm tartışılabilir. Ülkelerin yönetim biçimleri suçlanabilir, anarşi veya monarşi yanlısı bir tutum sergilenebilir. Tüm bunlar yapılırken insanlar normal bir tartışma ve çekişmeden öte bir riske katlanmak durumunda değildir. Ancak konu Siyonizm’e geldiğinde durum bir anda değişmektedir. Bu noktadan sonra insan, düşünce özgürlüğü ve eleştirel bakış açısı sunabilme alanından çıkarak bir anda suç ve ceza alanına girmektedir. Münferit birtakım olaylar ve zulümleri bir kenara bırakın Siyonizm düşüncesinin temel düşünce ve savlarını incelemeye kalkışmak bile Nazilikle suçlanmak için yeterli gerekçeyi sunmaktadır (Garaudy, 2004: 13-14).

Bu nedenle burada üzerinde durulan Siyonist düşünce sistematığının ve İsrail devlet politikalarının eleştirilmesi, Yahudilik dini ve Yahudi milletine yöneltilmiş bir suçlama olarak addedilmemelidir. İki durumu birbirinden ayırt etmek elzendir zira bu bakış açısı antisemitist bir görünüme kapı aralayabilecektir.

Siyonizm’e ve Siyonist İsrail devlet politikalarına yöneltilen her eleştiriye Antisemitist bir tutum olarak gösterme eğilimi yüzünden gerçek bir Yahudi ırk aleyhtarlığının doğma tehlikesi bulunmaktadır (Garaudy, 2004: 32). Yahudi milletinin içinde elbette Siyonist politikalara karşı olan kimseler de bulunmaktadır. Böyle olmasına rağmen bunları sanki bütün Yahudilerin desteklediği şekilde gösteren ve tüm toplum adına konuştuğuna herkesi inandıran Siyonist öncüler, antisemitizmin ortaya çıkmasına zemin hazırlamakta ve aynı zamanda kendi politikalarına karşı bir kalkan olarak antisemitizm kavramını istismar etmektedirler.

Siyonist politikalara karşı olan birtakım Yahudi düşünürler mevzubahis karmaşıklığı ortadan kaldırarak, Yahudi inancını siyasi amaçlarına alet eden Siyonist mitolojiden ayırmak istemektedirler. Bu düşünürlerin Siyonizm’e karşı mücadele planlarını ve Siyonist ideoloji ile ilgili saptamalarını kendi ifadeleri ile şöyle sıralayabiliriz (Garaudy, 2004: 34);

- Siyonist öncüler ve onların ırkçı ajanları daha önce Yahudileri, Yahudi olmayanlardan ayıran geçmiş devrin ırkçıları gibi şimdi de Siyonistlerle antisyonist ve antisemitikleri ayırma çabası içindedirler.
- Özellikle siyasi Siyonizm’le mücadele ediyoruz çünkü biz ırk ayrımına ve ırkçılığa karşıyız. Antisemitizmi ortaya çıkaran antisyonizm değil Siyonizm’in kendisidir.
- Siyonizm kendi politikasını kutsallaştırmak için dini kullanmakta ve dini duyguları istismar etmektedir.
- Siyonizm ideolojisi tarihi hikayelere ve sahte, tahrifata uğramış kitaplardan alınan efsanelere dayanmaktadır. Bizler Siyonizm’in çeşitli mitler yaratma ihtiyacının hangi politik gerekçelere dayandığını inceleyip araştıracağız. Ancak şimdiden bunları şu şekilde sıralayabiliriz;

- 1- Irkçı temellere dayanan bir iç politika,
- 2- Muhtemel bir nüfus hareketliliği veya göç faaliyeti nedeniyle “Yaşanacak yer açma” amacına yönelik saldırı ve genişlemeye dayanan bir dış politika,
- 3- Devlet terörizmi tabiri ile karakterize edilen bir siyasi hareket.

Görüldüğü gibi Adil Düzen’in Siyonizm ideolojisine yönelik olarak yukarıda arz edilmiş olan temel saptamalarıyla bizzat Yahudilerin kendi içinden birtakım düşünürlerin Siyonist ideolojiye yönelik tespitleri birbiriyle örtüşmekte ve paralellik arz etmektedir.

Bunların yanında Siyonizm’in “Vadedilmiş Toprak”, “Seçilmişlik”, ve “Kurtarıcı Mesih İnancı” gibi üç temel teolojik unsurun üzerine bina edilmesi bu hareketin siyasi olduğu kadar dini bir hareket olduğunu da göstermektedir. Siyonizm’e karşı olan bu düşünürlere göre Siyonizm’in bunlara dayanarak attığı her adımın Yahudi din ve geleneğine ters olduğu ileri sürülmektedir. Siyonist hamlelerin çeşitli komplikasyonlar yaratmasının ve dindar Yahudilerin Siyonizm’e karşı olmalarının öncelikli nedeni de budur. Onlara göre Siyonizm Yahudi dinini bir kalkan olarak kullanmaktadır. Ayrıca Siyonizm’in kendisini

Yahudilik dini ve ulusun bir temsilcisi olarak sunuyor olması da Yahudiliğe çok büyük ölçüde zarar vermekte, hatta Tanrı'nın adını küçük düşürmektedir (Karahana, 2019: 482-483).

3.3.2. Siyonist İdeolojinin Dayanakları ve Kitabın Tahrifatı

Bugünkü Siyonist ideoloji ve modern masonluk kurumu kabalist esaslara göre inşa edilmiştir. Bunun yanında mason sistemleri de tamamen kabalist fikir ve ilimlere dayandırılmaktadır. Kabala, Tevrat inmeden çok önce Yahudi ruhban sınıfının geliştirdiği bir öğreti ve aynı zamanda İsrail milletinin anane ve geleneklerini de kendisinde topladığı bir kitaptır. İsrail milleti Tevrat geldikten sonra dahi kabalayı Tevrat'a uyduracaklarına Tevrat'ı kendi örf ve adetlerine ve Kabalada bulunan esaslara uydurmak yoluna sapsmışlardır. Bu sebepten çeşitli zamanlarda hahamların yaptıkları birtakım tahrifatlarla Tevrat'ın içerisinde çelişkiler, Allah inancıyla bağdaşmayacak yanlış fikirler ve üstün ırk inancı yer aldığı gibi ahlaken de kabul edilmesi mümkün olmayan birçok hususlar da Kitabın içerisinde kendine yer bulabilmiştir (Erbakan, 2014g: 215-216).

Türkiye'de Mason Büyük Üstatlığı da yapmış olan Hayrullah Örs, Eski Ahit'in ya da diğer adıyla Tevrat'ın bir tarih ve din kitabı olarak kabul edildiğini ancak ikisinin de tam olarak doğru olmadığını kaydetmektedir. Örs, Kitabın içinde efsaneler, menkıbeler, hikayeler, kronikler, biyografiler, hukuk ve şeriat, ilahiler, aşk şiirleri, aforizmalar, uydurma istatistikler ve büyük çapta şairlerin eserlerinden kalmış kısımlar olduğunu belirtmektedir. Ayrıca Eski Ahit'in, özellikle Musa'nın beş kitabı olan Tekvin, Çıkış, Levililer, Sayılar ve Tesniye'nin yakın zamana kadar Yahudi ve Hristiyanlarca doğrudan doğruya Tanrı'nın vahyine dayanılarak Musa'ya yazdırıldığına inanılmasına rağmen, son iki yüzyıldan beri yapılan çalışmalar neticesinde çok yeni denilebilecek zamanlarda yazıldığını ve muhtelif maksatlarla çok defa değişikliklere uğratıldığının ispatlandığını ifade etmektedir (Örs, 2000: 29-30). Tevrat baştan sona incelendiğinde beş sebepten dolayı Kitabın değiştirilmiş olduğunu görmek mümkündür (Erbakan, 2014g: 211-215);

- 1- Çelişkiler
- 2- Siyonizm ve Üstün Irk İnancı
- 3- Sömürü Anlayışı ve Emperyalist Fikirler
- 4- Mutlak Güç Sahibi Tanrı İnancına Dair Çelişkiler

5- Peygamberlere İfade Edilmesi Mmkkn Olmayan Sapknlık ve Gayri Ahlaki Durumlar

Çelişkiler

Aşağıda bulunan ve Kitabın farklı yerlerinden örnek olması amacıyla alınan ayetler bunun açık bir göstergesidir.

“Ne var ki, Aramlılar İsraililer'in önünden kaçtılar. **Davut onlardan yedi yüz savaş arabası sürücüsü ile kırk bin atlı asker öldürdü.** Hadadezer'in ordu komutanı Şovak'ı da vurdu. Şovak savaş alanında öldü.” (II. Samuel, 10/18)

“Ne var ki, Aramlılar İsraililer'in önünden kaçtılar. **Davut onlardan yedi bin savaş arabası sürücüsü ile kırk bin yaya asker öldürdü.** Ordu komutanı Şofak'ı da öldürdü.” (I. Tarihler, 19/18)

“**İbrahim, "Ya Rab Yahve, bana ne vereceksin?" dedi,**” (Tekvin, 15/2-3)

“Tanrı ayrıca Musa'ya, “Ben Yahve'yim” dedi, “**İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak göründüm, ama onlara kendimi Yahve adıyla tanıtmadım.**” (Çıkış, 6/2-3)

“Yakup, “**Tanrı'yla yüzyüze gördüm, ama canım bağışlandı**” diyerek oraya Peniel adını verdi.” (Tekvin 32/30)

“Rab: ...**Ancak, yüzümü görmene izin veremem. Çünkü yüzümü gören yaşayamaz.**” (Çıkış, 33/20)

Siyonizm ve Üstün İrk İnancı

İsrailoğulları, Tevrat gelmeden çok önce kendilerinin üstün ırk olduğuna ve yeryüzünün asıl sahipleri ve varisleri olduğuna inanmaktaydılar. Bunun nedenlerinden birinin de mistik bir öğretiye dayanan Kabalanın, Mısır'da köle durumunda bulunan

İsrailoğullarını bir arada tutmak ve onlara manevi bir güç vermek amacıyla buna benzer fikir ve inançlar üzerine yazılmış olmasıdır. Akabinde insan olma bakımından tüm insanları eşit kılan Tevrat indikten sonra, hahamlar bu eşitliği Kabalaya göre değiştirmiş ve Kitaba kendi ırklarının üstün olduğu inancını eklemişlerdir (Erbakan, 2014g: 212). Onlara göre, Yahudilik inancı, İsrailoğulları'nın, Tanrı ile yaptıkları ahde, sözleşmeye dayanmaktadır ve bu sebepten dolayı Yahudiler kendilerini seçilmiş bir ırk olarak görmektedirler. Yahudiliğe göre Tanah, Tanrı'nın İsrailoğullarını diğer milletler arasından ayırarak kendine has bir kavim olarak seçtiğini ve onların diğer millet ve kavimlerden üstün olduğunu kesin ve sarsılmaz bir şekilde nakletmektedir. Bu anlatılar neticesinde yeryüzündeki milletler arasında sadece Yahudilere özgü bir kutsallık ve kutsanmışlık vasfının ortaya çıkmış olduğu görülmektedir. Asırlar boyunca oluşumu devam eden Yahudilik, Kitapta nakledilen bu veriler ışığında, dinin iç mekanizmasına bu durumu "Seçilmişlik" ilkesi olarak yerleştirmiş ve aynı isimle güçlü bir doktrin meydana getirmiştir. Bu sebepten Yahudilik geleneğinde bu kavram muazzam ve vazgeçilmez temel bir unsur olarak yerini almıştır (Karahana, 2019: 244-245). Bir başka kaynakta ise ırk üstünlüğü düşüncesi kendi ifadeleriyle şu şekilde nakledilmektedir: "*Tanrı tüm evreni dört temel ayırım, yani mineral, bitki, hayvan ve insan üzerine kurmuşsa da aslında beşinci bir türün var olduğu yazılmıştır. Bu da Am İsrail, yani Yahudilerdir. Onu dördüncü türden, konuşanlar topluluğu insanlardan ayıran mesafe, insanı hayvandan ayıran mesafeden daha az değildir.*" (Erbakan, 2014g:213). Tevrat'ın çeşitli yerlerinden alınmış ayetler de bu görüşleri doğrular nitelikte veriler sunmaktadır:

"Siz Tanrınız RAB'bin çocuklarıdır... Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. RAB öz halkı olmanız için yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti." (Tesniye, 14/1-2)

"Kendiliğinden ölen hiçbir hayvanın etini yemeyeceksiniz. Ölü hayvanı yemesi için kentlerinizde yaşayan bir yabancıya verebilir ya da öteki yabancılara satabilirsiniz. Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız." (Tesniye, 14/21)

"Kardeşinize para, yiyecek ya da faiz getiren başka bir şey ödünç verdiğinizde, ondan faiz almayacaksınız. Yabancıdan faiz alabilirsiniz ama kardeşinizden almayacaksınız. Böyle yapın ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede el attığınız her işte Tanrınız RAB sizi kutsasın." (Tesniye 23/19-20)

“Tanrınız RAB'bin elinize teslim edeceği halkların tümünü yok edeceksiniz. Onlara acımayacaksınız.” (Tesniye, 7/16)

“RAB'bin önünde bütün uluslar bir hiç gibidir, Hiçten bile aşağı, değersiz sayılır.” (Yeşaya, 40/17)

“Önünüzden kovacağım ulusların törelerine göre yaşamayacaksınız. Çünkü onlar bütün bu kötülükleri yaptılar. Bu yüzden onlardan nefret ettim. Oysa, siz onların topraklarını sahipleneceksiniz. Bal ve süt akan bu ülkeyi size mülk olarak vereceğim, dedim. Sizi öteki uluslardan ayrı tutan Tanrınız RAB benim.” (Levililer, 20/23-24)

Sömürü Anlayışı ve Emperyalist Fikirler

Siyonist doktrinde emperyalist ve sömürme üzerine dayanan fikirler, aslında seçilmiş olma ve kendilerine üstünlük atfetme anlayışının doğal bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Batıl hak anlayışının temel unsurlarından biri olan imtiyazlı ve ayrıcalıklı olma düşüncesi, doğal bir netice olarak üstün olana, diğerlerini ve onların sahip olduklarını sömürme ve onlar üzerinde tasarruf edebilme hakkını vermektedir. Ayrıca Tevrat'ta yer alan vadedilmiş toprak meselesi, yeryüzü nimetlerinin asıl itibarla kendileri için var edildiği ve diğer ulusların onlara hizmet etmek veya köle olmak maksadıyla yaratıldığı inancı da bu sömürü anlayışını besleyen birer unsur olarak göz önüne alınmalıdır. Bu duruma yine Kitabın muhtelif yerlerinde şu şekilde temas edilmiştir:

“Uluslar senin ışığına, Krallar üzerine doğan aydınlığa gelecek... Bunu görünce yüzün parlayacak, yüreğin heyecandan hızlı hızlı çarpacak; çünkü denizin zenginlikleri senin olacak, Ulusların serveti sana akacak.” (Yeşaya 60/3-5)

“Çünkü sana kulluk etmeyen ulus ya da krallık yok olacak, evet, o uluslar tam bir yıkıma uğrayacak. Seni ezenlerin çocukları gelip önünde eğilecekler; seni hor görenlerin hepsi, ‘RAB’ bin kenti, İsrail’in kutsalının Siyon’u diyerek ayaklarına kapanacaklar... Uluslar ve krallıklar bir anne gibi seni emzirecekler.” (Yeşaya 60/10-16)

“Tanrınız RAB verdiği söz uyarınca sizi kutsayacak. Siz birçok ulusa ödünç vereceksiniz, ama siz ödünç almayacaksınız. Siz birçok ulusu yöneteceksiniz, ama onlar sizi yönetmeyecek.” (Tesniye 15/6)

“Tanrınız RAB atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a içtiği ant uyarınca, sizi vereceği ülkeye –inşa etmediğiniz büyük ve güzel kentleri, biriktirmediğiniz iyi eşyalarla dolu evleri, siz emek vermeden kazılmış sarnıçları, dikmediğiniz bağları, zeytinlikleri olan ülkeye– götürecektir. Orada yiyip doycaksınız.” (Tesniye 6/10-12)

“Tanrınız RAB mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, önünüzden birçok ulusu –Hititler'i, Girgaşlılar'ı, Amorlular'ı, Kenanlılar'ı, Perizliler'i, Hivliler'i, Yevuslular'ı, sizden daha büyük ve daha güçlü yedi ulusu– kovacak. Tanrınız RAB bu ulusları elinize teslim ettiğinde, onları bozguna uğrattığınızda, tümünü yok etmelisiniz. Bu uluslarla antlaşma yapmayacaksınız, onlara acımayacaksınız.” (Tesniye 7/1-3)

Mutlak Güç Sahibi Tanrı İnancına Dair Çelişkiler

Yahudilik dini tevhidi esas alan bir Tanrı inancına dayanmaktadır. Böyle olmakla beraber bugün mevcut olan Tevrat'ın çeşitli bölümleri incelendiğinde, Allah inancının bazı antropomorfik özellikler taşıdığı görülmektedir. Antropomorfizm, insani niteliklerin başka bir varlığa atfedilmesidir. Dolayısıyla bu kavram aynı zamanda tanrıları, insana veya başka varlıklara benzer bazı niteliklerle ve şekillerle tarif eden bir inançtır. Tanrının, sonradan yaratılmış ve birtakım zaaf ve noksanlıklara sahip olan insana veya başka varlıklara benzetilmesi ise mutlak olan ve her türlü noksanlıktan münezzeh olan Allah inancıyla bağdaşmamaktadır. Tanrı'nın, Kitabın muhtelif yerlerinde bahsi geçtiği şekliyle takdimi Yahudi alimlerce çeşitli şekillerde yorumlanarak bunların mecazi anlamlarda kullanıldığı ileri sürülmüştür. Ancak Tevrat'ta Tanrı'nın beşerî sıfatlarla tavsif ve tarifi o derecedir ki, bunların mecazi bir biçimde kullanıldığının ileri sürülmesi muhal bir durum arz etmektedir. Bu durum Kitabın çeşitli yerlerinden alınan ayetlerde şu şekilde belirtilmektedir (“Yahudilerde Tanrı İnancı”, 2022):

“Adam, “Artık sana Yakup değil, İsrail denecek” dedi, “**Çünkü Tanrı'yla, insanlarla güreşip yendin.**” (Yaratılış 32/28)

“Sen beni reddettin” diyor RAB, gerisin geri gidiyorsun. Ben de elimi sana karşı kaldıracak, seni yok edeceğim; **merhamet ede ede yoruludum.**” (Yeremya 15/6)

“Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı. Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. **Yaptığı işten o gün dinlendi.** Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. **Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.**” (Tekvin 2/1-3)

“**Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular.** O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler. **RAB Tanrı Adem'e, “Neredesin?” diye seslendi.**” (Tekvin 3/8-9)

“RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte. **İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı.** Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım” dedi, **çünkü onları yarattığına pişman oldum.**” (Tekvin 6/5-7)

“**Tanrı oğulları** insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler.” (Tekvin 6/2)

“Ama onlar yüce Tanrı'yı denediler, O'na başkaldırdılar, koşullarına uymadılar... Puta taptıkları yerlerle **O'nu kızdırdılar, putlarıyla O'nu kışkandırdılar.**” (Mezmurlar 78/56-58)

O zaman **Rab uykudan uyanır gibi, şarabın rehavetinden ayılan bir yiğit gibi oldu.** (Mezmurlar 78/65)

Peygamberlere İzafe Edilmesi Mümkün Olmayan Sapkınlık ve Gayri Ahlakî Durumlar

Eski Ahit'in muhtelif yerlerinde İsrail peygamberlerinin bizzat kendilerinin gayri ahlakî olan, toplum tarafından çirkin görülen ve dinen de günah sayılan birtakım davranışlarda buldukları görülmektedir. Söz konusu kıssalarda yer alan ve ahlakî zaaf ve

irade gevşekliği olarak karşımıza çıkan bu olayların kutsal kitapta gayet normal olarak aksettirilmesi ve ahlaki yönden de hiçbir surette değerlendirilmemiş olması dikkat çekici bir durumdur (Gündüz, 1998: 83). Örneğin Kur'an'da Bakara suresinde geçen ve bu sureye adını vermiş olan buzağıya tapma hadisesi Tevrat'ta şu şekilde zikredilmektedir;

“Musa ordugaha yaklaşınca, buzağıyı ve oynayan insanları gördü; çok öfkelen-di. Elindeki taş levhaları fırlatıp dağın eteğinde parçaladı. Yaptıkları buzağıyı alıp yaktı, toz haline gelinceye dek ezdi, sonra suya serpererek İsraililere içirdi. Harun'a, “Bu halk sana ne yaptı ki, onları bu korkunç günaha sürükledin?” dedi.

Harun, “Öfkelenme, efendim!” diye karşılık verdi, “Bilirsin, halk kötülüğe eğilimlidir. Bana, ‘Bize öncülük edecek bir ilah yap. Bizi Mısır'dan çıkaran adama, Musa'ya ne oldu bilmiyoruz’ dediler. Ben de ‘Kimde altın varsa çıkarsın’ dedim. Altınlarını bana verdiler. Ateşe atınca, bu buzağı ortaya çıktı!” (Çıkış 32/19-24)

Yine başka ayetlerde peygamberlerin başlarına gelen musibet veya olaylarla ilgili şikayetçi olmaları, sabır göstermeyip sıradan insanlar gibi yakınıp dövündükleri görölmektedir:

“Eyüp şöyle yanıtladı: ... Bilin ki, Tanrı bana haksızlık yaptı, Beni ağıyla kuşattı. “İşte, ‘Zorbalık bu!’ diye haykırıyorum, ama yanıt yok, yardım için bağırıyorum, ama adalet yok. Yoluma set çekti, geçemiyorum, yollarımı karanlığa boğdu. Üzerimden onurumu soydu, başımdaki tacı kaldırdı. Her yandan yıktı beni, tükendim, umudumu bir ağaç gibi kökünden söktü. Öfkesi bana karşı alev alev yanıyor, beni hasım sayıyor. Orduları üstüme üstüme geliyor, bana karşı rampalar yapıyor, çadırımın çevresinde ordugâh kuruyorlar. “Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı, tanıdıklarım bana büsbütün yabancılaştı. Akrabalarım uğramaz oldu, yakın dostlarım beni unuttu. Evimdeki konuklarla hizmetçiler beni yabancı sayıyor, garip oldum gözlerinde. Kölemi çağırıyorum, yanıtlamıyor, dil döksem bile. Soluğum karımı tiksindiriyor, kardeşlerim benden iğreniyor. Çocuklar bile beni küçümsüyor, ayağa kalksam benimle eğleniyorlar. Bütün yakın dostlarım benden iğreniyor, sevdiklerim yüz çeviriyor. Bir deri bir kemiğe döndüm, ölümün eşiğine geldim. “Ey dostlarım, acıyın bana, siz acıyın, çünkü Tanrı'nın eli vurdu bana. Neden Tanrı gibi siz de beni kovalıyor, etime doymuyorsunuz?” (Eyüp 19/8-22)

Peygamber Habakkuk: “Ya RAB, ne zamana dek seni yardıma çağıracağım, beni duymuyor musun? “Zorbalık var” diye haykırıyorum sana, ama kurtarmıyorsun! Bunca kötülüğü bana neden gösteriyorsun, nasıl hoş görürsün bunca haksızlığı? Nereye baksam şiddet ve zorbalık var. Kavgaların, çekişmelerin sonu gelmiyor. (Habakkuk 1/2-3)

Peygamberlere isnat edilen gayri ahlaki fiillerin en çarpıcılarından biri olarak dikkat çeken Lut ve kızlarının hadisesi de Tevrat'ta şu şekilde zikredilmektedir:

“Lut Soar'da kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten ayrılarak dağa yerleşti, onlarla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı. Büyük kız küçüğüne, “Babamız yaşlı” dedi, “Dünya geleneklerine uygun biçimde burada bizimle yatabilecek bir erkek yok. Gel, babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım.” O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığına farkında değildi. Ertesi gün büyük kız küçüğüne, “Dün gece babamla yattım” dedi, “Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de onunla yat.” O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp kalktığına farkında değildi. Böylece Lut'un iki kızı da öz babalarından hamile kaldılar.” (Tekvin 19/30-36)

Eski Ahit'te kendisine zina isnat edilen bir başka şahıs da Davut'tur. Davut için ileri sürülen bu isnat Lut hakkında anlatılandan daha ağırdır çünkü Yahudilerin saygın bir kralı olan ve Rab Yehova tarafından kendinden sonra gelenler için örnek bir şahsiyet olarak gösterilen Davut, bu fiili kasten ve bilerek işlemiştir (İnci, 2001: 102).

“Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı. Damdan yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi. Davut onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi.

Adam, “Kadın Eliam'ın kızı Hititli Uriya'nın karısı Bat-Şeva'dır” dedi. Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davut'un yanına geldi. Davut aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü. Gebe kalan kadın Davut'a, “Gebe kaldım” diye haber gönderdi.” (II. Samuel 11/2-5)

Hatta Davut bununla da kalmayıp, kadının kocası olan Uriya'nın komutanına gönderdiği mektupta onu savaşın en şiddetli olduğu cepheye göndererek ölümüne zemin hazırlamasını emretmektedir:

“Sabahleyin Davut Yoav'a bir mektup yazıp Uriya aracılığıyla gönderdi. Mektupta şöyle yazdı: “Uriya'yı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup ölsün.

Böylece Yoav kenti kuşatırken Uriya'yı yiğit adamların bulunduğunu bildiği yere yerleştirdi. Kent halkı çıkıp Yoav'ın askerleriyle savaştı. Davut'un askerlerinden ölenler oldu. Hititli Uriya da ölenler arasındaydı.” (II. Samuel 11/14-17)

Ayrıca bunların dışında Kitabın çeşitli yerlerinde peygamberlerin, Rab'le pazarlık (Çıkış/33-12), soymayı öğütme (Çıkış 12/35-36, Çıkış 3/21-22), Rabbi sorgulama (Sayılar 11/4-6; 11/10-15), adam öldürme ve savaşlarda katliama teşvik (Sayılar 31/13-18, I. Samuel 15/2-3; 32-33, I. Krallar18/22-40), aldatma (Tekvin 27/1-29), sarhoşluk ve çıplak dolaşma (Tekvin 9/20-21) gibi bir peygambere izafe edilmesi mümkün olmayacak fiilleri işledikleri aktarılmaktadır.

Tüm bu veriler ışığında, Siyonist ideolojinin dikkat çekici unsurları olan sömürgecilik, emperyalizm, vadedilmiş toprak, üstün ırk inancı ve seçilmişlik gibi hususların kutsal kitaplarından kaynaklanan inançlara dayandığı anlaşılmaktadır.

Gayet olağan ve tabii bir durum olarak insanların fiil ve tutumlarını belirleyen en önemli etkenlerin başında inançları gelmektedir. Dolayısıyla insanların hangi motivasyon ve amaçla hareket ettiklerini anlamak için öncelikle inançlarının dayanak noktalarını ve bu inançların hangi unsurlardan teşekkül ettiğini anlamak gerekmektedir. Bu mesele sadece dini inançlar bağlamında da düşünülmemelidir. Çünkü bu durum inanç konusunun sınırlandırılmasına yol açacaktır. Bir insanın herhangi bir dine mensup olmaması veya dini bir inanç taşıması dahi, onu bu inanç temelli motivasyon ve yönelim anlayışının dışına çıkarmamaktadır. Burada bahsedilen inanç kavramının, dini ve dünyevi düşünce, ideolojiler, idoller, kutsallık atfedilen şeyler, kanunlar, tabular vb. tanrıdan geldiği düşünülen veya insan zihninin ürünü olan tüm unsurları kapsayacak şekilde geniş bir manada ele alınması gerektiği

düşünülmüştür. Dolayısıyla Siyonist ideolojinin, her ne kadar 19. yüzyılda siyasi bir ideali gerçekleştirme amacına yönelik olarak ortaya çıktığı düşünülse de bu ideolojinin temelinde Tevrat'a dayanan dini bir bağlamın bulunduğu yukarıda Kitap'ta yer alan ayetlerde bahsedilen gerçekler de göz önünde bulundurulduğunda açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

3.4. Sömürü Araçları

İrkçi Emperyalizm'in tüm insanlığı sömürmek için kullandığı araçların başında "Amerikan Doları" gelmektedir. Bu para sekiz tane ırkçı emperyalist bankanın bir araya gelerek oluşturduğu Amerikan Merkez Bankası (FED) tarafından İrkçi Emperyalizm'in dünya hakimiyetine erişme aracı olarak kullanılmaktadır. Doların arka yüzünde yer alan ve İrkçi Emperyalizm'in mührü olan "piramit ve göz" şekli bu düzenin işbirlikçiler organizasyonunu temsil etmektedir. Ayrıca bu mühürde bulunan "novus ordo seclorum" ifadesinin "yeni dünya düzeni" veya "çağların yeni düzeni" manasına gelmesi nedeniyle küresel ölçekli ve geniş kapsamlı bir dünya hakimiyeti amacına yönelik bir hedefe işaret ettiği düşünülmektedir (Erbakan, 2014a: 244).



Şekil 1: 1 ABD doları

Bu konuyu daha iyi anlayabilmek için Amerikan Merkez Bankasının (FED) kuruluşuna bakmak gerekmektedir. FED (Federal Reserve) devlete bağlı bir kurum değildir. Özel bir bankadır. FED'in oluşması, kurulması ve kurumsallaşması ile ilgili yapılan

araştırmalar bu konunun Avrupa ekonomik tarihindeki bazı iktisadi olaylara kadar dayandığını göstermektedir.

Frankfurt'ta bir Yahudi gettosunda sarraflık ve tefecilik yapan Amschel Moses Bauer, 1740'lı yıllarda bankerlik ve finans işleriyle uğraşmaya başlamıştır. Dükkanının kapısına da hem bulunduğu şehir olan Frankfurt'u hem de Roma İmparatorluğunu simgeleyen kıızıl renkli bir kalkan üzerinde kartal başı amblemi olan bir arma asmıştır. Bu nedenle bu dükkânın adı zamanla piyasada kıızıl kalkan (Almanca: Roth Schild) firması olarak zikredilmeye başlamıştır. Daha sonra oğlu olan Mayer Amschel Bauer babasından devralmış olduğu finans ve bankerlik işlerinin inceliklerini çok iyi kullanarak bu alanda büyük başarılar sağlamış ve ayrıca bu süreçte resmi kurum ve yönetimlere borç vermenin gerçek kişilere ve firmalara borç vermekten çok daha fazla kâr getiren bir kazanç yolu olduğunu müşahede etmiştir. Daha sonraları "Bauer" olan soyadını firmasının ismi olan "Rothschild" a çevirmiş ve firma amblemine de her biri bir erkek çocuğunu simgelemek üzere beş adet altın renginde ok yerleştirmiştir. Mayer Amschel Rothschild sonraki süreçte oğullarına Avrupa'nın ve Dünya'nın önemli finans merkezlerinde bankalar açtırarak, önde gelen bankacılık ve finans kuruluşlarına ait hisseleri satın alarak ve en önemlisi resmî kurumlara ve devletlere borç paralar vererek bunlardan yüksek oranlarda faiz gelirleri elde etmiş ve sektördeki büyümesini sürdürmüştür. Aile, ekonomi ve finans alanında Avrupa'da yakaladığı bu büyük ve başarılı çalışmalardan sonra yönünü Amerika'ya çevirmiş ve Ailenin finans ve bankacılık sektöründeki nüfuzu da esas ivmesini burada kazanmıştır (Yılmaz ve Anganer, 2014: 60-61).

1900'lü yılların başında (1907) Wall Street'te büyük bir para darlığı ve krizi yaşanmıştır. Krizin atlatılabilmesi J.P. Morgan adlı bir bankerin bankalara adeta bir merkez bankası gibi likidite tedariğiyle sağlanabilmiştir. Morgan'ın bankacılık sistemi içerisine acil bir şekilde sağlamış olduğu likidite, halihazırda zaten kötü bir durumda bulunan durumun daha da vahim bir hale gelmesini şüphesiz önlemiştir. Ancak yaşanan bu kriz Wall Street ve Washington'daki bankacı ve politikacıları ciddi bir şekilde endişelendirmiş ve onları bu durumun tekrar yaşanmaması için çeşitli çözüm yolları aramaya itmiştir. Sonuç olarak finans ve politika çevrelerinde bu gibi krizleri daha başından önlemek için finans sistemi içerisine ivedi bir şekilde para sağlayabilecek, adeta kurumsallaşmış J.P. Morgan benzeri bir kurumun

ihdas edilmesi gerektiği noktasında bir konsensüs meydana gelmiştir (“Two Remaining Major Defects; A Brief History of Central Banking in the United States”, 2022).

Aynı zamanda bu durum bir grup bankacı ve finansör tarafından kendi çıkarlarına yönelik bir fırsat olarak değerlendirilmiştir. Bu amaçla, 1910 yılında Nelson Wildmarth Aldrich’in öncülüğünde, Wall Street bankerleri ve Rockefeller, Rothschild ve Warburg gibi elit ailelere mensup kimselerden ve bunların temsilcilerinden oluşan bir grup, Georgia eyaletinde bulunan Jekyll adasında bir araya gelerek, “Aldrich Planı” olarak isimlendirilen bir planın taslağını oluşturmuşlardır. Ayrıca, oluşturdukları planın Wall Street’le herhangi bir bağlantısı ortaya çıkacak olursa, ilgili planın Temsilciler Meclisi tarafından otomatik olarak reddedileceğini düşündükleri için toplantıyı gizli bir şekilde tertiplemişlerdir. (“Aldrich Plan (1910)”, 2022).

Paul Warburg’un toplantıya katılan arkadaşlarına verdiği bilgiye göre meydana getirilecek olan tasarıdaki en önemli unsurlardan biri “Merkez Bankası” kavramının kullanılmasından kaçınılması gerektiği ile ilgiliydi. Bu sebeple Warburg, “Merkez Bankası” kavramı yerine “Federal Rezerv Sistem” adının kullanılması gerektiğini düşünüyordu (Mullins, 1991: 5). Ancak Aldrich bu reformla beraber isminin de akla gelmesini istediğinden, eğer kanun teklifi kendi adını taşımayan başka bir isimle sunulursa bu durumun kuşkulara neden olabileceğini ileri sürmekteydi. Böyle tartışmaların yaşanmasına rağmen tasarı yine de Aldrich planı olarak isimlendirilmiştir. Ne var ki bu isimle sunulan tüm yasa tasarılarının, açık bir şekilde uluslararası bankerlerin bir projesi olduğunun düşünülmesi ve ilgili ismin planla beraber zikredilmesi nedeniyle bu kanun teklifinin Kongreden geçmesi başarısızlıkla sonuçlanmıştır. (Allen, 1996: 43).

Adı bir “Merkez Bankası” dışında her ne olursa olsun bu plan bir merkez bankası tasarısı olarak düşünülmüştü. Bir merkez bankasının ana fonksiyonlarını yerine getiren ve hisselerini elinde bulunduran özel şahıs ve kurumlara kazanç sağlayan bir merkez bankası statüsünde olmasına rağmen farklı bir isimlendirme yoluna gidilmesinin sebebinin insanları yanıltmak ve onların zihinlerinde bunun bir merkez bankası olmadığı algısını yaratmak düşüncesinin olduğu ileri sürülmüştür. (Mullins, 1991: 5). Gerçekten de bu plan beklendiği şekilde Kongre tarafından reddedilmiştir. Ancak planın ana hatları, sonunda kabul edilecek olan yasa tasarısı için bir model oluşturmuştur (“Aldrich Plan (1910)”, 2022).

Daha sonra Aldrich Planıyla ortak özellikler taşıyan bir tasarı olan “Federal Reserve Act” adlı yasa tasarısı 23 Aralık 1913 tarihinde kongreden geçirilmiş ve hemen akabinde Başkan Wilson tarafından imzalanarak yasalaştırılmıştır. Böylelikle Kongre, Amerikan devletinin sahip olmadığı merkez bankası statüsünde olan özel bir kuruma para basma yetkisini devretmiş bulunmaktadır. FED, vergi ödememesine, para basma, yurtdışında banka açma ve para gönderme yetkisine sahip olmasına, devlete kredi verebilmesine, para politikalarını, enflasyon ve faiz hadlerini belirleyebiliyor olmasına rağmen, statüsü nedeniyle hiçbir kişi veya kuruma karşı sorumluluk altında bulunmayan özel ve otonom bir yapıda bulunmaktadır. Ancak tartışmaların odağında bulunan en önemli meseleyi banka hissedarlarının kimlik ve statüleri meydana getirmektedir. Bu konsorsiyum, genel manada 8 özel bankanın bir araya gelerek ortaklaşa kurduğu ve yürüttüğü bir sistem olarak karşımıza çıkmaktadır. Böyle olmakla beraber hem ABD’de hem de uluslararası piyasalarda çok önemli ve tesirli olan böyle bir gücün ne gibi bir amaç ve anlayışla ve neden özel kişi ve kurumların tasarrufunda bulunan bu bankalara teslim edildiği sorgulanmış ve büyük bir tartışma konusu olmuştur (Yılmaz ve Anganer, 2014: 62-63).

FED’in kurucu ortakları olan 8 banka şu şekilde belirtilmiştir (Handerson, 2011):

- 1- Rothschilds Bankaları (Londra ve Paris)
- 2- Lazard Brothers Bankaları (Paris)
- 3- Israel Moses Seif Bankaları (İtalya)
- 4- Warburg Bank (Hamburg ve Amsterdam)
- 5- Lehman Brothers Bankası (New York) (1977 yılında Kuhn Loeb ile birleşerek Kuhn Loeb, Lehman Brothers, Inc. olmuştur; 1984’de ise Shearson American Express olmuştur)
- 6- Kuhn, Loeb Bankası (New York)
- 7- Chase Manhattan Bankası (New York)
- 8- Goldman Sachs Bankası (New York)

FED’i meydana getiren bu konsorsiyumdaki kurumların ortak noktalarından biri ise biraz önce bahsedilen Rothschild grubuyla ilişkili olmaları ve tepe noktasında ve üst düzey yönetim kademesinde yer alan kişilerin içerisinde bu grubun elemanlarının bulunmasıdır. Bankanın hisseleri, hissedarlarının isimlerinden de anlaşılacağı üzere elit ve büyük

zenginlerden oluşan en varlıklı hanedan ailelerinin uhdesinde bulunmaktadır. Söz konusu hisseler, başkaları tarafından hiçbir şekilde ne borsa yoluyla ne de diğer şekillerde satın alınamaz ya da el değiştiremez. Şunu da belirtmek gerekir ki Federal Rezerv Sistemi'nin hisselerinin çoğu Amerikalıların tasarrufunda bulunmamaktadır. Bu durum da Federal Rezerv sistemi üzerine birçok tartışma ve spekülasyonu beraberinde getirmektedir (Yılmaz ve Anganer, 2014: 63).

3.4.1. Doların Rezerv Para Olması ve Bretton Woods Sistemi

Kâğıt para ilk olarak Çin'de emanet senedi şeklinde ortaya çıkmıştır. Madeni paraları taşımanın zorluğu ve riskinden kurtulmak isteyen tüccarlar paralarını güvenli kişilere bırakarak karşılığında emanet senedi almaktaydılar. Zamanla bu senetler arkalarına devir kaydı ve mühür konularak başkalarına devredilir oldu. Böylece bir mal alan kişi satıcıya bu senedi verdiği senedin karşılığı olan madeni para da el değiştirmiş olmaktadır. Çin'de bu şekilde kullanılan kâğıt paranın üstünlüğünü fark eden merkezi hükümet 12. yüzyıldan itibaren kâğıt para basımını tekel olarak üstlenmeye koyuldu. Daha sonraları Çin'e giden Venedikli tüccarlar devlet güvencesi altında basılan ve çeşitli kolaylıklar sağlayan kâğıt para düşüncesini Batı'ya taşıdılar ("Dolar Nasıl Dünya Parası Oldu", 2018).

Batı'da kâğıt para kavramının ortaya çıkışı ve bunların basılarak kullanılmaya başlanması 17. Yüzyılın sonlarına rastlamaktadır. İlk kâğıt para 1690'lı yıllarda İngiltere'de kuyumcular tarafından basılmış ve tedavüle çıkarılmıştır. Daha sonraki yıllarda para ve finans anlayışındaki değişimle beraber ortaya çıkan gelişmelerle, başta İngiltere olmak üzere diğer Batı ülkelerinde merkez bankalarının yaygınlaşmaya başladığı görülmektedir (Fidan vd, 2019: 149).

Sonraları kâğıt paraların ulusal sınırlar içinde kullanımının yaygınlaşması, ticaret hacminin büyümesi ve sermaye hareketlerinin hızlanması neticesinde uluslararası parasal sorunlar ortaya çıkmış ve uluslararası para sistemi kavramı gelişmeye başlamıştır (İskenderoğlu, 1988: 2). Uluslararası para sistemi olarak adlandırılan bu düzen, ülkeler arasında cereyan eden ekonomik faaliyetlerle (ticaret, yatırım, sermaye bölüşümü vb.) ilgili ödemelerin nasıl yapılacağını, döviz kurlarının oluşumunu ve hükümetlerin bunları etkileme

biçimlerini ve farklı ülkelerden alıcı ve satıcılar tarafından kabul gören ödeme araçlarını belirleyen bir sistem olarak ifade edilmektedir (Çağlar, 2018: 4).

Uluslararası para sistemi incelendiği zaman bunun genel itibarla dört başlık altında ele alındığı görülmektedir:

- 1- Altın Standardı: 1875-1914
- 2- İki Savaş Arası Buhran Dönemi: 1915-1944
- 3- Bretton Woods Sistemi: 1944-1972
- 4- Dalgalı Kur Sistemi: 1973 sonrası

Uluslararası para sisteminde altın standardının varlığından söz edebilmek için altınla rezerv para olarak kabul edilen ulusal paranın sabit bir oran üzerinden çift yönlü olarak dönüştürülebilirliğinin sağlanması ve altının ithalat ve ihracatının serbest olarak yapılabilmesi gerekmektedir. Kâğıt paraların ülkenin elinde bulunan altın rezervleri ile orantılı bir biçimde bu rezervlere karşılık olarak basılması ve iç para stokunun, ithalat ve ihracat yoluyla ülke içine giren veya ülkeden çıkan altın miktarına göre otomatik olarak artması veya azalması sistemin sürdürülebilirliği açısından önemli bir rol oynamaktadır. Bu sistemde sabit bir oran üzerinden para birimleri altına endekslenmiş ve ülkeler bu oran üzerinden paralarının altına dönüştürülebilirliğini (konvertibilite) taahhüt etmişlerdir. Bu şekilde altın üzerinden çeşitli ulusal para birimleri arasındaki parite de net bir şekilde sabitlik kazanmıştır. Örnek olarak ABD altının ons fiyatını 20,67 dolara sabitlerken İngiltere 4,2474 pounda sabitlemiş böylece dolar/pound paritesi yani eşitliği otomatik olarak ($=20,67/4,2474$) netlik kazanmıştır. Kurların sabit tutulması uluslararası ticaretin gelişmesi için elverişli bir ortam yaratmıştır. Bu dönem neredeyse enflasyonun sıfır olduğu, teknolojik gelişmelerle beraber işsizlik artmadan verimlilik artışının sürdüğü ve refahın yüksek olduğu bir dönem olması nedeniyle uluslararası para sistemi açısından altın bir dönem olarak nitelendirilmektedir (Akdoğan, 2020: 94, 95).

Klasik Altın Standardı olarak adlandırılan bu dönem Birinci Dünya Savaşı sırasında çökmüştür. Savaş başladığında İngiltere, Fransa, Almanya ve Rusya altın rezervlerini muhafaza edebilmek için kâğıt paraların altına dönüştürülmesini, yani altın ile kendi para

birimleri arasındaki konvertibilitiyeyi kaldırmış ve altın ihracatına ambargo koymuşlardır (Savaş, 2010: 62). Savaş esnasında Altın Standardını bir kenara bırakan bu ülkeler bu dönemde yüksek askeri harcamalar nedeniyle oluşan finansman açıklarını karşılayabilmek için açıktan para basma yoluna gitmişlerdir. Ayrıca hem karşılıksız para basma hem de savaşın getirmiş olduğu yıkımdan dolayı işgücü ve üretim kapasitesinde yaşanan düşüş nedeniyle savaş sona erdiğinde bu ülkelerde enflasyon meydana gelmiştir. Klasik Altın Standardı sisteminin yıkılmasındaki bir başka etken ise rezerv para olarak kabul edilen İngiliz sterlinine olan güvenin azalmasıdır. İngiltere'nin ödemeler dengesinde açık vermesi, diğer ülkeleri İngiliz sterlininin altına dönüştürülebilirlik kabiliyeti noktasında şüpheye düşürmüştür (Çağlar ve Dışkaya, 2018: 7).

Her ne kadar savaştan sonra ülkeler maruz kaldıkları yıkımın etkisinden sıyrılarak tekrar altın standardına yönelik bir dönüş yapmak için adımlar atmışlarsa da bu durum sağlıklı bir bünyeye kavuşturulamamıştır. Nihai olarak 1929 yılında meydana gelen ve dünya tarihine Büyük Buhran olarak geçen ekonomik krizle beraber tekrar altın standardına geçme planları fiyaskoyla sonuçlanmıştır. 1931 yılında İngiltere, elinde bulunan altın rezervlerinin borçlarının yarısını bile karşılayamaması ve rezervlerindeki kayıpların yüksek boyutlara ulaşması nedeniyle sterlin karşılığı altın ödemelerini durdurmuştur. Böylelikle İngiltere, ulusal para biriminin altınla olan bağı koparmış ve parasını dalgalanmaya bırakmıştır. Bundan iki sene sonra da ABD, uluslararası parasal sorunlardan kaynaklı olarak ülkeden çok miktarda altın çıkışını önlemek amacıyla altın ihracatına ambargo koymuş ve daha sonra da dolarla altın arasındaki bağı kopararak parasını dalgalanmaya bırakmıştır. 1934 yılında ise dolar altına karşı devalüe edilerek onsu 35 dolardan tekrar altına bağlanmıştır. Ancak 1939 yılına gelindiğinde bir taraftan altın standardının düzenlenme mekanizmaları diğer taraftan da iki büyük savaşın neden olduğu ekonomik sorunlar nedeniyle bu sistem bütünüyle işlevini yitirmiş ve rekabetçi devalüasyonlar dönemine girilmiştir (İskenderoğlu, 1988: 3).

Savaş sonrasında uluslararası para sistemine yeni bir düzenleme getirmek amacıyla 1944 yılında ABD'nin New Hampshire Eyaletinin Bretton Woods Kasabasında bir toplantı düzenlenmiştir. Bretton Woods Konferansı olarak anılan bu toplantıya 44 ülkenin temsilcileri katılmış ve söz konusu toplantıda yeni kurulacak olan uluslararası ekonomik ve mali sistemin temelleri atılmıştır. Bu toplantıda doların rezerv para olmasından, uluslararası yeni finans kuruluşlarının ihdas edilmesine kadar önemli kararlar alınıp uygulanmaya

koyulmak suretiyle yeni bir uluslararası para sistemi tesis edildiği görülmektedir (Akdoğan, 2020: 94, 95).

Bretton Woods Sistemi altın standardında var olan temel özellikleri bünyesinde barındıran sabit fakat ayarlanabilir bir kur modeli üzerine inşa edilmiştir. Bu sistemde Amerikan doları kilit bir rol oynadığından ABD, merkezi bir konuma yerleşmiştir. ABD doları, daha önce rezerv para olarak kabul edilen sterlininin yerini almış ve altın kadar değerli kabul edilmiştir. Ayrıca bugün uluslararası ekonomik ve mali sistemde önemli bir yeri olan IMF ve Dünya Bankası da bu anlaşmayla kurulmuştur. Anlaşmaya göre ABD, 1 ons altını 35 dolar olmak üzere sabitlemiş; ABD dışındaki ülkeler ise para değerlerini dolar cinsinden resmi kur olarak tanımlamışlardır. Dolayısıyla ABD dışındaki diğer ülkeler dolar üzerinden dolaylı olarak paralarını altına sabitlemiş bulunmaktadır (Çağlar ve Dışkaya, 2018: 8).

1960'ların sonlarına kadar altın-döviz standardı olarak anılan bu sistem sorunsuz bir şekilde işlemeye devam etmiştir. Ne var ki bu tarihten itibaren sistemin işleyişinde birtakım sorunlar ortaya çıkmaya başlamıştır. ABD'nin, özellikle Vietnam savaşının neden olduğu harcamalar nedeniyle meydana gelen açığı finanse etmek amacıyla milyarlarca dolar ihraç etmesi dış açık verilmesine ve enflasyonun yükselmesine neden olmuştur. Bu durum dolara karşı spekülasyon birtakım saldırılar başlatmıştır. Dolara olan itimadın böylelikle sarsılmaya başlamasıyla da Fransa ve İngiltere başta olmak üzere birçok ülke ellerinde bulunan dolarlar karşılığı mevcut altın-dolar paritesinden altın talebinde bulunmaya başlamışlardır. (Akbay, 2011: 4). Bu gelişmelere bağlı olarak FED'den altın çıkışı hız kazanarak ABD'nin altın rezervleri kritik bir düzeye gerilemiştir. Bunun üzerine Ağustos 1971 yılında ABD anlaşmada taahhüt edilen fiyat üzerinden altın alım ve satımını üstlenmeyeceğini duyurmuştur. Böylelikle Bretton Woods anlaşmasının temel özellikleri olan nominal değer ve altın-dolar arasındaki konvertibilitenin ortadan kalkması sistemin çöküşüne zemin hazırlamıştır. Daha sonra sisteme tekrar işlerlik kazandırmak için yapılan ve 10 ülkenin katılımıyla gerçekleştirilen Smithsonian anlaşmasıyla dolar altına karşı devalüe edilmiş (1 ons=38 dolar) ve daha önce döviz kurlarının izin verilen yüzde 1'lik dalgalanma marjı yüzde 2,25'e çıkarılmıştır. Yapılan bu hamleler de uluslararası piyasalarda dolardan kaçışı önleyememiş, 1973 yılında doların yüzde 5'lik oranda yeniden devalüe edilmesine rağmen Avrupa Ekonomik Topluluğu ülkeleri para birimlerini dolar karşısında dalgalanmaya bırakmışlardır. Bu durum Bretton Woods sisteminin sonunu getirmiştir. 1976 yılında

imzalanan Jamaika anlaşmasıyla da serbest dalgalı kur sistemi yasallaşmıştır (Akdoğan, 2020: 100).

Özet olarak ikinci dünya savaşının ardından ticaret ve üretimin küreselleşmesi ülkeleri birbirlerine daha bağımlı hale getirmiştir. Böylelikle ulusal ekonomiler ve dünya piyasaları birbirine entegre olarak kapalı bir ekonomi niteliğinde olan dünya ekonomisi kavramını ortaya çıkarmışlardır. Bununla beraber, uluslararası ticaret ve ekonomik ilişkilerde uluslarüstü bir paranın ihdas edilerek kullanılması söz konusu olmamıştır. Bunun yerine, ulusal bir para birimi olan doların uluslararası ödeme aracı ve rezerv para olarak kullanılmasına karar verilmiştir. Ne var ki sistem, doların hem uluslararası para birimi hem de Amerika'nın ulusal para birimi olması nedeniyle diğer ülkelerin sahip olmadığı şekilde Amerika'ya avantaj sağlamaktaydı. Dışarıdan mal ve hizmet satın almak için kendi parasından başka bir rezerv paraya ihtiyaç duymayan ABD, bu durumdan faydalanarak yüksek miktarlarda ithalat yapmaya ve dışarıya dolar ihraç etmeye başlamıştır. Genişleyen dünya ekonomisinde işlemlerin gerçekleştirilebilmesi için yapılan dolar bazlı parasal genişleme, yani dolar arzındaki artış ABD'nin dış açık vermesiyle gerçekleşiyordu. Bu durum da dünyadaki dolar miktarının altın rezervlerine karşı hızla artması anlamına geldiğinden doların altınla olan bağının sürdürülmesini çok zor bir duruma sokmaktaydı. Neticede dolara olan güvenin azalması, diğer ülkelerin dolardan kaçarak altın satın almaya yönelmesine yol açmıştır. Mevcut pariteden altın-dolar konvertibilitesi taahhüdünü yerine getiremeyeceğini gören ABD'nin doların altınla olan konvertibilitesini kaldırdığını ilan etmesiyle Bretton Woods Sistemi son bulmuştur (Çağlar ve Dışkaya, 2018: 11).

Sistemin son bulmasının doların uluslararası piyasalardaki etkinliğini azaltacağı ve rezerv para olma özelliğini ortadan kaldıracağı düşünülse de yaşanan gelişmeler aksi yönde bir sonuca yol açmıştır. Doların altınla olan bağının kopması neticesinde FED'in parasal genişlemesini sürdürmesinin, yani dolar basarak diğer ülke ve milletlerin çalışma ve emekleri karşılığı elde ettiği ürün ve malların ve millî servetlerinin satın alınmasının önünde bir engel kalmamıştır. Ancak bu noktada ABD tarafından halledilmesi gereken en önemli mesele diğer ülkeleri dolar tutmaya ve kullanmaya ne şekilde motive edecekleri noktasında düğümlenmekteydi. ABD'nin dünya ekonomisi içindeki payının büyüklüğü, askeri gücünü kendi çıkarları doğrultusunda caydırıcı bir tehdit unsuru olarak kullanmaktan çekinmemesi ve siyasi bakımdan uluslararası politikaların belirlenmesindeki ağırlığı diğer ülkeleri dolar

tutma ve kullanma konusunda ikna edici unsurlar olarak ileri sürülse de uzun vadede bunun sürdürülmesi çok zor gözükmekteydi. Çünkü savaşın etkilerinden sıyrılarak kalkınma sürecini tamamlayan Almanya ve Japonya gibi ülkeler de dünya ticaretinde söz sahibi olarak kendi para birimlerinin kullanımını cazip hale getirebilirdi. Bu durum da doların rezerv para olma ayrıcalığını tehlikeye düşürerek diğer ülkeleri farklı para birimleri tutmaya ve kullanmaya itebilirdi. Dolayısıyla ABD, doların uluslararası piyasalarda rezerv para olma özelliğini koruyacak vazgeçilmez bir formül bulmak durumundaydı. İşte tam bu noktada ABD, Araplar ve İsrail arasında meydana gelen savaşı ve akabinde yaşanan meşhur petrol krizini bir fırsata dönüştürmek için yeni bir sistem üzerinde çalışmaya başlamıştır.

3.4.2. Petro-Dolar Sistemi

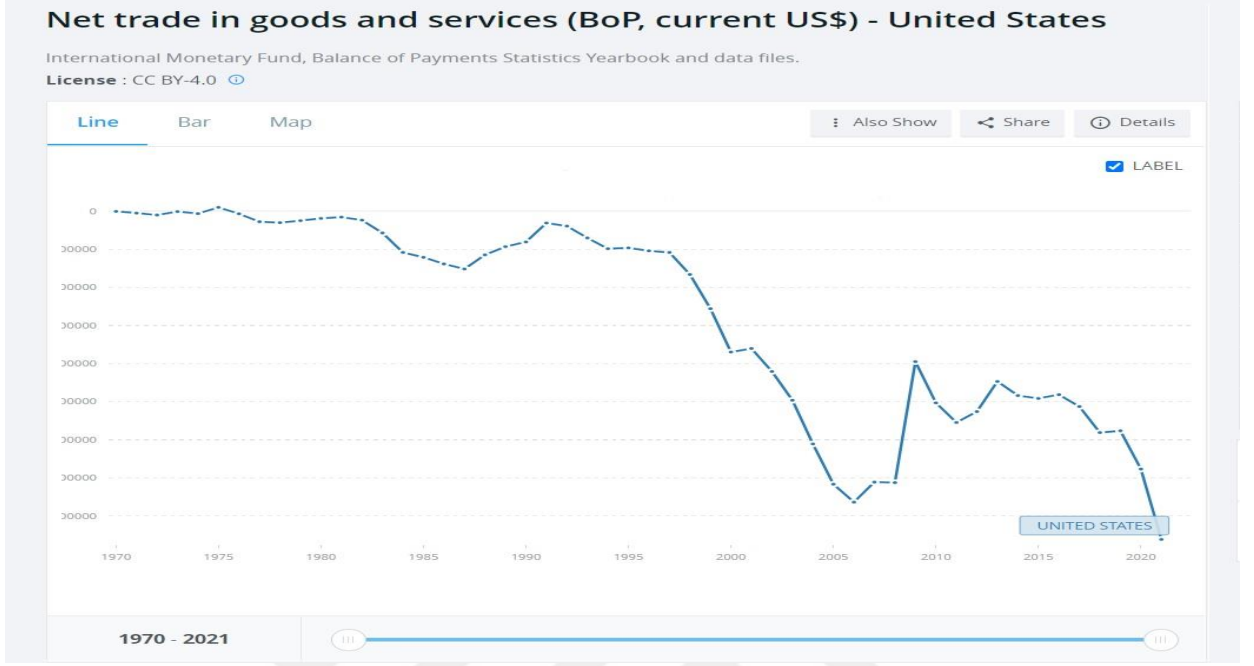
1971'den itibaren doların altınla olan bağının kopması ve rezerv para olma özelliğinin kaybolması neticesinde OPEC (Petrol İhracatçısı Ülkeler Örgütü) üyesi ülkeler petrol ticaretinin, farklı para birimlerinin kullanılabilceği bir sepet üzerinden yapılması hususunda müzakere etmeye başlamışlardır. Bunun üzerine ABD, bu durumu önlemek maksadıyla o tarihte dünyada petrol üretimi bakımından lider konumda bulunan Suudi Arabistan ile üst düzey temaslarda bulunmaya başlamıştır (Ardor ve Öztürk, 2007: 169). Ortaya çıkan belgelere göre bu konu hakkında yaşanan gelişmelerle yakından ilgilenen ve konuya dolaylı yollarla müdahil olan başka kimseler ve kurumlar da bulunmaktaydı. ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger Hollanda'da yapılan Bilderberg toplantısında BP (British Petroleum)'den Lord Denis Greenhill, Chase Manhattan Bank'dan David Rockefeller ve Lehman Brothers'dan George Ball ve Zbigniew Brzezinski ile konu hakkında görüşerek değerlendirmelerde bulunmuştur. Kısa bir süre sonra Kissenger, Suudi Monarşisi ile müzakerelerde bulunmaya başlamıştır. Amaç o dönemde ABD ve Batı'ya düşman bir tavır takınan Suudi Arabistan'ı, ABD'nin müttefiki ve ortağı haline getirmektir. Böylece daha sonraları "Petro-Dolar" olarak adlandırılacak olan sistemi kurarak ABD ekonomisini canlandırma ve doların egemenliğini sağlamlaştırmayı güvence altına almak istemekteydiler. Böylece ABD, yalnızca bu ciddi ekonomik problemin üstesinden gelmekle kalmayacak, aynı zamanda Sovyetlerin etkinliğini de kırarak bölgede kendi güdümünü sağlamış olacaktır (Alan 2017).

Görüşmeler neticesinde ABD'nin, Suudi yönetimi için askeri garantörlük vermesi ve ülkeye ve yönetimine yönelik iç ve dış tehditlerde yanında yer almasına karşılık Suudi Arabistan petrol satışlarını dolar üzerinden gerçekleştirecek ve petrol satışından elde ettiği dolar gelirlerini de ABD ve İngiliz bankalarına yatıracaktı (Ardor ve Öztürk, 2007: 169). Böylece petro-dolar döngüsü olarak bilinen ve ABD Merkez Bankası (FED) lehine olarak sonuçlanan bir süreç başlamıştır. Daha sonra bu sürecin içine diğer petrol ihraç eden ülkeler de dahil olmuşlardır. Böylece ABD'nin parasal genişleme politikası ve dış ticaret açıkları vermesi nedeniyle dolara olan güvenin sarsılması, yapılan bu hamleler neticesinde ortadan kaldırılmış ve piyasalarda değer kaybeden doların tekrardan itibar kazanmasına yol açmıştır.

Bugün dünya ticaretinin ve ülkelerin merkez bankalarında tutmuş olduğu rezerv paraların kahir ekseriyetinin dolar cinsinden olduğu görülmektedir. Ayrıca Dünya Bankası ve IMF gibi uluslararası kuruluş ve örgütlerin verdiği kredilerin, oluşturduğu fon ve yardımların da neredeyse tamamı dolar üzerinden yapılmaktadır. Bu durum dünya ticaretinde ABD'ye diğer ülkeler karşısında büyük bir üstünlük sağlamaktadır. Doların fiili olarak rezerv para olması nedeniyle diğer ülkeler uluslararası ticaretlerini gerçekleştirmek ve enerji gereksinimlerini temin edebilmek için ürettiği ürün, mal ve hizmetleri satarak dolar temin etmek zorunda oldukları halde, ABD uluslararası ticarete kendi ulusal para birimi olan dolar geçerli olduğundan sattığı mal ve hizmetten daha fazla mal ve hizmet satın alabilmektedir (Ardor ve Öztürk, 2007: 177). Yani bundan böyle ABD'nin, altına veya herhangi bağlayıcı bir unsura kayıtlı olmaksızın istediği şekilde para basarak diğer ülkelerin doğal kaynaklarını, ürettiği mal ve hizmetleri bu kâğıtlar yoluyla almasının önünde herhangi bir engel kalmamıştır. Zaten 1970'li yıllardan itibaren ABD'nin ödemeler dengesi incelenirse bu durum da açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Aşağıdaki grafikte ABD'nin 1970 yılından itibaren ürün ve hizmetler bazında yapmış olduğu ithalat ve ihracatın ödemeler bilançosu yer almaktadır. Tabloya göre 1970 yılında neredeyse dengede yani sıfır olan bilanço bu yıldan itibaren artan oranda eksiye doğru giderek 2021 yılında en yüksek seviyeye ulaşmış ve bu yılda 900 milyar doları bulan bir açık meydana gelmiştir.

Tablo 2

Birleşik Devletler ödemeler dengesi grafiği (1970-2021)



Aşağıda bulunan tabloda ise 1970 yılından itibaren yıllara göre ABD'nin ürün ve hizmetler bazında ödemeler dengesi verilmiştir.

Tablo 3

Birleşik Devletler Ödemeler Dengesi

Millions of U.S. Dollars

Goods and services

This data report uses the BOP Standard Presentation format as defined in the 6th Edition of the Balance of Payments Manual (BPM6).

1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979
-610	-5.040	-10.120	-1.140	-6.400	9.970	-6.820	-27.640	-30.167	-24.966,7
1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989
-18.953	-15.680	-23.537	-57.135	-108.277	-121.102	-138.527	-151.675	-114.660	-93.126
1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
-80.852	-31.180	-39.207,1	-70.311	-98.511	-96.387	-104.035	-108.288	-166.130	K -255,813
2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
-369.689	-360.373	-420.666	-496.251	-610.833	-716.537	-763.533	-711.000	-712.352	-394.779
2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
-503.078	-554.517	-525.907	-446.857	-483.951	-491.419	-481.478	-512.735	-580.956	-576.338
2020	2021								
-676.679	-861.395								

3.4.3. Diğer Sömürü Araçları

Adil Düzen, İrkçı Emperyalizm'in faizci kapitalist nizam vasıtası ile kurduğu sömürü düzenini, onun işleyişı ve içyüzünü insan anatomisine benzeterek açıklamaya çalışmıştır. Nasıl ki insan anatomisini anlayabilmek için insanın dış görünümünü meydana getiren deriyi kaldırarak altta bulunan sinirleri, damarları, kemikleri ve organları incelememiz gerekirse, dünya anatomisini anlayabilmek için de görünürde ulusal egemenlik, bağımsızlık ve siyasi sınırlarla birbirinden ayrılmış olan ulus devlet kavramlarıyla perdelenmiş görüntüyü kaldırmamız gerekmektedir. Bu perdeyi kaldırdığımızda bir de görürüz ki dünya üzerinde nerede para, güç ve çıkar varsa orada İrkçı Emperyalizm'in kurmuş olduğu sömürü çarkları, hortumlar, vanalar ve havuzlar yerleştirilmiştir.

Yukarıda belirtildiği gibi ABD ekonomisini kontrol altına almış bulunan bu ırkçı ve tekelci oluşum doları istediği şekilde basıp piyasaya sürerek dünya hakimiyetini karşılığı olmayan dolar ve işbirlikçi mekanizmalarla amacına uygun bir şekilde kurmuştur. İrkçı Emperyalizm'in kurduğu bu mekanizmadaki sömürü araçları ise şu şekilde belirtilmiştir (Erbakan, 2014a: 247):

- Üçkâğıt Oyunu: a) Yeşil Kâğıt: Dolar b) Sarı Kâğıt: Amerikan Tahvili c) Beyaz Kâğıt: Merkez Bankası Rezervleri. Buna göre İrkçı Emperyalizm bir kâğıttan ibaret olan doları basıyor. Bu parayı getirip diğer bir ülkedeki petrol, doğal kaynak veya alın teri ve emekle üretilmiş bir ürünü almak için veriyor. Diğer ülkelerin alın teri ve mallarını kâğıtla değiştiriyor. Sonra tekrardan gelerek, vermiş olduğu yeşil kâğıtları, onlara verecek olduğu sarı kâğıtlar karşılığında geri istiyor. Bu yeşil kâğıtları onların ellerinden aldıktan sonra tekrar piyasaya sokarak aynı şekilde diğer ülkelere ürün ve mal temin ediyor. Sonra tekrardan gelerek verdiği bu yeşil kâğıtları bu sefer onlara verecek olduğu beyaz kâğıt karşılığında tekrar istiyor. Örneğın Suudi Arabistan'ın petrol satışlarından elde ettiği şu kadar milyar dolar rezervi olduğunu varsayalım. Bu para Suudi Arabistan'ın kasasında durmamaktadır. Dolar cinsindeki bu para İrkçı Emperyalizm'in kasasında durmaktadır. Suudi Arabistan'ın kasasında ise Amerikan Express Bank'ta şu kadar milyar dolar rezervi olduğunu belirten beyaz bir kâğıt bulunmaktadır. Yani parayı diğer ülkelere faizli borç ve kredi vermek

veya mal ve ürün almak için kullanan O'dur. Bunu neredeyse tüm dünyada tatbik etmektedir. Böylelikle bu üçkâğıt oyunu vasıtasıyla tüm dünyayı trilyonlarca dolar sömürmektedir.

- Ulaştırmadan Alınan Sömürü Paraları: Diğer bir sömürü düzeni de ulaştırma ve transferlerden alınan paylar üzerinden yürütülmektedir. İrkçı Emperyalizm kendisine bağlı uluslararası kuruluşlar olan IATA (İnternational Air Transport Association) ve LOYT vasıtasıyla tüm dünyadaki uçak ve gemi sefer ve taşımacılığı üzerinden yüzde 9'luk bir pay almaktadır. Ayrıca kurmuş olduğu uluslararası bankacılık düzeniyle para transferleri ancak kendi bankaları üzerinden yapılabilmektedir. Bu şekilde yapılan para transferleri ve akreditifler üzerinden de belirli paylar alan bu yapı böylece de dünyayı sömürmektedir.
- Devletlere verilen borçlar ve krediler vasıtasıyla ülkelerin borç faiz sarmalı içine sokulması ve geleceklerinin ipotek altına alınması.
- Kıymetli yatırımların satın alınarak bu alanlarda tröst ve tekelleşmenin ortaya çıkarılması. Bu alanlardan elde edilen yüksek kârlar vasıtasıyla sömürünün sağlanması.
- Teknolojik ürünlerin çok yüksek fiyatlara satılması.
- Tüm dünyada yapılan alışverişlerin bedelinin büyük kısmının kurulmuş olan çarklar vasıtasıyla mevcut sömürü düzeninin kasasına aktarılması ki bu konu faiz ve haksız vergilerin maliyetin içine girmesi nedeniyle piyasadaki fiyatları artırması ile ilgilidir. Sonunda bu faiz ve vergileri piyasadaki ürünleri nihai olarak satın alan halk ödemektedir. Bu da aslında tüm faiz ve vergilerin, ürünün asıl maliyetine ek olarak dolaylı yoldan dar gelir gruplarınca ödendiği anlamına gelmektedir.
- Özellikle Müslüman ülkelerde yapılan petrol üretimlerinin her türlü müdahale ve kontrol mekanizmalarıyla ayarlanarak her şeyin kendi çıkarlarına göre tanzim edilmesi.

3.5. Faizci Kapitalist Düzenin Beş Sömürü Mikrobu

Yaklaşık olarak 350 seneden beri sermaye birikimi ve elde ettiği nüfuz vasıtasıyla ekonomik ve siyasi gücü amaçları doğrultusunda kullanan Irkçı Emperyalizm, temelde kuvveti üstün tutan zihniyete dayanan bir medeniyetin ürünüdür. Bu medeniyet insanlığı “komünizm” ve “kapitalizm” olmak üzere iki ikiz kardeşiyle ezmektedir. Her iki sistem de kuvveti üstün tutan bir zihniyete dayandığı ve birer ezen-ezilen düzeni olmaları nedeniyle temel itibarla birbirlerine benzemektedir. Aralarındaki tek fark komünizmde ezen güç siyasi iken diğerinde ezen güç ekonomik güç olarak ortaya çıkmaktadır (Erbakan, 2014a: 262).

Aslında iki sistem de fiili itibarla sermayenin konsolide edilmesi amacına yöneliktir. Komünizmde sermaye ve metayı kamulaştırma ve devletleştirme yoluyla kontrol eden bir yönetici oligarşik klik bulunmaktadır. İşçi sınıfı adına yönetimi elinde bulunduran bu sınıf teorik olarak tedrici bir şekilde yönetimi bırakması gerekirken uygulamada bunun tam tersi bir durum meydana gelmiştir. Kapitalizmde ise sermaye sisteme içkin olan sömürü araçları yoluyla küçük bir azınlığın elinde toplanmaktadır. Böylece bu sınıf, sermayenin onlara sağlamış olduğu güç ve nüfuz vasıtasıyla sosyal, siyasi, iktisadi vb. alanları da kendi kontrolleri altına alarak dünyada kuvvete dayanan bir sömürü sistemi inşa etmişlerdir.

Komünizm materyalist ve kuvveti üstün tutan bir zihniyet üzere kurulduğundan insanlara zulümden başka bir şey getirmemiş ve netice itibariyle çökmeye mahkûm olmuştur. Aynı şekilde kapitalizm de materyalist ve kuvveti üstün tutan bir anlayış üzerine kurulmuş ve özünde taşıdığı nitelikleri itibariyle küçük bir azınlık dışında insanlığa zulüm ve sefalet getirmektedir. Bununla beraber kapitalizmin, komünizmin başına gelen akıbetin aksine, çökmeyip halen ayakta durmasının sebebi, onun emperyalizm ve Irkçı Emperyalizm tarafından kullanılan bir sömürü aracı olması nedeniyle suni bir şekilde muhafaza edilmesi ve yaşatılmaya çalışılmasıdır. Netice itibariyle her iki düzen de batıl temeller üzerine inşa edilmiş ve insanlığa saadet getirmeleri mümkün gözükmemektedir (Erbakan, 1991: 16).

Adil Düzen söyleminde kapitalizmin, faizci kapitalist düzen olarak nitelendirilmesinin nedeni bu sistemin en büyük özelliği olan ve para ve sermayenin giderek belirli bir zümrenin elinde toplanmasını sağlayan faiz yoluyla zayıf kesimlerin gitgide fakirleşmesi ve iki zümre arasında meydana gelen eşitsiz gelişme eğilimidir. Bu nedenle

kapitalizmin en büyük özelliği olan faize özellikle vurgu yapılarak dikkatler bu noktaya çekilmek istenmektedir.

Kapitalist sistemin, ekonomik ve sosyal hayatın içinde açlık, işsizlik, enflasyon, gelir grupları arasındaki dengenin bozulması, ağır borç ve faiz yükleri, ekonomik krizler ve bunlara benzer birçok olumsuz neticeler doğurduğu müşahede edilmektedir. Toplumsal ve ekonomik hayatın içinde ortaya çıkan bu gibi sorunlara çözüm yolları aranırken yine bu sistem içinde bazı pansuman tedbirler ve modeller ile bu sorunların üstesinden gelinmeye çalışılmaktadır. Ancak bu sorunların sisteme içkin olarak, sistemin taşıdığı birtakım özellikler nedeniyle ortaya çıkma durumu genellikle göz ardı edilmektedir. Adil Düzen’de ise bu sorunlar biyolojik bir nazariye ile hastalık olarak değerlendirilmiştir. Toplumsal ve ekonomik hayatta ortaya çıkmış olan bu hastalıkları tedavi etmenin yolu ise onları doğru bir şekilde teşhis etmek ve hastalığa neden olan unsurları ortaya çıkarmaktan geçmektedir. Bu sebeple Adil Düzen söyleminde, sistemin kendi içinde birtakım özellikler barındırması nedeniyle, sosyo-ekonomik bünyede hastalıklar meydana getiren bazı unsurlar düzenin mikropları olarak değerlendirilmiştir. Adil Düzen’e göre faizci kapitalist düzen içinde beş tane mikrop bulunmaktadır ki insanlık bunlar vasıtasıyla sömürülmektedir (Erbakan, 2014a: 249)

- 1- Faiz
- 2- Haksız Vergi Sistemi
- 3- Darphane (Karşılıksız Para Basma ve Kaydi Paralar)
- 4- Kambiyo
- 5- Mevcut Bankacılık Sistemi ve Kredi Dağıtımındaki Adaletsizlikler

3.5.1. Faiz

Klasik iktisadın ve modern ekonominin babası olarak gösterilen Adam Smith, kapitalizmin adeta kutsal kitabı olarak anılan “Ulusların Zenginliği” adlı eserinde meta fiyatlarının bileşenlerini rant, ücret ve kâr olmak üzere üç kısma ayırmaktadır. Herhangi bir metanın fiyatı mutlak surette bu bileşenlerin birine, ikisine ya da hepsine birden ayrılmak durumundadır. Kazancını kendisine ait olan bir kaynaktan elde eden biri bu geliri emeğiyle,

sermayesiyle veyahut da toprağıyla sağlamak zorundadır. Emekten elde etmiş olduğu gelire ücret adı verilmektedir. Sermayesini ve mal mevcudunu kullanan bir kimsenin, bu mal mevcudunun işletilmesinden elde etmiş olduğu gelire kâr adı verilmektedir. Bütünüyle topraktan elde edilen gelire ise rant adı verilmektedir. Bütün vergiler ve buna bağı olan tüm gelirler; aylıklar, üretken olmayan tüm giderler eninde sonunda bu üç ana gelir kaynağından türetilir ve doğrudan veya dolaylı bir şekilde bunlar vasıtasıyla ödenirler. Smith'e göre faiz meselesi bu üç ana gelir kaynağından biri olan sermayenin kullanılmasından meydana gelmektedir. Eğer bir kimse elinde bulunan sermaye veya parasını bizzat kullanmayıp onu kullanması için bir başkasına ödünç verirse, ödünç veren kimsenin bu sermayeden elde ettiğı gelire faiz ya da paranın kullanım hakkı adı verilmektedir. Faiz olarak adlandırılan bu gelir, borç alan kişinin o sermayeyle elde ettiğı kârın bir kısmını borç veren kişiye ödediğı bir karşılıktır (Smith, 2004; 65).

Burada borcu alan kimsenin bu sermayeyi üretime dönük bir yatırımda veya ticarete kullandığı varsayımı üzerinden hareket edilmektedir. Aynı şekilde uygun bir piyasa ortamında, ortalama bir kimsenin normal bir çabayla belirli bir sermayeden belli oranda kâr elde edeceği varsayılmaktadır. Ancak ticaret ve üretime dönük olan yatırımlar her zaman bünyesinde belirli riskler barındırmaktadır. Yatırımcı, bazı durumlarda kâr etmek şöyle dursun, elindeki sermayenin bir kısmını veya tamamını kaybetmek tehlikesiyle de karşı karşıya bulunabilmektedir. Diğer taraftan faiz geliri elde etmek maksadıyla elindeki sermayeyi kiraya veren kimse belirli bir süre sonunda sermayesiyle beraber artık bir değer olan faiz alacağı hususunda herhangi bir riske katlanmak durumunda bulunmamaktadır. Eğer borç alan bir kimse bu sermayeyi üretime dönük bir yatırımda kullanırsa ve kâr elde edemezse alacaklı olana borcunu ödeyebilmek için sahip olduğu mal mevcudu ve topraktan borcunu ödeyecek oranda feragat etmesi gerekmektedir. Böyle bir imkânı yoksa tekrar piyasadan borç bulmak zorunda kalmaktadır. Bu durumda da borç ve faiz sarmalı altına girerek durumunu daha da içinden çıkılmaz boyutlara sokma tehlikesi bulunmaktadır.

Faiz, başkasının sermayesini kullanan bir kimsenin, elde ettiğı kârın bir bölümünü, o sermayenin potansiyel kazancından belli bir süre feragat etmesi nedeniyle sermaye sahibine verdiği pay olarak ifade edilmiştir. Ancak bazı durumlarda borç alan kimse bu parayı kâr elde edeceği bir yatırıma yöneltmemektedir. Bu parayı belirli ihtiyaçlarını temin etmek veya borçlarını ödemek maksadıyla da borç olarak almış bulunabilmektedir. Şu durumda bu

parayı hem anapara hem de faiziyle beraber bir şekilde ödemesi gerekmektedir. Burada da yukarıda belirtildiği şekilde, borcunu ya sahip olduğu mal mevcudunun bir kısmından ödeyecek ya da piyasaya tekrar borçlanacaktır.

Marx'ın Ramsey'den aktardığına göre sermayenin hiçbir zaman üretime dönük yatırımlar dışında borç olarak alınmadığını varsaysak dahi, sermayeyi atalardan kalan miras yoluyla veya haklı veya haksız olarak çeşitli şekillerde ele geçiren kimseler kendilerine yetecek miktardaki fonlara sahip olarak çalışmadan ve hiçbir şekilde emek harcamadan bu sermayeyi diğer kimselere borç vererek onların emek ve çalışmalarını istismar ederek çalışmadan büyük kazançlar elde edebilmektedirler (Marx, 2021: 363).

Üretime dönük olan yatırımlarda ödünç olarak kullanılan sermayeden elde edilen kâr, bu üretim sonucunda piyasaya çıkmış belli bir metanın karşılığıdır. Bu nedenle piyasadaki para ve mal dengesini bozmadığı için fiyatlar üzerinde herhangi bir pahalılık meydana getirmez. Yani 100 lira tutarında bir borç alan kimsenin bu parayı üretken bir işe yatırması neticesinde ürettiği mallardan 20 lira kâr elde ettiğini varsayalım. Bu 20 lira piyasada üretilmiş olan belli mallara karşılık olarak ortaya çıkmıştır. Bu üretime karşılık 20 lira basıldığı zaman bir pahalılık meydana gelmemektedir. Önce piyasada 100 liraya karşılık olan 100 birim mal, şimdi üretim neticesinde 120 birime çıkmıştır. Dolayısıyla piyasaya 20 birimlik değerde yeni bir para sürülmesi dengeleri değiştirmeyecektir. Sadece borç alan kimsenin çalışması neticesinde elde ettiği kârdan bir kısmını sermaye sahibine faiz olarak vermesi başkasının emeğinden kazanç sağlama neticesini meydana getirecektir.

Bunun dışında bugün bankalardaki vadeli mevduat hesaplarına para yatıran bir kimse sene sonunda yatırdığı parayla beraber ilave olarak faiz geliri de elde etmektedir. Parayı yatıran kimse herhangi bir üretim yapmadığı halde ona verilen ilave tüketme hakkı olan faiz gelirini nereden elde etmektedir? Mevduat sahibi bu geliri ya banka tarafından mevduat faizinden daha yüksek bir faizle verilmiş olan kredi faizini kullanan kimselerin emek ve çalışmalarından ya da açıktan para basılması suretiyle elde edebilmektedir.

Ayrıca bireysel borçlanmaların dışında bugün devletler ve resmî kurumlar da çeşitli banka ve finans kuruluşlarının vermiş olduğu krediler yoluyla veya tahvil satarak borçlanmaktadır. Devletler genel itibarla bu borçlanmaları, kamu giderlerini karşılamak

ya da ülkenin gereksinim duyduğu ithalata konu olan ihtiyaç maddelerini karşılayabilmek için yapmaktadırlar. Bu harcamaların devletin normal geliri olarak kabul edilen vergiler vb. gelirler yoluyla karşılanamaması üzerine böyle bir borçlanmaya gidilmektedir. Ancak devlet almış olduğu bu borçları daha sonra vergi ve benzeri normal gelirleriyle ödemek durumunda kalmaktadır. Burada da açık bir çelişki ortaya çıkmaktadır ki zaten mevcut gelirleriyle giderlerini karşılayamayan devlet daha sonra bu gelirlerle hem giderlerini karşılayabilsin hem de borçlarını faizleriyle beraber ödeyebilsin. Bu durumda devlet ya vergilerini artırmalıdır ki bu durum da insanların üzerlerine ek bir külfet bindirecektir ya da karşılıksız olarak para basacaktır. İnsanlardan vergileri artırmak suretiyle alınan fazla para kamunun ihtiyaç duyduğu giderleri karşılamaya yöneltilmeyecek, bunun yerine devletin almış olduğu borç ve faizlerini ödemeye yöneltilecektir. Böylece de alt ve orta gelir gruplarına mensup olan büyük çoğunluğun mal ve servetleri devlet eliyle bu kredi ve finans kuruluşlarının kasalarına aktarılmaktadır. Bu borçların ve faiz giderlerinin ödenmesi için karşılıksız olarak para basılması ise arz ve talep kaidesine göre mevcut malların fiyatlarında genel bir yükselme meydana getirecektir ki bu durum enflasyon olarak adlandırılmaktadır.

Bireysel borçlanmada şahısların, ödünç aldığı sermayeyi bir tüketime yönlendirmesi veya bu sermayeden kâr elde edememesi neticesinde, aldığı borcu ve faizini ödemek için sahip olduğu mal mevcudu veya toprağın bir kısmından feragat etmesi gerektiğinden yukarıda bahsetmiştik. Aynı şekilde devletlerin borçlanmasında da ihtiyaçlarını karşılamak için sürekli olarak borç-faiz sarmalı içine giren devletler sahip olduğu yer altı ve yer üstü zenginlikleri ve toprağın bir kısmından feragat etmek veya siyaseten belli tavizler vermek durumunda bırakılabilmektedirler.

Faiz, sermayenin belirli ellerde toplanarak tekelleşmenin ortaya çıkmasını sağlamaktadır. Tekelcilikte ise kârı maksimize eden bir fiyat politikası uygulanmaktadır. Bu da üretimin ucuz mal edilerek ürünlerin yüksek fiyatlardan satılması anlamına gelmektedir. Bununla beraber sistemdeki bir diğer büyük sömürü araçlarından birini de tam istihdamın sağlanmaması meydana getirmektedir. Bu durum insanlardan bir kısmının işsiz ve aç kalması sonucunu doğurmaktadır. Sermaye sahipleri işgücü ikamesinin âtil durumdaki bu işgücü potansiyeli ile kolayca yapılabileceğini bildikleri için mevcut işgücünü işsiz kalmakla korkutarak bunların emek ve çalışmasını sömürmekte ve bu durumdan yüksek kârlar elde etmektedirler (Akgül, 2013: 160).

Faizin ekonomideki bir diğerk menfi sonuçlarından biri ise makro düzeyde enflasyona yol açmasıdır. Enflasyon ise fiyat ve ücretlerde bir anarşi ve kaos meydana getirmektedir. Bu durumda da piyasada meydana gelen belirsizlikler nedeniyle ne üretici ne de tüketici sağlıklı bir şekilde kâr ve zararını hesaplayamaz duruma gelmektedir. Böylece piyasadaki yatırım ve teşebbüsler durma noktasına gelerek ekonomik bir krizin ortaya çıkması kaçınılmaz olmaktadır (Akgül, 2013: 160).

Bu sebeplerden dolayı Adil Düzen’de faiz yoktur. Adil Düzen’e göre faiz, haksızlık ve zulüm olarak nitelendirilmektedir. Çünkü faiz, üretmeyen bir zümrenin üretkenlerin ellerinden faiz miktarı kadar bir değeri cebri bir yolla almasıdır. Adil Düzen’e göre faiz sermayenin giderek belli bir azınlık kesimin elinde toplanarak onların daha da zenginleşmesine yol açarken, fakir ve dar gelir gruplarını meydana getiren büyük çoğunluğun ise daha da fakirleşmesine neden olarak gelir eşitsizliği ve ekonomik sıkıntıların yanında sosyal ve ahlaki problemler de meydana getirmektedir. Bu gerçekleri örtmek ve düzenin savunuculuğunu yapmak için birtakım kimseler şu şekilde iddialar ortaya atmaktadırlar (Erbakan, 2014a: 267):

- Paranın değerinin ve istikrarlı olmasının korunması için büyük emekler harcanmakta çeşitli masraflar yapılmaktadır. Bu sebeple para da özel bir maldır.
- Faiz de alışveriş gibidir. Nasıl ki bir malın alışverişinden belli bir kâr elde edilirse, paranın alışverişinden de belli bir kâr elde edilmesi gerekmektedir.
- Mallar için belli bir kira bedeli söz konusu oluyorsa para için de aynı şeyin söz konusu olması gerekmektedir. Çünkü faiz de kira gibi bir şeydir. Bu sebeple alınması haktır.
- Sermaye de üretimin unsurlarından bir tanesidir. Bu sebeple faiz sermayenin kirasıdır.

Adil Düzen sistematüğinde tüm bu iddialar ilmi bir zemini olmayan, gerçeğe aykırı fikir ve mülahazalardan ibarettir. Bunun nedenlerinden biri de iki sistem arasında paranın

mahiyeti ve paraya yüklenen anlam arasındaki farklardan kaynaklanmaktadır. Adil Düzen'e göre para ne bir maldır ne de üretimin bir unsurudur. Ayrıca para kiraya verilen diğer mallar gibi aşınma ve yıpranma tehlikesiyle karşı karşıya bulunmamaktadır. Paranın mahiyeti ile ilgili konuya ileride Adil Ekonomik Sistemin aksiyomları meselesi ele alınırken tekrardan temas edilecektir.

3.5.2. Haksız Vergi Sistemi

Bugün vergilerin büyük bir kısmı orta ve alt gelir grubuna mensup olan geniş kitleler tarafından ödenmektedir. Bu durumun nedeni, alınan vergilerin neredeyse dörtte üçlük bir kısmının dolaylı vergiler yoluyla elde edilmesidir. Bu sistem içinde devletler, sermaye sahipleri ve onların tasarrufunda bulunan kuruluşlardan borç almaktadır. Bu borçları ve onların faizlerini ise alt ve orta gelir gruplarına mensup olan kesimlerden almış olduğu vergilerle ödemektedir. Böylelikle çoğunluğu oluşturan dar gelir gruplarına mensup kesimlerden alınarak, zengin ve sermaye sahibi küçük bir azınlığa büyük bir servet aktarımı sağlanmaktadır.

Adil Düzen'e göre, bu sistemde genel olarak geçim sıkıntısı ve çeşitli ekonomik zorluklar yaşayan işçi, memur, esnaf ve köylünün brüt gelirlerinden vergi olarak bir pay almak, vergiyi haksız olarak bu kesimlere ödetmek anlamına gelmektedir. Ayrıca üretimin her aşamasından alınan tüm vergiler bu sistemde maliyetlerin içine girmektedir. Vergi yüküyle maliyetleri artan ürünlere ayrıca kâr ve gelirden alınan vergilerin yükü de eklenmektedir. Ortaya çıkan nihai ürünü de en sonunda ihtiyaç sahibi geniş halk kitleleri satın aldığından tüm vergi yükünü dolaylı olarak bu kesimler yüklenmektedir. Nitekim bugünkü sistemde bir tüccar veya sanayicinin gelirinden vergi ödemesi, vergiyi gerçekte onun ödediği anlamına gelmemekte; sadece bunların maliye hesabına tahsildarlık yaptığı anlamına gelmektedir. Yani bu üretici ve tüccar belirli bir üretim zincirinden geçerek nihai mal olarak ihtiyaç sahiplerine ulaşan maldan aldığı paranın bir kısmını götürüp maliyeye teslim etmektedir (Erbakan, 2014a: 277). Bu durumu bir örnekle açıklamak konunun anlaşılması açısından yararlı olacaktır. Bir ekmeğin tüketicinin eline ulaşana kadar hangi aşamalardan geçtiğini düşünelim. Öncelikle buğday elde edilmesi gerekmektedir. Bunun için toprak, tohum, gübre, makine, işçi ve sair ihtiyaçlar şeklinde buğdayın üretimi için pek çok ihtiyaç kalemi bulunmaktadır. Bütün bu ihtiyaç kalemlerinin her birinin maliyetinin

içinde devletin aldığı vergiler de bulunmaktadır. Gübre fabrikası kurulmuş, bu fabrika kâr elde ettiği için vergi ödüyor fakat o kârı gübre parasından elde ediyor. Gübre, ilaç, mazot vs. tüm bunlar sonunda dolaşıp buğday fiyatının içine giriyor. Sonra bu buğday, tüm vergilerin maliyetin içine girmiş şekliyle un fabrikasına gidiyor. O da un üretmek için tesis, makine, elektrik, lojistik, işçi ve diğer ihtiyaçlar ve bunların vergi yükleriyle beraber tüm hususları unun maliyetine yansıtıyor. Akabinde fırıncı da farklı ihtiyaçlarla aynı durumu ortaya koyduktan sonra nihai olarak fırından ekmeği alan kimse, gübre fabrikasının vergi yükünden fırıncının ekmeği üretmek için ihtiyaç duyduğu maddelere kadar toplanıp gelen tüm vergileri ekmeğin fiyatının içinde ödemek durumunda bırakılmaktadır.

Adil Düzen’de devletin vergi alması meselesi bir haksızlık olarak nitelendirilmemektedir. Devlet yapmakla yükümlü olduğu hizmetleri karşılamak için elbette vergi almak durumundadır. Ancak Adil Düzen sisteminde devletin vergi alması hususu hak ölçüsü çerçevesinde belli kural ve kriterlere göre belirlenmiştir. Hatta, bu durum kanun yoluyla dahi düzenlenemeyip ancak anayasa ile düzenlenecek kadar önemli bir konu olarak görülmüştür. Daha önce Adil Düzen’de bir şeyin hak veya batıl olması meselesinin belli sebeplere bağlandığından söz edilmişti. İşte bugünkü düzende ortaya konulan vergiyle ilgili hususlar incelendiği zaman bunların hakka dayanan sebeplere riayet edilerek meydana getirilmediği görülmektedir. Farklı isimler altında belli ölçü ve kriterlere riayet edilmeksizin keyfî ve indi bir şekilde çeşitli vergi türleri, fonlar ve kesintiler ihdas edilmektedir. Tüm bu vergiler hakkaniyete dayanan belirli hususlara riayet edilerek meydana getirilmediği halde cebri olarak vatandaştan alınmakta, vatandaşlar da çeşitli yaptırımlarla karşı karşıya gelmemek için mecbur olarak bunları ödemek zorunda kalmaktadırlar. Yani burada kurumsal otoritenin vatandaşlar karşısında güçlü durumda bulunması ve cebri güç kullanma tekeline sahip olması nedeniyle kuvveti üstün tutan bir anlayış çerçevesinde hareket ettiği görülmektedir. Kuvveti hak sebebi saymak da batıl bir zihniyet anlayışının unsurlarından bir tanesi olması nedeniyle yapılan bu uygulamalar gerçekte bir haksızlık ve zulüm olarak ortaya çıkmaktadır.

3.5.3. Darphane (Karşılıksız Para Basma ve Kaydi Paralar)

Bugün kâğıt para olarak basılan tüm banknotlar, sertifikalar temsili para olarak değerlendirilmektedir. Bu paralar aslında birer kâğıttan ibaret olmaları nedeniyle maddi bir değer taşımamaktadır. Onları değerli kılan ve talep edilen bir nesne haline getiren şey devletler tarafından basılıp çeşitli malların mübadelesinde bir araç olarak kullanılmasının yasalar yoluyla güvence altına alınmasıdır.

Adil Düzen’de para bir mübadele aracı olarak görülmektedir. Bu sebepten piyasaya arz edilen malların toplam değeri ne kadarsa bu malların mübadele edilmesini sağlayacak olan paranın değeri de o ölçüde olmalıdır. Eğer piyasadaki malları karşılayacak olan değerden daha fazla para arz edilecek olursa piyasadaki arz-talep kaidesine göre malların fiyatları yükselecektir. Üstelik genişleyen para arzının sonucu olarak meydana gelen enflasyon nedeniyle ürün fiyatlarının hızla artması bugün elimizde bulunan paranın yarın daha fazla değer kaybedeceği anlamına gelmektedir. Bu sebepten insanlar parayı ellerinde tutmak veya onu bankalara yatırmak yerine, ürün ve mal fiyatları daha da artmadan bir an önce onu elden çıkarmak ve harcamak istemektedirler. Normal piyasa koşullarının üzerinde yapılan bu harcamalar ise iş piyasasını hareketlendirerek haddinden fazla bir tüketime yol açmaktadır. Talepte meydana gelen bu aşırı artış ise piyasadaki ürünlerin fiyatlarının daha da artmasına neden olur. Bu da tekrardan daha fazla enflasyon anlamına gelmektedir.

Tarihsel süreç içinde yaşanan ekonomik gelişmeler neticesinde bankacılık ve finans sektörünün hayatımıza girmesiyle beraber yeni bir para türü olan kaydi para olgusu ortaya çıkmıştır. Bu para banknot ve diğer temsili para birimleri gibi maddi olmayıp, bankalarda bulunan mevduatların başka hesaplara aktarılması yoluyla ortaya çıkmaktadır. Bu durum mevcut olan para stokunun birkaç katı kadar paranın kullanılarak adeta bankalar tarafından piyasaya yeni para arz edilmesi anlamı taşımaktadır. Bankalar tarafından bu şekilde kaydi para olarak adlandırılan banka parası oluşturulması bankaların piyasaya mevcut para stokundan daha fazla kredi vermesi anlamına gelmektedir. Ancak bu durum ekonomi üzerinde birtakım olumsuz neticeler doğurmaktadır. Banka kredisi kullanan kimseler bu kredilerin borç ve faizlerini ödemek istediklerinde, alınan bu kredilere piyasada yeterli karşılıkta para bulunmadığı için borçlarını ödeme imkânı bulamamakta ve kişiler ve işletmeler iflas etme tehlikesiyle karşı karşıya gelmektedirler. Bu da piyasaya yeni paralar

sürülmesini kaçınılmaz hale getirmekte iken piyasada parasal genişlemeye gidilmesi de ekonomide enflasyon, gelir dağılımında ciddi dengesizlikler ve borçlanma gibi birçok problemin ortaya çıkmasına zemin hazırlamaktadır (Yaşar, 2021: 97).

3.5.4. Kambiyo

Bir ülkenin uluslararası ticarete ödemelerini gerçekleştirebilmesi için ticaret yaptığı ülkelerin para birimlerine sahip olması gerekmektedir. Ancak bir ülke için ticaret yaptığı ülkelerin her birinin parasına sahip olmak her zaman mümkün olmamaktadır. O zaman bu ülkeler ödemelerinin uluslararası piyasalarda rağbet gören ve kendilerine de diğer ülkelerle yaptıkları ticarete kolaylık sağlayacak olan para birimleriyle yapılmasını isteyeceklerdir. İşte bir ülkenin kendi para birimi dışında bu şekilde işlevler yüklenen yabancı ülke paraları, çek, bono, tahvil gibi para yerine geçen belgeler kambiyo veya döviz olarak adlandırılmaktadır (Aren, 1989: 140).

Kambiyo işlemleri ülke ekonomileri için son derece gerekli ve vazgeçilmez işlemlerdir. Ekonomik işleyişin içinde çeşitli problemlere neden olan husus da zaten kambiyonun kendisi olmayıp para ve kur politikalarıyla ülke para biriminin yabancı paralar karşısındaki değerine müdahalelerde bulunan keyfi uygulamalardır. Bu uygulamalar çeşitli zamanlarda para ve kur politikası adı altında ekonomiye yapılan müdahalelerden oluşmaktadır. Ülke para birimi değerinin yabancı para birimleri karşısında değeri düşürülerek belli dönemlerde “düşük kur-yüksek faiz” politikası uygulaması buna bir örnek olarak gösterilebilir.

Bir ülkede meydana gelen enflasyonun önemli nedenlerinden biri de o ülkede üretim için gerekli olan hammadde fiyatlarının ithalata bağımlı olmasıdır. Dolayısıyla ülke para birimi karşısında kurlar yüksek olursa ithal edilen malların fiyatları da o oranda yükselecek, bu da maliyet artışları nedeniyle ekonomideki fiyatlar genel düzeyini yükselterek enflasyona neden olacaktır. Bu nedenle eğer kur kontrol altına alınarak ülke para biriminin yabancı para birimleri karşısında değeri düşürülürse enflasyon da aşağıya düşürülebilecektir. Ancak bu durumun devam etmesi enflasyonun daha fazla düşürülmesine yardımcı olmadığı gibi yüksek faizler nedeniyle ekonomi üzerinde çeşitli zararlar meydana getirmektedir. Düşük

kur-yüksek faiz uygulamasının zararlarından bazıları şu şekilde ortaya çıkmaktadır (Ertuna, 2007: 4):

- Ülkede faizlerin yüksek olması nedeniyle ekonomiye sıcak para girişi açık hale gelmektedir. Yabancı yatırımcılar getirmiş olduğu dövizleri o ülke para birimine çevirerek yüksek faiz oranından bankalara yatırmaktadır. Bu sıcak para döviz fiyatlarını baskıladığı için ülkede dövizin fiyatı daha da düşer. Dolayısıyla ülkeye para getiren bu rantiyeciler çıkmak istediklerinde ülke para birimi üzerinden faiz kazançları yetmiyormuş gibi bir de kur farklarından kazanç elde etmektedirler.
- Dışarıdan yapılacak borçlanmalarda maliyetlerin düşmesi nedeniyle bankalar ve şirketlerin yurtdışı borçlanmalarında artışlar meydana gelir. Düşük kur üzerinden önemli kazançlar elde eden bu kurumlar kurlar yükseldiğinde büyük sıkıntılara katlanmak durumunda kalabileceklerdir.
- Ülke para birimi döviz karşısında daha değerli hale geldiği için ithal mallara olan talep fazlalaşır. Bununla beraber ihracat azalma eğilimi gösterir ve ihraç edilecek olan malların ve işçi ücretlerinin de döviz cinsinden değeri fazlalaşır. Netice olarak dış ticaret açıklarında artışlar meydana gelmeye başlar. Bu açıklar da ülkeye gelen sıcak para ve dışarıdan alınan borçlarla karşılandığı için iç piyasada faiz hadlerinin düşmesinin önüne geçer.
- Turizm sektörü de bu durumdan olumsuz etkilenmektedir. Düşük kur nedeniyle ülkeye gelecek olan turistlerin maliyetleri arttığı için sektör kayıplar yaşamakta ve turizmde elde edilen pazar payı, rakip ve alternatif ülkeler lehine azalma tehlikesiyle karşı karşıya gelmektedir. Bu sebeplerden dolayı bu politika bir krizle sonuçlanan ya da yüksek maliyetlerle krizin ertelendiği sürdürülemez bir kısır döngüye yol açmaktadır.

Necmettin Erbakan, 1991 yılında Niğde’de Adil Ekonomik Düzen hakkında yapılan konferansın bir bölümünde bu konuyla ilgili fikirlerini beyan etmiştir. İlgili konferanstan

alınan bu kesitin Adil Düzen'in konuya ne şekilde baktığının anlaşılması açısından verilmesinin yararlı olacağı kanısındayım. Erbakan konuyla ilgili şu ifadelerde bulunmuştur:

“Diğer bir mikrop, kambiyo mikrobudur. Ne demek kambiyo mikrobi? Bak, her gün televizyon söylüyor, gazetelerde de yazıyor: Dolar, kaç Türk lirası bugün? Şimdi 4150 liraya çıkartmışlar 1 doları. 40 sene evvel 1 lira 1 dolardı. Şimdi bir çuval Türk lirasını topluyorsun 1 dolar vermiyorlar sana. Neden? Merkez Bankası'na bir adam koymuşlar, diyorlar ki: “Bu hafta 4150 lira olacak, gelecek hafta 4300 olacak. Her gün seninle konuşmaya vaktimiz yok; git, günlük ayarlamaları da sen yap!” diyorlar. Tıkır, tıkır, tıkır emirle paranın değeri düşürülüyor. Hangi para bu? Senin cebindeki para. Ne kadar düşürülüyor? Bir senede herkesin cebindeki paranın yüzde 25'i de doların değerini değiştirmek suretiyle çalınıyor. Şimdi bunlar ne diyor? “Biz çağ atladık” diyor. Doğru, zihniyetlerini kastetmek için söylüyorum: “Çağ atlattınız siz, ama nerede? Yankesicilikte!” Çünkü bizim bildiğimiz eski devirlerin yankesicileri insanların paralarını çalmak için kalabalığa karışır, ona hissettirmeden elini cebine sokmaya uğraşır. Şimdi bunlar yeni çıkan televizyonlara benziyor; bir düğmeye basıyorsun 2. kanal çıkıyor, sen koltukta oturuyorsun. Bir düğmeye basıyorsun sesi artıyor. Bunlar da Ankara'da oturmuş, orada bir darphane düğmesine basıyor; burada senin cebindeki para dondurma gibi eriyor. Bir Merkez Bankası düğmesine basıyor orada, sen cebindeki parayı sayıyorsun: “Ya hu, demin 100.000 koydum, şimdi niye 50.000 kalmış?” diyorsun. Niye 50.000 kalacak Koyunlulu kardeşim? Çünkü oraya Zatı Sungur oturmuş, oradan hokus pokus yapıyor.”

İşte bu şekilde paranın değerinin düşürülerek kurların yüksek tutulması da paranın alım gücü değerinin azalmasına neden olmaktadır. Çünkü kurların yükselmesi ithal edilen malların fiyatlarının daha da yükselmesine yol açmaktadır. Bu uygulamanın faydalarından birinin dış ticaret açığı veren ülkelerde ithalatı azaltmak, ihracatı artırmak olduğu ileri sürülmektedir. Dışarıdan mal almak çok pahalı, dışarıya mal satmak ise çok kazançlı hale geldiğinden bu şekilde ithalatın azaltılıp ihracatın artırılacağı düşünülmektedir. Ancak böyle bir varsayımın gerçekleşmesi için reel ekonomide belirli bir altyapının meydana getirilmesi gerekmektedir. Öncelikle ihraç edilecek malları üretmek için üretime dönük olan

yatırımların teşvik edilmesi sağlanmalıdır. Üstelik bu malların üretimi için gerekli hammadde kaynaklarının ithalata bağımlı olmaması da gereklidir. Yani ülke üretim için kendi kaynaklarından faydalanmalıdır. Bunlar yapılmadığı takdirde kurlarda meydana gelen artış hem tüketicilerde hem de reel sektörde bir güven kaybı meydana getirerek yatırıma olan talebi de azaltacaktır. Bu da üretimin artırılarak ihracatın artırılmasını önlediği için hem dış ticaret açığı büyüyecek hem de fiyatların daha da artarak halkın alım gücüne daha fazla zarar verecektir. Netice itibariyle alt ve orta gelir gruplarına mensup kesimler fakirleşecektir.

İster para biriminin devalüe edilerek yüksek kur-düşük faiz politikası uygulansın, isterse de tam tersi bir uygulama yoluna gidilsin netice itibariyle tüm bunlar bir para politikası olduğu için uzun vadede ekonomik problemlere çözüm getirmeyeceklerdir. Hatta kendi içinde taşıdığı çelişkiler ve kısır döngüler nedeniyle ekonomiye zarar vermektedirler. Dolayısıyla Adil Düzen’de paraya bu şekilde müdahale edilmesi doğru karşılanmamış ve bunun insanların emek, çalışma ve birikimlerini sömüren bir mekanizma olduğu ileri sürülmüştür.

3.5.5. Bankacılık Sistemi ve Kredi Dağıtımındaki Adaletsizlikler

Gelir grupları arasında fırsat eşitliğinin sağlanması, ekonomide ortaya çıkan nimet ve külfetlerin paylaşılması ve ekonomide adil bir dağıtımın gerçekleşmesi noktasında bankacılık sistemine önemli roller düşmektedir. Bu konuda bankalara düşen en önemli görev ise toplumun büyük kesiminden almış olduğu kaynak ve değerleri yine toplum içinde her kesimin yararlanabileceği şekilde dağıtarak bu nimetleri tüm toplumun faydasına adil bir şekilde sunmaktır. Ancak sistem bu amacı henüz gerçekleştirmediği gibi kaynakları toplumun geniş bir kesiminden alıp, bunları toplum içinde belli bir azınlığı oluşturan yüksek gelir grubuna mensup kimselere aktararak eşitsizliği ve gelir grupları arasında meydana gelen farkı daha da kötü hale getirmektedir. Bankalar sahip olduğu kaynak ve değerleri toplumun çoğunluğunu kapsayacak şekilde doğrudan veya dolaylı yatırımlarla veya kredi dağıtımında belli ilkelere riayet ederek kullanmalıdırlar. Bunun için bankaların yapmaları gereken hususlardan bazılarını şöyle sıralayabiliriz (Chapra, 2018: 14):

- Küçük ve orta ölçekli üreticilerin desteklenmesi,
- Piyasada istihdamın sağlanması, gerekli olan mal ve hizmetlerin üretimi için yatırımların teşvik edilmesi,
- Gelir grupları arasındaki farkın kapanması,
- Kredilerin tüketim, spekülasyon ve ihtikara dayalı alanlardan ziyade verimliliği ve üretimi artıracak yatırımlara yöneltilmesi suretiyle enflasyon baskısının azaltılması

Ancak ekonomide işsizlik, enflasyon, ticaret açıkları vb. birçok hususun dengeye kavuşturulması ve iyileştirilmesi için teoride bunlar gerekli iken, uygulama alanında bu hususlara riayet edilmediği görülmektedir. Örneğin ABD’de geniş kesimlerden toplanıp gelen kredi ve kaynakların büyük bir kısmı siyasi bakımdan etkin ve nüfuz sahibi olan büyük şirketlere aktarılmaktadır. Bu durum hem Müslüman ülkelerde hem de gelişmekte olan diğer ülkelerde demokratik teamüllerin oturmaması, bürokrasi ve siyaset kurumunda yozlaşma ve yolsuzluklar ve bankalar için denetleyici kurumların yetersizliği nedeniyle çok daha vahim tablolar arz etmektedir. Küçük ölçekli işletmeciler ve yatırımcılar küçük mudilerin bankalara yatırmış olduğu mevduata göre çok az miktarlarda borç ve kredi alabilmektedirler (Chapra, 2018:14). Bu durum kamuya ait olan bankalarda daha da vahim durumlar arz edebilmektedir. Buralarda toplanan halka ait olan mevduatlar kimi zaman hükümetlere yakın ve nüfuz sahibi kimseler tarafından kullanılarak bankaya geri ödenmemekte ve bunların borçları hükümet tarafından silinebilmektedir. Ya da bunlar batık kredi adı altında kamu zararına neden olmakta ve bu zararlar hazineden karşılandığı için vergi veya çeşitli kesintiler yoluyla halkın sırtına yüklenerek onlara ödettirilmektedir.

Adil Düzen’de ise kredilerin dağıtımı meselesi ileride temas edileceği üzere üretime dönük olan yatırımlar baz alınarak şekillendirilmiştir. Kredilerin dağıtımına adalet ve hakkaniyet ölçülerine riayet edilecek şekilde çeşitli kriterler getirilmiştir. Sistem, bu kredileri talep eden herkesin bunlara riayet ettiği ölçüde istediği kadar faizsiz kredi alabileceği şekilde dizayn edilmiştir. İleride Adil Ekonomik Düzen konusu ele alınırken kredi mevzuuna tekrar değinilecektir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ADIL EKONOMİK DÜZEN

Adil Ekonomik Düzen'in öne çıkan en büyük özelliği ekonomik faaliyetlerin hiçbir noktasında sömürüye müsaade etmemesidir. Bu düzen ekonomik sürecin çeşitli aşamalarında ortaya çıkan tüm nimet ve külfetleri toplumun farklı kesimlerine eşit ve dengeli bir biçimde paylaşırma gayesi gütmektedir. Bunu gerçekleştirmek için sistemde temel esas ve kriterler belirlenmiştir. Bu kriterler ve esaslar vasıtasıyla insanlara fırsat eşitliği sunulmakta, herkes çalıştığı ve ürettiği ölçüde hakkını almaktadır. Ayrıca bu sistemde devlete ve şahıslara düşen görevler net bir şekilde belirlenmiş, ekonomik faaliyetler iki taraf arasında dengeli, uyumlu ve tamamlayıcı bir şekilde tanzim edilerek ekonomideki verim ve istikrar iki tarafı da tatmin ve memnun edici bir biçimde tasarlanmıştır.

Bilindiği gibi kapitalist sistem mülkiyet esasına dayanan bir ekonomik anlayış çerçevesinde teşvik ve tanzim edici olan ve hakka dayanan kâra yer vermiş ancak bununla beraber niteliği itibariyle haksızlığa ve gelir eşitsizliğine neden olan faizi de ekonominin bir unsuru saymıştır. Aynı şekilde bu sistem yine ekonomiyi tanzim eden ve ekonomide belli dengelerin yerine oturmasını sağlayan serbest piyasa rekabetine yer verirken uygulamada çeşitli tekellerin ve tröstlerin ortaya çıkmasına mâni olamamaktadır. Buna karşılık olarak komünist sistemde ise bir haksızlık ve sömürü aracı olan faize prensip itibariyle yer verilmemiş ancak bununla birlikte mülkiyet hakkı ve kâra da yer verilmeyip insan tabiatı ve yönelimlerine aykırı bir durum içine girilmiştir (Erbakan 2014a: 263).

Adil Ekonomik Düzen'de ise bu iki sistemin çeşitli haksızlık ve problemler meydana getiren zararlı yönlerine yer verilmemiştir. Öbür taraftan faydalı olan ve insan tabiatı ve ekonomik sistemin işleyişi açısından doğal olarak görülen mülkiyet, kâr ve serbest piyasa rekabetine yer verilmiş ancak çeşitli düzenlemelerle bunların da mevcut sistemde tekelleşme ve ihtikara yol açan unsurları bertaraf edilmiştir (Erbakan 1991: 18).

4.1. Adil Ekonomik Düzen'in Temel Esasları

Daha önce bir sistemin Adil bir düzen olabilmesi için hangi esaslar üzerine oturtulması gerektiğinden bahsetmiştik. Bir sistem hakkı üstün tutan esaslar üzerine

oturmuşsa, ki bunların dört sebepten meydana geldiğini belirtmiştik, adil bir düzen; kuvveti üstün tutan batıl bir anlayışın esasları üzerine oturmuşsa, yine bunlar da dört esastan meydana gelmekteydi, batıl bir düzen olduğunu ve zulüm ve haksızlıktan başka bir netice doğurmadığını ifade etmiştik.

Aynı zamanda ister siyasi ister ekonomik, isterse de çok çeşitli alanlarda olsun her sistemin onu diğerlerinden ayıran ilkeleri ve aksiyomları bulunduğundan da yukarıda bahsedilmişti. Buna göre bir sistem komünizmin ilke ve esaslarıyla örtüşecek şekilde yürütülüyorsa komünist bir sistem, kapitalizmin ilkelerine uygun olarak yürütülüyorsa da kapitalist bir sistem olmaktadır. İşte bu şekilde Adil Ekonomik Sistemi de diğerlerinden ayıran temel ilke ve aksiyomlar belirlenmiştir. Bunlardan 3 tanesi ekonominin genel esaslarıyla ilgilidir. 7 tanesi para sistemi, 7 tanesi kredi sistemi, 7 tanesi vergi sistemi ve 7 tanesi de sosyal güvenlikle ilgili olmak üzere toplam 31 adet aksiyom matematiksel olarak Adil Ekonomik Düzen'i tarif etmektedir. Aşağıda bulunan tabloda Adil Ekonomik Düzen'i meydana getiren bu ilke ve aksiyomlar ilgili konu başlığı altında tasnif edilerek gösterilmiştir.

Tablo 4

Adil Ekonomik Düzen'in temel esasları

ADIL EKONOMİK DÜZENİN TEMEL ESASLARI				ADIL EKONOMİK DÜZEN
GENEL	PARA	KREDİ	VERGİ	SOSYAL GÜVENLİK
1-DEVLET MAKRO PLAN PROJE YÖNLENDİRME TEŞVİK 2-DEVLET GENEL HİZMETLER TANZİM HİZMETLERİ 3-ŞAHISLAR EKONOMİK FAALİYETLER	1-MAL=PARA 2-FAİZ YOK 3-KARŞILIKSIZ PARA YOK 4-PARA KARŞILIĞI -ARSA -TESİS -STANDAR MAL -ALTIN VE DÖVİZ 5-İSTENİLEN ANDA MAL-PARA MÜBADELESİ 6-HERKESE EŞİT MUAMELE 7-FİYATLAR ARZ VE TALEBE DAYALI KRİTERLERE GÖRE TESPİT EDİLİR	1-ORTAKLIKLAR KÂR ORTAKLIĞI ANLAŞMALARI 2-HAKKI MÜKTESEP KARŞILIĞI KREDİ 3-EMEK KARŞILIĞI 4-REHİN KARŞILIĞI 5-ÖDENMİŞ VERGİ KARŞILIĞI 6-YATIRIM PROJESİ KARŞILIĞI 7-SELEM SENEDİ KARŞILIĞI	1-DEVLETİN HİZMETİ KARŞILIĞI ALDIĞI HAK 2-TEK VERGİ 3-ÜRETİM CİNSİNDEN 4-GELİRDEN VERGİ YOK 5-VERGİ -KREDİ -HİZMET -SİGORTA 6-BEYANA GÖRE -GAYRİMENKUL DEĞERİ -HİSSE SENEDİ BEDELİ -İSTİMLAK BEDELİ 7-ÜRETİMDEN ALINACAK PAY ANAYASA İLE BELİRLENİR	1-HERKES SİGORTALI 2-SİGORTA VE EMEKLİLİK İÇİN PARA ÖDENMEZ 3-İŞSİZLİK VE EMEKLİLİKTE HERKESİN YAŞ, TAHSİL, HİZMET, EHLİYET ESASINA GÖRENE ALACAĞI KATSAYI İLE BELİRLENİR 4- İŞSİZLİK VE EMEKLİLİK KARŞILIĞI BÜTÇEDEN ÖDENİR. MİLLİ GELİRLE ORANTILI PAY 5-İŞSİZLİK VE EMEKLİLİK TALEBE VE BEYANA GÖRE İSTEDİĞİ ZAMAN 6-EMEKLİ OLAN KREDİ HAKKINI KAYBEDER 7-EMEKLİLİK MAAŞI EMEKLİYE AYRILDIĞI ZAMANKİMESLEKİ DERECE, YAŞ VE TAHSİLE GÖREDİR

4.2. Ekonomik Düzenin Genel Esasları

Adil Ekonomik Düzen'de genel esaslar, devlet ve şahıslara düşen görevleri genel hatları itibarıyla düzenlemektedir. Bu sistemde bütün ekonomik faaliyetler şahıslar tarafından yürütülmektedir. Dolayısıyla bu sistem bir serbest ekonomi ve özel sektör düzeni olarak öne çıkmaktadır. Devlet ise şahıslara ekonomik faaliyetlerin yürütülmesinde bölgesel kalkınma ve makro planlar yapmak suretiyle yardımcı olmaktadır. Bunun yanında devlet ayrıca da ekonomiyle ilgili genel hizmetleri ve tanzim hizmetlerini yürütür ve denetler. Bu sebepten Adil Ekonomik Sistemin genel esasları 3 ana başlık altında toplanmaktadır (Erbakan 2014a: 264).

4.3. Ekonomide Devletin Görevi

Bu konuda devlete düşen öncelikli görev, ülke sathında ve bölgesel düzeyde makro planlar hazırlamak ve yatırım projeleri yapmaktır. Bu şekilde ülkenin farklı yerleri ve bölgelerinde bulunan insanlar çeşitli sektörlerde hangi bölgelere yönelik yatırımların yapılacağını ve var olan yatırımlardan hangilerinin verimliliğinin artırılmasına yönelik teşviklerin verileceğini önceden bilmiş olurlar. Şahıslar ister kendi başlarına, isterlerse de şirket ya da vakıflar aracılığıyla bu projelerden kendilerine uygun olanı seçerek istedikleri alanda yatırımda bulunabilirler. Devlet ise bu yatırımları elinden geldiğince destekler ve öncelikli ve en elzem olan projeler hangileriye sağlamış olduğu teşviklerle müteşebbisleri bunlara yönlendirir (Erbakan 1991: 20-22).

Planlama, proje ve teşvik faaliyetlerine ek olarak devletin ekonomide iki tane daha fonksiyonu bulunmaktadır. Bunlar “Genel Hizmetler” ve “Tanzim Hizmetleri” nden meydana gelmektedir. Devletin yapmakla sorumlu olduğu genel hizmetler öncelikli olarak iç ve dış güvenliği temin etmek, temel organlar olan yasama, yürütme, yargı ve denetleme ile ilgili görevleri yerine getirmektir. Bunlara ek olarak devlet yol, su elektrik, nakliyat, altyapı, sağlık ve öğrenim hizmetleri, ulaşım ve iletişim hizmetleri ile ilgili faaliyetlerde bulunur. Ayrıca devlet noterler ve yeminli muhasepler gibi muhasebe ve ambar gibi hizmetlerin de yerine getirilmesini temin etmektedir. Tüm bunlar belli kategoriler altında sınıflandırılacak olursa yaklaşık olarak 24 çeşit hizmet grubu ortaya çıkmaktadır (Erbakan 2014a: 265).

Bunlara ek olarak devlet ekonomideki temel ve kritik mal ve ürünler ile ilgili tanzim hizmetlerini yürütmektedir. Bunun ne şekilde uygulamaya koyulacağı sistemin teorisyenleri tarafından buğday üzerinden örneklendirilmiştir. Buna göre diyelim ki bugünkü Toprak Mahsulleri Ofisi gibi bir buğday vakfı kurulacaktır. En küçük beldelere kadar ülke çapında teşkilatlanan bu kurum bir vakıf olması münasebetiyle hiçbir şekilde kâr amacı gütmemektedir. Bu kuruma satmak için buğday getiren bir şahıs verdiği buğday mukabilinde o günkü piyasa değeri üzerinden parasını alacak, buğday almak isteyen de o günkü piyasa değeri üzerinden ücretini ödeme karşılığında buğdayını alabilecektir. Ülkedeki her belde ve bölgede teşkilatlanan bu kurumun tüm birimlerinin koordineli ve birbiriyle bağlantılı çalışması neticesinde ülkede bulunan genel buğday stoku anlık olarak belirlenebilecektir.

Eğer stok fazlalaşırsa buğday ucuzlayacağı için talep artacak ve insanlar buğday almaya yönelecektir. Buğday satışları artıp stoklar azaldığında ise fiyatlar pahalılaşacak ve insanlar elindeki buğdayları satmak için kuruma getireceklerdir. Böylece bu kurum vasıtasıyla buğday mevcudu ve fiyatları piyasada otomatik olarak dengeye kavuşmuş olacaktır. Vakfa düşen, bu işlemleri yapmak ve stoklarında bulunan buğdayları en güzel bir biçimde korumaktır. İşte devletin bu şekilde temel mallar için yapmış olduğu hizmetler tanzim hizmetleri olarak ifade edilmektedir.

4.4. Para ile İlgili Esaslar

Adil Düzen’de para bir sembol olarak nitelendirilmiştir. Para mallar arasındaki mübadeleyi kolaylaştıran bir aracı konumundadır. Bu düzende piyasada üretim ve tüketim arasında bir denge bulunmaktadır. Dolayısıyla bu sistemde para, bir kimseye ne kadar ürettiyse o kadar tüketme hakkı olduğunu gösteren bir senet, bir belge niteliği taşımaktadır. Adil Düzen doğayla uyumlu, doğal ve tabii bir denge düzeni olma amacı taşıdığından bu düzende parayla ilgili esaslar da insan tabiatının özellikleri göz önünde bulundurularak belirlenmiştir. Buna göre insanlar, doğası itibarıyla tüketmeye eğilimli canlılar, buna mukabil hayvanlar genel itibarla üretken ve ürettiğinden daha az tüketen canlılardır. Bu durum şu şekilde izah edilmektedir:

Arılar üzerinde araştırma yapan bilim insanları kovanda bulunan balın bir kısmını almışlar ve bunun sonucunda arıların iştahlarının kesilerek daha az tüketme eğilimi gösterdiğini fark etmişlerdir. Akabinde kovanda bulunan balın kritik ölçüde alan araştırmacılar arıların bir kısmının ölmesi pahasına dahi balın tamamını tüketmediklerini, mutlaka balın bir miktar bıraktıklarını görmüşlerdir. Buna karşılık olarak insanlar ise hayvanlarda olduğundan tam tersi bir tutum sergilemekte ve ürettiğinden daha çok tüketme eğilimi içinde olmaktadır. Nitekim bir insan yemeğe veya bir eğlenceye davet edildiğinde hoşuna giderek yüzü gülmekte, buna mukabil bir işe ve angaryaya koşulduğu zaman ise bozulup yüzü düşmektedir. Adil Düzen’e göre hayvanlar ve insanlar arasında bulunan bu farkın nedeni ve hikmeti hayvanların insanlara faydalı olmak ve hizmet etmek maksadıyla yaratılmış olmalarıdır. İnsanların bu dünyanın şartlarına uygun yaratılmayıp daha ziyade cennet için yaratılmış olmalarıdır. Çünkü cennette insanlar üretmek zorunda olmadan tüketebilecek ve ihtiyaçlarını temin etmek için çalışmak zorunda olmayacaklardır. Bu

sebeple insanlar rahat yoldan, çalışıp emek harcamadan geçinmeyi ve tüketmeyi, üretim yapmak için zahmet çekmeye ve çeşitli sorumluluklar yüklenmeye tercih etmektedirler. Bu da insanların yeryüzünde imtihan edilme ve heves ve isteklerinin onları aksi bir istikamete sürüklemesine rağmen iradelerini kontrol altına alarak çalışıp iyi şeylerde yarışma amacını gerçekleştirme açısından gerekli görülmüştür. Ancak şu durumda ne yapılmalıdır ki insanların bu özellikleri zararlı bir halden yarar sağlayıcı bir duruma evrilebilsin ve insanlar arasındaki nimet ve külfet dengesi adil bir zemine oturtulabilsin. Bunun için Adil Düzen’de insanın üretim ve tüketimini dengeleyecek olan bir para ve üretim mekanizması geliştirilmiştir. Adil Düzen’de bir kimse aşırı bir savurganlık ve israfa kaçmadığı ölçüde istediği kadar tüketme hakkına sahiptir. Ancak bunu yapabilmesi için bir şartı yerine getirmelidir ki o da ne kadar tüketecekse o kadar üretim yapmak durumundadır. Ürettiği bir malı piyasanın kullanımına sunan bir şahıs, üretmiş olduğu o malın piyasadaki değeri kadar olan malları tüketme hakkına sahip olacaktır. Başka insanların hakkını yemeyecek, ne kadar ürettiyse ancak o kadar tüketebilecektir. Bunun için bu kimseye ürettiği mal karşılığında diğer mallardan tüketme hakkı olduğunu gösteren bir senet verilir ki bu özel belgeye para adı verilmektedir. Bunun gerçekleşmesi için Adil Düzen’de parayla ilgili 7 adet temel kriter belirlenmiştir (Erbakan 2014a: 266-269).

- 1- Para=Mal İlkesi
- 2- Faiz Yok İlkesi
- 3- Karşılıksız Para Yok İlkesi
- 4- Paranın Eşya ile Tanımlanması İlkesi
- 5- İstenilen Anda Değişirme İlkesi
- 6- Herkese Eşit Muamele İlkesi
- 7- Fiyatların Arz ve Talep Kaidelerine Göre Belirlenmesi İlkesi

4.4.1. Para=Mal İlkesi

Adil Düzen’de insanlar ürettiği ve toplumun yararına sunduğu mal oranında diğer mallardan tüketme hakkına sahip olmaktadır. İnsanların böyle bir hakka sahip olduğunu gösteren senede ise para denilmektedir. Bu sebeple piyasaya insanların faydalanması için ne kadar mal arz edilmişse, piyasada ve tasarruf altında bu malların toplam değerine eşdeğer oranda tüketim hakkını gösteren para bulunmaktadır. Dolayısıyla piyasaya arz edilen malların toplam değeri ne kadarsa, tüketim hakkını gösteren paraların toplamı da o kadar olmaktadır. (Erbakan, 2014a: 266)

Adil Ekonomik Düzen’de paranın yalnızca piyasada mevcut olan mal ve servetleri karşılayacak şekilde basılıp arz edilmesi, mevcut sistemde parasal kaynaklı ortaya çıkan kronik problemlerin en başından önlenmesi anlamına gelmektedir. Bu ilkeyle beraber otomatik olarak ortadan kalkan bugünkü sistemdeki kronik sorunlardan bazıları şu şekildedir:

- Piyasaya karşılıksız para sürülmesi yani darphane mikrobu. Bu da enflasyona neden olan unsurlardan birinin ortadan kalkması anlamına gelmektedir.
- Piyasaya para arzını dolaylı olarak artıran ve bir nevi bankaların para basması anlamına gelen kaydi para sisteminin ortadan kalkması.
- Faizli kredi sisteminin ortadan kalkması. Para=mal ilkesi ne kadar tüketmek istiyorsan o kadar üretmelisin anlayışına dayandığı için faiz meselesi kendiliğinden ortadan kalkmış olmaktadır. Çünkü faiz bir anlamda üretmeyen bir insana ek bir tüketme hakkı vermek anlamına gelmektedir.

4.4.2. Faiz Yok İlkesi

Adil Düzen sisteminde faize ve faizli bir sistemin ortaya çıkardığı uygulamalara yer verilmemiştir. Çünkü bu mesele halledilmeden ekonomi ve sosyal hayat içinde ortaya çıkan sorunların halledilmesi mümkün gözükmemektedir. Faiz, her ne kadar mevcut bir paraya belli bir zaman içinde fazlalık eklenmesi ve paranın nemalanması olarak tasavvur edilse de

aslında bu muamele paranın o süre zarfında kıymetinin faiz oranında düşürülmesi anlamına gelmektedir. Yani eğer bir ülkede yüzde 25 oranında faiz varsa bu durum o ülkede her sene fiyatların yüzde 25 oranında artacağı anlamına gelmektedir. Böyle bir ekonomik model içerisinde sağlam ve dengeli bir ekonomi kurmak ve bunu sürdürmek mümkün olmamaktadır. Dolayısıyla kapitalist düzen içinde ortaya çıkan sorunlara, kriz ve sancılara öncelikli olarak faizin neden olduğu ileri sürülmektedir (Erbakan, 2014h: 91).

Ayrıca faizli ekonomik sistem içerisinde neredeyse tüm faiz yükünü toplumun büyük çoğunluğunu meydana getiren alt gelir gruplarına mensup kesimler yüklenmektedir. Azınlıkta olan yüksek gelire sahip zengin kesim faiz ödememektedir. Çünkü sistem öyle bir şekilde dizayn edilmiştir ki üretilen mallar içine giren faiz yükleri üretimin her bir aşamasında toplanıp gelerek ürünlerin maliyetlerinin içine girmekte ve sonunda tüm bu faiz, ürünü nihai olarak satın alan ihtiyaç sahiplerine ödettilmektedir.

Bu şekilde faiz, maliyetlerin içine girerek fiyatlarda olması gerekenin üzerinde suni bir artış meydana getirmektedir. Bununla beraber paranın değerinde her yıl faiz nispetinde bir azalmaya yol açması sebebiyle de alım gücünün düşmesine neden olmaktadır. Dolayısıyla faiz nedeniyle bir yandan ürün maliyetlerinin artması öbür yandan da paranın değerinin düşmesi neticesinde halk büyük bir enflasyon tehlikesiyle karşı karşıya bulunmaktadır. Ayrıca faiz, zengin ve dar gelirli gruplar arasındaki gelir farkı ve eşitsizliğinin giderek artan oranda dar gelire sahip kesimler aleyhine açılmasını sağlamakta ve sermaye sahibi üst gelir grubuna mensup olanların diğerlerinin emek ve çalışmalarını istismar etmesine aracılık etmektedir. Bu da faizin modern kölelik ve sömürü sisteminin kurulması ve sürdürülmesi noktasında çok büyük bir rol oynadığını göstermektedir.

4.4.3. Karşılıksız Para Yok İlkesi

Adil Düzen’de paranın karşılıksız olarak basılmaması prensibi, düzenin para ile ilgili ilkelerinin ilk ikisi olan paranın ancak mal karşılığı olması ve faizin kabul edilmemesinin bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Birinci ilkeyle paralel olarak herhangi bir üretim ve mal karşılığı olmaksızın piyasaya para arz edilmesi, fiyatlar genel düzeyinin yükselmesine neden olmaktadır. Faiz ise onu kullanana herhangi bir çalışma, emek ve riske katlanmadan ek bir tüketme hakkı vermesi ve anapara üzerine ilave bir para eklenmesi anlamına geldiğinden o

da aynı duruma neden olmaktadır. Dolayısıyla iki durum da üreten ve çalışanların emek ve hasılasını haksız bir yolla sömürme manası taşımaktadır. Dolayısıyla karşılıksız para basılması hususu Adil Düzen’de hoş görülmemiş ve haksızlık olarak nitelendirilmiştir.

4.4.4. Paranın Eşyayla Tanımlanması İlkesi

Adil Düzen’de mübadeleye konu olan mallar, satışa sunulmuş gayrimenkul, tesisler, standart mallar ve altın ve döviz gibi değerli maden ve kıymetlerden oluşan değerler olmak üzere 4 grupta toplanmıştır. Bunlar piyasaya hangi oranda arz edilmişse piyasada bu malların karşılığı olacak değerde para bulunması lazım gelmektedir. Bu dört grupta bulunan malların değerini karşılama haricinde başka bir şey karşılığı olarak piyasaya para arz edilememektedir (Erbakan 2014a: 267).

Adil Ekonomik Düzen sisteminde paranın bir eşyaya karşılık olarak tanımlanması ile ilgili yapılan açıklamalar bu şekilde beyan edilmiştir. Ancak konunun anlaşılması açısından meselenin daha tafsilatlı şekilde ele alınmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Çünkü bir ülkede herkesin ürettiği kadar tüketebilmesi esas olarak alınırsa üretmeyen kesimin ihtiyaçları nasıl karşılanacaktır? Bilindiği gibi bir ülkede mutlak olarak üretime dönük olmayan bir emek gücü bulunmak durumundadır. İç ve dış güvenliği sağlamakla görevli olan ordu ve polis, devletin çeşitli hizmetlerini yürütmek üzere istihdam edilen memurlar, emekliler ve hasta, malul vb. çalışamayan kesimler ve genel olarak hizmet sektörü bu grubun içinde yer almaktadır.

Bu nedenle ekonomi içinde, üretilen mal ve hizmetlerin, tüketilen şeylere eşit olacak şekilde piyasada bir dengenin kurulması ve bunun sağlıklı bir biçimde sürdürülebilmesi için o toplumda biriktirilmiş fazla bir malın bulunması gerekmektedir. Bu mal deprem, sel, yangın, savaş ve kıtlık gibi olağanüstü durumlarda kullanılmak üzere ekonomide bir fayda sağladığı gibi aynı zamanda piyasada çeşitli alanlarda hizmet veren üretime dönük olmayan emek gücünün kazanmış olduğu tüketim hakkını da karşılamak suretiyle piyasalarda denge ve istikrarı temin etmiş olacaktır.

Bunlara ek olarak Adil Düzen'in para ile ilgili diğer temel ilkeleri de şunlardır:

- İstenildiği anda değiştirme ilkesi
- Herkese eşit muamelede bulunulması ilkesi
- Fiyatların arz ve talebe dayanan kriterlere göre tespit edilmesi ilkesi

Adil Düzen'de bu ilkelerin daha iyi anlaşılması ve hangi manaya geldiğinin açıklanabilmesi buğday örneği üzerinden yapılmaya çalışılmıştır. Buna göre, bir ülkede nüfusa ve çeşitli şartlara göre ayrı bir uzmanlık konusu olarak hangi miktarda buğday bulunması gerektiği tespit edilecektir. Örneğin Türkiye gibi 80 milyon nüfuslu bir ülkenin depolarında bir milyon ton buğday stoku bulundurulması gerekli olsun. Bu takdirde bu buğdayın ülkedeki şu kadar vilayet, ilçe ve beldede çeşitli büyüklükte olan depo ve silolarda muhafaza edilmesi gerekmektedir. Bu depoların her biri bir bilgisayar ağı sistemiyle entegre edileceklerdir. Böylece depolardaki görevlilerin hem kendi deposunda hem çevre depolarda ve hem de ülkede bulunan toplam buğday stokunu görebilme imkânı ortaya çıkarak tüm ülkedeki buğday stoku anlık olarak bilinebilecektir (Erbakan 1991: 29).

Temel kriterlere, maliyetlere ve toplam buğday stokuna göre uzmanlarca belirli bir süre için hazırlanacak olan bir tablo, buğday fiyatının ne olması gerektiğini gösterecektir. Arz talep kaidesine göre bu fiyat, depolarda bulunan buğday stoku fazlaysa düşük az ise yüksek olacaktır. Buna göre diyelim ki bir üretici elindeki buğdayı Buğday Vakfı'na satmak için getirmiş bulunsun. Depodaki görevli mevcut stoku bilgisayardan kontrol edecek ve o anda depolarda toplam 1 milyon ton buğday olduğunu görecektir. Böylelikle uzmanlarca hazırlanan tabloya göre buğdayın kilo fiyatının 1000 lira olduğunu görecek ve müşteriye söyleyecektir. Farz edelim ki müşteri fiyatı uygun gördü ve buğdayını sattı. Daha sonra aynı kimse tekrar buğday satmak için geldi. Görevli bilgisayara baktığında depolardaki buğday stokunun bu sefer 1,2 milyon ton olduğunu gördü ve tabloya göre fiyatın 800 lira olduğunu söyledi. Müşteri de buğdayın fiyatının düşmüş olduğunu görerek ben bu fiyattan buğday satmam aksine alırım diyerek bir miktar buğday alıp götürdü. Bir müddet sonra aynı müşteri tekrar buğday almak için geldiğinde görevli stokları ve tabloyu kontrol etti, bu arada önceki fiyat uygun olduğu için herkes buğday almış, depolarda bulunan buğday azalmış, görevli buğday stokunun 800 bin tona indiğini görerek tablodan fiyatın 1200 lira olduğunu müşteriye söyledi. Müşteri de fiyatların yükseldiğini görerek o fiyattan buğday almayıp aksine kendi

elinde buğdayı satacağını söylemiştir. Böylece tüm ülke sathında hem buğday stoku ve hem de fiyatları açısından doğal bir denge, piyasa şartları içerisinde kendiliğinden teşekkül etmektedir (Erbakan 2014a: 268).

Görüldüğü üzere Adil Düzen’de fiyatlar adil kriterlere göre arz ve talep kaidesine göre meydana gelmektedir. Böylelikle ülkenin her yerinde herkese eşit muamele yapılarak ticari faaliyet yürütülmekte ve bir kimse istediği anda parasını mala, malını da paraya çevirebilmektedir. Hemen şunu da belirtmekte fayda var ki burada bu ilkenin kısaca anlaşılması için bu örnekten yararlanılmıştır. Yoksa Adil Düzen’de fiyatlar düşükken tüm malı toplayarak, piyasada arz sıkıntısı olması nedeniyle fiyatlar yükseldiğinde satıp ihtikar yapmak isteyenlere karşı gereken her türlü tedbir de alınmıştır.

Adil Düzen’de fiyatlar, arz ve talep kaideleri esas alınarak meydana gelmekte dolayısıyla serbest piyasa ekonomisinin bu yararlı mekanizması Adil Düzen içinde aynen muhafaza edilmektedir. Fiyatlar komünist sistemde olduğu gibi merkezi planlamayla masa başında tespit edilmediği için ekonomi tahrip olmamaktadır. Böylelikle üretim rasyonel olmakta ve neye ne kadar ihtiyaç varsa ekonomik üretim buna göre ayarlanarak israf ve kıtlık olmadan ihtiyaçlar amaca uygun olarak karşılanmaktadır. Buna karşılık kapitalist sistemde serbest piyasa mekanizması esas alınmakla beraber bu imkân suistimal edilebilmekte ve sistemin yapısı nedeniyle piyasada tekel ve karteller oluşmaktadır. Bunlar eliyle fiyatlar suni olarak artırılarak insanlar bu yolla sömürülmektedirler. Adil Düzen’de ise kartel ve tekelleşmeye zemin hazırlayacak imkân bulunmamakta çünkü bu sistemde üretim yapmak için yeteri kadar kredi bulunabilmesine rağmen ihtikar, mal stoklama ve tekel tesisi için kredi bulunamamaktadır. Böylelikle kapitalist sistemin bu zararlı yanına Adil Düzen’de yer verilmemektedir (Erbakan 1991:32).

4.5. Adil Ekonomik Düzen’in Krediyle İlgili Esasları

Bugünkü kapitalist ekonomik sistemde kredi konusu ele alındığı zaman otomatik olarak faiz meselesi de konunun içine müdahil olmaktadır. Bu sebeple kapitalist ekonomik sistemin hâkim olduğu bugünkü dünyada faiz ortadan kaldırılabılır mi? Faiz getirisi olmazsa kim kime para verir? Yatırım yapmak isteyen bir kimse parayı nasıl ve nereden temin edecek? soruları akla gelmektedir. Dolayısıyla bu bölümde kredi meselesinin yanında bu

soruların cevapları da verilmeye çalışılacaktır. Adil Düzen’de daha önce bir kimsenin ancak ürettiği kadarıyla tüketme hakkı olduğundan söz edilmişti. Böyle olmakla beraber bu sistem içinde, daha önce bahsedilen kaideye belirli şartlara göre istisnalar getirilmiştir. Yani bu şartları taşıyan kimseler daha sonra geri ödemek şartıyla, geçici bir süre için ürettiğinden daha fazla bir tüketme hakkı elde edebilme imkânına kavuşmaktadırlar ki Adil Düzen’de bu durum kredi olarak adlandırılmaktadır (Erbakan 2014a: 269).

Adil Düzen’de 7 farklı şekilde kredi kullanma imkânı mevcuttur. Bunların her biri faizsiz verilmekte olup hiçbirisi fiyatlar genel düzeyinde bir yükselme meydana getirmediği için enflasyona neden olmamaktadır. Bu krediler şu şekilde belirtilmiştir (Erbakan 1991: 33-45)

- 1- Ortaklıklar
- 2- Hakkı Müktesep Karşılığı Kredi
- 3- Emek Karşılığı Kredi
- 4- Rehin Karşılığı Kredi
- 5- Ödenmiş Vergi Karşılığı Kredi
- 6- Yatırım Projesi Karşılığı Kredi
- 7- Selem Senedi Karşılığı Kredi

4.5.1. Ortaklıklar

Adil Düzen’de bugünkü sistemde olduğu gibi şahısların veya kurumların bir araya gelerek ortaklık kurmaları ve tasarruf ve güçlerini birleştirerek çeşitli ekonomik faaliyetlerde bulunmaları mümkündür. Ortaklıklarda üretim için gerekli olan tesis ve fabrika kurulması, hammadde temini, yönetim, işletme ve organizasyon, işçi ve usta temini ve yol, su, kanalizasyon, elektrik vb. genel hizmetler olmak üzere 5 ayrı hizmet kalemi için kredi kullanma imkânı mevcuttur. Genel hizmetler devlet tarafından yürütüldüğü için genel itibarla devlet tüm işletmelere beşinci ortak şeklinde girerek üretim ve kârdan kendine düşen payı almaktadır. Bu şekilde devlet bugün topladığı vergilerden çok daha fazla olan bir gelir elde edebilmektedir. Bu duruma tekrardan vergi bölümünde ayrıca temas edilecektir. Bu şekilde kurulan bir ortaklıkta örneğin eşit katılımlarla kurulan beş ortaklı bir çimento fabrikasında her gün 1000 torba çimento üretiliyorsa her ortak kendi payına düşen beşte birlik 200 torba çimento hakkını ve değerini alacak böylece de her bir ortak daha çok pay

alabilmek için daha fazla çalışıp, daha fazla üretmeye gayret edecektir. Yani düzende çıkar çatışması yerine üretime dönük olarak bir menfaat ortaklaşması böylece kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

4.5.2. Müktesep Hak Kredisi

Bu kredi türünü bir örnek üzerinden anlatmak meselenin anlaşılması açısından isabetli olacaktır. Diyelim ki bir kimsenin 1000 liralık bir tasarrufu mevcuttur. Bu parayı götürüp bir bankaya yatırdı ve bu para bankada 12 ay süre boyunca kaldı. Şimdi bu kimse isterse gidip bankadan 1 ay süreyle 12000 lira veya 3 ay süreyle 4000 lira kredi kullanma imkânına kavuşmuş olacaktır. Yani hakkı müktesep kredi hacmini belirleyen şey bankaya yatırılan para miktarının, bu paranın bankada kaldığı aylık süre ile çarpılmasından meydana gelmektedir. Böylelikle bir kimse geçici bir zaman için daha sonra iade edilmek üzere belli şartlar altında kredi kullanma imkânına kavuşmaktadır.

Sistemde bankacılık hizmetleri genel itibarla devlet tarafından yürütülmektedir. Elbette özel şahıs ve kurumların da banka kurarak faizsiz olarak çalışıp mudilerine kâr temin etmeleri mümkündür. Ancak bu işi genel kaide olarak devlet yürüttüğü için bankanın iflası söz konusu olmamaktadır. Bu açıdan bu sistem ekonomiye iki yönden yarar sağlamaktadır. Öncelikle örneğin benim şu anda kullanmadığım bir param var onu bankaya koyuyorum, o sırada bu parayı ihtiyacı olan bir başka insan alıp kullanıyor. O insanın parasını kullanmadığı zaman ise ben alıp kullanıyorum. Dolayısıyla bu durumda ne faiz ne de enflasyon söz konusu olmamaktadır. Diğer taraftan ise ortaya bir kredi kullanma imkânı çıkmakta ve bu durumdan ekonomik faaliyetler için yararlanılmaktadır.

Bu sistemin getirdiği önemli faydalardan bir tanesi daha ise insanları âtıl durumda bulunan ve o an kullanmadığı parasını cebinde ve yastık altında tutmamaya yönlendirmesidir. Bankanın sağlam ve güvenilir olması ve insanların da parasını bankaya yatırdığı durumda hakkı müktesep kredisi kullanma imkânı doğması nedeniyle insanlar paralarını yastık altında tutmayacak ve bu sistemle tüm para her zaman ekonominin hizmetinde bulunabilecektir. Bu da ekonomi için ideal bir durum meydana getirmektedir.

4.5.3. Emek Karşılığı Kredi

Emek karşılığı kredi, üretim için gerekli olan tesis, makine, hammadde gibi şartlara sahip olan fakat işletme sermayesi olmayan müteşebbislere tanınmış olan bir kredi hakkıdır. Diyelim ki zeytin bahçesi ve yağ elde etmek için makine ve teçhizatı olan bir kimse zeytinlerin toplanması ve işlenmesi için gerekli olan işletme maliyetine sahip değildir. Adil Düzen’de bu durum üretimin gerçekleştirilebilmesi açısından bir sorun teşkil etmeyecektir. Bu kimse zeytinlik ve yağ işletmesi olduğuna dair belgeyle beraber güvenilir bir insan olduğunu gösteren, mensup bulunduğu ahlak topluluğunun kendisine verdiği tezkiye belgesini de ortaya koyar. Daha sonra üretim için gerekli olan işçi ve ustaları temin eder. İşletmenin ne kadar usta ve işçi ile üretim yapacağı ve bunların yaptıkları işe ve sahip oldukları bilgi, beceri, ehliyet ve tecrübeye göre ne kadar ücret alacakları da mensup olduğu meslek kuruluşu ve loncası tarafından belirlenmiştir. Şu durumda bu kimse gerekli olan işçi ve ustaları getirip işe başlatır ve bunların alması gereken ücretleri ise banka yani devlet öder. İşletme sahibi de müteşebbis ve üretici olarak bankaya ya da devlete borçlanır. Daha sonra üretmiş olduğu yağı ve zeytini satar ve borcunu bu şekilde öder.

Bir üretim yapmak için müteşebbis ve işletmecilere ödenen bu kredinin adı “Emek Kredisi” dir. Bu kredi, belli bir üretime karşılık olarak verildiği ve piyasaya mal arz edildiği için enflasyona sebep olmamakta ve faizsiz olarak verilmektedir.

Bu düzende ekonomik faaliyetler ve işleyiş hızlı ve yoğun bir şekilde geliştiği ve gerçekleştiği için esas mesele işsiz insan bulmaktır. Adil Düzen’e geçildiğinde mevcut durumda âtil bulunan işsiz kimseler yüksek ücret alabilme imkânına kavuşacaklardır. Adil Düzen’de krediler emek ve üretime verildiğinden işi olmayan kimseler iş arayacakları yerde müteşebbis ve üreticiler kredi alabilmek için onları arayacaklardır.

Eğer bir kimse mensubu olduğu ahlak topluluğunun kendisine verdiği ve güvenilir olduğunu gösterdiği tezkiye belgesine rağmen dürüst davranmazsa meydana getirdiği zararları tezikeyi veren ahlak topluluğu karşılar. Bu davranış tekrarlanırsa ilgili kimse “Emek kredisi” kullanma hakkını kaybeder. Bu sebeple Adil Düzen ekonomik üretimi teşvik etmenin yanında insanların dürüst ve ahlaklı olmasını da teşvik etmektedir.

4.5.4. Rehin Karşılığı Kredi

Rehin karşılığında kredi, bir kimsenin elinde bulunan bir malı geçici bir süre rehin bırakarak o malın değerinin en az yarısı kadar kredi kullanma hakkı elde etmesidir. Örneğin buğdayı olan bir kimse 6 ay sonra buğday fiyatlarının yükseleceğini düşünerek elinde olan buğdayı buğday vakfına teslim ediyor ve buğday bedelinin yüzde 70'ini rehin karşılığı kredi olarak alıyor. Daha sonra fiyatlar artınca buğdayını yeni fiyat üzerinden satarak hem kredi borcunu ödüyor hem de geri kalan bakiye kendisine kalmış oluyor.

4.5.5. Ödenmiş Vergi Karşılığı Kredi

Alt bölümlerde açıklanacağı üzere Adil Düzen'de bugün devletin aldığı şekilde olan vergilere yer verilmemiştir. Bunun yerine devlet, üretime yapmış olduğu katkı ölçüsünde ve gerçekleştirdiği hizmetler karşısında kendi hakkını alarak gelir temin etme imkânına kavuşacaktır. Bu nedenle "Ödenmiş Vergi Karşılığı Kredi" bir kimsenin, işletme veya kuruluşun devletin bu şekilde gelir elde etmesine vesile olduğu ölçüde belli bir kredi almaya hak kazanma imkânı olarak karşımıza çıkmaktadır. Sistemde belirlenen şartlar çerçevesinde kim devletin gelir elde etmesine vesile olursa, buna bağlı olarak belirli kriterler çerçevesinde devletten kredi alabilmektedir.

4.5.6. Yatırım Projesi Karşılığı Kredi

Adil Düzen'de, ekonomik alanda devletin önemli görevlerinden bazılarının planlama, proje ve teşvik faaliyetleri olduğundan bahsedilmiştir. Bu sebeple devlet ülke çapında ve bölgesel düzeyde makro planlar hazırlamak ve yatırım projeleri yapmakla da görevlidir. Bu kredi türünde, devletin yatırım projesi olarak desteklediği ve teşvik ettiği bir alanda faaliyette bulunmak isteyen müteşebbislere çeşitli kolaylıklar ve kredi imkânı sunulmaktadır.

Devletin teşvik ettiği bu projelerden birini gerçekleştirmek isteyen bir müteşebbis öncelikle proje hangi sahadaysa o işle ilgili ehil olduğunu gösteren teminatlı ehliyet belgesini ortaya koyar. Aynı zamanda bu kimsenin mensubu olduğu ahlak topluluğu tarafından kendisine verilen ve dürüst olduğunu gösteren teminatlı tezkiye belgesi de mevcuttur.

Makine mühendisi bir şahıs yapılması planlanan bu yatırım projelerinden diyelim ki belli bir kapasitede üretim yapılması öngörülen bir motor fabrikası kurmak istiyor. Bununla beraber biraz önce bahsettiğimiz belgeleri de ortaya koyuyor. Bu takdirde bu mühendisin ilgili fabrikayı kurmak için para ve sermayeye ihtiyacı yoktur. Bu kimse fabrikayı kuracağı arsayı bulur ve satın alır. Parasını projeye mahsuben banka yani devlet öder. Daha sonra inşaat malzemeleri, bina, gerekli teçhizat, donanım, işçi ve personel bütün kademeler tamamlanarak fabrika üretime hazır hale gelir. Bu esnada bu işler gerçekleştirilirken her aşamada ilgili masraflar projeye mahsuben banka tarafından ödenir. Böylece diyelim ki 10 milyon harcandı. Ancak bunun karşılığında da 10 milyonluk bir tesis ortaya çıkmıştır. Şimdi bu mühendis bankaya olan borcunu ister bu tesisi satar öder isterse de çalıştırır öder.

Görüldüğü gibi yatırım projesi karşılığı kredi, ihtiyaç duyulan hizmetlerin ve üretimin hem ehliyet sahibi kişiler eliyle meydana gelmesine zemin hazırlamakta hem de yatırım için gerekli olan sermayeyi olmazsa olmaz olmaktan çıkarıp gerekli yatırımların zamanında ve hızlı bir biçimde insanların ve ekonominin hizmetine sunulmasına imkân tanımaktadır. Ortada faizli bir muamele yoktur ve piyasaya çıkan para karşılığında ekonomiye bu değerde üretim kapasitesi olan bir tesis kazandırıldığı için enflasyona sebep olacak bir durum da ortaya çıkmamaktadır.

Oysa bugünkü sistemde yatırımlar çoğunlukla, bunları yapmaya ehliyetli kimseler tarafından değil işini kitabına uydurup kredi alabilenler tarafından gerçekleştirilmekte ve yüksek oranda faizlerle yapılmaktadır. Öyle ki bir mamul son şeklini alana kadar geçtiği her aşamada üzerine faiz ve vergi yükü binmekte ve nihai tüketiciye ulaştığında olması gereken fiyatın birkaç katı bir fiyata satılmaktadır. Ortaya çıkan bu yüksek fiyat farkları ise sonunda ekmek, ayakkabı, gömlek gibi bu ihtiyaç mallarını alan alt gelir grubuna mensup çoğunluğa ödettirilmektedir.

Adil Düzen’de ise liyakat sahibi dürüst yatırımcılar gerekli ve yararlı olan tüm yatırımlar için faizsiz bir şekilde yeterli para ve sermayeyi bulurlar. Be sebeple bugünkü sistemde kalkınma ve istihdamın önündeki en büyük engel olan üretim için sermaye ve para bulma meselesi Adil Düzen’de ortadan kaldırılmış bulunmaktadır.

4.5.7. Selem Senedi Karşılığı Kredi

Adil Düzen’de sunulan diğer kredi imkânlarından bir tanesi de selem senedi karşılığı kredi olarak ifade edilen sipariş kredisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu durumu yine bir örnekle açıklamak bu kredi türünün daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır. Diyelim ki bir kimsenin zeytin ve zeytinyağı işleme tesisi mevcuttur. Bu tesis azami performansla çalıştığı zaman A kalitede X ton yağ üretebilecek kapasitededir. Tesis sahibi kendi ağaçlarının ve bahçesinin bakımını yapıyor ve aynı zamanda piyasadan da zeytin temin ediyor. Ekim, Kasım aylarında mahsul hasat edilince yağını üretip bu aylardan sonra satışlarını gerçekleştirebiliyor. Şimdi bu tesisin sahibi örneğin Mayıs ayında henüz teslim altı ay varken insanlara şöyle bir teklifte bulunuyor: Ben bir zeytinyağı fabrikası işletiyorum. Tesisim şu zamanda, şu kalitede, şu kadar miktarda yağ üretebilecek kapasitededir. Hepinizin malumudur ki Kasım ayında bir teneke şu kalitedeki yağ 500 liraya satılıyor. Şimdi daha Kasım ayına 6 ay var, eğer şu anda bana 400 lira verirsiniz size Kasım ayının şu gününde, şu kalitede yağı teslim etmeyi taahhüt ediyorum. Bunun üzerine orada bulunanlar 6 ay sonra 500 lira vermektense şimdi 400 lira vererek yağ almanın daha uygun olduğunu görerek isim ve adreslerini bildirip parayı öderler. Bunun üzerine yağ üreticisi siparişi verenlere yağın kalitesi ve cinsini ve teslim tarihini de bildiren bir selem senedi verir. Senedi alan kimseler isterlerse zamanı geldiğinde malı teslim alırlar isterlerse de bu senedi mal teslim tarihinden önce başkalarına da satabilirler. Böylece işletmeci, yağın üretimi için gerekli olan tüm ihtiyaçları karşılayıp yağı ürettikten sonra senet sahiplerine malı teslim ederek senedin taahhüdünden kurtulur.

Aslında çok basit görünen bu işlem ekonomi üzerinde çok büyük etkiler meydana getirmektedir. Bunun sebebi selem senedinin malı temsil etmesinden ileri gelmektedir. Şöyle ki piyasada ne kadar çok senet bulunursa aynı oranda o kadar çok malın olması gerektiği anlamına gelmektedir. Bu da beraberinde ucuzluk meydana getirmektedir. Çünkü piyasada bulunan paraya karşılık ne kadar çok mal bulunursa arz-talep kaidesi gereğince o oranda ucuzluk meydana gelecektir. Halbuki bugünkü sistemde senet parayı temsil etmektedir. Dolayısıyla piyasada ne kadar çok senet olursa o kadar çok para olması gerektiği anlamına geldiğinden yine arz-talep kaidesi gereğince piyasada pahalılık meydana gelmektedir. Ayrıca selem senedinde vade uzadıkça malın fiyatı ucuzlamaktadır. Oysa mevcut sistemde senedin vadesi ne kadar uzarsa ödenecek olan para miktarı da o oranda artış

göstermektedir. Yani Adil Düzen’de uygulanan selem senedi, fonksiyonel bakımdan mevcut sistemdeki senedin tam tersi bir etki meydana getirmektedir.

4.6. Adil Ekonomik Düzen'in Vergiyle İlgili Esasları

Bilindiği üzere devlet, meşru güç kullanma tekeline sahip yegâne kurum olma özelliği taşımaktadır. Bununla beraber, Adil Düzen hakkı üstün tutan esaslara göre tanzim edildiği için devletin yürütmüş olduğu faaliyet ve uygulamalarda yalnızca kuvvete dayanarak çeşitli tasarruflarda bulunması söz konusu olmamaktadır. Bu nedenle öncelikli olarak devlet de hakka riayet edecek ve yalnızca kendi hakkı olan ne ise onu alacaktır. Adil Düzen’e göre bugünkü sistemde yürütülen vergi ile ilgili uygulamalar büyük ölçüde haksız ve keyfi bir anlayış çerçevesinde meydana getirilmiştir. Devletin çeşitli vergi kanunları çıkarmasında belirli standart ve ölçüden ziyade, dış borçlar, bütçe açıkları, kamu giderleri vb. harcamalar nedeniyle ortaya çıkan ihtiyaçlara göre farklı adlar altında çok çeşitli vergi kalemlerinin ihdas edildiği görülmektedir. Bu sebeple mevcut sistem ve vergi kanunlarına göre devlet haksız bir şekilde vatandaşı ezmekte, gelir dağılımını bozmakta ve zulüm yapmaktadır. Adil Düzen’e göre çeşitli adlar altında meydana getirilmiş olan tüm vergi, fon ve kesintiler bu nedenden ötürü tamamen haksızdır ve tüm bu vergi kanun ve uygulamalarının kökten ilga edilmesi gerekmektedir.

Eğer devlet mevcut sistemdeki vergi kanun ve uygulamalarını ortadan kaldırırsa gelirini nereden elde edecektir? Devlet yürüttüğü faaliyetler ve üzerine düşen sorumluluklar nedeniyle büyük bir gelire ihtiyaç duymaktadır. Elbette Adil Düzen’de mevcut sistemdeki vergi kanunları kaldırılırken devletin gelirini nereden ve nasıl elde edeceği düşünülmüş ve bunun için Adil Düzen’de vergilerin ve devletin gelirinin nasıl olacağı 7 maddeden oluşan prensipler çerçevesinde ortaya konulmuştur.

4.6.1. Adil Düzen’de Devletin Geliri

Adil Düzen’de devletin yalnızca üretime yaptığı katkı ölçüsünde kendi hakkı olanı alacağından yukarıda bahsetmiştik. Bunun ne şekilde olacağının bir örnekle açıklanması konunun daha kolay anlaşılmasını sağlayacaktır.

Örneğin belli bir üretimi gerçekleştirmek maksadıyla meydana getirilmesi gereken unsurları ele alalım. Bu üretimin gerçekleştirilebilmesi için öncelikle tesis sonra sırasıyla yönetici kadro, hammadde ve işçiler gerekmektedir. Bunlar meydana geldiği zaman bu tesisin üretim yapabilmesi için bu işletmenin ayrıca elektrik, yol, su, ulaşım ve iletişim hizmetleri, sağlık, güvenlik vb. hizmetlerden oluşan genel hizmetlere ihtiyacı bulunmaktadır. Adil Düzen’de genel hizmetler devlet tarafından yürütüldüğü için diğer dört unsur bir araya geldiği zaman beşinci unsur otomatik olarak devlet olmaktadır. Dolayısıyla devlet ülkede bulunan tüm işletmelere beşinci ortak olarak katılmış olmaktadır. Üretimlerden elde edilen hasılanın bölüşümü gerekli bilimsel veriler ve hak ölçülerine uygun olarak uzmanlar tarafından baştan belirlenmiş olup her bir ortak kendi payına razı olarak ortaklığa katılmış bulunmaktadır.

Diyelim ki bütün bu unsurların bir araya gelmesiyle bir otomobil fabrikasında ayda 500 adet otomobil üretildi. Bu esnada üretime katılan her bir unsur üretim için kendi ihtiyaçlarına göre çeşitli masraflar yaparak belirli külfetlere katlanmak durumunda kaldılar. Ancak üretim sonunda ortaya çıkan hasıladan kendi paylarına düşeni alarak kâr ettiler ve kazançlı bir duruma geldiler. Devlet de bu üretim sonunda diyelim ki beşte bir oranında kendine düşen pay olan 100 otomobili aldı ve o da yapmış olduğu masrafa karşılık belirli bir kazanç elde etme imkânına kavuşmuş oldu. Böylelikle Adil Düzen’de devletin geliri meydana gelmiş olmaktadır.

Adil Düzen’de ayrıca devletin üretime yapmış olduğu katkı ölçüsünde almış olduğu gelirin yanında başka gelir kaynakları da bulunmaktadır. Devlet servetlerin muhafazası için de ayrıca hizmet gördüğü için bunlardan da belli bir ölçüde pay alması tabii bir hak olarak ortaya çıkmaktadır. Devletin ayrıca madenler, ormanlar, su kaynakları ve çeşitli doğal varlıkların da sahibi olması nedeniyle bunlardan farklı şekillerde yaralananlardan da belirli ölçüler dahilinde pay alma hakkı bulunmaktadır. Aynı zamanda Adil Düzen’de, bugün KİT’lerde olduğu gibi devlet çeşitli işletme ve tesislerin de sahibi konumunda bulunmaktadır. Bu münasebetle bunlardan genel hizmetlere ek olarak ayrıca tesis sahibi olduğu için de pay alması doğal bir hak olarak ortaya çıkmakta ve Adil Düzen’de devletin gelirleri bu şekilde teşekkül etmiş bulunmaktadır.

Tüm bu sebeplerden dolayı Adil Düzen’de vergiyle ilgili yedi adet temel prensip belirlenmiş olup bunların hangi hususlardan meydana geldiği aşağıda açıklanmıştır (Erbakan, 2014a: 276-282)

- 1- Verginin Hizmet Karşılığı Olması Prensibi
- 2- “Tek Vergi” Prensibi
- 3- Verginin Üretim Cinsinden Verilmesi Prensibi
- 4- Gelirden Vergi Alınmaması Prensibi
- 5- Ödenen Vergi ile Orantılı Olarak Hizmetlerden Yararlanmada Öncelik
- 6- Verginin Beyana Göre Olması Prensibi
- 7- Üretimden Alınacak Pay Anayasa ile Belirlenir Prensibi

Verginin Hizmet Karşılığı Olması Prensibi

Biraz önce açıklandığı şekilde Adil Düzen’de devlet, sahip olduğu kolluk kuvvetleri ve gücüne dayanarak keyfi bir şekilde vergi kanunları çıkartamaz. Devlet de hak ölçülerine riayet etmek zorunda hatta buna en çok dikkat etmesi gerekenlerin başında gelmektedir. Bu nedenle devlet sadece üretime yapmış olduğu katkı ölçüsünde kendi payını alacak ve devletin geliri ancak bu şekilde teşekkül edecektir. Adil Düzen’de devletin bunun dışında herhangi bir vergi kanunu çıkarması söz konusu olmamaktadır. Dolayısıyla Adil Düzen’e geçildiği zaman bugün yürürlükte olan tüm vergi ve fonlar ile ilgili düzenlemeler ilga edilip yerine devletin ancak üretime yaptığı katkı ölçüsünde kendi payını alması hususu ikame edilecektir.

“Tek Vergi” Prensibi

Adil Düzen’de bugün yürürlükte olan tüm haksız vergi kanunları ve fonlar ile ilgili düzenlemeler lağvedilecek ve bundan sonra türlü isimler altında ve farklı kademelerde çeşit çeşit vergilerin alınması söz konusu olmayacaktır. Devlet yalnızca üretime yaptığı katkı ölçüsünde kendine düşen payı alacağından sonuç itibariyle tek bir vergi almış olacaktır. Devletin bunun dışında başka şekillerde vatandaşlardan gelir talebinde bulunması söz konusu olmadığı için bu durum Adil Düzen’de “Tek Vergi” prensibi olarak yerini almış bulunmaktadır.

Verginin Üretim Cinsinden Verilmesi Prensibi

Adil Düzen’de üretimden elde edilen hasıla sonunda devlete ödenecek olan pay üretim cinsinden verilecektir. Bu şekilde Adil Düzen’de devlete ödenen verginin mutlak surette nakit olarak ve gününde ödenmesi söz konusu olmadığından üreticilerin vergiyi ödemek için ellerinde bulunan malları düşük fiyatlara satmasının önüne geçilmiş olmaktadır. Örneğin bir ürün üretildiğinde devlet de bu ürün cinsinden kendi payını alacak, bunu ister ambara koyacak isterse de diğer şahıslar gibi piyasa fiyatı üzerinden paraya çevirebilecektir.

Gelirden Vergi Alınmaması Prensibi

Yukarıda bahsedildiği üzere Adil Düzen’de vergi, devletin üretime yaptığı katkı ölçüsünde kendi payını alması esasına dayanmaktadır. Üretimden sonra haklar uzmanlar tarafından belirlenmiş kriterlere göre ortaklar arasında adilane bir şekilde paylaşılacak ve üretim için bir araya gelmiş olan tesis sahibi, yönetici kadro, işçiler, hammadde tedarikçisi ve devlet kendilerine düşen pay ne ise onu alacaklardır. Böyle bir taksimat yapıldıktan sonra artık devlet kimseye düşen paydan şu veya bu sebeple herhangi bir isim altında vergi almaya kalkamayacaktır. Yani Adil Düzen’de böylece bir kimsenin brüt geliri ne ise net geliri de aynı olmaktadır. Adil Düzen’de işçi, memur, köylü ve esnafın emek ve çalışmaları karşılığında elde ettikleri gelirlerinden ayrıca vergi ödemeleri söz konusu olmadığı gibi üretime katılan müteşebbis, tesis sahibi vs. unsurların da gelirlerinden vergi ödemeleri söz konusu olmamaktadır.

Oysa bugünkü düzende vergilerin büyük bir çoğunluğu gelirlerden vergiyi kesmek suretiyle ve üretimin her kademesinde ürün fiyatlarının içine giren vergi kalemleri vasıtasıyla karşılanmaktadır. Bu da vergilerin aslında dar gelir grubuna mensup çoğunluk tarafından ödendiği anlamına geldiğinden bugünkü vergiler netice olarak haksız bir şekilde fakir fukarayı ezen vergiler olarak ortaya çıkmaktadırlar. Nitekim bugün vergi ödeyen bir tüccar veya sanayici her ne kadar vergi ödüyor gibi gözükse de aslında vergi ödememekte; o vergi masrafını ürettiği veya sattığı malların içine maliyet olarak yansıtarak sadece vergi dairesinin tahsildarlığını yapmış olmaktadır. Sonunda bu vergiyi, o malları nihai olarak alan tüketiciler, o malların içinde maliyet olarak ödemektedirler. Bu nedenle gelirden ve

ürünlerden alınan vergi sonuç itibariyle fakir kesimlerden alınan vergi demek olduğundan Adil Düzen’de bu şekilde vergi alınması durumu söz konusu olmamaktadır.

Ödenen Vergi ile Orantılı Olarak Hizmetlerden Yararlanmada Öncelik

Adil Düzen’de tesis sahibi olarak, hammadde tedarikçisi olarak veya üretime katılan herhangi bir unsurun belirli aşamasında devletin gelir elde etmesine hangi oranda katkıda bulunulursa o oranda devletin sağladığı hizmetlerden daha fazla ve öncelikli olarak yararlanma imkânı ortaya çıkmaktadır. Aynı zamanda bu şekilde devletin daha çok gelir temin etmesine kim veya hangi unsur daha çok katkı sağlamışsa aynı oranda daha çok “Ödenmiş Vergi Karşılığı Kredi” alma hakkı kazanmaktadır. Ayrıca mevzubahis müessese veya şahıslar devletin gelirine yaptığı katkı ölçüsünde daha yüksek sigortayla sigortalanmış olmakta ve buralardaki yangın, deprem, hırsızlık vb. mücbir sebeplerden dolayı bir zarar meydana geldiğinde bunlar devlet tarafından, devletin gelirine yapılan katkı oranında tazmin edilmektedir. Adil Düzen’de vergisi ödenmiş olan mal aynı zamanda sigortalı da olmuş olmaktadır. Bu şekilde düzen, üretime katılan unsurları, devletin daha çok gelir temin etmesine vesile olmaya yani üretim ve kapasitelerini azami ölçüde kullanmaya teşvik etmektedir.

Verginin Beyana Göre Olması Prensibi

Adil Düzen’de vergi kaçakçılığı, vergi uyuşmazlığı ve mahkemeleri söz konusu olmamaktadır. Üretim sonunda meydana gelen hasıladan alınacak paylar açık, kesin ve adil ölçülere göre belirlenmiş ve Anayasal olarak güvence altına alınmıştır. Hasıl edilen mal ambara teslim edildiğinde üretime katılan tüm unsurların payı daha baştan bellidir. Bundan sonra vergi kaçırmak demek depoda bulunan mallardan diğerinin hakkını çalmak demek olduğundan ve aslında yapılan taksimat da hak ölçüsünde ve adilane bir şekilde gerçekleştirildiğinden herkes hakkına razı olacak ve kimse bir başkasının hakkına yeltenmeyecektir. Öbür taraftan bir işletmede devlete düşen pay ne kadar büyük olursa o işletmenin taşınmaz değeri, hisse senedi ve istimlak bedeli de o ölçüde büyük olacaktır. Bu şekilde vergi kaçakçılığı mevzubahis olmadığı gibi bu yapıldığı takdirde yapan için daha büyük zararlar meydana getirecektir. Şöyle ki bir kimsenin 100 adet büyükbaş hayvanı olduğunu varsayalım. Bu kimse bu hayvanların beslenmesinde devlete ait olan meraları

kullanılmaktadır. Dolayısıyla devlet hem meraların sahibi olduğu hem de onun bu işi yapmasını güvence altına aldığı için bu kimse devlete sahip olduğu hayvan sayısı ile orantılı olarak belli bir vergi vermek durumundadır. Adil Düzen’de vergi beyana göre olduğundan ilgili şahıs daha az vergi ödemek için hayvan sayısını 100 yerine örneğin 50 göstererek daha az vergi ödeyebilir. Ancak bu durumda da mal sahibinin aleyhine şöyle bir durum ortaya çıkmaktadır. Daha önce açıklandığı üzere Adil Düzen’de vergisi ödenen mallar sigorta kapsamında bulunmaktaydı. Bu durumda eğer bu kimsenin hayvanlarından 50 tanesine hastalık veya hırsızlık gibi çeşitli sebeplerle bir zarar gelirse mezkûr şahıs devlete başvurup zararının tazmin edilmesini isteyemeyecektir. Dolayısıyla bu durumdan daha zararlı bir şekilde çıkma tehlikesiyle karşı karşıya bulunacaktır. Halbuki dürüst davranarak doğru bir beyanda bulunsaydı bu durumda devlet onun çalınan veya telef olan malını tazmin edecek veya ettirmiş bulunacaktı.

Görüldüğü gibi Adil Düzen’de vergi beyana göre olmasına rağmen vergi kaçakçılığı, vergi uyuşmazlığı veya mahkemesi söz konusu olmamaktadır. Halbuki bugünkü düzende Maliye kurumunun en büyük uğraşı vergi kaçakçılığı ile mücadele noktasında toplanmaktadır. Mükelleflerin de en büyük gayreti daha az vergi ödemeyi yollarını aramaktır. Dolayısıyla sistem bir çatışma ve çıkar zıtlığı üzerine inşa edilmiş gözükmektedir.

Üretimden Alınacak Pay Anayasa ile Belirlenir Prensibi

Adil Düzen’de üretim neticesinde meydana getirilen hasılanın paylaşılması kanun veya kanun hükmünde herhangi bir düzenlemeyle yapılamamaktadır. Adil Düzen, temel görüş itibarıyla hakkı üstün tutan bir düzendir. Nimet ve külfetlerin paylaşılması ise bir ülkedeki ekonomik, siyasi görüş ve çekişmelerin en temel nedenlerinden biri olarak görülmektedir. Dolayısıyla bu husus bürokratların, siyasilerin veya belli grupların keyfi ve indi karar ve uygulamalarına bırakılmayacak kadar önemli bir husus olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle Adil Düzen’de paylaşım ilkeleri “Hakkı Üstün Tutan” adalet ve hakkaniyete uygun olarak uzmanlar tarafından belirlenen ilkeler doğrultusunda ancak Anayasa ile düzenlenebilmektedir.

Adil Düzen’de yatırım projelerindeki paylaşma oranları ise Anayasa’da belirtilen temel kriterler etrafında yine konunun uzmanları tarafından kanunlarla yapılacak

düzenlemelere göre belirlenmektedir. Bu projelerde üretime katılmış olan pay sahipleri ilgili projelerde belirtilmiş olan payları önceden bilerek üretime katılmış olduklarından, üretim sonrasında kendilerine düşen pay ne ise haklarına razı olmaktadır.

Böylece Adil Düzen ile bugünkü mevcut sistem arasında vergi açısından üç temel fark ortaya çıkmaktadır ki bunların neler olur olduğu aşağıda açıklanmıştır;

- 1- Adil Düzen’de devletin geliri daha fazladır ve hızlı bir şekilde artmaktadır.
- 2- Adil Düzen’de vergi ile ilgili mevzuat ve düzenlemeler olabildiğince açık, sade, basit ve barışçıldır.
- 3- Adil Düzen’de vergi ekonomi ve sosyal yapıyı tahrip etmeyip aksine bunların güçlenmesini sağlamaktadır. Vergi makro iktisadi dengeleri bozmamakta, bunların düzenlenmesine yardımcı olmaktadır.

4.6.2. Adil Düzen’de Devletin Geliri Daha Fazladır ve Hızla Artar

Adil Düzen’de tüm vergi ve fonlar kaldırıldığı halde devletin geliri nasıl daha fazla olmaktadır? Bu durumu yine bir örnekle açıklamak yerinde olacaktır. Bunun için ülke ekonomisi için hazırlanmış olan 2020 yılı bütçesi ve yıl sonunda ortaya çıkmış olan bütçe ile ilgili gerçekleştirmeleri ele alalım. 2020 yılı bütçesi bilindiği gibi 1,095 trilyon olarak hazırlanmıştı. Başlangıç olarak bütçe açığının 138 milyar lira olacağı öngörülmekteydi. Ancak ne var ki 138 milyar lira olacağı tahmin edilen bütçe açığı yıl sonunda 173 milyar lira olarak gerçekleşti. Bu da zaten başlangıçta devletin o yıl içinde yaptığı çeşitli haksızlıkların yanında ayrıca 173 milyar lira karşılıksız para basıp piyasaya sürmesi anlamına gelmekteydi. Bu durum bir nevi devletin daha baştan itibaren insanların bu nispetteki para ve mallarını ellerinden alacağım ve piyasada enflasyon meydana getireceğim demesiyle aynı anlama gelmektedir. Geriye kalan 922 milyarlık fiili bütçenin 139 milyarı ise içeriden ve dışarıdan alınan borçların faiz ve taksitlerine ayrılmıştı. 93 milyar sermaye giderleri, 383 milyarı da devlet memurlarının maaşları, zorunlu benzin, elektrik vs. giderler için ayrılmış bulunmaktaydı. Bu şekilde aslında 2020 yılının gerçek fiili bütçesi 307 milyar liradan ibaret olarak karşımıza çıkmış bulunmaktadır.

Peki bugün uygulanmakta olan sistem yerine Adil Düzen'in öngördüğü sistem uygulansaydı bizi nasıl bir tablo karşılayacaktı? Öncelikli olarak halihazırda uygulanan dört binden fazla vergi, fon ve bunlarla ilgili meydana getirilmiş olan kanun ve düzenlemelerin her biri lağvedilecek ve tüm vergiler kaldırılmış olacaktır. Bu sebepten üreticilerin üzerinde bulunan vergi yükleri kalkacağından yatırımlar artacak dolayısıyla millî hasıla ve buna bağlı olarak da devletin gelirleri artmış bulunacaktır. Devlet bugünkü bütçede ortaya konulmuş olan tutarın yaklaşık iki misli bir bütçeyle hizmetlerini yerine getirecek ve faiz harcamaları da bütçede yer almadığından çalışanların maaşları da aynı nispette artmış bulunacaktır.

Bilindiği üzere Adil Düzen'de verginin, devletin üretime yaptığı katkı nispetinde alınması öngörülmüştü. Bu da yukarıda belirtildiği üzere umumi hizmetleri yerine getirmesi nedeniyle genel olarak tüm yatırım ve teşebbüslere beşte bir oranında ortak olarak katılması neticesinde ortaya çıkmaktaydı. 2020 yılında sanayi, tarım ve hizmetler sektöründe mevcut düzenin tüm aksaklık ve eksikliklerine rağmen, yapılan toplam üretim yaklaşık olarak 5 trilyon 47 milyar lira seviyesinde olmuştur. Bunun beşte birini devlet üretime yaptığı katkı karşılığında alacağından, devletin geliri 1 trilyon 10 milyar lira olacaktır. Yani bugünkü düzende bunca haksız ve karma karışık vergi ve fonlar ile ilgili düzenlemelere rağmen devletin fiili gerçek hizmetleri için kullanabildiği para sadece 307 milyar lira olduğu halde, Adil Düzen'de tüm vergi ve fonlar kaldırılmasına rağmen devletin geliri en az 1 trilyon olmakta yani bugünkünün 3-4 misli fazla olmaktadır. Ayrıca devlet üretime yaptığı katkıya karşılık olarak aldığı payın dışında, servet ve zenginliklerin koruyuculuğu ve muhafazası görevlerini de ifa ettiğinden bu hizmetine karşılık küçük bir oran da olsa yine belli bir pay alacaktır. Bunların yanında bugünkü sistemde yer aldığı şekliyle devletin teşebbüsleri olan KİT'ler gibi Adil Düzen'de de devlet bazı tesis ve işletmelerin sahibi olabilecektir. Devlet hem bu tesislerin hem de ülkede bulunan tüm maden, orman ve doğal zenginliklerin de sahibi olması nedeniyle bunlardan da belli oranlarda pay alacak ve neticede devletin daha başlangıçta gelirinin ne kadar yüksek ve fazla olacağı açıkça görülecektir.

4.6.3. Adil Düzen'de Vergi Açık, Sade ve Barışçıldır

Adil Düzen hakkı üstün tutan bir anlayış ve zihniyet yapısı üzerine inşa edildiğinden vergi ile ilgili düzenlemeler de buna paralel olarak haklı ve adil bir şekilde düzenlenmiştir. Adil Düzen'de devlet yalnızca kuvvete dayanarak keyfi vergi kanunları çıkartamaz ve ancak

üretime yaptığı katkı ve hizmetler karşısında yalnızca kendi hakkını alabilir. Mevcut sistemde ise devlet aklına estiği ölçüde ve keyfi olarak çeşitli vergi kalemleri ihdas etmekte ve zayıf kesimleri bu yolla ezmektedir. Bu yolla zengin ve fakir kesimler arasında gelir dağılımı bozulmakta ve netice itibariyle sistem haksız bir şekilde böyle bir sonuca yol açtığından sosyal buhranlar kaçınılmaz olmaktadır. Bunun yanında mevcut sistemde vergiler ile ilgili mevzuat ve uygulamalar son derece karmaşık ve içinden çıkılması mümkün olmadığından hem vatandaşa hem de devlete büyük külfetler yüklemekte ve böylece büyük bir zaman ve değer israfı yapılmaktadır.

Adil Düzen’de üretim cinsinden ödenen tek bir vergi sistemi olduğundan sistem son derece açık ve basit bir şekilde işlemektedir. Ayrıca verginin beyana bağlı olması sebebiyle üretim neticesinde meydana gelen değer, belirlenen ölçülere göre paylaşıldığında vergi otomatik olarak ödenmiş olmaktadır. Bu nedenle Adil Düzen’de vergi ile ilgili her türlü muamele de son derece hızlı olmaktadır.

Yukarıda yapılan açıklamalar da göstermektedir ki Adil Düzen bir çıkar çatışması düzeni değil bilakis menfaat ve çıkarların paralelliğine dayanan bir ortaklık düzenidir. Adil Düzen’de bir işçi gelirini artırmak için işvereniyle bir çatışma içine girmek veya vergi kaçırmak durumunda kalmamaktadır. Adil Düzen’de bir işçinin gelirlerini artırmasının bir tek yolu vardır ki o da daha çok üretim yapmaktır. Bu durumda üretilen maldan Anayasal olarak belirlenen oranlarda pay alan her bir ortak kazancını artırmış olacak böylece de hem işçi hem işveren hem de devlet daha çok kazanmış olacaklardır. Bu hususun ayrıca emek israfını ve gizli işsizliği önleme gibi bir yararı da bulunmaktadır. Örneğin bir müessesede belli bir işi yapmak için gereğinden fazla istihdam edilenler varsa bunlara düşen pay daha fazla kişi arasında bölüneceğinden bu durum çıkarlarına uygun düşmeyecektir. Fazla olan emek gücü başka yerde istihdam edilerek önceki duruma göre kazançları artacak ve işgücü potansiyelleri değerlendirilmiş olacaktır. Ayrıca ilk müessesedeki işçiler de azalmasına rağmen yapılan üretim aynı olduğundan üretimden bunlara düşen pay artacak ve böylece piyasadaki emek gücü optimal düzeye gelecek ve gizli işsizlik de bu suretle önlenmiş olacaktır. Tüm bu nedenlerden dolayı Adil Düzen çıkar paralelliği temeline dayanan bir barış düzeni olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bugünkü düzende ise bir işçi daha çok kazanmak ve bölüşümden daha fazla pay almak için işvereniyle çatışma içine girmek durumunda kalmaktadır. Ayrıca hem işçi hem de işveren kazançlarını artırmak için devlete daha az vergi ödemek isteyecek ve bunun için çeşitli yollar arayacaklardır. Bu şekilde mevcut düzende işçi ile patron ve mükellef ile devlet arasında bir çatışma ortaya çıkmaktadır. Neticede sistem doğal olarak çatışma temeli üzerine kurulu olduğundan toplumsal ve ekonomik hayatta çok çeşitli sıkıntılar meydana gelmektedir.

Adil Düzen ile mevcut sistem karşılaştırıldığı zaman bu çatışma durumunun farklı konularda da kendini gösterdiği görülmektedir. Örneğin bugünkü düzende doktor ile hasta arasında bir çıkar çatışması bulunmaktadır. Doktorun kazancı, daha çok hasta olmasına, hastalığın şiddetine ve süresine göre çeşitli değişkenlere bağlı olarak farklılık göstermektedir. Bu durum hastanın ne kadar aleyhine olursa doktorun ve sağlık sisteminin kazancı o nispette artmaktadır. Öbür taraftan Adil Düzen’de doktorun görevi sadece hastayı tedavi etmek değil asıl olarak onun sağlığını korumaktır. Doktorun sorumluluğunda bulunan vatandaşlar ne kadar sağlıklı olursa o kadar insan onu tercih edecek ve bu nispette doktorun kazancı artacaktır. Yine bugünkü sistemde aynı şekilde avukatlar ile müvekkiller arasında da bir çatışma bulunmaktadır. Toplum içinde ne kadar uyuşmazlık ve anlaşmazlık meydana gelirse avukatlar bu durumdan o ölçüde yararlanmaktadır. Ancak Adil Düzen’de avukatlar müvekkillerinin haklarını korumakla görevlidir. Bir uyuşmazlık çıksa da çıkmasa da kazancı aynı olmaktadır. Hatta uyuşmazlık çıkmazsa daha çok vatandaş o avukatı tercih edeceğinden geliri daha fazla olacaktır. Böylece avukat bir nevi hukuki danışman olarak müvekkilinin hukuk bilgisini artıracak, onun ihtilaflara neden olacak eylem ve söylemlerden uzak durmasına zemin hazırlayacaktır. Bu nedenlerden dolayı Adil Düzen her alanda ve tümüyle bir barış düzeni olarak karşımıza çıkarken, bugünkü sistemin temel itibarla menfaatlerin zıtlığına dayanan bir çatışma düzeni olarak karşımıza çıktığı görülmektedir.

4.6.4. Adil Düzen’de Vergi Ekonomik ve Sosyal Yapıyı Güçlendirir

Bugün uygulanan sistemde belli bir üretim sonucunda ortaya çıkan ürün, mal ve hizmetlerin bedellerinin üçte birini faiz, üçte birini ise vergi kalemleri meydana getirmektedir. Bu şekilde bunlar maliyetlerin içine girerek fiyatların yükselmesine sebep olmakta ve maliyetleri artırmaktadırlar. Ayrıca ürün ve malların satış fiyatları belirlenirken

kârın yüksek olması hedeflenmektedir. Bunun için de vergiler göz önüne alınarak, brüt azami ölçüde yüksek tutulmakta ve böylece de fiyatlar artmış olmaktadır. Sonuç itibariyle çalışanlar ve alt gelir grubuna mensup kesimler ezilmekte, temel ihtiyaçlarını dahi zor karşılayacak duruma gelmektedirler. Bu sebepten talep düştüğü için üretim ve arz da düşmekte ve ekonomi frenlenerek durgunluk noktasına doğru evrilmektedir. Yatırım ve üretim için büyük sermaye ve masraflar gerekirken ve böyle bir ekonomik ortamda üretim ve yatırımlar azalarak küçük ve orta ölçekteki işletmeler rekabet güçlerini kaybetmektedirler. Vergiler çalışanlara ve dar gelir grubuna mensup kesimlere ödetildiği ve kârlar maliyetin içine giren vergiler oranında arttığı için fakir ve zengin kesimler arasındaki makas açılmakta ve gelir dağılımı böylece bozulmaktadır. Bu da yalnızca ekonomiyi tahrip etmekle kalmayıp aynı zamanda birtakım toplumsal sıkıntıların ortaya çıkmasına neden olarak sosyal patlamalara zemin hazırlamaktadır.

Öbür taraftan Adil Düzen’de maliyetlerin içine hiçbir vergi kalemi girmediği için mevcut sistemdeki tüm bu mahsurlar kendiliğinden ortadan kalkmaktadır. Adil Düzen’de öngörülen fayda bununla da kalmayıp devlet tüm üretim sürecine ortak olarak katıldığı ve üretime destek olduğu için ekonominin ve teşebbüs sahiplerinin en önemli destekçisi ve teşvik edicisi olarak ön plana çıkmaktadır. Adil Düzen’de yatırım ve üretim yapmak isteyen kabiliyetli ve liyakat sahibi kimselere her türlü kolaylık sağlanmaktadır. Çalışmak isteyen herkes kolay bir şekilde istihdam edilip hak ölçüsü içinde yüksek gelir elde etme imkânına kavuşabilmektedir. Tüm bu nedenlerden dolayı Adil Düzen’de uygulanması öngörülen vergi sistemi ekonomiyi ve sosyal yapıyı tahrip etmeyip bilakis bunların en büyük destekçisi ve hizmetkarı durumunda bulunmaktadır.

4.7. Adil Düzen’de Sosyal Güvenlik ile İlgili Esaslar

Adil Düzen’in Sosyal Güvenlik ile ilgili esasları yine yedi temel kriter etrafında aşağıda yer aldığı şekilde belirlenmiştir:

- 1- Adil Düzen’de herkes sigortalıdır.
- 2- Kimse sigortalı veya emekli olmak için prim veya para ödemek durumunda değildir.

- 3- İşsizlik veya emeklilik durumunda alınacak pay, kişilerin yaş, eğitim, hizmet ve ehliyetine göre alacak olduğu katsayı ile belirlenir.
- 4- İşsizlik ve emeklilik payları bütçeden karşılanır. Millî gelirdeki artışa bağlı olarak bu paylar da artmaktadır.
- 5- Kişiler özgür irade ve beyana göre istediği zaman emekli olabilir. İsterse de emekli olmaktan vazgeçip yeniden çalışma hayatına dönebilirler
- 6- Emekli olan kimseler kredi haklarını kaybederler.
- 7- Emeklilikte maaş emekliye ayrıldığı zamanki yaş, eğitim ve derecesine göre belirlenir

Adil Düzen’de her birey lonca veya sendika şeklinde örgütlenmiş bulunan bir meslek ve dayanışma grubuna mensuptur. Bu kimseler yürüttükleri faaliyetleri “Teminatlı Ehliyet” prensiplerine uygun olarak ifa etmektedirler. Teminatlı ehliyet, bugünkü verilen diploma gibi bir kimsenin belli bir alanda ehil olmasını tasdik etmektedir. Ancak bununla birlikte bugünkü diplomadan farkı, eğer teminatlı ehliyet verilen kişi ilgili alanda herhangi bir zarara sebebiyet verecek olursa bu zararın teminatlı ehliyeti veren otorite tarafından tazmin edilmesini garanti etmektedir.

Adil Düzen’de herkesin emeklilik veya işsizlik durumunda alacak olduğu ücret, ehliyeti, hizmet yılı, eğitimi ve yaşına göre belli kriterler ve ölçüler etrafında belirlenmiş bulunmaktadır. Bir kimsenin çalıştığı zaman hangi ücreti alacağı, işsiz kaldığında hangi ücreti alacağı veya emekliye ayrıldığı zaman hangi ücreti alacağı tüm bu esaslara göre belirlenmiştir. Örneğin bir kimse çalıştığında yirmi bin lira, işsiz kaldığında sekiz bin lira, emekliye ayrıldığı zaman ise on iki bin lira almaktadır. Bu kimsenin emekliye ayrılabilmesi ve emekli aylığı alabilmesi için belli bir yaşa kadar beklemek, gün tamamlamak veya prim ödemek gibi mecburiyetleri yoktur. İsteddiği zaman emekli olup emekli aylığı alabilmekte, isterse de tekrardan çalışma hayatına dönebilmektedir. Bu ücretler öyle bir şekilde düzenlenmiştir ki çalışma potansiyeline sahip bir insan gevşeklik ve tembelliğe meylederek emekliliğe özen göstermesin, daha fazla kazanabilmek için çalışmayı tercih etsin ancak bununla beraber hastalık veya herhangi bir sebepten dolayı çalışma gücünü kaybetmişse de emekliye ayrılınsın. Emekliye ayrıldıktan sonra sağlığına kavuşarak tekrardan çalışabilecek duruma gelmiş ise de yeniden çalışma hayatına dönebilme imkânına sahip olabilsin.

Adil Düzen’de öngörülen kriterler doğrultusunda devlet bugünkü gelirine nazaran çok daha yüksek bir gelir elde etme imkânına kavuşmaktadır. Bu nedenle sosyal güvenlikle ilgili garanti edilen kriterleri de karşılama potansiyeline sahip olacaktır. Adil Düzen’de devlet, herkesin insan haysiyet ve onuruna uygun bir şekilde yaşamasını teminat altına aldığından sosyal güvenliğin sağlanması da çok büyük önem taşımakta ve mutlak surette Adil Düzen’in temel esaslarından biri olarak güvence altına alınmış bulunmaktadır.

4.7.1. Adil Düzen ile Mevcut Sistemin Sosyal Güvenlik Açısından Karşılaştırılması

Mevcut sistem, insanı bir “Homo Economicus” olarak görmekte ve bu şekilde değerlendirmektedir. Buna göre insan sadece kendi faydasını düşünmekte, başkalarını umursamamaktadır. Tamamen kendi çıkarlarına odaklanmakta, rasyonel bir şekilde hareket ederek olayları materyalist bir bakış açısıyla ele almaktadır. Mevcut sistem, temel olarak insanı bu şekilde ele aldığı ve aynı zamanda kuvveti üstün tutan bir anlayışla hareket ettiği için sosyal güvenlik ve adalet ile ilgili hizmetleri temel bir insanlık görevi olarak görmemektedir. Bununla beraber yine de bu sistemde sosyal güvenlik ile ilgili çeşitli düzenlemelerin yapıldığı görülmektedir. Bunun sebebi ise belirtildiği gibi bunun bir görev ve sorumluluk olarak görülmeyip sistemin kendini garantiye alması için yapılan bir muameleden ibaret olduğudur. Sistem bu şekilde çeşitli huzursuzlukların baş gösterip sosyal patlamaların ortaya çıkmasını önlemek ve kendi varlığını devam ettirmek için dar gelir gruplarına mensup kimselere çeşitli yardımlar yapmakta, bir nevi onlara “Sus Payı” vermektedir. Alt gelir gruplarına verilen bu paylar ise sistem tarafından öyle bir şekilde dizayn edilmiştir ki kurulan bu mekanizma sayesinde dolaylı olarak yine fakir kesimlere ödetilmektedir. Mevcut sistemde brüt işçi ücretinin yaklaşık yüzde 35’i sigorta primi olarak kesilmektedir. Her ne kadar bunun yüzde 15’i işçi tarafından, diğer kısmı da işveren tarafından ödeniyor gibi gözükse de aslında işverenin ödediği pay maliyet olarak fiyatların içine yansıtıldığı için netice itibarıyla o malları satın alan ihtiyaç sahiplerine ödetilmektedir.

Öbür taraftan bu sistemin uygulandığı ülkelerde doğum oranlarının düşmesi neticesinde çalışan genç nüfusun azaldığı ve ülke nüfusunun çoğunluğunun bu gençlerden ziyade yaşlı ve emekli kimselerden oluştuğu görülmektedir. Nüfustaki dağılımın dengede

olduğu zamanlarda çalışan ve üreten nüfus ihtiyaç sahibi olan yaşlı ve emekli kesimlerin gereksinimlerini karşılayabilmekteyken son zamanlarda belirtilen sebeplerle nüfus dağılımında ortaya çıkan dengesizlik nedeniyle çalışan nüfusun, yaşlı ve emeklilerden oluşan kesimlerin ihtiyaçlarını karşılama gücünün son derece zayıfladığı görülmektedir. Örneğin bundan 30-40 yıl önce Almanya'da çalışan bir genç işçi ödediği primlerle bir yaşlı emeklinin aylığını karşılayabiliyorken, yaşanan süreç içinde değişen nüfus hareketleri nedeniyle bugün bir işçi, iki emeklinin aylığını karşılayacak şekilde prim ödemeye mecbur hale getirilmektedir. Yaşanan bu ivmeyle 50 yıl sonra bir çalışan, sekiz yaşlı emeklinin ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde prim ödemeye mecbur bırakılmak durumunda kalacaktır. Bu sebeple mevcut sistemde ortaya konulan bugünkü sosyal güvenlik ve adalet sistemi sürdürülemez bir yük olarak yrmeyecek ve iflas etmeye mahkûm bir düzen olacaktır.

Bu bilgiler ışığında mevcut sistemin sosyal güvenlik ve adalet ile ilgili faaliyetlerinin çıkar çatışmasına dayanan karmaşık bir yapıda olduğu görülmektedir. Aynı zamanda sosyal güvenlik uygulamaları temelde insanların saadeti yerine, düzenin devam etmesini sağlamak üzerine inşa edildiğinden insan haklarına aykırı, yürütülmesi zor ve suni bir karakter taşımaktadır. Buna mukabil Adil Düzen'de ise sosyal güvenlik ve adalet, insan tabiat ve haysiyetine yakışır şekilde insanlara yaşama imkânı veren, ekonomik ve sosyal gelişmeye destek olan açık, sade ve doğal bir düzen olarak karşımıza çıkmış bulunmaktadır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

NECMETTİN ERBAKAN'IN ODTÜ ADİL EKONOMİK DÜZEN KONFERANSI BAĞLAMINDA MEVCUT SİSTEM VE ADİL EKONOMİK DÜZEN'İN KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

Necmettin Erbakan, 26.03.1992 tarihinde Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde Adil Ekonomik Düzen konulu bir konferans vermiştir. Bu konferansta o gün uygulanmakta olan sistemin doğurduğu problemlere ışık tutmuş ve bu sorunların hangi nedenlerden ileri geldiğinin saptamalarını yapmıştır. Buna mukabil eleştirel boyutun ötesinde bunlara çözüm getirecek olan alternatif bir sistem önerisinde de bulunmuştur. Bu nedenle, bu çalışmada ele alınmak istenen husus, bugün de benzer şekilde uygulanan mevcut sistemin sorunları ve bunları ortaya çıkaran nedenler ile alternatif bir sistem olarak önerilen Adil Düzen'in esas ve uygulamalarının karşılaştırılmasıdır. Bu kapsamda çalışmanın konusu ve problemi, amaç ve önemi, araştırmanın yöntemi ve araştırma teknikleri ile analiz süreci aşağıdaki başlıklar altında açıklanmıştır. Daha sonra araştırmanın bulgularına yer verilmiş, ilgili konferanstan elde edilen veriler MAXQDA 2020 nitel analiz programı yardımıyla ortaya çıkan sonuçlar ışığında açıklanmaya çalışılmıştır.

5.1. Araştırmanın Konusu ve Problemi

Araştırmanın konusu, ülkemizde siyasi, sosyal, iktisadi ve kültürel alanlarda uygulanan politikalara hâkim olan temel felsefe ve ideolojinin tespit edilmesi ve yürütülen bu sistemin “Adil Düzen” söyleminin düşünce sistematiği bağlamında değerlendirilmesidir. Ülkemizde ve Dünyada genel itibarla hâkim bir sistem olarak Batı menşeli liberal kapitalist sistem uygulanmaktadır. Tecrübe ve çalışmalar göstermektedir ki bu sistemin uygulanması, gelir dağılımında adaletsizlik, işsizlik, kriz ve bunalımlar, enflasyon, gibi çeşitli ekonomik ve sosyal problemler doğurabilmektedir.

Alternatif bir söylem ve sistem olarak geliştirilen Adil Düzen ise mevcut sistemde ortaya çıkan sorunların dışarıdan kaynaklanan sorunlar olmadığını iddia etmektedir. Adil Düzen'e göre bu sorunlar sistemin kendi özünü meydana getiren prensiplerin uygulanması neticesinde ortaya çıkmaktadır. Bu kapsamda araştırılması gereken en önemli mesele olarak karşımıza, Adil Düzen'in iddialarının hangi oranda gerçeği yansıttığının saptanması

çıkılmaktadır. Acaba mevcut sistem kendi özünde taşıdığı nitelikler nedeniyle problemlerin ana kaynağını bizzat kendisi mi meydana getirmektedir? Bu sistemin temel problemleri nelerdir ve bu problemler sistemin hangi özelliğinden dolayı meydana gelmektedir? Adil Düzen sisteminin bu problemlere karşı ortaya koymuş olduğu çözüm yolları nelerdir ve bunları hangi prensipler etrafında çözüme kavuşturmayı planlamaktadır? Çalışmamızda bu sorulara karşı ikna edici cevaplar aranmış ve iki sistem arasındaki temel farklarla beraber bunların ortaya çıkardığı sonuçlar karşılıklı olarak analiz edilmeye çalışılmıştır.

5.2. Araştırmanın Amaç ve Önemi

İlmi araştırmaların yöneldiği en büyük amaç insanlığa fayda sağlamak, toplumların ve insanların karşı karşıya olduğu sorunları tespit ederek, bu sorunlara ilişkin çözüm yolları aramaktır. Bu çalışmalar hayattan kopuk ve gerçeklerden uzak olmamalıdır. Ülkemiz geçmişten günümüze gelen süreç içinde birçok problemle yüzleşmektedir. Araştırmamızda amaç, mevcut problemlere çözüm aranırken, bu problemleri doğuran sorunun ana kaynağına inmektir. Köklü çözümler üretmek yerine geçici pansuman tedbirlerle sorunların üzerinin kapatılması ve sorunların sisteme içkin, sistemin kendisinden kaynaklanan problemler olduğu iddiasının ne ölçüde gerçeği yansıttığının ortaya çıkarılmasıdır. Acaba mevcut sistem kendi ürettiği veya bir şekilde ortaya çıkan sorunları daha da içinden çıkılmaz boyutlara mı sokmaktadır? Adil Düzen söyleminin bu iddialarındaki haklılık payı hangi ölçüde doğrudur?

Eğer Adil Düzen söylemi çerçevesinde ülkemizi de etkisi altına alan ve sosyal, siyasi, ekonomik ve kültürel alanda son derece etkin olan bu sistem, problemlerin ana kaynağını teşkil etmekteyse bu iddialar üzerinde araştırma yapmak ve meselenin gerçek boyutlarını ortaya çıkarma çabası içine girmek en önemli uğraş haline gelmektedir.

5.3. Araştırmanın Yöntemi

Sosyal bilimler alanında araştırmalar genel itibarla nitel ve nicel araştırmalar olmak üzere iki şekilde sınıflandırılmaktadırlar. Türk siyasal hayatında Adil Düzen söylemi çerçevesinde mevcut sistemin değerlendirilmesi adlı çalışmamız yapılırken bu bağlamda nitel bir araştırma yöntemi kullanılmıştır.

Nitel araştırmanın her ne kadar genel bir tanımını yapmak güç ve kaçınılan bir durum olsa da genel olarak gözlem ve görüşme yoluyla elde edilen verilerin veya çeşitli doküman ve belgelerin incelenerek olay ve durumların kendi içinde gerçekçi ve bütünsel bir şekilde ortaya konmasına yönelik bir süreci izleyen araştırma şekli olarak tanımlanabilmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2016: 41). Yani bir bakıma nitel araştırma, insanların yaşadıkları çevreyi ve bu çevre ile ilişkilerinde edindikleri tecrübeleri algılama biçimlerini ve bunları ne şekilde yorumladıklarını analiz etmek üzere geliştirilmiş bir araştırma yöntemidir (Güler vd., 2015: 30). Nitel araştırma tecrübeleri, sorunları veya araştırılan konuları bütünsel bir yaklaşımla ele almayı amaçlamaktadır. Konuyla ilgili literatür incelendiğinde genel itibarla yedi çeşit nitel araştırma yaklaşımı ön plana çıkmaktadır. Bu yaklaşımlar gömülü teori araştırması, aksiyon araştırması, etnografik araştırma, örnek olay araştırması, fenomenolojik araştırma, hikâye analizi ve içerik analizi olarak ifade edilmektedir (Creswell, 2016: 243).

5.4. Araştırmanın Deseni ve Kullanılan Araştırma Teknikleri

Nitel araştırmalarda kullanılan araştırma desenlerinden yukarıda bahsedilmişti. Yapılan bu araştırmada ise nitel araştırma desenlerinden biri olan içerik analizi kullanılmıştır. İçerik analizinde genel amaç elde edilen verileri açıklayabilecek kavram ve ilişkilere ulaşmaktır. Bu doğrultuda verilerin önce kavramsallaştırılması ardından ortaya çıkan kavramlara göre mantıklı olarak kategorize edilmesi ve bunlara göre bu verileri açıklayabilecek temalar oluşturulması gerekmektedir. Ortaya çıkan kavramlar bizi temalara, temalar da araştırılan konunun daha iyi anlaşılmasına ve belli bir düzen içinde bulguların ortaya çıkmasına yardımcı olmaktadır. Bu kapsamda, içerik analizi yöntemiyle verileri tanımlamaya ve veriler içinde bu yolla kendini gösterebilecek saklı gerçekleri ortaya çıkarmaya çalışabiliriz (Yıldırım ve Şimşek, 2016: 242).

Çalışmamızda incelemiş olduğumuz verilerde yer alan kavramlar ve bu kavramlar arasındaki ilişkiler incelenerek tümevarımcı bir analiz yapılmaya gayret edilmiştir. Bu kavramlar belli temalar altında sınıflandırılmış ve sebep sonuç ilişkisi bağlamında birbirleriyle olan ilişkileri saptanmaya çalışılmıştır.

5.5. Veri Toplama ve Analiz Süreci

Araştırmanın verileri Necmettin Erbakan'ın 1992 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde vermiş olduğu "Adil Ekonomik Düzen" başlıklı konferansın yazıya aktarılmasıyla elde edilmiştir. Erbakan bu konferansta öncelikli olarak kapitalist sistemin uygulamalarını ele almış ve bu uygulamaların sonuçlarının ne gibi sorunlara yol açtığı saptamalarını yapmıştır. Daha sonra Adil Düzen'in hangi prensiplerden meydana geldiğinden bahsetmiş ve bu sistemin uygulanmasının kapitalist sistemde ortaya çıkan problemlerin çözümü ve tedavisi olacağını iddia etmiştir. Bu veriler ışığında Necmettin Erbakan'ın bu konferansta hem halihazırda uygulanan kapitalist sistem hem de Adil Düzen sistemi ile ilgili ele aldığı kavramlar belirlenerek iki sistemle de ilgili bir kodlama oluşturulması yoluna gidilmiştir. Bu şekilde ortaya çıkan kodlar ve bunlar arasındaki ilişkiler ele alınıp yorumlanarak tutarlı sonuçlara ulaşılmaya çalışılmıştır.

Konferanstan elde edilen veriler toplandıktan sonra analiz sürecine geçilmiştir. Konuşmadaki konular kavramsallaştırılarak MAXQDA 2020 programına yüklenmiş ve kavramlar ilgili bulunduğu temaların altına kodlanmıştır. Kodlanan kavramlarla ilgili yoğunluk dağılımları ilgili programın görsel araçlar penceresi altındaki kod matris tarayıcısından oluşturulmuştur. Şekil ve haritalar ise yine aynı pencere altındaki MAXMaps bölümü içinde yer alan modeller kullanılarak oluşturulmuştur.

5.6. Araştırmanın Kapsamı ve Sınırlılıkları

Araştırmanın kapsamı Necmettin Erbakan'ın 1992 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde verdiği "Adil Ekonomik Düzen" adlı konferansın içeriği ile sınırlıdır. Erbakan'ın muhtelif yer ve zamanlarda bu konuyla ilgili verdiği başka konferanslar da mevcuttur. Ancak bu konferanslar içerik olarak ele aldığımız konferanstan fazla bir farklılık arz etmediği için diğerlerinin de çalışmaya dahil edilmesine gerek görülmemiştir. Şu durumu da belirtmekte yarar vardır ki Adil Düzen yalnızca ekonomik yönden ele alınmamaktadır. Adil Düzen'in bu kısmı bütünsel bir sistem olan Adil Düzen sisteminin parçalarından yalnızca birini meydana getirmektedir. Bundan başka Adil Düzen; Adil İlmî Düzen, Adil Siyasi Düzen ve Adil Ahlakî Düzen olmak üzere üç tane daha ayrı ve birbirini tamamlayan bölümlerden meydana gelmektedir. Literatürde Adil Ekonomik Düzen'le ilgili bilgiler bu

konferanslardan ve 90'lı yıllarda Refah Partisi'nin bastırması olduğu Adil Ekonomik Düzen adlı küçük bir risaleden oluşmaktadır. Bu bilgiler de konuyu genel prensipleri itibariyle ele almış olup konunun teferruatına dair bilgilere ulaşmak imkânı çok zordur. Adil Düzen'in diğer kısımlarına dair bilgiler ise çeşitli broşürlerde çok genel olarak konu başlığı şeklinde verilmiş olup konuların ayrıntılarına ulaşmak çok büyük çabalar gerektirmektedir.

5.7. Araştırma Bulgularının Değerlendirilmesi



















































Araştırmanın bulguları, “mevcut sistemde sorunlara yol açan nedenler”, “mevcut sistemin ortaya çıkardığı problemler”, “Adil Düzen’de temel esaslar” ve “Adil Düzen’in uygulanmasının sonuçları” başlıkları altında değerlendirilip incelemeye tabi tutulmuştur. Öncelikli olarak her bir tema altında analiz neticesinde meydana gelen yoğunluk dağılımlarına yer verilmiştir. Bu dağılımlarda yer alan kareler kodların yoğunluğunu ve kodlanma frekanslarını göstermektedir. Eğer kareler büyük ve kırmızı ise kod yoğun ve yüksek frekansta kodlanmış, küçük ve mavi ise de daha az yoğun ve düşük frekansta kodlanmış olduğu anlamına gelmektedir. Ayrıyeten analizler sonucunda meydana gelen şekil ve haritalar da ilgili olduğu başlık altına yerleştirilmiş ve açıklanmıştır.

5.7.1. Mevcut Sistemde Sorunlara Yol Açan Nedenler

Konferansın ilk bölümünde Necmettin Erbakan mevcut sistemin özellikleri hakkında bilgiler vererek konuya giriş yapmış ve bu sistemin kendi özünde barındırdığı özellik ve esaslar nedeniyle sosyal ve ekonomik alanda çeşitli problemlerin ortaya çıktığını belirtmiştir. Bu noktada amacımız kavramsallaştırmış olduğumuz mevcut sistemin özelliklerinden hangilerinin daha çok probleme yol açtığının ve daha yoğun bir şekilde vurgulandığının saptanmasıdır. Aşağıdaki tabloda mevcut sistemde sorunlara yol açan nedenlerin hangilerinin daha yoğun biçimde dile getirildiğini gösteren yoğunluk dağılımı tablosu yer almaktadır.

Tablo 3

Mevcut sistemde sorunlara yol açan nedenler

Kod Sistemi	Necmettin ERBAKAN
▼  Mevcut Sistemde Sorunlara Yol Açan Nedenler	
▼  Vergi Düzeni	
 Haksız Vergi Sistemi	
 Karışık Vergi Kanunları	
 Keyfi Uygulamalar	
 Dolaylı Vergiler	
▼  Zihniyet	
 Kapitalist Anlayış	
 Batı Zihniyeti	
 Siyonist Zihniyet	
 Firavun Zihniyeti	
 Çıkar Odaklı	
 Kuvveti Üstün Tutma	
 Faiz	
 Karşılıksız Para Basılması	
▼  Bankacılık ve Kredi Sistemi	
 Bankacılık Yapısı	
 Yatırım İçin Para Gerekir	
 Sermayeye Kredi	
 Batık Krediler	
 Çıkar Zıtlığı	
 Tüketime Teşvik	
 Çifte Standart	
 Makro ve Mikro Plan Yok	
 Dış Güdüm	
 Taklitçilik ve İşbirlikçilik	
 Propoganda ve Manipülasyon	

Tabloya bakıldığında, mevcut sistemde problemlere yol açan hususların 12 başlık altında kodlandığı görülmektedir. Bunlar mevcut sistemde benimsenen zihniyet yapısı, sistemde uygulanan vergi düzeni, faize dayalı ekonomik muameleler, piyasaya karşılıksız para sürülmesi, bankacılık ve kredi sistemi, çıkar çatışmaları, tüketime teşvik, çifte standart, ülke çapında ve yerel ölçekte ihtiyaçlara göre yapılması gereken makro ve mikro plandan yoksunluk, politikaların belirlenmesine etki eden dış müdahaleler, taklitçi ve işbirlikçi yönetimlerin iş başına getirilmesi ve sistemin uygulanmasının olumsuz sonuçlarının kitlelerce fark edilmesini engelleyen propaganda ve manipülasyon faaliyetleri olarak belirlenen faktörlerden oluşmaktadır.

Mevcut sistemde sorunlara yol açan sebepler yoğunluk tablosunda ortaya çıkan neticeye göre incelendiği zaman en çok Siyonist zihniyet, haksız vergi sistemi, taklitçilik ve işbirlikçiliğin vurgulandığı, ardından propaganda ve manipülasyon, faiz, dış güdüm, Batı zihniyeti ve bankacılık ve kredi sisteminin geldiği görülmektedir.

5.7.2. Mevcut Sistemde Ortaya Çıkan Problemler

Mevcut sistemin esasları ve özelliklerini ortaya koyduktan sonra Necmettin Erbakan, bu prensip ve uygulamaların ne gibi sonuçlara yol açacağı üzerinde durmuştur. O günkü yaşanan bu problemlerin mevcut sistemin uygulamalarının bir sonucu olarak ortaya çıktığını vurgulamış ve mevcut düzenin bu sorunlara yol açan özellikleri terk edilmeden yaşanan ızdırap ve sömürüden kurtuluş olmadığını ifade etmiştir. Aşağıda yer alan tabloda biraz önce bahsetmiş olduğumuz mevcut sistemde sorunlara yol açan nedenlerin ortaya çıkardığı problemlerden hangilerinin daha çok vurgulandığını gösteren yoğunluk dağılımları gösterilmiştir.

Tablo 4

Mevcut sistemin ortaya çıkardığı problemler

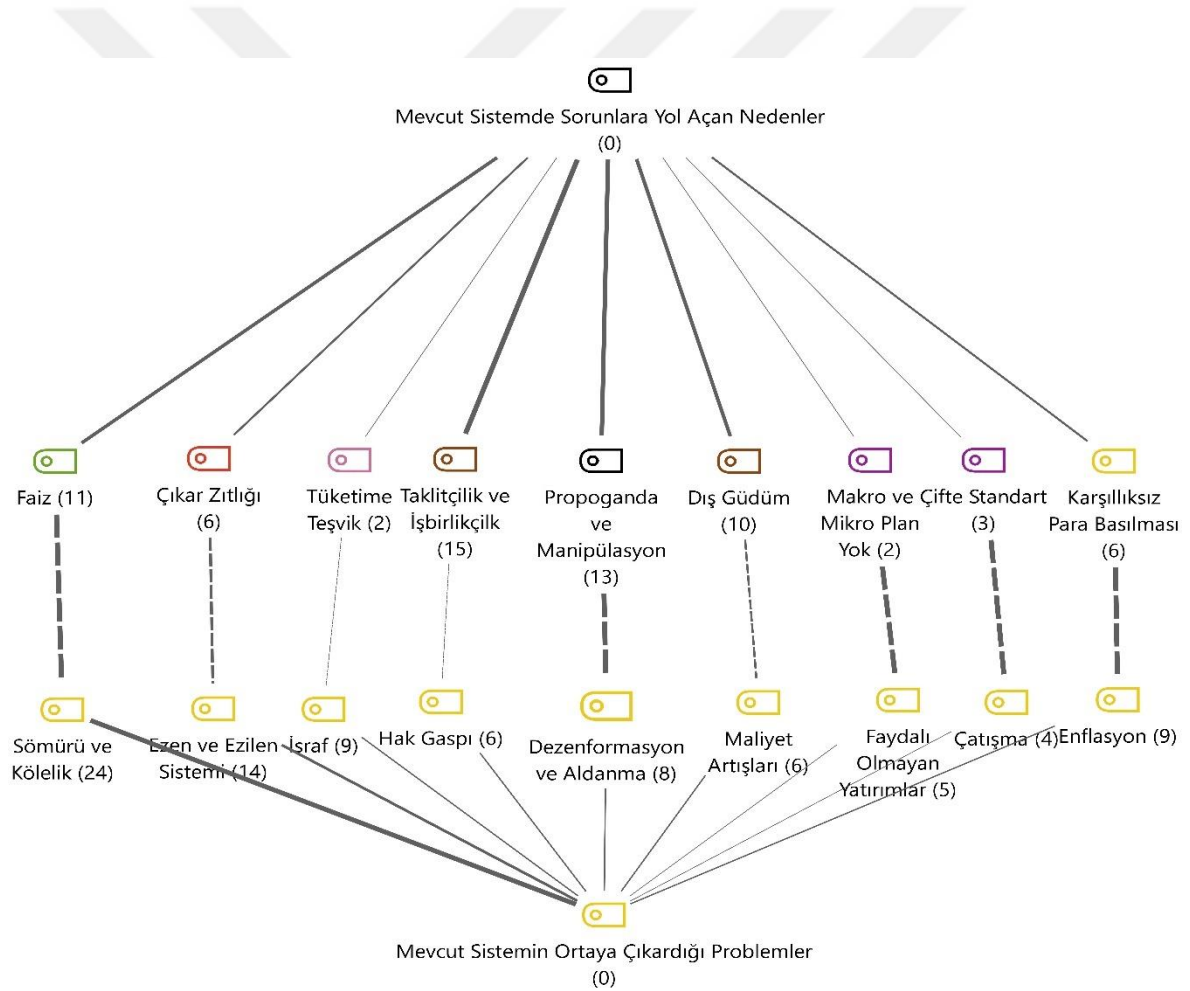
Kod Sistemi	Necmettin ERBAKAN
▼   Mevcut Sistemin Ortaya Çıkardığı Problemler	
  Uydu Yönetim	
  Çatışma	
  Kalkınmada Geri Kalma	
  Hak Gaspı	
  Zulüm	
  Faydalı Olmayan Yatırımlar	
  İsrif	
  Sömürü ve Kölelik	
  Ezen ve Ezilen Sistemi	
  Kriz ve Bunalım	
  İç ve Dış Borçlar	
  İşsizlik	
  Fakirlik	
  Pahalılık	
  Sermaye Tekeli	
  Enflasyon	
  Gelir Adaletsizliği	
  Dezenformasyon ve Aldanma	
  Bütçe Açıkları	
  Maliyet Artışları	

Yukarıda yer alan tabloda görüldüğü üzere mevcut sistemin ortaya çıkardığı problemler 20 farklı kod altında ele alınmıştır. Bunlar arasında mevcut sistemden bahsedilirken üzerinde en çok durulan konu sömürü ve kölelik meselesi olmuştur. Daha sonra sırasıyla sistemin bir ezen ve ezilen sistemi olduğu, çeşitli israflara yol açtığı, zulme ve enflasyona sebep olduğu ve dezenformasyon ve aldanmanın da sistemin uygulamalarının sonuçları arasında yer aldığı görülmektedir. Bunlardan sonra üzerinde durulan konuların ise

fakirlik, pahalılık, bütçe açıkları, maliyet artışları ve çatışma şeklinde ortaya çıktığı görülmüştür.

5.7.3. Mevcut Sistemde Sorunlara Yol Açan Nedenler ve Sistemin Ortaya Çıkardığı Problemler Arasındaki İlişki

Necmettin Erbakan, mevcut sistemin benimsediği ve bu sistemde uygulanan prensiplerin kaçınılmaz olarak yukarıda kodlanan sorunlara yol açacağını ifade etmiştir. Aşağıda yer alan şekilde ise mevcut sistemin prensipleri ve bunların uygulanmasının sonuçları arasındaki ilişkileri gösteren tablo yer almaktadır.



Şekil 2: Mevcut sistemde sorunlara yol açan nedenler ve sistemin ortaya çıkardığı problemler arasındaki ilişki

Şekil 2’de yer alan tablo incelendiğinde, mevcut sistemin uygulanmasının sonuçları ele alınırken faiz ile “sömürü ve kölelik” arasında güçlü bir ilişki olduğu görülmektedir. Faiz ile sömürü arasında güçlü bir ilişkinin ortaya çıkmasının, faiz muamelesinin çalışanların emeğinin sömürülmesi üzerine kurulu olması ve sermaye sahipleriyle, dar gelire sahip büyük kitleler arasında gelir dağılımında adaletsizliğe neden olarak, bu kesimlerin adeta köle olarak kullanılmasına yol açması sebebiyle meydana geldiği anlaşılmaktadır.

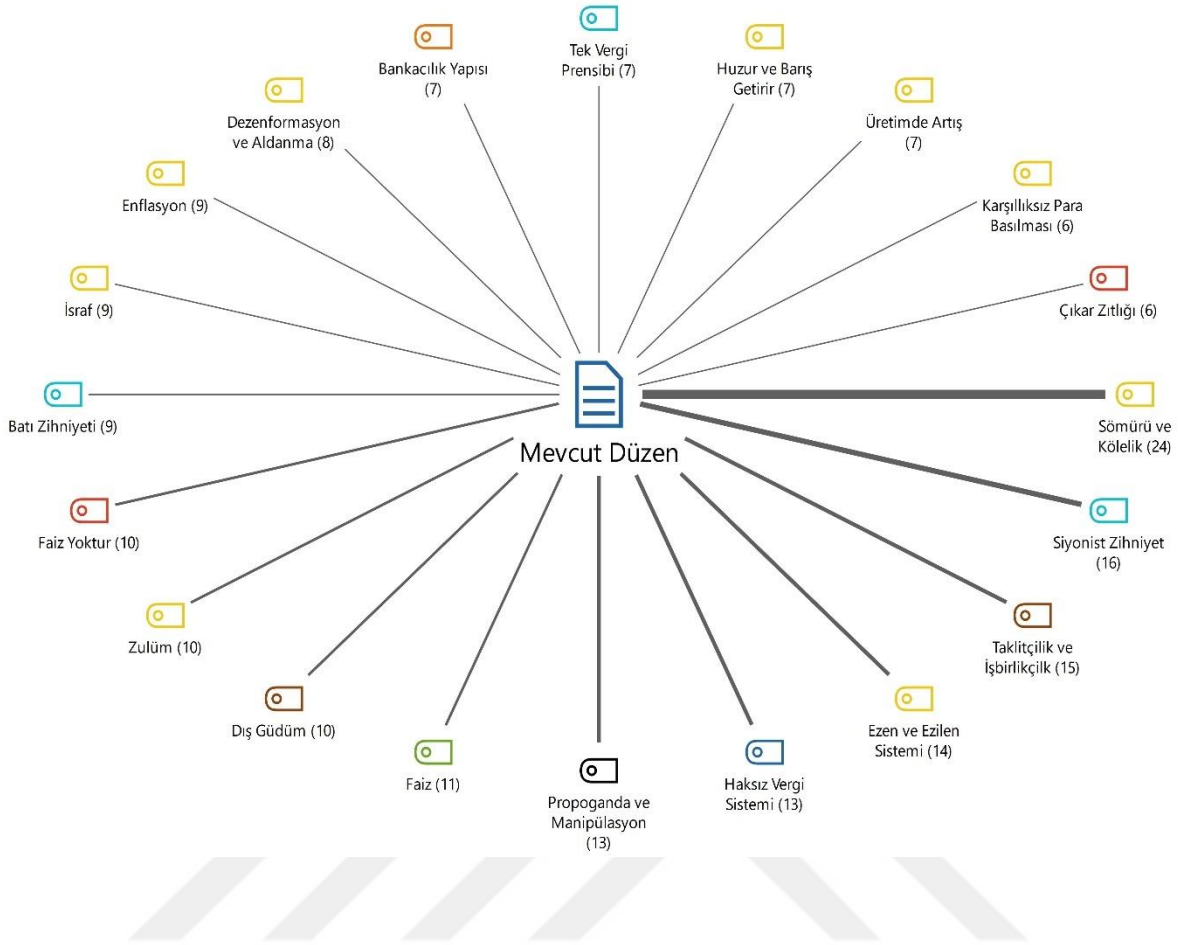
Tabloya göre enflasyonun sebepleri arasında yer alan unsurlardan öne çıkan karşılıksız para basılması olarak gözükmektedir. Resmi ve yasal bir kurum tarafından yapılan bu uygulama, bir nevi kalpazanlar eliyle piyasaya sahte para sürülmesi ile aynı sonuca götürmektedir. Bu şekilde arz ve talep kaidesine göre piyasada mevcut olan mallara karşılık para artacağından piyasadaki fiyatlar genel düzeyi otomatik olarak yükselecektir.

Yine mevcut sistemde, ülke çapında ve yerel ölçekte makro ve mikro plandan yoksunluk, faydalı olmayan yatırımların yapılmasına neden olarak, bütçe ve zaman israfına yol açıldığını işaret etmektedir. Yatırımlar piyasadaki insanların kendi inisiyatifleri doğrultusunda olduğundan ve ülkenin öncelikli ve gerekli olan yatırımlarının hangileri olduğuna dair geniş ölçekte ve yerel düzeylerde gerekli planlamalar yapılmadığından, yapılan yatırımların efektifliği ve yararı azalmakta ve kalkınma hızı yavaşlamaktadır.

Şekilden anlaşılacağı üzere sistemdeki uygulamalar belirtildiği şekilde ciddi sorunlara yol açmaktadır. Sistemde bu sorunların üzerini örtmek ve insanların bunların kaynağına dair algılamalarını etkilemek üzere propaganda ve manipülasyon faaliyetleri yürütülmektedir. Bu faaliyetlerin ise dezenformasyon ve aldanma gibi sorunlara yol açtığı görülmektedir. Bu şekilde sistem, ekonomik ve sosyal bakımdan her ne kadar olumsuz sonuçlar doğursa da propaganda yoluyla insanların sistemin özü hakkındaki bilinç düzeyleri etkilenerek düzenin kendi varlığını devam ettirmesi sağlanmaktadır.

5.7.4. Mevcut Sistemin Analizi

Aşağıda yer alan şekilde, mevcut düzen ile ilgili verilen bilgilerin ışığında MAXQDA nitel veri analiz programı ile tek vaka modeli oluşturulmuştur.



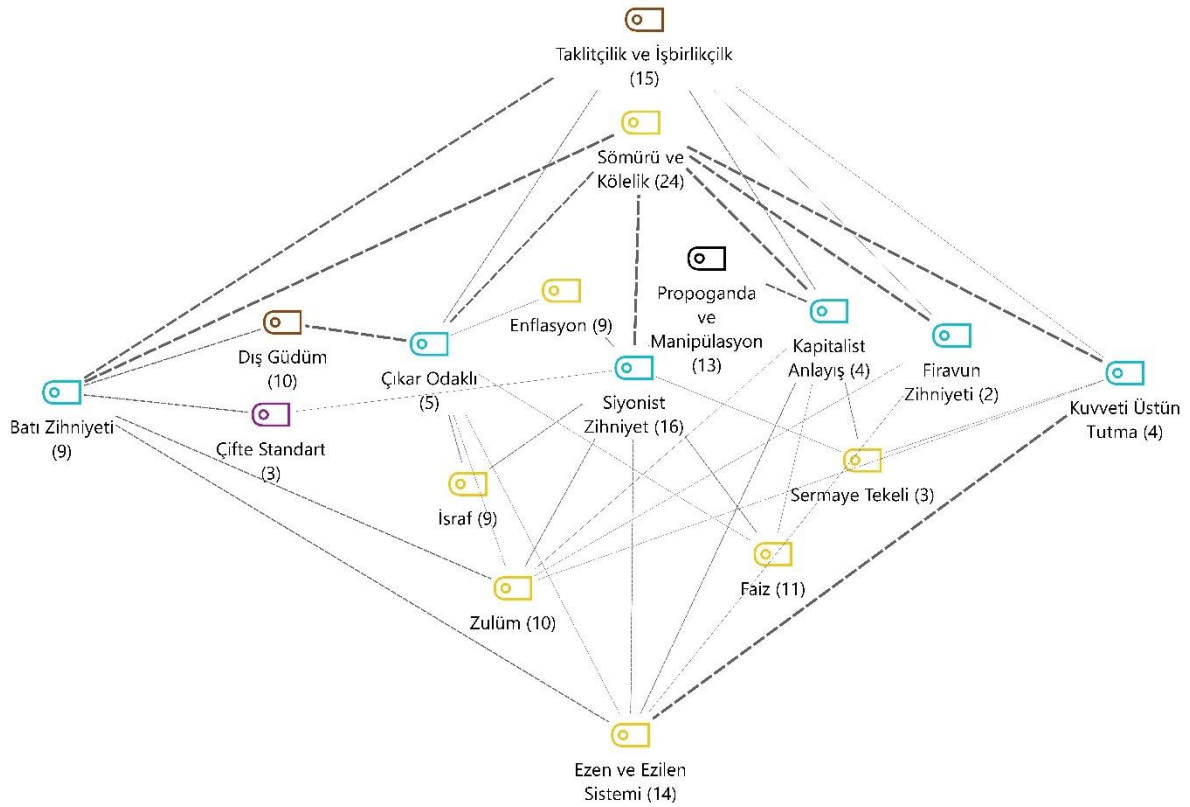
Şekil 3: Konferanstan elde edilen verilere göre mevcut düzenin tek vaka analizi

Yukarıdaki tabloya bakıldığında, Adil Düzen perspektifiyle faizci kapitalist sistem olarak nitelendirilen mevcut sistemin öne çıkan özellikleri ve bu özelliklerinden dolayı sistemin uygulanmasının ekonomik ve sosyal hayatta meydana getirdiği çıktılar görülmektedir. Mevcut sistemin ortaya çıkardığı en büyük sorun olarak sömürü ve kölelik kavramlarının vurgulandığı görülmektedir. Sistemin zihniyet itibariyle Siyonist bir anlayışa dayandığı, Siyonist düşüncenin de öne çıkan özellikleri olan ırk üstünlüğüne dayanan ayrımcılık ve kendileri dışında olanların sömürülmesi ve köleleştirilmesi esasına dayanan bir zihni ve inançsal arka planı olması nedeniyle Siyonist zihniyet ile sömürü ve kölelik arasında ilişki olduğu anlaşılmaktadır.

İlgili tablodan mevcut düzenin taklitçi ve işbirlikçi bir düzen olarak da sıklıkla vurgulandığı anlaşılmaktadır. Bu durum, sistemin demokrasi uygulamalarının ve liberal olma özelliğinin bir yanlısamadan ibaret olduğuna dair göndermelerde bulunmaktadır. Çünkü bu sistemi devam ettirecek olan kişiler ve yönetimler çeşitli yol ve vesilelerle iş

başına getirilmekte, siyasi partiler ve görüşler arasında çifte standart uygulanarak medya ve propaganda yoluyla kitlelerin algıları etkilenmekte ve gerçekler tam manasıyla halka duyurulmamaktadır. Bu şekilde mevcut sistem küçük bir azınlığın lehine olmak üzere kitleleri ezmekte ve bu şekilde çıkar zıtlığına dayanan bir ezen ezilen düzeni meydana gelmektedir.

5.7.5. Mevcut Sistemde Zihniyetin Diğer Kodlarla İlişkisi



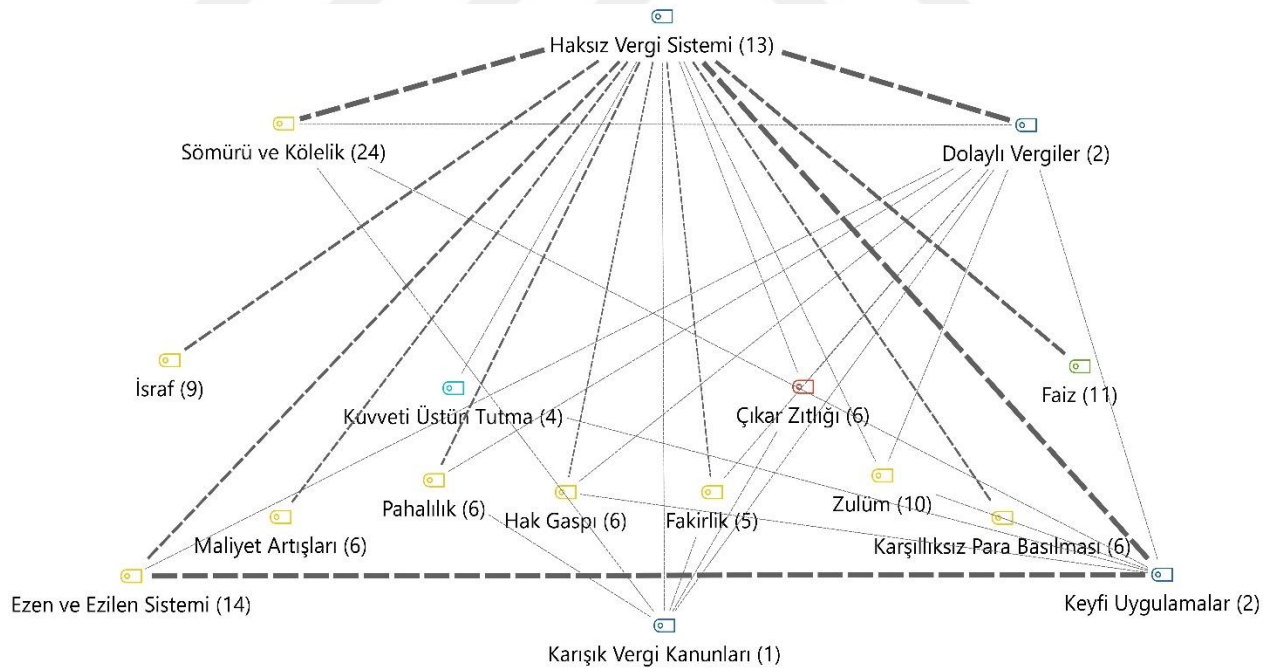
Şekil 4: Mevcut sistemde zihniyetin diğer kodlarla ilişkisi

Yukarıdaki tabloya bakıldığında mevcut sistem zihniyetinin 4 kategori altında kodlandığı görülmektedir. Bunlar Siyonist zihniyet, Batı zihniyeti, firavun zihniyeti ve kapitalist anlayıştır. Bu zihniyetlerin ortak ve temel özelliği hak yerine kuvveti üstün tutma anlayışına dayanmış olmalarıdır. Kuvvetin üstün tutulması demek, kuvveti olduğu ölçüde yapabildiği şeyleri yapmasının doğal ve kendisinin bir hakkı olduğuna inanmak demektir. Ayrıca bu zihniyetlerin ayırt edici bir diğer özelliği de çıkar odaklı olmasıdır. Çıkar odaklılık,

kuvvetle birleştğinde, böyle bir zihniyete sahip olan bir oluşumun ortaya koyduğu en büyük çıktının ise sömürü ve kölelik meydana getirdiği bir gerçeklik olarak tabloda yerini almış gözükmektedir.

Tabloya göre Siyonist zihniyet ile sömürü ve kölelik arasında kuvvetli bir bağlantı ortaya çıkmaktadır. Yine kapitalist anlayış ve firavun zihniyeti ile sömürü ve kölelik arasında; kuvveti üstün tutma ile sömürü ve kölelik ve ezen ve ezilen sistemi arasında; Batı zihniyetiyle de hem sömürü ve kölelik hem de taklitçilik ve işbirlikçilik arasında bağlantılar kurulduğu görülmektedir. Bu zihniyetlerin pratiğe aktarılmasının bir sonucu olarak da kuvvetli olan tarafın zayıf olan tarafı ezdiği bir ezen ve ezilen düzeni ile sermaye tekelinin karşımıza çıktığı görülmektedir. Ayrıca belirtilen zihniyet yapıları faiz, enflasyon israf, çifte standart, manipülasyon ve dış güdüme yol açmakta ve bu şekilde bunlarla zulüm arasında bağlantı kurulmaktadır.

5.7.6. Mevcut Sistemde Verginin Diğer Kodlarla İlişkisi



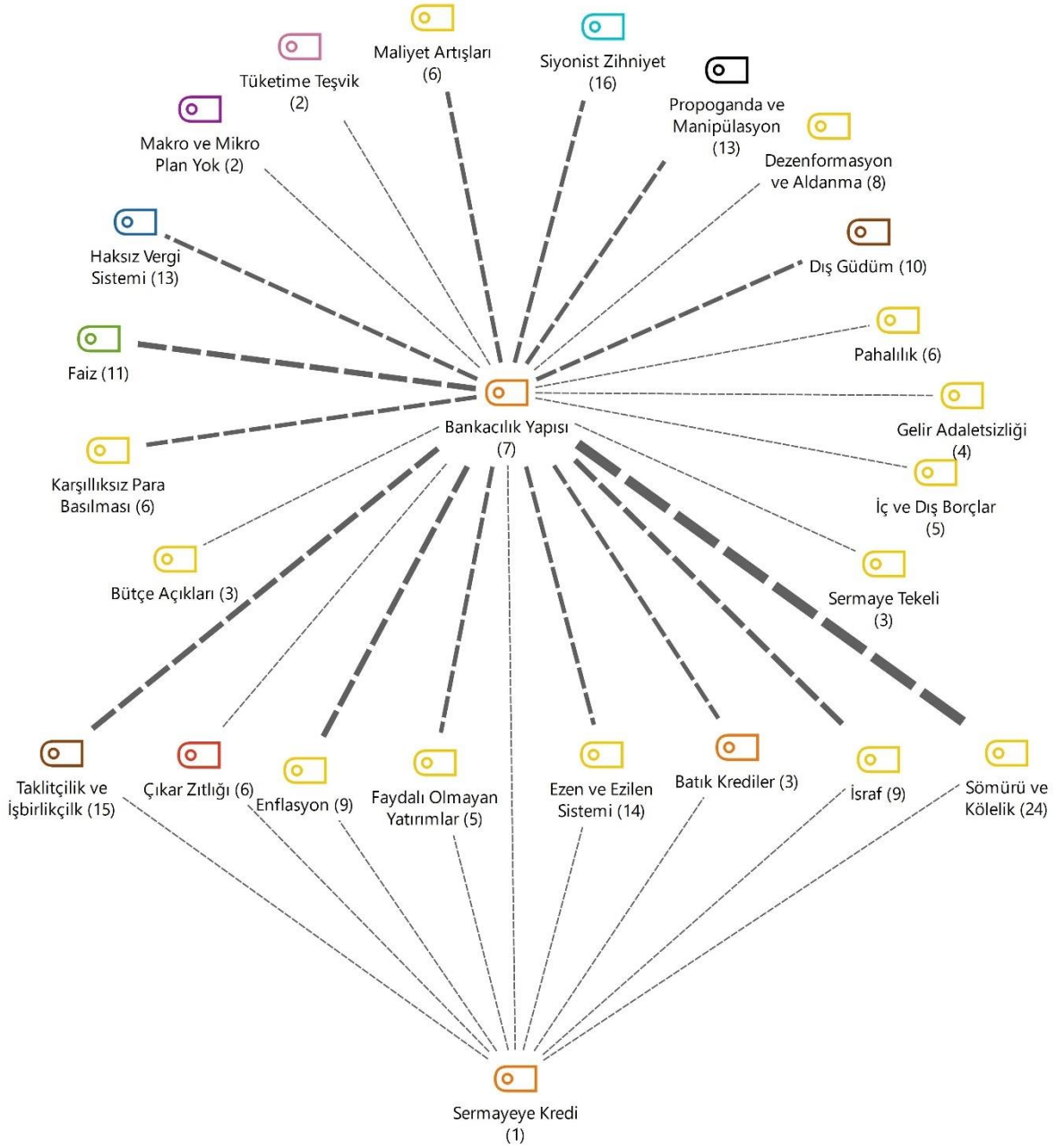
Şekil 5: Mevcut sistemde verginin diğer kodlarla ilişkisi

Mevcut sistemde vergi teması 3 farklı kategori altında kodlanmıştır. Bunlar dolaylı vergiler, karışık vergi kanunları ve keyfi uygulamalardan oluşmaktadır. Dolaylı vergilerle, masrafa yazılarak mal ve ürünlerin içine giren ve maliyetleri artırarak son tahlilde satın alınan malların içinde ödenen KDV, ÖTV vb. vergiler kastedilmektedir. Ödenen vergilerin büyük bir çoğunluğu bunlardan meydana gelmekte olup bu vergiler genel itibarla kısıtlı gelire sahip geniş kitleler tarafından ödenmektedir. Bu sistemde servetten tam olarak vergi alınmadığı için fabrika sahibi zengin bir kimse vergi ödememekte; ödediği vergiyi ürettiği malların fiyatlarına yansıttığı için bu vergiyi o malları satın alanlar ödemekte ve o sadece maliyenin tahsildarlığını yapmış olmaktadır. Ayrıca devlet, vergi kanunları çıkarırken hak ölçülerine riayet ederek bunu yapmamakta, bütçe açıkları ve ihtiyaca göre keyfi vergi kalemleri ihdas edebilmektedir. Bu da hem keyfi ve haksız bir uygulama hem de karışık vergi kanunlarına neden olarak haksız uygulamalar ortaya çıkarabilmektedir.

Yukarıdaki tablo incelendiğinde, haksız vergi kanunları teması altında dolaylı vergiler ve keyfi uygulamalar kategorilerine daha çok vurgu yapıldığı görülmektedir. Bunların bir sonucu olarak da en belirgin çıktı olarak sömürü ve köleliğin ortaya çıktığı görülmektedir.

Haksız vergiler, keyfi uygulamalar ve ezen ve ezilen sistemi arasında da güçlü bir korelasyon olduğu anlaşılmaktadır. Çünkü bu şekilde üst gelir grubuna sahip zengin kesim vergi ödememekte, tüm vergi ve devletin gelirleri alt gelir grubuna mensup çoğunluk tarafından ödendiğinden otomatik olarak ezen ve ezilen olmak üzere iki tür kitle meydana gelmektedir. Ayrıca haksız vergi sisteminde vergi ödemeleri fiyatların içine girdiğinden maliyetler artmakta ve bu durum da ürün, mal ve hizmetlerin maliyet artışlarıyla beraber pahalalanmasına yol açmaktadır. Bu durum da tabloda açık bir şekilde kendini göstermektedir.

5.7.7. Mevcut Sistemde Bankacılık ve Kredinin Diğer Kodlarla İlişkisi



Şekil 6: Mevcut sistemde bankacılık ve kredinin diğer kodlarla ilişkisi

Mevcut düzende bankacılık ve kredi sistemi teması, bankacılık yapısı, sermayeye kredi, batık krediler ve yatırım için para gerekir olmak üzere 4 kategori altında kodlanmıştır. Görülmektedir ki bankacılık ve kredi sistemi teması da en fazla sömürü ve kölelik ile ilişkilendirilmiştir. Çünkü mevcut düzendeki bankacılık ve kredi sisteminin sahip olduğu esaslar ve bunların uygulamaları çeşitli sosyal ve ekonomik problemlere neden olmakta,

netice itibariyle bu uygulamaların sonuçları fiili olarak bir çeşit sömürü ve köleliğe yol açmaktadır.

Mevcut sistemdeki bankacılık yapısının faiz ile de yüksek bir ilişki içinde olduğu görülmektedir. Esasen faiz muamelesi mevcut bankacılık sisteminin esasını ve özünü meydana getirmektedir. Konferanstan elde edilen bankacılıkla ilgili verilere göre bankalar mevduat hesaplarına daha düşük faiz öderken, bankadan borç alan kredi hesaplarından yüksek faizler almaktadırlar. Ayrıca bankalar elinde bulundurduğu mevduatların büyük kısmını küçük ve orta ölçekli teşebbüslerde bulunan girişimcilerden ve tasarruf etmek isteyen mudilerden elde ettikleri halde kredi dağıtımında belirtilen kesimler aleyhine küçük bir azınlık olan sermaye gruplarını öncelemektedirler. Bu durum da çeşitli teşebbüslerde bulunarak üretim yapmak isteyen kabiliyetli ve liyakat sahibi kimselerin kredi fırsatlarından faydalanmasını engellemekte ve bu kesimler aleyhine fırsat eşitsizliğine neden olmaktadır. Bu da bankacılık sistemiyle faydalı olmayan yatırımlar arasında bir ilişki doğurmaktadır.

Ayrıca bu krediler çeşitli holdinglere aktarılmakta ve bu holdingler tarafından geri ödenmeyen krediler ise batık kredi olarak adlandırılmaktadır. Zaten bankaların diğer kredi alanlardan yüksek faiz almaları bu batık kredilerin tamiri için elzem olmaktadır. Yani bir nevi konferansta da belirtildiği üzere mevcut sistemdeki bu bankalar piyasadaki parayı fakir kesimlerden alıp zenginlere veren birer emme basma tulumba görevi üstlenmektedirler.

Yine tabloda görülmektedir ki bankaların batık kredi altında holdinglere aktardığı paralar bu holdinglerin israflarına gitmektedir. Bu sebeple israf ile kredi sistemi arasında bir korelasyon meydana gelmiştir.

Bankacılık sistemiyle haksız vergi düzeni arasında da bir ilişki olduğu görülmektedir. Bu durumdan da ilgili konferansta bankaların yıllık kazanmış olduğu kârlara nazaran çok çok düşük sayılabilecek bir vergi ödedikleri konusundan bahsedilmiştir. Buna sebep olarak da bankacılık düzeninin mevcut sistemin omurgasını oluşturması nedeniyle ayrıcalıklı ve dokunulmaz bir konumda bulunması gösterilmiştir.

Tabloya göre bankacılık sistemiyle maliyet artışları arasında da bir ilişki mevcuttur. Çünkü bu düzende yatırım için önce sermaye ve para gerekmektedir. Sermaye ve paraya

ulaşmanın yolu ise bu düzende bankacılık kurumundan geçtiği için yatırımcılar önce sisteme borlandırılmakta, sonra da bankalara olan faiz ödemeleri ek bir maliyet olarak fiyatlar üzerine eklenmektedir. Bu da dolaylı olarak enflasyona sebep olmaktadır.

5.7.8. Adil Düzen'in Temel Esasları Yoğunluk Analizi

Konferansta ncelikli olarak mevcut sistemin özellikleri ve bu sistemde ortaya çıkan sosyal ve ekonomik problemler ele alınmıştır. Daha sonra, Adil Düzen'in tarifi ve tanımlamasına geçilmiş, bu bağlamda öncelikli olarak Adil Düzen'i meydana getiren temel esaslar üzerinde durulduktan sonra mevcut sistemde ortaya çıkan problemlerin nasıl zleceğine dair Adil Düzen sisteminde öngörülen zm yolları aktarılmıştır. Bu noktada amacımız öncelikli olarak Adil Düzen'in esaslarına dair ilgili konferansta konuşulan kavramlardan hangilerinin daha yoğun olarak vurgulandığının tespitini yapmaktır. Aşağıda yer alan şekilde, Adil Düzen'in esaslarından hangilerinin daha yoğun bir şekilde dile getirildiğini gösteren yoğunluk dağılımı tablosu yer almaktadır.

Tablo 5

Adil Düzen'in temel esasları

Kod Sistemi	Necmettin ERBAKAN
Adil Düzen'de Temel Esaslar	
Devlet Makro Plan Yapar	
Vergi Düzeni	
Tek Vergi Prensibi	
Devlet Sadece Hakkı Olanı Alacak	
Paylaşım Anayasa ile Belirlenir	
Keyfiliğe Yer Yoktur	
Çıkar Paralelliği	
Ortaklık Ekonomisi	
Adil Düzen Zihniyeti	
Diyalog ve Müzakere	
Adalet Odaklı	
Emeği Sömürmez	
İnsan Hakları Odaklı	
Mülkiyet Hakkı	
İnanç ve İfade Hürriyeti	
Yaşama Hakkı	
Hakkı Üstün Tutma	
Faiz Yoktur	
Para ve Mal Dengesi	
Bankacılık ve Kredi	
Yatırım İçin Sermayeye İhtiyaç Yokt	
Senet Malı Temsil Eder	
Vade Uzakıkça Mal Ucuzlar	
Üretime Kredi	
Emek Karşılığı	
Selem Senedi Karşılığı	
Maliyetler Emek ve Riskten oluşur	
Özel-Kamu Mülkiyeti Dengesi	
Devlet Tanzim Hizmetleri Yürütür	
Devlet Genel Hizmetleri Yürütür	
Adil Düzen'in Kurulması	
Serbest Piyasa Mekanizması	
Yatırım ve Üretime Tam Teşvik	
Teminatlı Ehliyet ve Ahlak Topluluğu Mei	

Tabloya bakıldığında, mevcut sistemde problemlere yol açan hususların 15 başlık altında kodlandığı görülmektedir. Bunlar Adil Düzen zihniyeti, vergi düzeni, faiz yoktur, bankacılık ve kredi, özel-kamu mülkiyeti dengesi, ortaklık ekonomisi, çıkar paralelliği, para ve mal dengesi, maliyetler emek ve riskten oluşur, serbest piyasa mekanizması, yatırım ve üretime tam teşvik ve teminatlı ehliyet ve ahlak topluluğu mensubiyeti olarak belirlenen faktörlerden meydana gelmektedir.

Mevcut sistemde sorunlara yol açan sebepler yoğunluk tablosunda ortaya çıkan neticeye göre incelendiği zaman en çok vurgulanan hususun faiz yoktur ilkesi olduğu görülmektedir. Ardından sırasıyla, tek vergi prensibi, devlet sadece hakkını alacak, yatırım ve üretime tam teşvik, yatırım için sermayeye ihtiyaç yoktur, inanç ve ifade hürriyeti ve hakkı üstün tutma hususlarının ilgili konferansta yoğun olarak dile getirildiği görülmektedir.

5.7.9. Adil Düzen'in Uygulanmasının Sonuçlarını Gösteren Yoğunluk Analizi

Necmettin Erbakan, ilgili konferansta Adil Düzen'i meydana getiren temel esaslar üzerinde durduktan sonra bu hususların nasıl uygulanacağı ve bu uygulamaların pratikte ne gibi sonuçlar doğuracağına dair açıklamalarda bulunmuştur. Konuşmasında bu esasların uygulanmasının, mevcut sistemde ortaya çıkan problemlerin de kalıcı manada çözümü olduğunu özellikle vurgulamıştır. Aşağıda yer alan tabloda biraz önce bahsetmiş olduğumuz Adil Düzen'in esaslarının uygulanmasının hangi sonuçları doğurduğunu gösteren ve bunlardan da hangilerinin daha çok vurgulandığının görüldüğü yoğunluk dağılımları verilmiştir.

Tablo 6

Adil Düzen'in uygulanmasının sonuçları yoğunluk tablosu

Kod Sistemi	Necmettin ERBAKAN
Adil Düzen'in Uygulanmasının Sonuçları	
Menfaat Ortaklığı	
Para Üretime Karşılık Tüketim Hakkını Gö	
Herkes Hakkı Olanı Alır	
Hızlı Kalkınma	
İhracat Artışı	
Huzur ve Barış Getirir	
Sömürüye Müsaade Etmez	
Üretimde Artış	
Maliyetler Azalır	
Sistem Dürüst ve Ahlaklı Olmaya Teşvik	
Varlıklar Optimal Düzeyde Kullanılır	
Refah ve Saadet Getirir	
Devletin Geliri Çok Daha Fazladır ve Hızl	
İşsizlik Yoktur	
Ucuzluk Meydana Gelir	
Sermaye Tekeli Yoktur	
Enflasyon Yoktur	

Tabloda görüldüğü üzere Adil Düzen'in uygulanmasının sonuçları 17 farklı kod altında ele alınmıştır. Bunlar arasında Adil Düzen sisteminin uygulanmasının sonuçlarından bahsedilirken üzerinde en fazla durulan husus, sistemin huzur ve barış getirmesi ve üretimde artışa neden olmasıdır. Bundan sonra ise sırasıyla sistemin enflasyona yol açmaması, herkese hakkı olanı vermesi, refah ve saadet getirmesi üzerinde durulmuştur. Bunlardan sonra ise sistemin sömürüye müsaade etmediği, ucuzluk meydana getirdiği, işsizliği önlediği, varlık ve servetlerin optimal düzeyde kullanıldığı ve sermaye tekelinin olmadığı konuları üzerinde sıklıkla durulduğu anlaşılmaktadır.

5.7.10. Adil Düzen'in Temel Esasları ve Bu Esasların Uygulanmasının Sonuçları Arasındaki İlişki

Necmettin Erbakan ilgili konferansta Adil Düzen'in esaslarından bahsettikten sonra bu esasların uygulanmasının yukarıdaki tabloda belirtilen olumlu sonuçlara yol açacağını iddia etmiştir. Aşağıda yer alan şekilde Adil Düzen'in temel esasları ve bunların uygulanmasının sonuçları arasındaki ilişkiyi gösteren tablo yer almaktadır.



Şekil 7: Adil Düzen'in temel esaslarıyla bu esasların uygulanmasının sonuçları arasındaki ilişki

Şekil 7'de yer alan tabloya bakıldığında faiz yoktur esası ve para ve mal dengesi esası ile enflasyon yoktur sonucu arasında güçlü bir ilişki olduğu anlaşılmaktadır. Konferansta faiz gelirinin ya başkasının emeğini sömürerek elde edildiği veyahut da piyasaya karşılıksız

olarak sürülen paralar vasıtasıyla elde edildiği üzerinde durulmuştu. Çünkü faiz demek üretim yapmayan bir insana ek bir tüketme hakkı vermek anlamına gelmektedir. Bu tüketme olayı da ya başkasının emeği üzerinden gerçekleşmekte ya da faiz geliri elde edene bir mal ve değer karşılığı olmaksızın basılan para üzerinden verilmektedir. Bu da piyasada bulunan fazla para neticesinde fiyatlar genel düzeyinde bir yükselme meydana getirerek enflasyona sebep olmakta ve hem de diğer kimselerin alım gücünü eksiltmektedir. Aynı zamanda yatırım amaçlı faizle kredi kullanan bir kimse bu faiz ödemelerini üretmiş olduğu ürünlerin maliyetlerinin içine masraf olarak eklediğinden dolayı piyasada fiyatlar artarak bu şekilde de enflasyon meydana getirmektedir.

Adil Düzen’de para ve mal dengesi prensibi ise piyasada alınıp satılabilen ne kadar mal ve değer varsa onların karşılığında o kadar para olduğu, bunun haricinde piyasaya karşılıksız olarak para sürülemeyeceği anlamını ifade etmektedir. Bu denge sağlandığı ölçüde de ekonomide enflasyon meydana gelmeyecektir. Bu sebeplerden dolayı Adil Düzen’de faiz muamelesinin olmaması ve piyasadaki para ve malların birbirini karşılayacak ölçüde dengede bulunması otomatik olarak enflasyonu ortadan kaldırmaktadır.

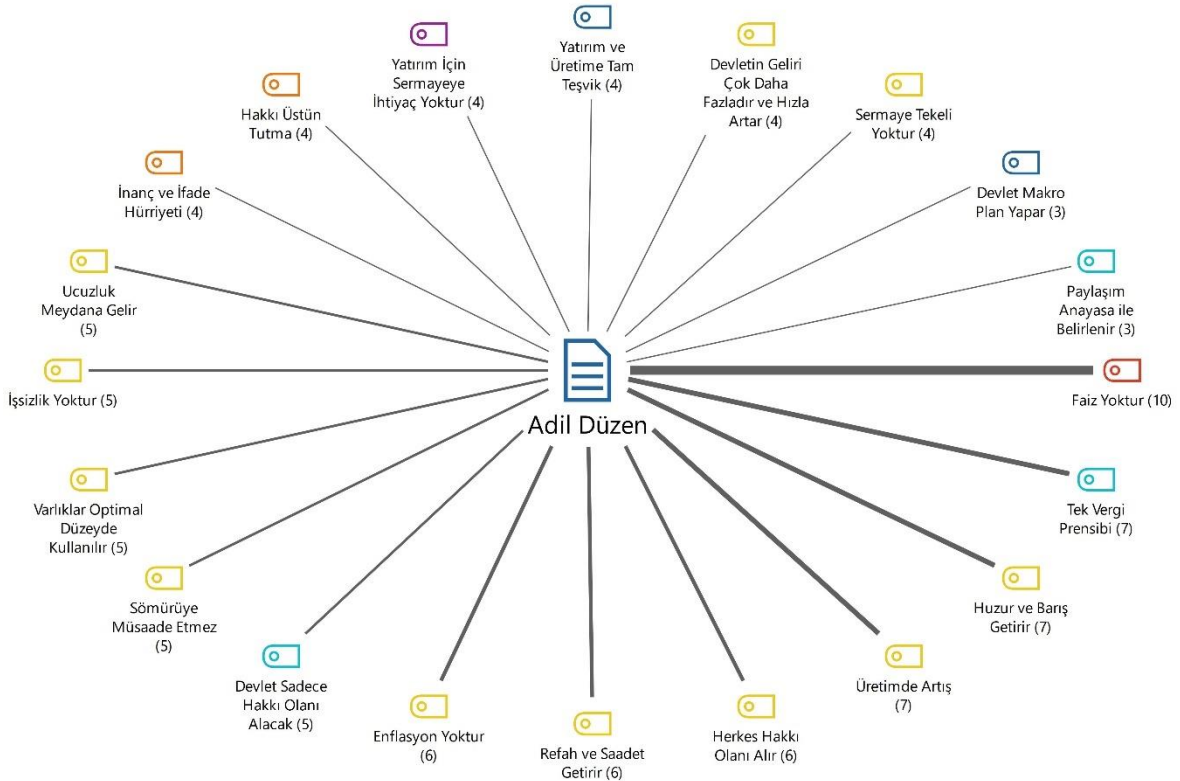
Yine tabloya göre devlet makro plan yapar esas ve serbest piyasa mekanizması esasıyla varlıklar optimal düzeyde kullanılır çıktısı arasında kuvvetli bir korelasyon olduğu göze çarpmaktadır. Devlet’in makro plan yapması ülke çapında ve yerel düzeyde ihtiyaçlara göre bir planlama yapılarak bu doğrultuda hangi projelerin öncelikli ve faydalı olduğunun tespit edilmesi ve bunlara yönelik olarak teşvikler verilmesidir. Bunları yapacak olanlar da serbest piyasada faaliyet gösteren müteşebbislerdir. Böylece hem genel olarak hem de bölgesel düzeylerde faydalanılması gereken madenler, ormanlar ve tarım arazileri âtıl durumda kalmayacak ve bunlardaki potansiyeli ülke ve ekonominin faydası için kullanmak isteyen liyakatli ve ehliyet sahibi kimseler bu projeler vasıtasıyla bu amacı gerçekleştireceklerdir. Bu sebepten dolayı bu iki esas Adil Düzen’de varlık ve servetlerin optimal düzeyde kullanılmasına yol açmakta bunların israf edilmesini önlemektedir.

Yine tabloya göre teminatlı ehliyet ve ahlak topluluğuna mensubiyet esasıyla sistem dürüst ve ahlaklı olmaya iter ve işsizlik yoktur sonuçları arasında ilişki olduğu görülmektedir. Adil Düzen’de her meslek sahibinin bir meslek kuruluşu veya loncaya üye olma durumu vardır. Bu meslek kuruluşları üyelerine teminatlı ehliyet vermektedir.

Teminatlı ehliyet, bugünkü diplomanın teminat ve güvence ile desteklenmiş halini ifade etmektedir. Yani bir kimsenin belli bir konuda ehil ve yeterli olduğunun belgesini veren bir kurum, bu kişinin sadece o işle ilgili ehil ve yeterli olduğunu garanti etmemekte, bununla birlikte verdiği diplomanın arkasında durarak bu kimsenin ilgili konuda yaptığı işlerdeki hata ve zararları da tazmin edeceğinin garantisini vermektedir. Ayrıca Adil Düzen’de kişiler belli bir ahlak topluluğuna da üye olmak durumundadırlar. Bu kuruluşlar da mensubu olduğu kimselere bunların ahlak sahibi ve dürüst olduklarına dair yine teminatlı belge vermektedirler. Verdikleri bu belgeye rağmen mensupları herhangi bir ahlaksızlık ve dürüst olmayan tutumla bir haksızlık ve zarara sebep olursa bu zararları tazmin etmek ve haksızlıkları düzeltmekle sorumludurlar. Piyasada iş yapmak ve sistemin kredi imkânlarından yararlanmak için bu belgelere sahip olmak insanlara büyük menfaatler sağlamaktadır. Böylece insanların hem liyakat sahibi ehil kimseler olmaları hem de dürüst ve ahlaklı olmaları onlara birçok faydalar getirdiğinden sistem otomatik olarak insanları dürüst ve ahlaklı olmaya yönlendirmektedir.

5.7.11. Adil Düzen Tek Vaka Analizi

Aşağıda yer alan şekilde, Adil Düzen ile ilgili verilen bilgilerin ışığında MAXQDA nitel veri analiz programı ile tek vaka modeli oluşturulmuştur.



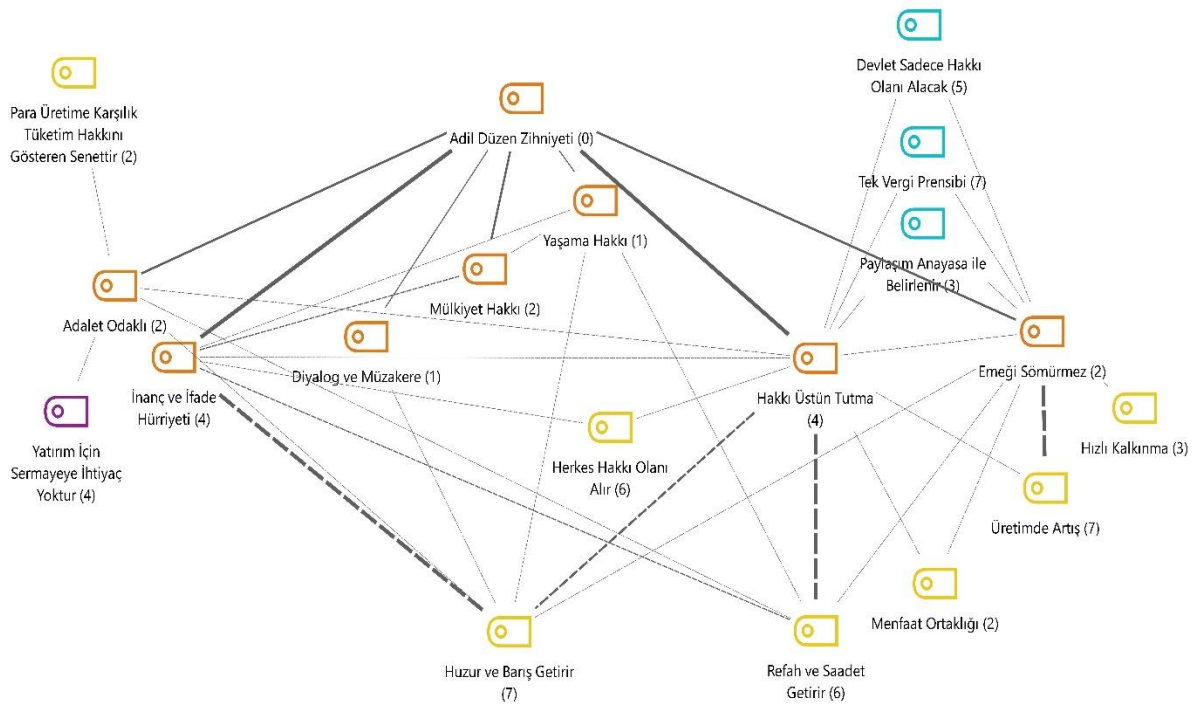
Şekil 8: Konferanstan elde edilen verilere göre Adil Düzen'in tek vaka analizi

Yukarıdaki tablo incelendiğinde Adil Düzen'in öne çıkan özellikleri ve bu özelliklerin uygulanması neticesinde, teorik olarak ekonomik ve sosyal hayatta meydana getireceği çıktılar görülmektedir. Sistemde faizsiz bir ekonomi modelinin benimsendiğinin daha çok vurgulandığı anlaşılmaktadır. Bunun nedeni, ilgili konferansta mevcut sistemin özelliklerinden biri olan faiz meselesi açıklanırken, bunun kırk çeşit belanın mikrobuna olduğuna dair bir iddiada bulunulmasıdır. Dolayısıyla bu zararların Adil Düzen sisteminde de olmasının önüne geçmek için faizin zararları üzerinde çokça durulmuş, Adil Düzen'de faiz olmadığı sıklıkla vurgulanmıştır.

Aynı zamanda tabloda, sistemin özelliklerinden biri olan tek vergi prensibi üzerinde de durulmuştur. Bu da mevcut sistemde yer alan ve birçok probleme neden olan haksız vergi sisteminin karşılığı olarak Adil Düzen'de yerini almış bir prensip olarak vurgulanmıştır. Adil Düzen'de, mevcut sistemde yer alan tüm vergi kanunları ilga edilmiş olmasına rağmen ilgili konferansta devletin gelirlerinin mevcut sistemden çok daha fazla olacağı matematiksel olarak ifade edilmiştir. Böylelikle bu durumun sonucu olarak devlet sadece üretime yaptığı

katkı oranında kendi payını alacaktır. Adil Düzen’de faize, haksız vergilere ve sermaye tekeline yer verilmediğinden, yine mevcut sistemde en büyük çıktı olarak temayüz eden sömürü ve kölelik yoktur. Sistem, öngördüğü prensipler itibariyle sömürüye müsaade etmemektedir.

5.7.12. Adil Düzen’de Zihniyetin Diğer Kodlarla İlişkisi



Şekil 9: Adil Düzen’de zihniyetin diğer kodlarla ilişkisi

Yukarıdaki tabloya bakıldığında Adil Düzen zihniyetinin 5 kategori altında kodlandığı görülmektedir. Bunlar, “insan hakları odaklılık” (yaşama hakkı, mülkiyet hakkı ve inanç ve ifade hürriyeti), “hakkı üstün tutma”, “adalet odaklılık”, emek ve “diyalog ve müzakere” şeklinde karşımıza çıkmaktadır.

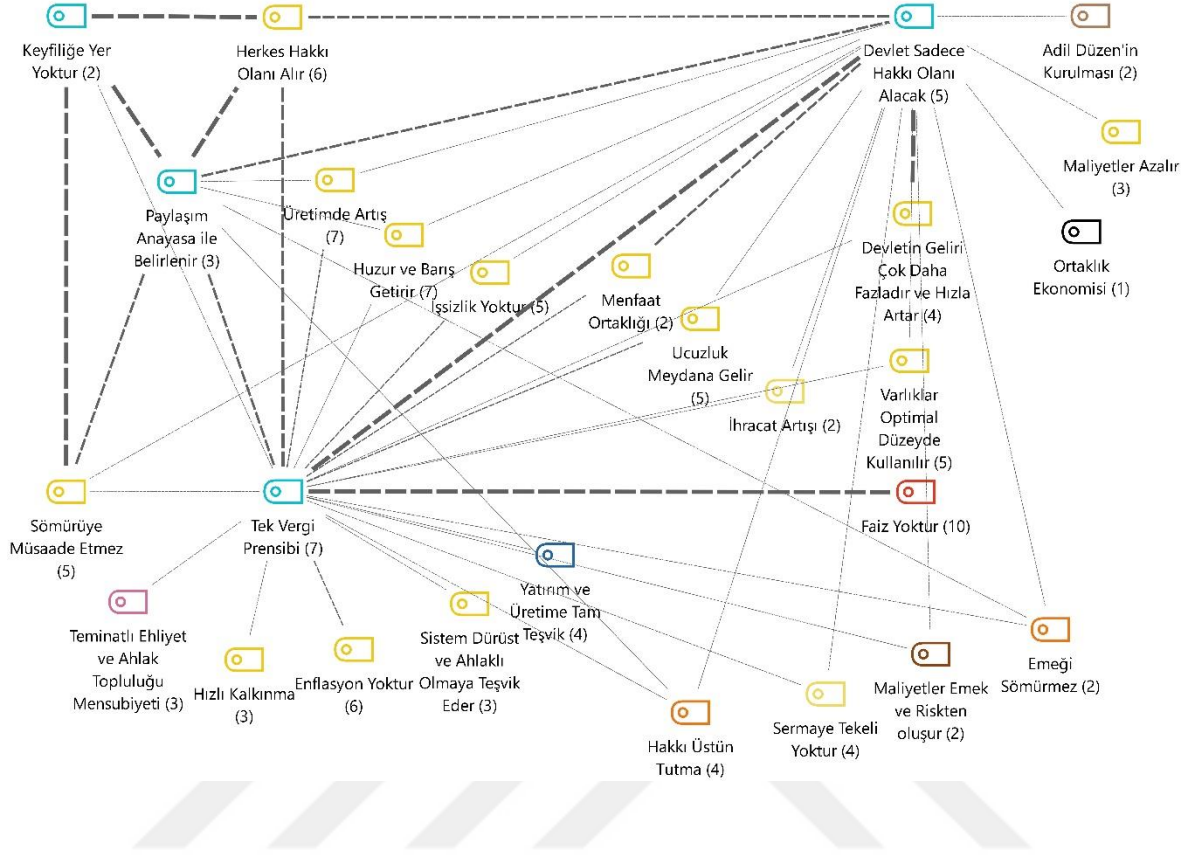
Tabloda “inanç ve ifade hürriyeti” ve “hakkı üstün tutma” prensiplerinin “huzur ve barış” getirir çıktısıyla güçlü bir ilişki içinde olduğu görülmektedir. Adil Düzen’de hakkı üstün tutma anlayışı mevcut sistemdeki kuvveti üstün tutma anlayışının karşısına konumlandırılmıştır. Hakkı üstün tutma anlayışı, Adil Düzen’deki zihniyet yapısının

temelini meydana getirmektedir. Dolayısıyla hakkın üstün tutulması demek, insan haklarına saygılı ve bunları önceleyen, emek ve adalet odaklı bir anlayışın hâkim kılınmasını savunmak anlamına gelmektedir. Bu sebeple nasıl mevcut sistemde kuvveti üstün tutan bir anlayışın hâkim olması neticesinde haksızlık ve zulüm meydana geliyorsa, Adil Düzen’de de hakkın üstün tutulması anlayışıyla huzur ve barış meydana gelmektedir. Aynı zamanda bu durum insanlara refah ve saadet getirmektedir. Çünkü insanlar hakka riayet edip birbirinin haklarına saygı gösterirlerse, toplum içinde ve insanlar arasında meydana gelen çatışmalar da kendiliğinden ortadan kalkacaktır.

Tablodan, emeğin sömürülmemesi hususunun üretimde artışla kuvvetli bir ilişki içinde olduğu görülmektedir. Adil Düzen’de emek en önemli hak sebeplerinden biri olarak görülmektedir. Dolayısıyla emeğinin tam karşılığını alan ve haksızlığa uğramayan bir insanda daha büyük bir çalışma şevki ortaya çıkmakta ve bu da dolaylı olarak üretime yansımaktadır. Aynı zamanda faizle emek arasında da bağlantı olması nedeniyle faiz yoluyla emek sömürülmeyecek, bu sebeple üretim maliyetleri de düşeceğinden piyasada daha az emekle daha fazla ürün meydana getirilebilecektir.

Aynı zamanda hakkı üstün tutma ve emeğin sömürülmemesi esaslarının devletin sadece hakkı olanı alması, paylaşımın anayasa ile belirlenmesi, tek vergi prensibi ve menfaat ortaklığı ile ilişki içinde olduğu görülmektedir. Tüm bunlar arasındaki ilişkinin de hakkani bir paylaşım usulünün en üst hiyerarşik yapı vasıtasıyla hak ölçülerine göre belirlenmesi, keyfî vergi uygulamalarına dayanarak devlet eliyle haksız yere insanların emeklerinin sömürülmesinin önüne geçildiği için ortaya çıktığı düşünülmektedir.

5.7.13. Adil Düzen’de Vergi Sisteminin Diğer Kodlarla İlişkisi



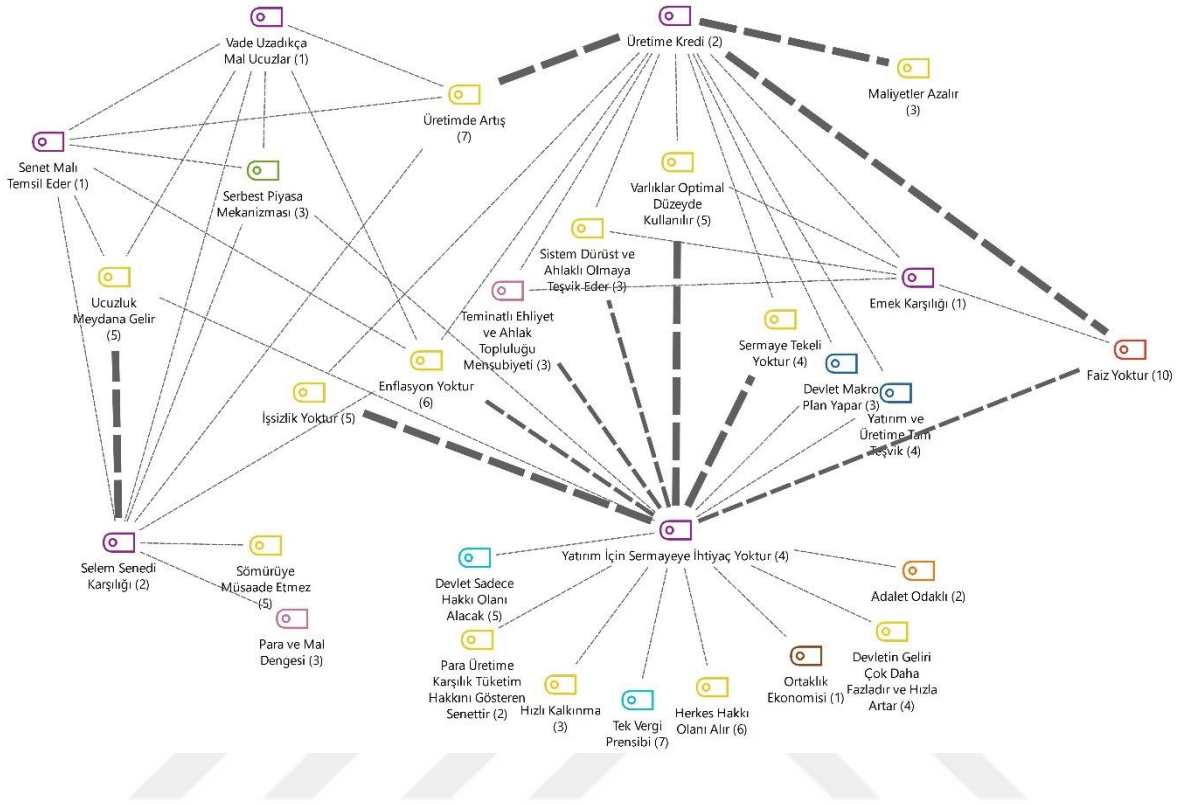
Şekil 10: Adil Düzen’de verginin diğer kodlarla ilişkisi

Adil Düzen’de vergi teması 4 farklı kategori altında kodlanmıştır. Bunlar, tek vergi prensibi, devlet sadece hakkı olanı alacak, paylaşım anayasa ile belirlenir ve keyfiliğe yer yoktur prensipleri olarak karşımıza çıkmaktadır. Tabloya bakıldığında tek vergi prensibi ve devletin sadece hakkı olanı alması prensipleriyle devletin gelirinin çok daha fazla olacağı ve hızla artacağı çıktısı arasında ilişki olduğu görülmüştür. Bu prensiple devlet her ne kadar mevcut sistemdeki gibi çok çeşitli adlar altında vergi almaktan mahrum bulunsa da Adil Düzen’de öngörüldüğü şekliyle ülkenin her yerinde yapılan yatırım ve teşebbüslere beşinci ortak olarak katılması nedeniyle geliri bugünkü vergi sisteminden elde ettiği gelirden çok daha fazla olmaktadır. Ayrıca devlet bu gelirlerin dışında bazı tesislerin ve arazilerin sahibi olduğu için de gelir elde edecektir. Bunlar dışında devletin bir diğer gelir kalemi de güvenlik ve emniyet hizmetleridir. Böylece devletin gelirleri Adil Düzen’de bu şekilde çok daha fazla olarak teşekkül etmektedir.

Tabloda ortaya çıkan bir diğ er husus da keyfi vergi uygulamalarının olmaması, paylaşımın anayasa ile belirlenmesi ve tek vergi prensipleriyle, herkesin hakkı olanı alması ve düzenin sömürüye müsaade etmemesi çıktılarında güçlü bir korelasyonun olduğudur. Paylaşımın anayasa ile belirlenmesi önemli bir ilkedir. Anayasa, normlar hiyerarşisinin en üst basamağında yer aldığı ve nimetlerin paylaşılması da tüm çatışmaların temeli ve ekonomik hayatın en önemli meselesi olduğu için bu paylaşımın hak ölçülerine en uygun şekilde anayasa ile belirlenmesi bu prensibin çok isabetli bir husus olduğunu göstermektedir. Bu şekilde herkes hakkını alacak ve muhtemel bir sömürme ve hak gaspı böylece önlenmiş olacaktır.

Bugünkü düzende olduğu gibi bütçe açıkları ve dış borçlar gibi çeşitli sebeplerle paraya ihtiyaç duyulduğunda, devletin keyfi olarak değişik adlar altında halktan vergi talep etmesi de Adil Düzen’de söz konusu değildir. Çünkü Adil Düzen’de tek vergi prensibi belirlenmiştir. O da devletin üretime yaptığı katkı ölçüsünde aldığı paydan ibarettir. Bu şekilde devlet çıkarmış olduğu vergi kanunlarıyla haksız olarak halktan herhangi bir talepte bulunamayacaktır. Bu sebepten, Adil Düzen’deki tek vergi prensibi sömürüye müsaade etmemekte, bununla birlikte devletin gelirlerinde de bir azalma meydana gelmesine sebep olmayıp aksine gelirlerin artmasına vesile olmaktadır.

5.7.14. Adil Düzen’de Bankacılık ve Kredi Sisteminin Diğer Kodlarla ilişkisi



Şekil 11: Adil Düzen’de bankacılık ve kredi sisteminin diğer kodlarla ilişkisi

Adil Düzen’de bankacılık ve kredi teması; yatırım için sermayeye ihtiyaç yoktur, senet malı temsil eder, vade uzadıkça mal ucuzlar, üretime kredi, emek karşılığı kredi ve selem senedi karşılığı kredi olmak üzere 6 kategori altında kodlanmıştır. Tabloda üretime kredi ilkesiyle faiz yoktur, maliyetler azalır ve üretimde artış çıktıkları arasında güçlü bir ilişki olduğu görülmektedir. Bu ilişkinin ortaya çıkmasının sebebi Adil Düzen’de kredilerin faizsiz olarak verilmesidir. Üretime dönük yatırımlara aktarılacak üzere verilen kredilerin faizsiz olarak verilmesi hem üretimde artışı teşvik etmekte hem de faiz masraflarının maliyetlerin içine girmesini önlemesi nedeniyle maliyetlerde de bir azalma meydana getirmektedir. Halbuki mevcut düzende üretim için teşebbüste bulunmak isteyen bir kimse önce sermayeye ihtiyaç duyarak aldığı kredinin faiziyle beraber bankalara borçlanmakta, daha sonra da arsa, tesis, hammadde masrafları ve çeşitli vergilerle beraber üretim aşamasına gelene kadar bin bir zorluğa katlanmak durumunda kalmaktadır. Belki de bu sebeplerden üretim aşamasına

hiç geçememektedir. Bu da hem üretimi baltalamakta hem de sözü edilen masrafların üretim maliyetine yansıtılarak fiyatlarda bir artışa yol açması söz konusu olmaktadır.

Yatırım için sermayeye ihtiyaç duyulmaması ilkesiyle de işsizlik olmaması, enflasyonun olmaması, sistemin dürüst ve ahlaklı olmaya teşvik etmesi, varlıkların optimal düzeyde kullanılması, sermaye tekelinin olmaması çıktıları arasında güçlü bir ilişki olduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca bu ilkeyle, devlet makro plan yapar ve yatırım ve üretime tam teşvik ilkeleri arasında da yine ilişki olduğu görülmektedir. Adil Düzen’de yatırım için sermayeye ihtiyaç duyulmaması yatırım projesi karşılığı kredi ile ilgilidir. Bu kredi türünde de diğerlerinde olduğu gibi faiz yoktur ve verilen krediye karşılık olarak bir tesis veya üretilen bir mal ortaya çıkması nedeniyle piyasadaki para ve mal dengesini bozmadığı için enflasyon meydana gelmemektedir. Kredi, yatırım projesi karşılığı olması sebebiyle devlet tarafından hazırlanmış olan teşvikli projelere verilmektedir. Ayrıca bu krediyi kullanmak için liyakat ve ehliyet sahibi olduğunu gösteren teminatlı tezkiye belgesiyle dürüst ve ahlaklı olduğunu gösteren ve ahlak topluluğundan alınan belgenin de bulunması gerekmektedir. Şu durumda bu prensiple, devletin makro plan yapması ve insanları dürüst ve ahlaklı olmaya teşvik etmesi arasındaki ilişki bu şekilde ortaya çıkmaktadır.

Tabloya göre bir diğer kredi kategorisi olan selem senedi karşılığı kredi ile ucuzluğun meydana gelmesi arasında ilişki olduğu görülmektedir. Ayrıca selem senedi karşılığı kredi ile senet malı temsil eder ve vade uzadıkça mal ucuzlar çıktıları arasında da ilişki mevcuttur. Selem senedinin bir diğer adı da sipariş senedi olarak ifade edilmektedir. Sipariş senedi herhangi bir malın parasının bugün ödenip malın belirli bir vade sonunda teslim alınacağını gösteren bir senettir. Yani bu kredi türünde müteşebbis henüz malı üretmeden belli bir süre önce, bu yolla belli bir sermaye elde ederek üretimi gerçekleştirebilmektedir. Bu senedin mevcut sistemdeki senetlerden farkı ise selem senedinin malı temsil etmesidir. Mevcut sistemde ise senet parayı temsil etmektedir. Dolayısıyla mevcut sistemde piyasada ne kadar çok senet olursa o kadar çok para olması gerektiğinden mevcut düzende senetler pahalılık meydana getirmektedir. Ayrıca mevcut sistemde senedin vadesi uzadıkça ödenmesi gereken para miktarı da artmaktadır. Vade ne kadar uzun olursa o kadar pahalılık ortaya çıkmaktadır. Buna mukabil Adil Düzen’de, selem senedi ne kadar çok olursa piyasada o kadar çok mal bulunması lazım geldiğinden ucuzluk meydana gelmektedir. Ayrıca selem senedinde vade

ne kadar uzun olursa senede konu olan malın fiyatı o oranda düşmektedir. Vade ne kadar uzun olursa piyasada o oranda ucuzluk meydana gelmektedir.



ALTINCI BÖLÜM

SONUÇ VE ÖNERİLER

Çalışmamızda, içinde yaşadığımız sosyal, siyasi ve ekonomik ortamda, hayatımızı tüm yönleriyle etkisi altına almış bulunan mevcut sistemin, Adil Düzen perspektifiyle esas ve özellikleri ortaya koyulmuş ve bu düzenin faydalı ve zararlı olan tarafları tespit edilerek zararlı taraflarının ne şekilde bertaraf edileceğine dair çözüm yolları üzerinde durulmuştur. Öncelikle mevcut sistem nedir? Bu sistem köken itibariyle nereye dayanmaktadır sorularının yanıtları aranmış ve bu sistemin kuvveti üstün tutan bir anlayışa dayandığı, bununla beraber imtiyaz, çoğunluk ve çıkar kavramlarını zihniyetinin temelinde oturarak bu motivasyonla hareket ettiği görülmüştür. Adil Düzen söylemiyle faizci kapitalist düzen olarak nitelendirilen mevcut sistem, köken itibariyle Eski Roma'ya, Eski Roma Eski Yunan'a ve Eski Yunan medeniyeti de Eski Mısır medeniyetine dayandığı ve o da firavunların zihni yapısını temsil ettiği için temel özellik itibariyle bir ezen ve ezilen sistemi ve bir sömürü ve kölelik düzeni olarak nitelendirilmiştir.

Buna mukabil Adil Düzen, her ne kadar 1960'lı yılların sonlarında bir siyasi oluşum olarak ortaya çıkan Millî Görüş Hareketi'nin tezi olarak ortaya atılmış olsa da köken itibariyle o da eskilere dayanmaktadır. Elde ettiğimiz bulgulara göre Adil Düzen, peygamberler düzeninin doğrularını temsil eden bir sistem olarak batıl zihniyetin karşısına konumlandırılmış olan bir sistemi temsil etmektedir. Adil Düzen'e göre yeryüzünde yaşanan çatışma ve çekişmelerin temelinde bu mücadele yatmaktadır. Bugün de kuvveti üstün tutan mevcut zihniyet batıl tarafına konumlandırılırken, hakkı üstün tutan ve peygamberler düzeninin doğrularını temsil eden Adil Düzen ise hak tarafına konumlandırılmıştır. Bu sebeple Adil Düzen'in İslami bir düzen olarak takdim edilebileceğini öne süren iddialarda dahi bulunulmuştur. Ancak bu söylemin ortaya atıldığı zamanda siyasi konjonktür icabı ve günün koşulları gereği böyle bir isimlendirmede bulunulmadığı belirtilmiştir. İslam düzeni olarak nitelendirilebileceğinin nedeni ise hem peygamberler düzeninin doğrularını temsil etmesi hem de İslami anlayışta adaletin tesis edilmesi, zulmün önlenmesi ve insan haklarının muhafaza edilmesi emirleriyle, Adil Düzen'in esaslarının örtüşmesi şeklinde ortaya çıktığı ifade edilmiştir.

Adil Düzen'e göre mevcut sistem, öncelikli olarak kuvveti üstün tutan bir zihniyete dayandığı için haksızlık ve zulme sebep olmaktadır. Bu zihniyet yapısının ortaya çıkarmış olduğu pratik ve uygulamalar ise sosyal ve ekonomik hayatta çeşitli hastalıklara neden olmaktadır. Bu problemler hastalık olarak nitelendirildiği için bunları meydana getiren unsurlar ise düzenin mikropları olarak ifade edilmişlerdir. Bilindiği üzere mikroplar gözle görülememelerine rağmen çeşitli hastalıklar meydana getirmektedirler. İşte burada da aynı mantıkla toplumsal ve ekonomik hayatta düzenin mikropları nedeniyle hastalıklar ortaya çıkmakta ancak insanlar bunun sebebini tam olarak idrak edememektedirler. Adil Düzen'e göre bu mikroplar faiz, haksız vergi sistemi, karşılıksız para basılması, bankacılık ve kredi sistemi ve kambiyo olmak üzere 5 kategori altında ele alınmıştır. Bulgularımıza göre gerçekten de bu unsurlar emeğin sömürülmesi, enflasyon, gelir adaletsizliği, fakirlik, işsizlik, iç ve dış borçlar gibi yukarıda ayrıntılı olarak belirttiğimiz sorunlara yol açmaktadırlar.

Ayrıca çalışmamızda, bugün bu düzenin hâkim bir sistem olarak uygulandığı dünyada yaşanan gerçekler, çeşitli ulusal ve uluslararası kurumlar tarafından hazırlanan raporlar doğrultusunda incelenmiş ve çok çarpıcı sonuçlara ulaşılmıştır. Buna göre bu raporlar, bugün dünyada, ülkeler ve bölgeler arasında eşitsiz gelişme eğilimi, açlık, fakirlik, ülkeler arasında ve de bir ülkedeki sosyo-ekonomik gruplar arasında gelir adaletsizlikleri ve çeşitli yoksunluk ve mahrumiyetler şeklinde çok çeşitli sorunların yaşandığını ortaya çıkarmıştır.

Adil Düzen'e göre bugün yaşanan emperyalist ve sömürgeci tutumun nedenleri arasında Siyonist zihniyetin de önemli bir yeri bulunmaktadır. Siyonist zihniyete dair yaptığımız araştırmalar sonucunda elde edilen bulgulara göre bu zihniyetin öne çıkan özellikleri, ırkçı temellere dayanan bir politika ve diğer ulus ve milletlerin sömürülmesi ve köle haline getirilmesini öngören bir anlayışa dayanmasıdır. Bunun arka planında yatan sebebin ise onların kadim gelenek ve kutsal kitaplarındaki emir ve telkinlere dayanan inanç sistemleri olduğu anlaşılmıştır. Gerçekten de Tevrat'ın çeşitli kısımları incelendiğinde görülmüştür ki Kitapta seçilmiş bir halk olma, diğer milletleri kullanma ve sömürme, vadedilmiş toprak meselesi gibi hususlar sıklıkla işlenmektedir. Bu durum, sermaye ve parasal gücü eline geçiren Siyonist odakların, mezkur anlayış ve inanç doğrultusunda

amaçlarını gerçekleştirmek istedikleri için yeryüzünde zulüm ve haksızlıkların ortaya çıkmasına zemin hazırlamaktadır.

Ayrıca bugün dünyada fiilen rezerv para olarak kullanılan dolar üzerinden de insanlığın sömürüldüğü görülmüştür. Adil Düzen'e göre doların Irkçı Emperyalizm olarak adlandırılan Siyonizm'le ilişkisi bulunmaktadır. Bugün doları basma yetkisine sahip olan, vergi vermeyen, devletlere kredi verebilen, para politikalarını, enflasyon ve faiz hadlerini belirleyen bir kurum olan FED'in yapısı incelendiği zaman bunun 8 tane özel bankanın bir araya gelerek oluşturduğu bağımsız ve otonom bir konsorsiyum olduğu görülmüştür. Mevzubahis 8 bankanın ise önde gelen elit Siyonist ailelerin tasarrufunda olan bankalar oldukları ifade edilmiştir. Yaşanan süreç içinde altın-döviz standardıyla bağını koparan dolar, petro-dolar sistemiyle fiilen rezerv para olma özelliğini kaybetmemiştir. Bu sebeple karşılıksız olarak basılan milyarlarca dolarla diğer milletlerin emek, çalışma ve tasarrufları sömürülmüş ve halen sömürülmektedir.

Adil Düzen'e göre kapitalizm de komünizm de temel itibarla birer ezen ve ezilen sistemdirler. Aralarındaki tek fark komünizmde ezen güç siyasi iken kapitalizmde sermaye gücüdür. Komünizm insanlara zulüm getirdiği için yıkılmıştır. Bu sebepten kapitalizm de yıkılmaya mahkumdur ancak bu sistem Irkçı Emperyalizm'in sömürü aracı olarak kullanıldığı için suni olarak yaşatılmaktadır. Adil Düzen ise toplumsal ve ekonomik hayatın hiçbir noktasında sömürüye müsaade etmemektedir. Bu nedenle mevcut sistemde ortaya çıkan sorunların çözümü Adil Düzen'de öngörülen uygulamaların hayata geçirilmesiyle mümkün olacaktır. Adil Ekonomik Düzen'in bu doğrultuda öngördüğü 5 başlık altında ele alınan 31 adet prensibi bulunmaktadır. Bunlar genel esaslar, para ile ilgili esaslar, kredi ile ilgili esaslar, vergi ile ilgili esaslar ve sosyal güvenlik ile ilgili esaslardır. Bu esaslar ayrıntılı olarak çalışmamızda belirtilmiş olup mevcut sistemde ortaya çıkan problemlere teorik olarak ikna edici çözümler getirdikleri görülmüştür.

Çalışmamızda mevcut sistem ve Adil Düzen'in öngördüğü sistemin sahip olduğu prensiplerle bunların çıktılarının neler olduğunu görmek bakımından bir analiz çalışmasının yapılmasının uygun olacağı kanaatine varılmıştır. Bu amaçla Necmettin Erbakan'ın 26.03.1992 tarihinde Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde vermiş olduğu "Adil Ekonomik

Düzen” adlı konferans ele alınmış ve bu konferanstan elde edilen veriler çeşitli temalar altında kodlanarak bunların birbirleriyle ilişkilerinin neler olduğu anlaşılmaya çalışılmıştır.

Buna göre temalar “mevcut sistemde sorunlara yol açan nedenler”, “mevcut sistemin ortaya çıkardığı problemler”, “Adil Düzen’de temel esaslar” ve “Adil Düzen’in uygulanmasının sonuçları” olmak üzere 4 kategori altında ele alınmıştır. Mevcut sistemde sorunlara yol açan nedenler temasında genel itibarla zihniyet yapısı, vergi sistemi, bankacılık ve kredi sistemi, faiz, propaganda ve manipülasyon konuları ele alınmış ve ilgili konferansta bu konular üzerinde durulurken bunların çıktıkları olarak haksızlık ve zulüm, sömürü ve kölelik, enflasyon, gelir adaletsizliği, maliyet artışları, dezenformasyon ve aldanma gibi problemlere yol açtıkları görülmüştür.

İlgili konferanstan elde edilen verilere göre Adil Düzen’in temel esasları temasında genel olarak mevcut sistemde ele alındığı şekilde zihniyet yapısı, vergi düzeni, bankacılık ve kredi sistemi, faiz, devlete düşen görevler ve para ve mal dengesi konuları üzerinde durulmuştur. Daha sonra bu esasların uygulanmasının sonuçlarından bahsedilmiş ve bunların huzur ve barış getireceği, sömürüye müsaade etmediği, refah ve saadet getireceği, maliyetleri azaltacağı, üretimi artıracacağı, enflasyon ve işsizliği ortadan kaldıracağı belirtilmiştir. Çalışmada bu çıktılar arasındaki ilişkiler analiz edilerek birbirleri arasındaki ilişkiler incelenmiş ve ayrıntılı olarak açıklanmaya çalışılmıştır.

Sonuç itibarıyla anlaşılmaktadır ki Adil Düzen sistemi, mevcut sisteme alternatif bir sistem olarak insanları yüz yüze olduğu sıkıntı ve problemlerden kurtarabilecek, teoride ikna edici çözüm yolları sunan bir sistem olarak karşımızda durmaktadır. Ancak sistemin pratikte nasıl bir duruma yol açacağını öngörebilmek için fiili uygulamalarla bu prensiplerin tecrübe edilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Adil Düzen, Necmettin Erbakan’ın siyasete taşıdığı bir konu olarak özellikle 1990’lı yıllarda tartışılıp üzerine yorumlar yapılan bir mevzu olma özelliği taşımaktaydı. Ancak bugün Millî Görüş Hareketi’nin siyasi arenada ağırlığını kaybetmiş olması nedeniyle Adil Düzen mevzusu da göz ardı edilen ve unutulmuş bir konu olarak kaybolmaya yüz tutmuş gözükmektedir. Bu konunun daha iyi anlaşılması ve karanlık yönlerinin ortaya çıkarılmasını

sağlamak için uzmanlık seviyesinde ve daha kapsamlı araştırmalar yapılması gerekliliği de bu çalışmanın bir sonucu olarak ortaya çıkmış bulunmaktadı.



KAYNAKÇA

- Acar, A. (2019). “İslam ve Batı medeniyetinin Hak, Emanet ve Adalet Anlayışları”. *Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, S.47, 277-312.
- Akdoğan, E. C. (2020). “Uluslararası Para Sisteminin Geçmişi, Bugünü ve Geleceği”. *Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, C.5, S.1, 91-120.
- Akgül, A. (2013). *Adil Düzen ve Yeni Bir Dünya*. Togan Yayınları: İstanbul.
- Alan, A. (2017). PetroDolar Döngüsü- Petrol ve Doların Kirli Hikayesi. <https://www.ihracat.co/2017/09/petrodolar-dongusu-petrol-ve-dolarin.html> (Erişim Tarihi: 05.07.2022)
- Aldrich Plan (1910) (2022, 19 Mayıs). Erişim adresi: [http://www.let.rug.nl/usa/essays/general/a-brief-history-of-central-banking/aldrich-plan-\(1910\).php](http://www.let.rug.nl/usa/essays/general/a-brief-history-of-central-banking/aldrich-plan-(1910).php)
- Allen, G. (1996). *Gizli Dünya Devleti*. Hakkı Yavuz ve İbrahim Akça (çev.). Millî Gazete: İstanbul.
- Anadol, C. (2004). *İsrail ve Siyonizm Kıskaçında Türkiye*. Bilge Karınca: İstanbul.
- Ardor H. N., Öztürk F. (2007). “Ortadoğu Petro-Dolarları, Petro-Dolar Yeniden Döngüsü ve Küresel Rekabet”, *Akademik Orta Doğu*, C.2, S.1, 165-186.
- Aren, S. (1989). *İstihdam Para ve İktisadi Politika*. Savaş Yayınları: Ankara.
- Bekiroğlu, H. (2017). “Makâsıd ve Maslahat Merkezli Bir Okuma: Necmettin Erbakan Örneği”. *Turkish Studies-International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, Volume 12/8, 29-50.
- Büyükbaş, N. (2013). “İslam Ceza Hukukunda Cezalandırma ve Maslahatların Korunması Arasındaki İlişki”. *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, S.34, 144-170.
- Chapra, M. U. (2018). *İslam İktisadında Ahlak ve Adalet*. Mehmet Saraç vd (çev.). İstanbul Üniversitesi İslam İktisadı ve Finansı Uygulama ve Araştırma Merkezi: İstanbul.
- Chase, J. (2016). <https://www.dw.com/en/latest-figures-show-poverty-increase-in-germany/a-36767218> (Erişim Tarihi: 20.04.2022)

- Creswell, J. W. (2016). *Nitel Araştırma Yöntemleri: Beş Yaklaşımına Göre Nitel Araştırma Deseni*, M. Bütün ve S. B. Demir (çev. ed.). Siyasal Kitabevi: Ankara.
- Çağlar Ü., Dışkaya S. K. (2018). “Küreselleşme, Uluslararası Para Sistemi ve Kriz”. *İktisat Politikası Araştırmaları Dergisi*, C.5, S.2, 1-24.
- Çakır, R. (2004). Modern Türkiye’de Siyasi Düşünce: İslamcılık (6 Cilt). T. Bora, M. Gültekingil (ed.). içinde *Millî Görüş Hareketi*. (s.544-575). İletişim Yayınları: İstanbul.
- Çeçen, A. (1975). “Hukukta Norm ve Adalet”. *Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, C.32, S.1, 71-114.
- Demir, A. (2016). “II. Türk Hukuku Tarihi Kongresi Bildirileri” (1 Cilt). F. Gedikli (ed.) içinde *İslam’da İnsan Hakları*. (s.517-533). On İki Levha Yayıncılık: İstanbul.
- Dolar Nasıl Dünya Parası Oldu (2018, 06 Eylül). Erişim adresi: <https://www.mahfiegilmez.com/2018/09/dolar-nasl-dunya-paras-oldu.html>
- Güler, A., Halıcıoğlu, M. B. ve Taşgın S. (2015). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma, Seçkin Yayıncılık: Ankara.
- Erbakan, N. (1991). *Adil Ekonomik Düzen*. Semih Ofset Matbaacılık: Ankara.
- Erbakan, N. (2014a). “Erbakan Külliyyatı” (1 Cilt). T. Çetinkaya (ed.) içinde *Yeni Bir Dünya ve Adil Düzen*. (s.223-308). MG V Yayınları: Ankara.
- Erbakan, N. (2014b). “Erbakan Külliyyatı” (1 Cilt). T. Çetinkaya (ed.) içinde *Millî Görüş*. (s.37-220). MG V Yayınları: Ankara.
- Erbakan, N. (2014c). “Erbakan Külliyyatı” (3 Cilt). T. Çetinkaya (ed.) içinde *Türkiye’nin Temel Meseleleri*. (s.7-108). MG V Yayınları: Ankara.
- Erbakan, N. (2014d). “Erbakan Külliyyatı” (5 Cilt). T. Çetinkaya (ed.) içinde *Temel Esaslar*. (s.437-451). MG V Yayınları: Ankara.
- Erbakan, N. (2014e). “Erbakan Külliyyatı” (2 Cilt). T. Çetinkaya (ed.) içinde *Yedi oluşum Büyük Dönüşüm*. (s.347-356). MG V Yayınları: Ankara.
- Erbakan, N. (2014f). “Erbakan Külliyyatı” (4 Cilt). T. Çetinkaya (ed.) içinde *Millî Görüş, Niçin ve Nasıl*. (s.7-27). MG V Yayınları: Ankara

- Erbakan, N. (2014g). “Erbakan Külliyyatı” (2 Cilt). T. Çetinkaya (ed.) içinde *Gizli Dünya Devleti Önsözü*. (s.201-246). MGV Yayınları: Ankara.
- Erbakan, N. (2017). *Davam*. Ankara: Millî Gazete Ankara Kitap Kulübü: Ankara.
- Ermemiş, F. (2018). “Kur'an-ı Kerim'in Düşünce ve İnanç Özgürlüğüne Yönelik Emirleri ve Hz. Muhammed'in Uygulamaları”. *Düzce Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, C.2, S.1, 20-35.
- Erol, R. N. (2018 18 Şubat). “Adil Düzen’i İslam düzeni olarak takdim edebiliriz”. *Millî Gazete*.
- Ertuna, Ö. (2007). “Aşırı Değerli TL ve Türkiye Ekonomisine Etkileri”. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, S.35, 1-12.
- Fidan, M. vd (2019). “Dünden Bugüne Paranın Tarihi ve Türkiye’de Kâğıt Para Kullanımı”. *Sosyal Bilimler Dergisi*, C.9, S.18, 141-162.
- Garaudy, R. (2004). *Siyonizm Dosyası*. Nezh Uzel (çev.) Pınar Yayınları: İstanbul.
- Gündüz, Ş. (1998). “Kur’an Kıssalarının Kaynağı Eski Ahit mi? Yapı, Muhteva ve Kaynak Açısından Torah Kıssaları”. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, C.10, S.10, 49-88.
- Habergetiren, Ö. F. (2019). “İslâm Hukukunda Gözetilmesi Zorunlu Maslahatlar Çerçevesinde İnsan Onuru”. *Türkiye İlahiyat Araştırmaları Dergisi*, C. 3, S.1, 150-169.
- Handerson, D. (2011). “The Federal Reserve Cartel: The Eight Families”. *Global Research*, Erişim: 19.05.2022, <https://www.globalresearch.ca/the-federal-reserve-cartel-the-eight-families>
- İnci, S. (2001). Eski Ahit’te Peygamberlere Atfedilen Ahlaki Zaaflar ve Günahlar. Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- İnsamer (2018) *Küresel Adaletsizlik: Dünya Yoksulluk ve Eşitsizlik Raporu 2018*, Erişim: 10 Nisan 2022, <https://www.insamer.com/tr>

- İskenderoğlu, L. (1988). “Uluslararası Para Sisteminin Sorunları ve İyileştirme Çalışmaları”. *TCMB Araştırma, Planlama ve Eğitim Genel Müdürlüğü Tartışma Tebliği No 8807*, 1-27.
- Karahan, S. (2019). Siyonizm’in Teolojik Temelleri. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Kayaoğlu, İ. (1986). “İslam’da Adalet Mefhumu”. *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, C.27, S.1, 201-206.
- Kitab-ı Mukaddes, <https://kutsalkitap.info.tr/>
- Kutlu, S. (2008). “Ehl-i Sünnet Siyaset Anlayışının Dinî Temellerinin Sorgulanması”. *e-Makâlât Mezhep Araştırmaları Dergisi*, C.1, S.1, 7-26.
- Marx, K. (2021). *Kapital* (3 Cilt). Mehmet Selik ve Erkin Özalp (çev.). Yordam Kitap: İstanbul.
- Onat, H. (1997). “Şiiliğin Doğuşu Meselesi (Birinci Hicrî Asır)”. *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, C. 36, S.1, 79-117.
- Örs, H. (2000). *Musa ve Yahudilik*. Remzi Kitabevi: İstanbul.
- Sambur, B. (2012). “Yeni Anayasada Din ve Vicdan Özgürlüğünün Düzenlenmesi”. *Liberal Düşünce Dergisi*, S. 66, 93-102.
- Savaş, V. F. (2010). *Uluslararası Para Sistemi*. Siyasal Kitabevi: Ankara.
- Smith, A. (2004). *Ulusların Zenginliği* (1 Cilt). Ayşe Yunus ve Mehmet Bakırcı (çev.). Alan Yayıncılık: İstanbul
- Şimşek, S. (2010). “Mülkiyet Hakkının Kapsamı, Sınırlandırma Nedenleri ve Şartları Açısından 1982 Anayasası ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi: Karşılaştırmalı Bir Analiz-I”, *Türkiye Barolar Birliği Dergisi*, S. 91, 181-228.
- Tuğrul, T. (2017). “Millî Görüş Hareketinin Temel Karakterleri”, *e-Makâlât Mezhep Araştırmaları Dergisi*, C. 10, S. 2, 617-657.
- Two Remaining Major Defects; A Brief History of Central Banking in the United States (2022, 19 Mayıs). Erişim adresi: <http://www.let.rug.nl/usa/essays/general/a-brief-history-of-central-banking/two-remaining-major-defects.php>

- UHİM (2016). *Dünya Hak İhlalleri Raporu 2015*. Erişim: 10 Nisan 2022, <http://www.uhim.org>
- UHİM (2019). *Dünya Hak İhlalleri Raporu 2019*. Erişim: 10 Nisan 2022, <http://www.uhim.org>
- UNDP (2020). *Charting Pathways Out of Multidimensional Poverty*. Erişim: 10 Nisan 2022, <http://www.undp.org>
- Yahudilerde Tanrı İnancı (2022, 25 Nisan). Erişim adresi: <https://www.islamveihisan.com/yahudilerde-tanri-inanci.html>
- Yalçınkaya, A. (2011). “Türk-İslam Devletlerinde İnsan Hakları Konusunda Örnek Uygulamalar”, *Yalova Sosyal Bilimler Dergisi*, S.1, 57-78.
- Yaşar, S. (2021). “Kısmi Rezerv Sistemine Alternatif Bir İslam Ekonomisi Disiplini”. *Journal of Academic Value*, 96-10.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2016). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık: Ankara.
- Yılmaz G., Alganer Y. (2014). “Amerikan Merkez Bankası (Fed)’nın Oluşumu, Tarihsel Seyri, İşleyişi ve Kültürel Etkinliği”. *Finans Politik ve Ekonomik Yorumlar*, C. 51, S. 595, 59-71.
- Zileli, Ü. (2018 22 Şubat). “Sömürgeci Uygur Batı”. *Sözcü Gazetesi*.

EKLER

EK-1) 26.03.1992 tarihli, Necmettin Erbakan'ın ODTÜ "Adil Ekonomik Düzen" Konulu Konferansı (Erbakan, 1992):

Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nin kıymetli gençlerini sevgiyle muhabbetle selamlıyorum. Hepinize saygılarımı sunuyorum. Sözlerime başlarken önce mübarek bir Ramazan günündeyiz Ramazanlarınızı tebrik ediyorum yine sözlerime başlarken bizleri buraya davet eden kulübünüzün yöneticileri arkadaşlarınıza bilhassa teşekkürlerimi arz ediyorum. Sizleri ziyaret ettiğimiz ve inanıyorum ki çok önemli bir temel meseleyi görüşeceğimiz böyle bir toplantıya koşup geldiğiniz ve şu alakayı gösterdiğiniz için de hepinize ayrı ayrı teşekkürlerimi arz ediyorum. Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nin gençleri sizden kendilerine hitap etmenizi bekliyorlar dedikleri zaman konuşulacak tabii çok konu var ancak ben bu konuların içerisinde en önemlisi, en temeli olarak gördüğüm siz de televizyonlarda vesairede, gazetelerde artık Adil Düzen sözünü işitiyorsunuz; siz elbette ülkemizin en ileri bir üniversitesinde okuyan gençlersiniz. Herkes size yahu şu Adil Düzen nedir? Hiç değilse sen biliyor musun? dedikleri zaman elbette bu memleketin evladı olarak bu konuda fikir sahibi olmanızın çok faydalı olduğuna inandığım için teferruat, günlük, aktüel, gelip geçici konular üzerinde değil böyle temel bir konu üzerinde üniversitenin ve Türkiye'nin en kıymetli gençleri olarak size bazı açıklamalar yapmayı, yapılacak konuşmaların en hayırlısı en faydalısı gördüğüm için mevzu olarak seçmiş bulunuyorum.

Önce bu konunun büyük ehemmiyeti üzerine birkaç kelime söyleyerek içine girmek istiyorum. İşte hepimiz komünizmin yıkılışını yaşadık. Komünizm niçin yıkıldı? Çünkü insanlığa saadet getirmesi mümkün olmayan bir düzendi de onun için. Çünkü komünizm temelde kuvveti üstün tutan bir zihniyetin sistemidir de onun için. Ancak ne var ki kuvveti, hakkı değil kuvveti üstün tutan bir diğer zihniyet de kapitalizmdir. Kapitalizm de yıkılmaktadır. Esasen komünizm ve kapitalizm temelde birbirinin aynıdır. Bir ezen ezilen düzenidir. Aralarındaki tek fark komünizmde ezen güç siyasi güçtür; kapitalizmde ise ezen güç ekonomik güçtür, sermaye gücüdür. Yoksa ikisi de netice itibarıyla bir ezen ve ezilen sistemidir. Bundan dolayıdır ki insanlığa ikisinin de saadet getirmesi mümkün değildir. Çok tabii olarak bir tanesi çökmüştür, öbürünün çöküşü iflası suni olarak yürütülüyor çünkü yeryüzünde emperyalizm, Siyonizm diye bir şuur var. Bu şuur, bu kapitalist metot vasıtasıyla yeryüzündeki insanların hepsini sömürdüğü için bu sömürme aracının kaybolmamasına

elinden gelen gayreti gösteriyor. Yani bir şerbeti, insanların haklarını bir kamyıla içtiğini düşünecek olursanız bir insanın, kapitalist nizam bu emperyalistlerin, bu sömürücülerin bir nevi sömürme vasıtasıdır. Bu vasıtanın kaybolmasını istemiyor suni olarak destekliyor, suni olarak yaşıyor. Ama unutmayalım ki kapitalist nizam ancak başka insanları sömürerek, sömürüye dayanarak yaşayabilmektedir ama istediği kadar tedbir alınsın görüldüğü gibi o da çökmektedir.

Şimdi ben kapitalist nizam nasıl çöküyor konusu içerisine girmek istemiyorum çünkü asıl konuşacağımız konu bu takdirde dağılır diye endişe ediyorum. İşte bütün insanlık mademki komünizmden hayır gelmiyor, kapitalizmden hayır gelmiyor öyleyse nasıl saadete ulaşacağız. İnsanlığı saadete götürecek düzen hangi düzendir konusu bugün bütün insanlığın konusudur. Hemen sizlere haber vereyim ki bu konuda tam 25 yıldan beri en büyük en derin çalışmalar Türkiye’de yapılmıştır, bizim ilim adamlarımız tarafından. Ve bu konu sadece Türkiye’de çalışılmakla kalınmamış bütün Batı ülkelerinin en ileri hem düzen uzmanlarıyla hem de ekonomistleri ve hukukçularıyla yıllardan beri seminerlerle tartışılmakta, daha geliştirilmektedir. Bu sebepten dolaydır ki insanlık aradığı nizama kavuşacak ve kurtulacaktır.

Nedir bu nizam? İşte ben bu hususta ülkemizin en ileri üniversitesinin, Türkiye’nin en kabiliyetli, en seçkin evlatlarının okuduğu bu üniversitede kısaca açıklamayı, kısaca anlatmayı bir büyük bahtiyarlık bir büyük şeref sayıyorum. Bu açıklamayı yaptıktan sonra konunun içerisine giriyorum. Hemen belirteyim ki Adil Düzen bir bütün düzendir. İnsanlığa saadet getirecek düzendir, hakkı üstün tutan düzendir. İnsanlığın saadete kavuşması için 5 şey gereklidir. Ben mesut olmak istiyorsam beş şeyin benim için temin edilmiş olması gerekir. Birincisi huzur ve barış, ikincisi hürriyet, hür olmalıyım ancak ne var ki huzur ve barışın, hürriyetin korunması için bir üçüncü şart daha lazımdır o da adil bir devlet düzeni, adalet lazımdır. Baskı değil, kendi milletine hizmeti esas alan bir devlet düzeni lazımdır ki o devlet düzeninin temeli de adalettir. Dördüncü bir şart ise insanların refahıdır. İç barış olacak, insanların hürriyeti olacak, bu iç barış ve hürriyet korunacak. Bunlar altyapıdır. Gaye nedir? Refaha kavuşmaktır. İnsanlar insan gibi yaşamalı, refah içinde yaşamalıdır. Bu yeter mi? Yetmez bu dört tane şart, bir beşinci şart daha lazımdır. O da insanların itibar sahibi olması lazım gelir. Bizim eski Osmanlıcada kullandığımız tabirle “izzet” “şeref” bu da insanların saadeti için lüzumludur. Bundan dolaydır ki insanların mesut olması için beş tane

temel şart lazımdır. İşte Adil Düzen bütün bu şartları tanzim eden bir düzendir. Yirmi beş yıldan beri Türkiye olarak iftihar edebiliriz ki şu anda da 500'e yakın profesörümüz ve ilim adamımız bu konunun üzerinde çalışmaktadır, bunların detayları üzerinde. Böylece bütün bu beş sahada insanlığa saadet getirecek olan nizam nasıl bir nizamdır? Temel esasları matematik şekilde işlenmiş bulunmaktadır. Ben bugünkü konuşmamda bütün bu düzenin içerisinde size sadece Ekonomik Adil Düzen bölümünü takdim edeceğim. Yoksa baştan ifade ediyorum ki düzen bütün bir düzendir. Çünkü insanlığın saadeti için sadece ekonomik düzenin yeterli olması kâfi gelmez bütün düzenin bütünüyle saadet getirici bir düzen olması icap eder.

Adil Ekonomik Düzen. Bugün hepimiz sömürülüyoruz. Adil Ekonomik Düzen'in ne olduğunu anlamak için önce bugünkü düzenin hastalığını bilmemiz lazım. Bakın bugünkü düzen bir faizci kapitalist düzendir. Hele bunun Türkiye'deki tatbikatı yüzde yüz faizlerle tatbik ediliyor, tam vahşi kapitalizmin ta kendisidir ve üstelik kapitalist düzenin şartlarına da uyulmamaktadır Türkiye'de, aslında Türkiye'de bir başka düzen var bizim tabirimizle bu düzen çorba düzenidir. Yalnız bu düzen Batıdaki faizci kapitalist düzenin taklidinden ilham alarak ortaya konup yürütülmeye çalışılan bir düzendir.

Kapitalist düzen insanları beş tane mikropla eziyor. Bu mikrop tabiri ekonomiden bahsederken nereden çıkıyor. Çünkü mikrop neye denir, hastalığa sebep oluyor ama gözüküyor. Şimdi köy kahvesinde oturan bir kardeşimiz orada işsiz olarak oturuyor ve de tabii geçim sıkıntısı içindedir. Ekonomik güçlüklerin içinde oturuyor. Bu kardeşimize desek ki kardeşim bak seni bu kahveye sokan sebep nedir biliyor musun? Bugün Türkiye'de tatbik edilen düzenin mikropları. Sen bu mikropları görmüyorsun ama işte o mikroplar seni hasta etmiştir. Buradan çıkıyor mikrop tabiri. Nedir bugünkü düzenin mikrobu? 5 tane mikrop var. Birinci mikrop faiz mikrobu. Faiz. Biraz sonra Adil Düzen'i anlatırken açıklayacağım. Faiz demek üretmeyen insanlara haksız olarak tüketme hakkı vermek demektir. Faiz demek çalışmadan çalışanların hakkını sömürmek demektir. Faizin manası budur. Bu sebepten dolaydır ki o insan kahvede oturuyor onu çalışmayan insanlar sömürdüğü için. Çalışsa da yine bugünkü düzende sömürülecek. Neden? İşte bildiğimiz gibi Türkiye'de faizci bir düzen var. Her şey; ben bir fabrika kuracağım faizle para alacağım, işçime para vereceğim faizle alacağım, faiz, faiz, faiz. Ne oluyor bu faizler? İş yapan üretim yapan insanlar bu faizleri sözde bankaya ödüyorlar ama Türkiye'yi yöneten insanlar öyle bir kanun çıkartmışlar ki

faizler masrafa yazılacak diyor, maliyetin içine yazılacak diyor. Bak bizim Refah Partisi olarak ilk verdiğimiz kanun teklifi ekonomik sahada; 1- Faizler bari hiç değilse masrafa yazılmasın, fakir fukaraya ödetilmesin teklifiyle işe başladık biz. Şimdi konuyu dağıtmamak için geliyorum faizler masrafa yazılıyor ne oluyor? Maliyetlerin içine giriyor. O kahvede oturan adam biraz sonra gidecek fırından ekmek alacak. Bugün Türkiye’de bir fırından bir ekmek aldığımız zaman şu anda 1500 lira veriyoruz. Bizim aynen doktora tezi gibi hazırlanmış bir tezimiz var. Bir kilo ekmeğin içine nereden ne kadar faiz giriyor. Köylünün kullandığı gübre. Gübre fabrikası faizle kurulmuş, fabrika onu maliyete yazmış, gübrenin fiyatını yüksek veriyor köylüye. Köylü bu gübreyi kullanıyor ofisten almış olduğu para ile bunun parasını ödüyor. Ofis bundan alıyor o da bu kahvedeki gördüğümüz aç Mehmet’ten alıyor sonunda. Neyi? Gübre fabrikasının kurulurken kullandığı faizi. Öbür taraftan kamyonu alacak insan faizsiz para bulamıyor, senetlerle bonolarla kamyonu alıyor, o faizleri yıllarca uğraşp bankaya ödüyor ama o da o faizi yine bu kahvede olan aç Mehmet’in ekmek alırken ödediği ekmek parasının içerisinde ödüyor. İşte böylece bir kilo ekmeğin içerisinde gübreden, traktörden, kamyonandan, her şeyden dolayı gelip toplanan faizleri hesaplayacak olursanız 1500 liranın içerisinde tam 500 liranın bu faizden dolayı teşekkül edip maliyetlerin içine girdiğini görürsünüz. Köy kahvesindeki adam o ekmeği 1500 liraya değil çok daha ucuza alması lazım. 1500 liraya alıyor çünkü ekmek parasının içerisinde, maliyetlere faizler yazıldığı için faizler girmiş bu pahalılık nereden geliyor onu bilmiyor. İşte onun için ben size konuşmamın başında önce bugünkü düzenin mikroplarını gösteriyorum çünkü o bilmiyor, halbuki mikroskop altında incelersen bir de bakarsın ki bu pahalılığın temelinde her şeyden evvel faiz bulunuyor.

İkinci bir mikrop vergi mikrobudur. Bugün devlet kendi gelirlerini temin ederken hakkı üstün tutmuyor. Benim polisim var, eğer koyduğum vergiyi vermezsen zorla senden alırım diyor. Zorbalık yapıyor. Biraz sonra konuşacağız Adil Düzen’de devlet üretime yaptığı katkı karşısında kendi hakkını alabilir. Bundan fazlasını polisim var diye alamaz. Bana ne senin polisinden. Ben seni beni ezessin diye oraya koymadım ki. Devlet olduğun için sen herkesten fazla hakka riayet etmek mecburiyetindesin. Ama bugün öyle değil. Bugünkü düzende sabahleyin uyanıyor KDV’yi yüzde 14’e çıkarttım diyor. Niye? Gece rüyasında görmüş. Böyle yönetiliyor bugünkü düzende Türkiye. İşte aynı şekilde doktora tezi gibi bir hesap yaparsanız bir kilo ekmeğin içerisinde gelen vergiler ne kadar? Şimdi gübre fabrikası kurulmuş kâr ettim diye vergi ödüyor. Ama o kârı gübre parasından elde ediyor. O gübre

parası dolaşıyor dolaşıyor bizim bir kilo ekmeğin içine giriyor. Şu un fabrikası kâr ettim diye vergi veriyor ama o vergiyi bize sattığı undan aldığı paranın içinden ödüyor. Ben ödüyorum onu ekmeğe alırken. Dolayısıyla şu ekmeğe alırken bütün zincirin üzerinde acaba ne kadar vergi payı ödüyorum. Traktör fabrikası kâr ödüyor ama benim unuma düşüyor onun kârı sonunda. Bu köyde oturan, bu kahvede oturan Mehmet gelip ekmeği alırken bütün o vergileri ödüyor çünkü bizde vergiler gelirden ödeniyor, kârdan ödeniyor yani fakir fukaraya ödetiliyor. Böylece yine bir doktora tezi gibi kuruşu kuruşuna bir hesap yaparsanız görürsünüz ki Türkiye'deki bugünkü mevcut vergi kanunları muvacehesinde bir kilo ekmeğin içerisinde tam 500 liralık da vergi toplanmıştır. Eğer Türkiye'de bütün üretimin içindeki vergiler kaldırılrsa, bütün üretime katılan faizler kaldırılrsa bugün 1500 liraya aldığımız ekmeği 500 liraya almamız gerekir. Sadece alın teri ve sadece insanların ticarete taşıdıkları risk karşısında hakları olan, helal olan kâr payı hesaba katılacak olursa bir kilo ekmeğin 500 liraya satılması icap ettiği görülür.

Peki biz Türkiye'de altmış milyon insanız, bu altmış milyon insan olarak ne kadar biz vergi ödüyoruz, faiz ödüyoruz. Yapmış olduğumuz bütün alışverişlerin içerisinde takribi bir hesap yaparsak bir yılda ödediğimiz faizin 60 trilyon olduğunu görürüz (1992 yılı için takriben 8 milyar 710 milyon dolar). Bu ödüyoruz bu faizleri de nereye gidiyor. Ben faizi fırında ödüyorum. Fırındaki faiz un fabrikasına un parası diye ödeniyor. Ama un fabrikası faizle kurulmuş o gidiyor benim ekmeğe paramın bir kısmını bankaya faiz diye ödüyor. Bankalar merkez bankasının parasını kullanıyorlar. Merkez bankasına gidip bu faizler yatırılıyor. Sonunda ya bütçe yoluyla veyahut da bu faiz zinciri yoluyla Türkiye'de toplanan bu faizler Amerika'daki Siyonist bankalara gidiyor.

İşte bakınız bizzat Saddam'ın kendisi bana söylemiştir; Sayın Erbakan ben Kuveyt'i gittim işgal ettim siz zannediyor musunuz ki Kuveyt'in petrol şirketlerini ben Arap şeyhlerinden teslim aldım? Hayır. Hepsinin başında Amerikalı bir Yahudi oturuyordu diyor. Ne olacak şimdi, o Amerikalı kontrol altında tutuyor yani bugün mesela Kuveyt petrol satıyor, Suudi Arabistan petrol satıyor istediği gibi satamaz. Dünya emperyalizmi hudutlar koymuş. Bu kadar satacaksın, bu fiyata satacaksın, sattığın paranın şu kadarını benim bankamda kalacak ancak şu kadarını sen alıp kullanabilirsin. İşte 40 yıldan beri Müslüman ülkelerinin petrolü üzerindeki bu kontrol dolayısıyla Amerika'daki Siyonist bankalarda Suudi Arabistan'ın, Kuveyt'in, Müslüman ülkelerin 700 milyar dolar parası tutuluyor. Bu

700 milyar doların içerisinde Türkiye gitmiş 60 milyar dolar oradan borç almış. 50 milyar dolar. Bu 50 milyar dolar borca mukabil biz bir yılda 8,5 milyar dolar faiz ödüyoruz. Efendim içerisinde ana para da var tam 8,5 milyar dolar değil sözlerine itibar etmek mümkün değil çünkü Türkiye’de bir de bir sıcak döviz olayı var. Yani Türkiye’de doların fiyatı düşük tutuluyor faizler yüksek tutuluyor, Türkiye’de kurulmuş olan Amerikan bankaları doları Türk lirasına çeviriyor getiriyor Türk lirası olarak faize yatırıyor. O yüksek faizi alıp sonra dolara çeviriyor böylece dolar üzerinde yüzde 20 faizle parasını buraya getirmiş oluyor. 13 milyar dolar rezervimiz var deniyor. Bunun bir kısmı sıcak dövizdir yani daha yüksek faiz almak için getirilmiş paralardır. Bu sebepten dolayıdır ki o yüksek faizli paraların da faizini hesaplırsanız 8,5 milyar dolar faiz ödediğimizi görürüz. 8,5 milyar dolar ne yapar takriben 60 trilyon yapar. İç borç faizleri de ayrı.

Şimdi ben sadece nasıl sömürülüyoruz? Mekanizmanın fotoğrafını ortaya koymak için bu açıklamaları yapıyorum. Hangimiz ne alsak, bak şu ceketin 3’te 1’i faiz, bu ayakkabının 3’te 1’i faiz. Nereye gidiyor bu? İşte anlattığım mekanizmayla Amerika’daki Siyonist bankalara gidiyor. O bankalar bunun için kapitalist nizamı savunuyor. Bunun için bizim gibi geri kalmış ülkeleri, şu adam değil bu adam dış işleri bakanı olacak diyor, şunu değil bunu seçeceksin diyor. Neden? Bu sömürü düzeni sarsılmasın diye. Çünkü mekanizma kurulmuş, boru döşenmiş. Peki Amerika’daki bu Siyonist bankalar aldıkları bu faizi ne yapıyorlar? Görüyoruz bak Amerika’nın, İsrail’in yeni getirdiği Yahudileri işgal ettiği topraklara yerleştirmek için programını desteklemek maksadıyla sadece Amerika İsrail’e 30 milyar dolarlık yardım programı uyguluyor. İlk dilimi 10 milyar dolar, o bölgeler de Yahudileşsin diye. İşte biz bunun için sömürülüyoruz. Her zaman benim bir sözüm var bari bizim sömürümüz Eskimolara gitsin o zavallılar da bizim gibi fakir, bir hayır işlemiş oluruz. Hayır, İsrail’e gidiyor ki İsrail yarın Lübnan’ı, öbür gün de Türkiye’yi kendine vilayet yapsın, Büyük İsrail kurulsun diye. Böyle bir proje için sömürülmüş olmamız çok daha acıklı bir durumdur.

Peki ödediğimiz vergiler nereye gidiyor? Televizyona bakarsanız fiş alın fiş. Ne olacak? Okul olsun, hastane olsun sana geri gelsin. Hani okul? Bak hepiniz Türkiye’nin en seçkin gençlerisiniz. Yapılmış olan, bir müesseseye giriş imtihanlarında en yüksek puanları aldığımız için buraya girdiniz ama hepiniz bu imtihanlara girdiğiniz zaman hangi olayı yaşadınız? Şu anda Türkiye’de 800, 900 bin gencimiz liseyi bitiriyor üniversitede okumak

istiyor. İyi ya ne güzel. 800 bin gencimizin hepsini okutmak daha güzel değil mi? Niye biz bunun içinden sadece 100 binini alıyoruz da 700 binini evinde sokakta açıkta bırakıyoruz. Çünkü bu gençleri okutacak üniversiteleri kurmamışız. Niye kurmamışız? Çünkü bu halkın ekmeğinin, peynirinin içinden bile topladığımız vergileri biz yeni üniversite kurmaya harcamıyoruz ki. Nereye harcıyoruz? Bu vergileri almışız turizmi teşvik fonu demişiz. Bu turizmi teşvik fonundan Antalya'daki Sheraton oteline vermişiz. Oradaki bir tek Sheraton oteli 250 milyon dolara yapılmıştır. Ne işe yarıyor bu Sheraton oteli? Akdeniz'deki ve Müslüman ülkelerdeki kontrolü elinde tutan Amerikan donanmasının askerlerinin haftalık, aylık, 3 aylık dinlenmesi için kurulmuş. Parayı kim veriyor? Parayı işte bu kahvede oturan, kahvede oturan Mehmet veriyor. Ben de bunu ona anlatıyorum ki bak Mehmet etrafını tanı. Bu borulara, bu borulara bekçilik yapan, bak daha açık konuşayım, bu borulara bekçilik yapan batıl partilere oyunu verme. Sen oy verirken ya rabbi ben belamı istiyorum diye oy veriyorsun, Cenab-ı Hak da onun için bunu sana veriyor. Boşu boşuna işsiz değilsin, boşu boşuna aç kalmıyorsun.

Bak sözde uçak yapılıyor. İşte Irak. Kendimizi koruyacağız, İncirliğe bizim burada yapılan uçaklar mı geldi? Avrupa'dan, Amerika'dan uçaklar geldi. Bizim uçaklar nerede? Uçak dediğin şeyin senin zaten adı uçan tabut. Yani bugüne kadar, bugüne kadar en fazla adette düştüğü için orada iptal etmişler, Dynamics denen Yahudi firmasının ambarında parçalar kalınca, o parçaları çevre temizliği dolayısıyla Amerika'da atacak yer yok, Türkiye'den iyi çöplük mü olur getirip başımıza döküyor. Getirdikleri, uçak dedikleri bu. Zaten beş tane monte ettiler üçü düştü. Genç pilot anasının bulunduğu köyde, genç çocuk tabii, ailesine gösteri yapmak isterken yere çakıldı. Ondan sonra da uçurtmuyorlar, geçen sene okudunuz. İşte uçak dedikleri bu. Ne oluyor şimdi? O kahvede oturan Mehmet ekmek alırken parayı veriyor. Bu paranın içerisinde 3'te 1'i vergidir, bu vergi geliyor savunma sanayiini teşvik fonu, isim güzel tabii kendimizi savunmayacak mıyız? Edebiyatta ol ama ondan sonra nereye gidiyor? Ondan sonra bir de bakıyorsun ki Dynamics Yahudi'sinin cebine gidiyor. Önce parçalar alınırken parası veriliyor. Montajdan sonra yine uçaklar Amerikan ordusunun uçağı oluyor. O deneyecekmiş de müsaade ederse bize verecekmiş. Bittikten sonra da tekrar para paylaşılıyor. Böylece bizim savunma sanayii dediğimiz bu fon, arkadan müsaadenizle şu tabiri kullanayım fan fin fon oluyor. Buraya gidiyor. Turizmi teşvik fonu dediği bu, savunma fonu dediği bu, bunların tutarı trilyonlar tutuyor. Kim veriyor? İşte bu fakir fukara veriyor. Böylece bugünkü düzen bu işe yarıyor. Biz ya dışarıdaki bu hurdaları

satmak isteyen dış Siyonist şirketleri destekliyoruz veya onların Türkiye'deki işbirlikçilerini destekliyoruz veyahut da İsrail'i destekliyoruz. Bunun için sömürülüyoruz, bunun için kanımız emiliyor, bu düzen bunun için korunuyor.

Bu düzenin bizi ezen mikropları sadece bunlar mı? Hayır. Daha üç mikrop var bunlardan bir tanesi de darphane mikrobu. Şimdi bak o Mehmet kahvede oturuyor haberi yok, burada para basma makineleri harıl harıl harıl çalışıyor. Bak bir haftada 7 trilyon bastığı parayı piyasaya sürüyor karşılıksız olarak. Aradan bir ay geçiyor memur maaşı verilecek 5 trilyon daha basıp veriyor. E basarsa bassın bana ne diyecek Mehmet, sana ne olur mu? Bu ülkede belli bir üretim var, o üretimin karşılığında o üretimin hakkı olduğu kadar piyasada para olması lazım gelir. Eğer bunun dışında siz piyasaya para çıkartırsanız bütün fiyatlar arz talep kaidesine göre o nispette artar. Sen 1000 liraya alacağın ekmeği 1500 liraya almaya mecbur kalırsın. Ne demek? Bu darphane makinesi çalıştıkça senin cebindeki ekmeğin üçte birini alıyor demek. Diğer bir ifademizi duymuşsunuzdur. O taklitçi zihniyetlerin darphanelerinin para basma makinelerinin çalışırken çıkarttıkları tıkır tıkır ses vatandaşın cebindeki parayı kemiren farenin dişinin kıtır kıtır sesidir. O çalıştıkça bizim cebimizdeki para çalınıyor. Böylece eziliyoruz. Bugünkü düzenin işte metotları budur. Görünürde yeni vergi koymamış, yeni zam yapmamış gibi gözüküyor halbuki gözükmeden bu zamlar yapılıyor. Bir de bunun arka kapısı var arka kapıdan çalışıyor. Nedir o? Karşılıksız para basıp piyasaya sürmek. Buna biz darphane mikrobu diyoruz.

Bir dördüncü mikrop da kambiyo mikrobudur. Bak görüyorsunuz doların değeri emirle ayarlanıyor. 40 sene evvel 1 lira 1 dolardı. Şimdi 6350 lira bir çuval Türk lirası vereceksin bir dolar alacaksın. Neden? Oraya birini koymuşlar bu hafta 6300 olacak, gelecek hafta 6500 olacak, öbür hafta 6700, her gün seninle konuşmaya vaktimiz yok günlük ayarlamaları da sen yap diyorlar. Tıkır tıkır tıkır bakıyorsun ki paranın değeri emirle düşürülüyor. E düşürülürse düşürülsün bana ne. Öyle şey mi olur. O düşen para benim cebimdeki para. Benim cebimdeki para çalınıyor çünkü ülke ithalatla yaşıyor, o yüksek dolarla yapılmış ithalatın hepsi fiyatlara intikal ediyor ben daha yüksek parayla ihtiyacımı karşılamak zorunda kalıyorum yani cebimdeki paranın değeri düşüyor yani cebimdeki para böylece de çalınıyor.

Bu kadar mı? Hayır. Bir de bugünkü bankacılık düzeni. Bu bankalar kimlerin? Holdinglerin. Bak dün televizyonda yaptığımız konuşmayı dinlemişsinizdir. Ne gösterdim orada? Bir gazete kupürü. Ne diyor? Bankaların kârları 65 trilyon buna mukabil ödedikleri vergi bilmem 441 milyar. Yani ödedikleri bütün şeyin yüzde 1'i. E peki bu kadar kâr yapıyor, bu bir anonim şirket olsa en aşağı yarısını kurumlar vergisine ödemesi lazım. Niye yüzde 1 veriyor? Bankalara dokunulmaz, onlar bu düzenin çünkü bu boruların bekçileri. Şimdi o bankalar ve holdinglerin bankaları, o bankalar ne yapıyor? İşte bu Mehmet. Tarlada çalışmış, mahsulünü satmış parasını koyacak yer yok. Hırsız çalmasın diye, bir şey beklediğinden değil götürüyor bugünkü bankacılık düzenine koyuyor. Bütün bu paralar toplanıyor, o bir avuç holdinge gidiyor. Bunlar bu paraları alıyorlar, almış oldukları paraları görüldüğü gibi gidip Hilton'da şampanya içiyorlar, Marmaris'te pastayla düğün yapıyorlar. İyi ama efendim bu bankadan alınan borç para bu adam sonra bu parayı sonra geri ödemeyecek mi? Tabii ödemeyecek. Niye? E bu düzen böyle buna batık kredi deniyor. Adam alıyor trilyonlarca lirayı ve geriye vermiyor. Kaldı ki o almış oldukları paraları görüyorsunuz vergi affıyla şununla bununla hep oraya aktarılmış oluyor. Zaten enflasyon bankaların bu borçlarını onlara verilen faizlerinden çok daha yüksek. Bankaya vadesiz para yatıran adam bir faiz almıyor. Enflasyon nispetinde paranın değeri düşüyor. Kime gidiyor bu para? O bankanın kontrolünü yapan holdinglere gidiyor. Bak açıkçası şudur; bu düzende bu bankalar fakirin cebindeki parayı alıp zengininin cebine basan birer emme basma tulumba durumundadır. İşte bugünkü düzenin beş tane mikrobu size kısaca tanıtmış oldum. Nedir bu mikroplar; faiz, vergi, darphane, kambiyo mikrobu ve bugünkü bankaların kredi sistemidir. Bak bankaya şu pencereden sen bir yıl mevduat yatırırsan yüzde 60 faiz veriyor sana, ama bu pencereden sen kredi istersen yüzde 120 faiz alıyor. Şuradan şuraya dönünceye kadar yüzde 60 üzerine zam yapıyor. Banka müdürüne dersin Allaha korkmuyor musun nedir bu zam? Sus kardeşim eğer böyle yapmazsak biz de yaşayamayız, batık kredilerimiz var yaralarımızı tamir ediyoruz. E bu nasıl tamir? Şu gömleği yapan esnaf bankadan kredi alıyor yüzde 120 faiz ödüyor. O faizi masrafa yazıyor. Gömleğe öderken ben ödüyorum bu faizi gömlek parası diye. Onun için ben şu karşıdaki tuhafiyeciden bir gömlek alırken bu akşam Hilton'da holdinglerin içtiği şampanyanın parasını ödüyorum bu gömleğin içinde. Niçin? Düzen böyle.

Şimdi size bu konuştuğumuz hususları birkaç şekilde daha belirgin olarak açıklamak istiyorum ki bugünkü düzenin ne olduğunu böylece hep beraber sadece kulaklarımızla işitmiş olmayalım gözümüzle de görmüş olalım. Bakınız size bir şekil gösteriyorum bu şekil

taklitçilerin düzeni. Kim bu taklitçiler? ANAP=SHP=DYP demek. Taklitçi. Türkiye’de, zaten Türkiye’de 12 tane parti yok. İki tane var. Millî Görüş. Adil Düzen. Refah Partisi ve ötekiler. Onlar hepsi tek bir parti. 40 yıldan, 50 yıldan beri geldiler bu düzeni kurdular. Şimdi biz geliyoruz bu düzenin fırınına. Bak düzenin fırını. Onun için çarpık yazılmış. Buradan içeri giriyoruz 1500 lirayı verip bir ekmeği alıp çıkıyoruz. Burada 1200 lira yazıyor niye? Biz bu şekli yazarken 1200 liraydı da onun için. 3 ay önce. Biz bugüne kadar 3 seneden beri 7 defa bu rakamı değiştirdik. Bak gene, gene bunların hızına yetişememişiz. Enflasyon hızı. Şimdi bu 1500 lirayı verip ekmeği alıp çıkıyoruz. Peki fırının duvarında bir boğaz köprüsü var, bu ne? Sünnet çocuğuna hokkabaz oynatırlar. Bu, düzenin bir parçasıdır. Seni burada kazıklıyor acısını duymayasın diye sana bunları gösteriyor bu düzen. Televizyonu, televizyonu açarsın boğaz köprüsü çıkar, F-16 iki tane, Dynamics Yahudi’sinin uçağı uçar. Ooooooo neler yapıyoruz neler. Ne yapıyorsunuz işte bunu yapıyorsunuz.

Şimdi bak bu şeklin üzerinde 3 tane vezne görülüyor. Niçin? Çünkü inşallah yakında biz iktidara geleceğiz, Adil Düzen’i kuracağız. Ancak iktidara gelir gelmez bütün fırınlara bir emir vereceğiz. Millet gerçekleri görsün diye. Bunu. 60 milyon haberi yok. Ne emri? Hepiniz üç tane vezne açacaksınız, bu veznelerden birinci veznenin üzerine faiz, ikinciye vergi, öbürüne alın teri diyeceksiniz. Ekmek alacak olan bir adam önce birinci vezneye 500 lira ödeyecek faiz ödediğini bilecek, sonra ikinci 500 ödeyecek vergi ödediğini bilecek, sonra 500 ödeyecek heh alın teri buymuş diyecek. Çünkü bugün 1500 lirayı toptan verdiğimiz zaman ne olduğunu bilmiyoruz. Bir emir daha vereceğiz bu veznelerin üzerine bir ok koyacaksınız bu faiz İsrail’e gider diyeceksiniz. Bir vergiye de bir ok koyacaksınız bu da holdinglere, şampanyacı holdinglere diyeceksiniz. Ancak bu (alın teri) yaşama savaşı veren emekçilere gider. Şimdi bak bunların yaptığı iş nedir? Bizi şehirlere su getiren kalın cidarlı bir borunun içine koymuşlar. İşte bu. Bu kim? Bu biz. Demin söylediğimiz kahvede oturan Mehmet. Kafasına beş tane değirmen taşı konmuş. Düzenin zulüm araçları. Faiz, vergi, darphane, kambiyo, kredi. Tabii bu iş kalın cidarlı bir borunun içinde oluyor. Dışardan bakarsan televizyon sana boğaz köprüsünü gösteriyor. İcraatın içini, içeride ne zulüm olduğunu kimseye göstermez. Halbuki içerde yaptığı iş insanları ezmektir. Onun için insanın yüzünden ter fışkırıyor, onun için yamalı pantolon, onun için ayakkabısının önü açık (cidarlı borunun içindeki insanın tasviri).

İşte bugünkü düzenin gerçeği budur. Peki bu düzen biz gömlek alırken, ekme alırken, ayakkabı alırken bütün bunun 3'te 1'i faizdir ki bu düzen ANAP=SHP=DYP düzenidir. Bu ödediklerinin 3'te 1'i faiz, bu 8,5 milyar dolar demek her hafta 24 ayar 10 ton saf altın dolu bir tır kamyonunun gitmesine tekabül eder. Onun için bak bu şekilde 10 ton saf altın gidiyor. Peki bu altınlar gidiyor karşılığında ne gelecek? Hiç. Neden? Çünkü bu faiz, vereceksin arkadan avucunu yalayacaksın. Faiz demek bu demek. Ondan dolayı bak işte bu tır kamyonları hiç eksigi yok nereye gidiyor? Amerika'daki Siyonist bankalara. Onlar bizim bu altınımızla ne yapıyor. İsrail'e uçak, tank, tüfek alıyor. İsrail ne yapıyor bizim gömlek, ekme paramızla. Mescid-i Aksa'dan çıkan çocuğun kemiğini kırıyor, Lübnan'ı bombalıyor, siz ortak pazara girin arkadan ben de gireceğim, tek devlet olacağız, seninle birleşeceğiz diyor. İşte bizim ekme paramızla bu oyun oynanıyor. Bunlar ne? Haaa. Bu televizyon hiçbir zaman bu gerçekleri millete duyurmaz. Demez ki bu televizyon, ey millet bak Refah Partisi iktidara geldiği zaman bugün bir ekme aldığı parayla üç tane ekme alacaksın. Çünkü faiz kalkacak çünkü vergi kalkacak sadece alın teri maliyetlerin içine girecek. Bunu göstermez, demez ki millete bak ey millet Refah Partisi iktidara geldiği zaman senin ekme paranla Amerika'ya bu faizler ödenip Amerika'dan İsrail'e uçak gitmeyecek, uçaklar Türkiye'de imal edilecek ve Türkiye'den kardeş Müslüman ülkelere gidecek. Bunu da göstermez, bunu da göstermez ve bu TRT ne yapar? Sadece bu Yahudi çarkını yağlar. Bu çark rahat dönsün. İşte düzen böylece birbirini tamamlıyor, böylece birbiriyle yardımlaşıyor. Bugün bizim bunları alırken ödediğimiz faizler aslında dört yere gidiyor. İsrail'e gidiyor, işbirlikçi holdinglere gidiyor batık kredilerle ve faizciler dediğimiz Türkiye'de 6 milyon liradan daha fazla banka hesabı bulunan sadece 280 bin kişi var 28 milyon hesabın içinde, işte bunlara gidiyor bu faizler. Bir de yüzde 10 vergi koymuşlar, o vergi de bütçelerin israflarına gidiyor. Biz ekme peyniri alırken KDV yoluyla gelirden ödediğimiz bütün bu vergiler nereye gidiyor, İsrail'e gidiyor işte şimdi bugünkü bütçenin içinde 42, 42 trilyon faize ayrılmış. Bütçeden ödenen faiz, bunu biz ekme alırken peynir alırken ödüyoruz.

Öbür taraftan teşvikler diyor, buraya gidiyor bütçeden yapılan teşvikler, dalkavuklar, bunlar besleniyorlar ve bütçenin yaptığı israflar. Bundan 15 gün önce yapmış olduğumuz bütçe konuşmasında biliyorsunuz bir bir bir açık israf, kapalı israf, muzır israf diye israfları saydık. Bu israflar trilyonlar tutuyor. İşte biz bunun için eziliyoruz. Şimdi bugünkü düzeni size tam bir mekanizma olarak açıklamak istiyorum. Bakınız şu vatandaş. Türkiye bir dikdörtgen şeklinde olduğu için bu dikdörtgen kalıbının üzerine yatırılmış. Bu biz.

Üzerimize düzenin presi konmuş. Bu presi yaparken Özal sıkıyor demiştik şimdi tabii Demirel sıkıyor. Bir şey değişmiyor. Vatandaşın canı kanı bir hunide toplanıyor burada bir ANAP pompası var demiştik bunu yaparken ve bu pompanın vazifesi nedir? Vatandaşın kanını canını iki tane dinlenme havuzuna koymak. Biri bankalar öbürü hazine. Buradan nereye gidecek? Demin konuştuğumuz gibi İsrail'e, işbirlikçi holdinglere ve faizcilere, dalkavuklara, hanedana ve bütçenin israflarına gidecek. Böylece bizim kanımız emiliyor İsrail'e uçak alınıyor, Hilton'da içilen şampanya oluyor, Marmaris'te ödenen kumar parası oluyor, burada bakanlara milletvekili evinden başka ayrıca Gaziosmanpaşa'da bir devlet mahallesi yapılıyor. Her bir bakana verilecek olan evin 12 odası 5 tane banyosu var. 5 tane banyo ne olacaksa! Böyle yapmışlar. (Gülüş ve alkışlar). İşte düzen.

Peki bu ANAP pompasını kim çevirdi sekiz sene? IMF motoru. Bu motor nereden elektriği alıyor? Seçim sandığından. Bu vatandaşın gözü bu TRT'yi ve bu holdinglerin gazetelerini okuyor. Tabii bu şekilde uyutulan vatandaş şalteri yukarıya Millî Görüşe, Refah Partisi'ne basacağına aşağıya basıyor, taklitçi partilere veriyor. Sandıktan cereyan önce düzenin bir numaralı transformatörü bu holdingci gazetelere geliyor. Bunlar hiç Refah Partisi'nden bahsediyor mu? Burada cereyan yükseltiyor TRT'ye geliyor. Bu, düzenin iki numaralı transformatörüdür. IMF'ye geliyor buradan ANAP pompası çalıştırılıyor. Düzen böyle çalışıyor. Peki burada iki tane daha pompa var. Ne bunlar? Bak biri SHP sola döner diyor. Biri DYP sağa döner. Altında ne yazıyor? IMF'nin yedek pompaları. Bak nasıl, nasıl keramet göstermişim. Biz bu şekli üç sene evvel yaptık. Yalnız bir hata yapmışız. Bu pompaları ayrı ayrı kullanacağımızı zannediyorduk, şimdi ikisini birden koyup daha hızlı kan emmek istiyor. İşte düzen bu.

Böyle oluyor da ne oluyor? Bak siz buradan çıkıp gece gündüz çalışacaksınız. İstedğin şekilde çalış. İster büroda çalış ister inşaat yerinde çalış istersen demirci ustası ol. Bu ülkede mi yaşıyorsun arkadaş? İstersen inşaata taş taşı. Senin halin budur bugünkü düzende. Farz et ki demirci ustasınsın. Sabahtan akşama kadar sıcak demir döveceksin. Niçin? Çoluğuna çocuğuna helal lokma götürmek için. Nasıl götüreceksin? Ücretini alacaksın aldığın ücretle ekmek, gömlek, ayakkabı alacaksın. İyi ama bu ülkede öyle bir düzen kurulmuş ki bütün bu satın aldığın malların 3'te 1'i faiz İsrail'e gidiyor, 3'te 1'i vergi israflara gidiyor ve sana çok ufak bir kısım kalıyor. İşte şimdi hesapla konuşuyoruz, burada nereden ne oluyor açıklanmış. Ben sizin vaktinizi almamak için teferruatına girmiyorum ama

hesaba dayanarak konuşuyorum ve hepinize haber veriyorum ki siz bugünkü düzende birinci çekici vurduğunuz zaman bunun parası İsrail'e uçak parası oluyor, ikinci çekici vurduğunuz zaman İsrail'e tank parası oluyor, üçüncü çekici vurduğunuz zaman Hilton'daki şampanya parası oluyor, dördüncü çekici vurduğunuz zaman Marmaris'teki pastayla yapılan düğünün parasını ödüyorsunuz, beşinci çekiçle Mersin'deki otelin kredisini veriyorsunuz ve israflar yeni yaş gününün arabaları, özel devletin israflarına para veriyorsunuz ancak altıncı çekiç sizin sofranıza geliyor, bunun için yalnızca ekmek geliyor, bunun için çoluk çocukla oturup gözyaşı döküyorsunuz. Neden? Çünkü düzen sizi eziyor da onun için. Altı çekiçte birisini verir bu düzen. Sana vereceği paranın da yarısını verir. Ne olur? On ikide bir. İşte şimdi biraz sonra bunun ayrıca hesabını göreceğiz, bu düzenin hesabını.

Şu bilinmesi lazımdır ki bak bu düzen sen inşaata taş taşırken sadece bu taşı taşıyorsun ya senin sırtına bu kayaları koymuş önce düzenin mikrop kayaları. Faiz, vergi, darphane, kambiyo, kredi. Bunlar yüzünden fiyatlar artıyor. Bu mikroplar yüzünden. Bunlar yüzünden pahalılık, bunlar yüzünden enflasyon oluyor. Bunlar kalkmadan fiyatları düşürmek, pahalılığı önlemek, enflasyonu düşürmek mümkün değildir. Bu fiyatların üçte biri faiz İsrail'e gidiyor, üçte biri holdinglere gidiyor, üçte biri israflara gidiyor. Bütün bu yüklerin hepsi bu insanı eziyor. Bu insan neden eziliyor? Gözü bu televizyona bakıyor, gözü bu holdingci gazetelere bakıyor, düzenin gazeteleri. Bak bu gazetenin altına bir kuyruk konmuş ne bu? Erenköy'de üç tane daire veriyorum, üç tane araba veriyorum diyor, bu da düzenin bir parçasıdır. O arabayı almak için ekonomik sıkıntı içinde olan insanlar bu gazeteyi alsın istiyor bu düzen ama o gazetenin şu sütunundaki zehri o insana içiriyor. Zehir dediğim ne? Bu düzeni yutturması. Hakkı tutmuyor, bu düzenin propagandasını yapıyor. Bu zavallı insan da bunları gözü gördüğü için bu yükleri taşımaya mecbur oluyor.

Peki Refah Partisi ne yapacak? Çok basit bak burada iki tane çentik var. Bu taklitçilerin (ANAP, SHP, DYP). Refah Partisi'nin yapacağı iş tıklar tıklar tıklar şu iki çentiğin arasını kesecek bu vatandaşın sırtındaki bu dağları devirecek, bu şöyle bir doğrulacak Allah'a şükürler olsun dünya varmış diyecek. Neden? Biz bu yükleri taşımaya mecbur değiliz ki. Bunları bize bu Siyonist düzen getirmiş koymuş. Böylece bizi eziyor. Bunun için yapılacak iş çok basittir. Bütün bunları kesip düzene toptan bir tekme vurmaktır. Çünkü bu düzenin yürümesi saadet getirmesi mümkün değildir.

Bak bu düzen insanlık tarihinde ilk defa var değil. Üç bin sene önce de Mısır'da aynı düzen vardı. Bildiğiniz gibi Firavunlar Mısır halkını topladılar dediler ki biz büyük adamız öldükten sonra da dağ gibi mezar isteriz. Ne olacak? Hepiniz sırtınızda taş taşıyacaksınız. İşte Piramitler böyle yapıldı. Bunlar Firavunların mezarları ve bu piramitlerin önünde de pek çok Mısırlı kölenin kemikleri var. Taşırken ölünceye kadar taşıttırılmış. Bunları ben geçen de gittim gördüm her birisi insan büyüklüğü kadar bu taş. O günkü teknikle nasıl taşımışlar hakikaten hayret. Şimdi aynı işi bize yaptırıyorlar hayret edecek bir şey yok. Bizim Mısır'ın, firavunların köleleriyle bu düzenin köleleri olarak bizim aramızda hiçbir fark yok. Onlar bu taşları piramit için taşıyordu biz İsrail'in uçağıyla tankı için taşıyoruz. Bir fark yok. Tek fark onlar çuvaldan eteklik giyerdi biz çağ atlamış köle olduğumuz için yamalı pantolon giyiyoruz. İşte bu kadar aramızdaki fark.

Şimdi muhterem arkadaşlarım bakınız bütün bunlar oluyor da ne oluyor? Görüyorsunuz ki Türkiye'de faizcilerin payı gittikçe büyüyor. Bu 83 bu 90. Faizciler yüzde 75 idi 86'ya çıktı. Köylü memur işçi esnaf Türkiye'deki gelirlerin sadece yüzde 14'ünü alıyor yüzde 86'sını faizciler alıyor. Öbür taraftan bütçenin açıkları büyüyor, borç faizi artıyor, transfer faslı dedikleri de iç borçların faizleridir. Böylece millet eziliyor. Bak burada 91 senesinin bütçesi 20 trilyon açık vardı, şimdi 92 senesinde 32 trilyona çıktı ve şimdiden 42 trilyon faiz ödeyeceğim diyor. Daha kötüye gitmiştir, zaten bu kapitalist düzende gittikçe daha kötüye gitmek mecburiyeti vardır.

Bakınız bu düzenin şimdi size hesabını veriyorum. Hepiniz yarın ya bir holdingde veyahut da devletin bir yerinde görev alacaksınız. Görev aldığınız zaman size bir brüt ücret tayin etmiş olacaklar ama bu brüt ücret sizin hakkınız diye verildiği halde bu düzen size ne yapıyor. Farz edelim ki hakkınız yüzdür. 100 hakkınızla muhasebeye giriyorsunuz sizden gelir vergisi ve sigorta kesiyor size sadece 66 lira veriyor. Üçte birini muhasebenin içinde kaybediyorsunuz. Bu kadar mı sizi ezmesi? Hayır. Arkadan fırına gidiyorsunuz ekmek alacaksınız ekmeğin üçte biri faiz, satın aldığınız malların içindeki faizle 66 liranız 44 liraya iniyor. Üçte biri ayrıca vergi, malların içindeki vergi ile 44 liranız 30 liraya iniyor. Her sene darphaneyle en az bunun da üçte biri çalınıyor. 30 liranız 22 liraya iniyor. Doların değişmesiyle de bunun üçte biri çalınıyor 16 liraya iniyor. Size 200 lira vereceksen 100 lira vermiş zaten. Çünkü Türkiye'deki gelir dağılımına bakarsanız alt katta oturan yüzde 60 gelirin en fazla yüzde 30'unu alıyor. Bütün bunlar zaten eziliyor. Bu ezikliği ortadan

kaldırmak için bunların aldığı ücretin iki misli olması lazım. 16'yı da bunun için ikiye bölüyorum 8. İşte bugünkü düzenin hesabı budur. Bu düzen hakkı 100 olan bir insana 8 veren bir düzendir. 92'sini elinden alıp götüren bir düzendir.

Şimdi bu arada şunu size belirteyim. Bu ne bu (bir karikatür gösteriyor)? Bu çok mühim bir şey. Şimdi tabii bu Demirel'in, İnönü'nün bugünkü aldatmacaları. Ne diyor bunlar demokratikleşme yapacağız, yasaları değiştireceğiz düzeltereğiz. Bak bu olay tıpkı Rusya'daki Perestroika ve bu değişimlere benziyor. Bu gördüğünüz şekil Le Figaro gazetesinde çıktı. Rusya'daki değişimleri göstermek için. Bu bir Rus köylüsü ki şimdi bizim halimiz aynı durumdadır. Bu da köylünün hanımı. Bu da evleri. Kara sabanla toprağı sürüp geçinmeye çalışıyor. Rus köylüsünün hali de bu, bizim halimiz de bu. Şimdi bu adam Le Figaro gazetesinde "Hanım hanım müjdeler olsun" diyor." Ne var diyor" eşi. "Bak" diyor." Rusya'da yeni devrimler oluyor. Artık bundan sonra bu kara sabanı düğmüklü iple değil düğmüksüz iple çekeceksin, yaşadın." diyor.

İşte şimdi bu Batı taklitçisi zihniyetlerin, bu faizci kapitalist taklitçi zihniyetlerin "Anayasayı değiştireceğiz, şunu yapacağız bunu yapacağız dedikleri şey biz bu yükü düğmüklü iple çekerken düğmüksüz iple çekeceğiz. Ya ben kara sabanı zaten çektikten sonra ip düğmüklü olsa ne olur düğmüksüz olsa ne olur? Bunların yapacakları hiçbir şey yoktur. Bu düzen zaten iflas etmiştir. Bunun yerine bir an evvel Adil Düzen'in kurulması gerekmektedir.

Ek Tablo 1

Alman Toshiba reklamı ve ehiramlar

ZEUGNIS EINER HOHEN KULTUR.

Es gibt zu jeder Zeit Dinge, die charakteristisch sind für die Kultur und Zivilisation ihrer Epoche. Heute erscheinen uns von den Errungenschaften vergangener Kulturen gerade die als typisch, die ihrer Zeit eigentlich voraus waren. Die Leistungen einer Kultur also, die den Beginn einer Entwicklung markieren und die Grenzen des bis dahin Machbaren überschreiten.

TOSHIBA ist seit über 100 Jahren damit beschäftigt, immer wieder über diese Grenze des Machbaren hinaus zu denken. Der Portable Computer T5200, der eine neue Computer-Generation symbolisiert, oder der TOSHIBA Fernseher mit Großbildschirm, der neueste Fernseh-Technologie bietet, sind gute Beispiele dafür.

Immer geht es TOSHIBA darum, neue Ideen zu entwickeln oder Existierendes zu perfektionieren, um den Nutzen für den Menschen zu vergrößern. Die Geräte von TOSHIBA sind die Produkte einer langjährigen Forschung und Entwicklung. Jedes einzelne für sich ist das Zeugnis einer hohen Kultur.

Im Einklang mit morgen
TOSHIBA

Für weitere Informationen: TOSHIBA INFORMATIONSSYSTEME (DEUTSCHLAND) GMBH, Hammer Landstraße 115, 4040 Neuss.
TOSHIBA DEUTSCHLAND (C.P.) GMBH, Hammer Landstraße 117, 4040 Neuss.

Bu ne bu? Bu düzenin nereden ileri geldiğini gösteren bir şekil. Son zamanlarda, Lufthansa'nın uçaklarda verilen broşürler var ya onların içinde verilen bir ilan. Bu Alman Toshiba'sı Japonlarla beraber Almanya'da komputere ve televizyon fabrikaları kurmuş bu Toshiba. Kendi malının reklamını yaparken bak üst tarafa "ZEUGNIS EINER HOHEN KULTUR". Yani, biz büyük bir kültürün ürünüyüz. Neymiş bu büyük kültür? Firavunlar. Bununla iftihar ediyor. Peki bu sözü bunlar durup dururken mi söylüyor? Hayır. Bugünkü Batı kültürünün, bak bizim taklitçiler Batıya bağlı. Refah Partisi'nin dışındaki bütün partilerin hepsi. Bunlar Batıyı taklit ediyor. Batının kökü eski Roma. Eski romanın kökü eski Yunan. Eski Yunanın kökü eski Mısır. Yani kök firavunlara gidiyor. Bütün bu zincirin özelliği nedir? Hakkı değil kuvveti üstün tutmaktır. Bütün temel özellik buradan ileri geliyor. Temelde sakatlık var. Firavunlar halka zulüm yaparken biz size zulüm yapıyoruz diye zulüm yapmadılar. Ya? Bu bizim hakkımızdır diye yapıyor. Çünkü benim kuvvetim var diyor. Çünkü kuvveti üstün tutuyor. Onun için bizi işte bu zincir eziyor. Ta firavunlardan

beri bugüne kadar gelen bu zincir eziyor, bu Batı taklitçiliği, bu Batı kültürü eziyor. Oranın halkını da eziyor.

Bak New York'tan geliyorum. Oradaki o meşhur Manhattan'ın içindeki büyük caddelerin en büyük binalarının kenarında homelesslar var, sürüyle var. Binanın içindekinden çok adam sokakta var. Hatta bugünkü soğukta, orası buradan da soğuktu. Sırtlarına mukavva geçirmiş, adamın hiçbir şeyi yok. Bu mukavva ile soğuğa karşı korunmaya çalışıyor. Binlerce insan, Amerika'da üç milyon homeless var. İşte Batının durumu budur. Kendi halkını da eziyor. Bak “biz yeryüzündeki altı milyar insanın, hepimizin, Amerika'nın da sömürüden kurtulması için çalışıyoruz.” sözünü durup dururken söylemiyorum. Evet, bütün insanlığın kurtuluşu için çalışıyoruz çünkü Adil Düzen bütün insanlığın kurtuluşunu temin edecek olan bir düzendir.

Peki nedir bu Adil Düzen ve nasıl temin edecektir? Evet şimdi Adil Düzen için kısa bir giriş yapayım. Birisi gelse bana dese ki “Gel seninle dama oynayalım” önce bir matematik açıklama yapmak istiyorum ama ben dama oynamasını bilmesem ne diyeceğim bu arkadaşına? Diyeceğim “Kardeşim dama nasıl oynanır?” O bana ne diyecek? “Bak kardeşim altmış dörde taksim edilmiş bir tahta alacağız. Senin on altı taşın benim on altı taşım olacak. Taşlar ileriye yan tarafa doğru gidecek. Yanına başka bir taş gelirse üstünden atlar bu taktirde o taş oyundan çıkar. Karşı haneye giden taş dama olur. İsteddiği tarafa gidebilir. Kim taşını önce bitirirse o yenilmiş olur.” Bana yedi tane kaide söyleyecek. Siz hepimiz Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde okuyan en kıymetli gençlerimizsiniz. Şu sözü söylersem ne manaya geleceğini gayet iyi anlayacağınızı biliyorum. Aksiyon ne demek? İş demek, hamle demek. Ama bir de matematikte aksiyom tabiri var. Aksiyom ne demek aksiyom? Kriter, temel esaslar demek. Bak bugün tabii sayıları kullanıyoruz. Ne olacak da tabii sayı tabii sayı olacak? Tabii sayıların dört tane temel aksiyomu var. Bu kaidelere uyarsa o sayı tabii sayı olur. Bunlardan bir tanesi uymazsa tabii sayı olmaz. Tabii sayıyı tarif etmek için beşinci bir kaide de koyamazsınız. İşte o dört tane kaide tabii sayıları tarif eder. Bunlara Peano aksiyomu diyor Batılılar. Halbuki Yusuf Has Hacıp, Peona'dan altı asır önce bu aksiyomları Kutadgu Bilig'de söylemiştir. Şimdi konuyu dağıtmak istemiyorum. Yalnız aksiyom, eski Arapçada mütearife, bugünkü halk dilinde Arapça olarak müselleme yani kabul edilmesi lazım gelen temel esaslar. Ben bu açıklamayı, şimdi birdenbire dama oyunundan neden bahsediyorum? Çünkü bak aynı tahtanın üzerinde dama da oynarsın

satranç da. Aynı sahanın üzerinde futbol da oynarsın hentbol da. Peki fark nerede? Oyunun kurallarında. Onun için ekonomide de üretirsiniz ve paylaşırsınız. Mühim olan nedir? Hangi düzene göre üretip nasıl paylaşacaksınız. İşte bir ekonomide şu şu şu esaslara uyulursa bu ekonomi komünist ekonomi olur. Bu bu bu esaslara uyarsa kapitalist ekonomi olur. Peki Adil Düzen dediğiniz nedir arkadaş? Dediğiniz zaman biz bir ilim adamı olarak aynı şekilde bunu matematik şekilde tarif etmeye mecburuz. Onun için işte yirmi beş yıldan beri yapılan çalışmalarda Adil Düzen'in temel esasları, aksiyomları tespit edilmiştir. Adil Ekonomik Düzen'de, ekonomide ne olacak da o ekonomi Adil Düzen olacak? Ne bir tane kaide ilave edebilirsiniz ne de bir tanesini çıkartabilirsiniz. Çünkü bu matematik olarak işlenmiştir. İşte burası ülkemizin en yüksek üniversitesi ve ben huzurlarınıza geldim. Size Adil Düzen'i otuz bir tane temel esasıyla tarif ediyorum matematik olarak. Bir ekonomik düzen şu tabloda size göstereceğim otuz bir tane esasa uyarsa o Adil Düzen olur. Uymazsa Adil Düzen olmaz. Nedir bu otuz bir tane esas? Bunu size beş bölümde takdim edeceğim:

- Adil Düzen'in temel esasları.
- Adil Düzen'de para nasıl olacak?
- Adil Düzen'de kredi nasıl olacak?
- Adil Düzen'de vergi nasıl olacak?
- Adil Düzen'de sosyal adalet nasıl sağlanacak?

Bunun için şimdi galaksimizi değiştiriyoruz. Galaksi ne demek? Yıldızlar kümesi. Bu tabiri niye kullanıyorum? Şimdi ben sizinle konuşurken Ay'ın ve Yer'in beni çektiğinin farkında mıyım? Değilim. Ama bunlar beni çekiyor. Bu açıklamayı niçin yapıyorum? Biz bugüne kadar kapitalist sistem içinde yetiştirildik. Düşünürken dahi kapitalist sisteme göre düşünmeye alışmışız. Adil Düzen'i kavramak için önce kendimizi soyutlayacağız. Bir astronot odasına gireceğiz. Onun içerisinde bu kapitalist düzene ait her şeyi içimizden atacağız. Çünkü bu size sadece hastalık olarak gelmiş girmiş. Sıfırdan başlayacağız, mutlak sıfırdan. Yeni bir düzen kuracağız. İşte bak şimdi bunu size yapmak istiyorum. Tabi çok kısaca özet olarak takdim ederek işimizi tamamlamaya çalışacağız inşallah.

Ne dedim size? Adil Düzen'in otuz bir tane kriteri vardır. Genel esaslar: Adil Düzen'de devlet ne yapacak, şahıslar ne yapacak? Bak temel esas şudur: Adil Ekonomik

Düzen’de bütün ekonomik faaliyetleri şahıslar yürütür. Bu bakımdan Adil Düzen bir serbest ekonomi düzenidir, bir özel sektör düzenidir Adil Düzen temel esas itibariyle. Çünkü ekonomik faaliyetleri devlet yürütmeyecek şahıslar yürütecek. Birinci esas budur. Peki devletin ekonomiyle alakası ne olacak? Devlet sadece makro plan yapacak. Türkiye’yi nereden nereye götüreceğim? Bu, devletin vazifesidir. Onun için bak ben dünkü konuşmamda bunları tenkit ettim. Türkiye zaten millî geliri çok küçük bir ülke. O küçük küçük ülkede senede bir milyar dolar Amerika’daki bir holdingin temin ettiği geliri temin ediyor. Yüzde 1,5 kalkınma temin ettim diyor. Bu ne? Bu hiçbir şey değil. Türkiye gibi geri bıraktırılmış bir ülkede yüzde 30 yüzde 40 kalkınma hızı lazım. Bak dün be bir kere daha elimizdeki proje demetlerine dayanarak yüz on milyar dolarlık yıllık geliri olan Türkiye’nin 85 milyar her yıl gelirinin arttırmak mümkündür diye orada bir projede metin özeti olarak takdim ettim. 85 milyar, yani Türkiye’nin kalkınma hızı hatta yüzde 75 olabilir. Niye? 1000 lira alan bir memura bugün 1700 lira versen sen ne fark eder? Yani durumumuz çok küçük. Bu küçük durumda yapacağın başarılı çalışmalarla çok şey ilave edebilirsin. Bir Amerika’nın yüzde 1’i bizim yüzde 10 binimize tekabül ediyor. Çünkü onların millî geliri çok büyük. Amerika’nın millî geliri 3 trilyon. 3 trilyonun üzerine yüzde 1 koymak marifet. 3 trilyonun üstüne yüzde 1 koymak demek 300 milyar dolar koymak demek. Türkiye’nin 3 katı. O adamlar her yıl Türkiye’nin 3 katını koyuyor yüzde 1 oluyor. E biz halbuki çok düşük durumda olduğumuz için çok büyük bir kalkınma hızına ihtiyacımız var. Ne demek istiyorum şimdi? İşte devlet ülkeye hedef seçecek. Bu hedefi tahakkuk ettirmek için ben şu kadar orman bu kadar maden bu kadar tarım bu kadar sanayi projesini gerçekleştireceğim diyecek. Nasıl gerçekleştirecek? Şahıslara gerçekleştirecek. Bu proje seferberliğiyle siz mühendisler, ekonomistler bu projeleri hazırlayacaksınız ve millete arz edeceksiniz. Müteşebbisler bunların içinde istediğini seçecek, kendine güvenen adam bunu yapabilecek kabiliyette olduğuna dair loncasından bir kâğıdı olacak, dürüst ahlaklı olacak, besmeleyi çekecek projeyi gerçekleştirmeye başlayacak. Bunun için sermayeye lüzum yok bunun için faize lüzum yok. Şimdi açıklayacağım. Ve her bir ilimizde mesela Güneydoğu Anadolu’umuzda birçok işsizimiz var onun için misal olarak söylüyorum. İdil ilçesinde hiç işsiz bırakmayacağız. Nasıl? Önce projesini yapacaksın. Ne kadar işsiz genç var? Bu kadar. Şu bölgede ne yapacağız da bunlara iş vereceğiz. Bu teknik bir meseledir. Bunları yapacak olan projeleri devlet teşvik edecek, yönlendirecek ondan sonra da bu projelerin gerçekleşmesi için tam teşvik ve tam destek. Bugünkü gibi sadece holdinglere değil, o işi yapabilecek kabiliyetteki insanlara hem de tam teşvik ve tam destek verecek.

Peki devlet bu tanzim ve yönlendirme işinden başka hiçbir ekonomik faaliyet yapmayacak mı? 2 tane ekonomik faaliyeti var. Birisi genel hizmetler: Okullar, hastaneler yollar. Hatta yeminli muhasip tıpkı noterler gibi 24 çeşit hizmeti su elektrik yol nakliyat, bunları devlet yapacak. Vatandaşlara hizmet için bütün bu teşebbüsleri desteklemek için. Ondan sonra ekonomik faaliyetleri şahıslar gözetecek. İşte bak size devlet ne yapacak, devletin ekonomik hizmetini ve şahıslar ne yapacak üç kriterle size bunları belirtmiş oldum. Devlet genel hizmetlerden başka tanzim hizmeti yapacak. Bugünkü Toprak mahsulleri ofisi yerine bir buğday vakfı kurulacak. Niye vakıf? Hiç kâr gayesi gütmeyecek de onun için. Vazifesi ne? Buğdayı olan buğdayını verecek. O günkü piyasa değeri üzerinden bedelini alacak. Parasını veren buğday alacak. Bu ofis ne yapacak? Kendisine teslim edilen buğdayı iyi bir şekilde muhafaza edecek ve de hiçbir kâr gütmeyecek. İşte devlet temel malların muhafazası için bu hizmetleri yapacak. Buna tanzim hizmetleri diyoruz. Ekonomik tablo budur. Temel esaslar.

Peki Adil Düzen’de para ne olacak? Bakınız alimler inceleme yapmışlar. Hayvanların ve bilhassa arıların üzerinde. Arıların bal kovanının içinden bir miktar bal almışlar. Arılar malum balı yapıyor bir kısmını kendileri yiyor bir kısmı da bize kalıyor. Şimdi bu kovandan balı aldıkları zaman bakmışlar ki arılar daha az bal yiyor. Arıların iştahı kesilmiş. Daha çok bal almışlar hatta arılar ölmüş balı bitirmemiş. Niçin? Çünkü Cenab-ı Hak hayvanları insanlara faydalı olsun diye yaratmış da o yüzden. Hayvanlar çok üretiyor, az tüketiyor. Biz koyunun sütünü içiyoruz ineğin sütünü içiyoruz. O süt sadece yavrusu için değil daha fazla üretilmiş. Biz istifade edelim diye. İşte bu yaradılıştan. Hayvanları Cenab-ı Hak insanlara faydalı olsun diye yaratmış. Fakat insanlara gelince insanlar hayvanların tersine. Bir insana sofraya buyur dersin yüzü gülüyor, al şu kazmayı dersin suratı asılıyor. Niçin? Çünkü insanlar hep yemek istiyor. Hiç terlemek üretmek istemiyor, yaradılışları böyle. Niye böyle yaratılmış? Çünkü insanlar asıl cennet için yaratılmış. Cennette hep yiyeceksin hiç üretme yok. Üretme külfeti yok ama şimdi bu dünyada imtihatdayız. Bu imtihan esnasında bizim yaradılış tabımız ters düşüyor. Biz burada da cennet gibi olsun istiyoruz. Hep yiyelim hiç üretmeyelim. Yaradılışımız böyle. Ve biz işte bu yaradılıştaki insanlar için bir Adil Düzen kurmaya mecburuz. Nasıl kuracağız? Bak yaradılış böyle olduğu için Adil Düzen’in birinci temel esası şudur: Bak demin o kahvede oturan o işsiz Hasan var ya onu çağırıyorum şimdi masaya “Hasan gel buraya.” diyorum. “Ne var?” “Adil Düzen başlıyor?” “E ne olacak?” “Bak arkadaş sen bu düzende istediğin kadar yiyeceksin serbestsin.

Ama bir şartımız var. Nedir o? Ne kadar yiyeceksen bir o kadar da kendin üreteceksin. Başkasının ürettiğini yemeyeceksin. Niye? E bu Adil Düzen, sömürü yok da onun için.”

Bunu nasıl temin edeceğiz? Herkes ürettiği kadar nasıl tüketecek? Bunu temin etmenin yolu şu: bak ben şu gözlüğü ürettim. Bu gözlüğün bugünkü değeri diyelim ki 10.000 lira. Bu 10.000 liralık gözlüğü getiriyorum ürettikten sonra topluma teslim ediyorum, kimin ihtiyacı varsa kullansın diyorum. Diyelim ki gözlük vakfına verdim misal olarak söylüyorum. Şimdi o gözlük vakfı bana bir makbuz veriyor. Bu insan 10.000 liralık bir üretim yapmıştır öyleyse 10.000 lira tüketmeye hakkı vardır. Ben 10.000 lira ile istersem bugünkü piyasa değeri ile 5 kg elma 3 kg portakal alırım. İstedığıme kullanırım. İşte para demek Adil Düzen’de, üretim yapmış olan bir insana bu üretime eş değer tüketme hakkı olduğunu gösteren özel senet demektir. Bir daha söylüyorum bu cümleyi. Adil Düzen’de para demek, üretim yapmış olan bir kimseye bu üretimine eş değer tüketim hakkı olduğunu gösteren özel senede para denir. Düzen böyle çalışacak. Bundan dolayıdır ki bu temel esasın muhafazası bakımından Adil Düzen’in birinci temel kaidesi mal eşittir para demek. Ne demek bunun manası? Ne kadar üretilmiş mal piyasaya arz edilmişse, vatandaşların cebinde de o kadar para olacak. İkincisi faiz olmayacak. Neden? Çünkü ben bunu ürettim. Bunun 10.000 lirasını aldım. Şimdi bugünkü düzende götürüp bankaya veriyorum. 1 sene sonra bankacı bana 15.000 lira veriyor. Hemen bankacının yakasına yapışmamız lazım hepimizin. Arkadaş bu 5.000 lira fazla üretme hakkını bana nereden veriyorsun sen yahu? Ben bu arada yeni bir şey üretmedim ki. Nereden veriyor bu banka? Ya darphanede basıp veriyor ya esnaf Hasan’ın bankaya koyduğu parayı veriyor. İkisi de zulümdür. Darphanede basıp veriyorsa herkesin hakkını alıp bana veriyor. Esnaf Hasan’ınkini veriyorsa Hasan’ın hakkını veriyor. Onun için faiz, üretmeyen insana haksız olarak ilave tüketme hakkı vermek demektir. Faiz demek zulüm demektir. Fakir fukaranın hakkını alıp yemek demektir. Faiz yiyen insan şu gecekonduda faiz ödediği için anasına ilaç alamayan gencin gözyaşını yiyor demek. Bunun için Adil Düzen’de faiz olamaz.

Bundan başka karşılıksız para basılamaz. Ne oldu şimdi bak. Faiz mikrobu kalktı, darphane mikrobu kalktı. Adil Düzen bir bir mikropları kaldırıyor. Bundan başka piyasada ancak alınıp satılabilen dört çeşit mal vardır. Bunlar karşısında para. Şu kadar arsa satılık o kadar para var. Bu kadar tesis satılık o kadar para var. Şu kadar standart mal satılık o kadar

para var. Şu kadar altın döviz, kıymetli maden satılık o kadar para var. İşte alınıp satılabilen mallar ne kadarsa onun kadar da para vardır ve sadece bunlar karşısında para vardır.

Adil Düzen'in bir diğer temel esası, istendiği andan malı verip paraya, parayı verip mala değiştirebilirsiniz. Herkese eşit muamele yapılır. Fiyatlar arz ve talebe dayalı kriterlere göre tespit edilir. Bak şu kısmını açıklayayım size. Ben buğday ürettim. Adil Düzen ilan edildi. Buğday vakfına gittim. Fiyatlar nasıl teşekkül ediyor lütfen dikkat buyurun. Siz üniversitenin en kıymetli elemanlarısınız. 60 milyona bunları siz anlatacaksınız. Onun için büyük önem veriyorum bu noktalara. Nasıl olması lazım bir ekonominin? En önce ince bir noktasını arz edeceğim için bir kere daha dikkatlerinizi rica ediyorum. Buğdayı ürettim. Getirdim buğday vakfına vereceğim. Bakınız fiyat şöyle teşekkül ediyor. Önce uzmanlar Türkiye gibi 60 milyonluk bir ülkenin bütün buğday depolarında ne kadar toplam buğday rezervi bulunması lazım hesaplamışlar. Diyelim ki 1 milyon ton depolarda buğday bulunması lazım. Kıtık var şu var bu var. Türkiye'de Adil Düzen'de asıl ünite bucaktır bucak. Bugün Türkiye'de 1200 tane bucak var 895 tane ilçe merkezi var 74 tane de il var. Bunların hepsini toplarsak takriben 2200 yapacak. İşte bu 2200 tane yerde 2200 tane buğday silosu olacak. Tıpkı bugünkü bankaların bankamatığı gibi. 2200 tane siloda ne kadar buğday var hepsi birbiriyle irtibatla. Ben gittim benim bucağıma buğday teslim edeceğim. Bucaktaki adam komputere basacak. Şu anda Türkiye'deki 2200 depoda 1 milyon ton buğday var. Ekrandan görüyor. Karşısındaki tabelaya bakacak hatta komputer bunu yazacak. Öyleyse buğday 1000 liradır arkadaş diyecek bana. Şu andaki fiyat 1000 lira. Peki ben bu fiyatı uygun görüyorum dedim, buğdayı verdim 1000 lirayı aldım cebime koydum. Biraz sonra yine geldim buğday satmak için. Yine memur düğmeye bastı. Ooo herkes senin gibi buğdayımı satmış. Türkiye'deki depolarda, bu ara yerde buğday 1 milyon 200 bin tona çıkmış. E ne olacak? Şimdi fiyat 800 liraya düştü diyecek bana. Ben 800 liraya fiyatın düştüğünü duyduğum zaman öyleyse ben buğdayımı satmıyorum ucuzlamış ben senden buğday alacağım. Hay hay buyur al diyeceğim. Ben buğdayı satmak için gittiğim halde ucuz buldum aldım eve buğday getirdim. Biraz sonra gittim yine buğday almak istiyorum. Memur düğmeye basacak. Herkes senin gibi bu arada buğday almış. Türkiye'deki toplam depolardaki buğday 800 bin tona düşmüş. Şu anda buğday 1200 lira oldu diyor. Öyleyse buğday pahalılaşmış ben sana satacağım diyorum. Ve böylece fiyat depolarda yani arz edilen buğdaya göre teşekkül ediyor. Ediyor da ne oluyor? Bu sistem sayesinde Türkiye'nin depolarında 1 milyon ton buğday muhafaza ediliyor. Buğday bunun üzerine çıkarsa fiyat

düşüyor, aşağı inerse fiyat artıyor. Böylece 1 milyon ton buğday kendi kendini muhafaza ediyor. Ve de fiyatlar o andaki ihtiyaca göre teşekkül ediyor. Böylece Adil Düzen serbest piyasa ekonomisinin bütün faydasını üzerinde toplamış en ideal bir şekil. Fiyatlar piyasada teşekkül ediyor.

Komünist rejim niye battı? Çünkü komünist rejimde fiyatları masa başında tespit etmeye kalktılar. Halka lüzum olmayan mallar üretildi. Şu kadar kilo avize üretene bu kadar para vereceğim diyor rejim. Onun için de herkes en büyük hantal avizeleri üretiyor. Kimse de gelip almıyor. Ambarlar dolmuş. Ama asıl lüzumlu olan avize yok mesela. Böylece kıtlığa düştüler. Piyasanın halkın ihtiyacına göre fiyatların teşekkül etmesi ekonominin can alıcı noktasıdır. Adil Düzen bu esası içerisinde muhafaza ediyor. İşte alışveriş Kars'ta da aynı fiyat Diyarbakır'da da aynı fiyat çünkü bütün bilgisayarlar bankamatik gibi birbirine bağlıdır.

Şimdi kredi. Efendim faiz yok dediniz. Kim kime para verecek. Faiz kalkar mı? Bugünün en büyük hastalığı. Niçin? Çünkü kendisi, dediğim gibi kapitalist galakside yaşıyor da onun için. Hele sen şu kapitalist nizamın bütün etkilerini üzerinden at bir bakalım. Bir hamal. Yıllarca sırtında taş küfesi taşımış bir hamalın küfesini alırsanız rahatsız oluyor. Yahu bir şeyim eksildi, benim sırtımda bir küfe olacaktı diyor. Şimdi bizim insanımız faiz kalkar mı dediği buna benziyor. Yahu senin faiz dediğin senin sırtındaki Yahudi'nin emme hortumu be mübarek kopart şu hortumu at. Alışmış kanının emilmesine birisi hortumu çıkartacağız dediği zaman bile şaşırıyor. Tıpkı taş taşımaya alışmış insan gibi. Faiz kalkarsa ne olur? Cennet olur ne olacak. E peki ben iş yapacağım parayı nereden bulacağım? Haaaa bak faizsiz sistemde kredi nasıl temin edilecek. Kredi ne demek? Ben ürettiğim kadar tüketeceğim ama yatırım yapmak istiyorum ürettiğimden fazla tüketemem mi? Kullanabilirim. Buna kredi denir. Bu hakkı kullanırım ama şartı var. Mutlaka bir müddet sonra geri vereceğim. İşte muvakkaten bir insanın ürettiğinden daha çok tüketme hakkı kullanması olayına Adil Düzen'de kredi denir. 7 türlü kredi mümkündür.

Bir. Ben ürettiğimden daha çok nasıl kullanırım? Aynen bugünkü gibi ortaklıklar tesis ederim. Bir araya geliriz, paramızı birleştiririz. Ben yönetirim bunu, ürettiğimden daha çok paraya hükmetmiş olurum. Ya bir tesis kurmak için ya da tesiste ürettiğimiz malların

kârını bölüşmek için. Bugün de var Adil Düzen’de de ortaklıklar suretiyle kredi sistemi mümkündür.

İkincisi hakkı müktesep kredisi. Ne demek hakkı müktesep kredisi? Benim cebimde 10 bin liram var kullanmıyorum koştum bankamatikle bankaya yatırdım. Yatırdığım zaman diyelim ki aradan bir sene geçti. Gelecek sene istersem 120 bin lirayı yine bankamatikten çeker 1 ay kullanırım, istersem 30 bin lira çeker 4 ay kullanırım, istersem 40 bin lira çeker 3 ay, hesabı nasıl yapıyorum? Bankaya yatırdığım meblağ çarpı bankada kaldığı süre benim kredi hacmimi temsil ediyor. İşte buna hakkı müktesep kredisi diyoruz. Bu düzenle ne oluyor? Ben cebimde para var kullanmıyorum, Erzurum’daki kardeşim kullanıyor. Onun kullanmadığı parayı da ben kullanıyorum. Faiz var mı yok, daha çok para kullandım mı kullandım. İşte faizsiz olarak bu çeşit para kullanma imkânına hakkı müktesep kredisi diyoruz. Bu kredi yüzünden kimse cebinde para tutmaz hemen bankaya götürür koyar. Niye? Bankada durursa kredi hakkı kazanıyor da onun için. Bütün para ekonominin hizmetinde oluyor.

Diğer bir kredi emek karşılığı kredi. Bakın benim bir konfeksiyon atölyem var. 10 tane makinem var işletme sermayem yok çalıştıracak insanı koyup çalıştıramıyorum. Adil Düzen’de hiç böyle bir mesele yok. Bu 10 tane ehil insanı bulup koyacağım. Herkes çalıştığı zaman ne kadar para alacak kendi sendikası bunu hakkani bir şekilde tespit etmiş. Oturdukları andan itibaren devlet bunların parasını ödeyecek. Devlet dediğimiz banka. Banka Devlet’in kontrolündedir Adil Düzen’de. İsteyen özel bankacılık da yapabilir. Adil Düzen’de yasak yok yani kâr ortaklığı suretiyle insanların parasını toplayıp çalıştırabilir. Ama ben istediğim zaman çalıştırdığım insanın parasını alacağım devletin bankası var. Ahmet’in Mehmet’in keyfine bağlı değil. Bu 10 tane konfeksiyoncu oturdum bunlar her ay 5 milyon lira alması lazım, 5 milyon lira tıkr tıkr ödeniyor kendilerine. Konfeksiyonları yaptım, kim borçlanıyor? Ben borçlanıyorum müteşebbis benim çünkü. Bütün işçiler paralarını alıp rahatça hayatlarını sürdürüyorlar. Kim ödeyecek? Ben ödeyeceğim. Nasıl ödeyeceğim? Yaptığımız konfeksiyonu satarak ödeyeceğim. Bakınız para üretim karşılığında verilmiştir ve faiz yoktur. Bunun adı emek karşılığı kredidir. Kredi çalışan insana veriliyor. Şampanyacı holdinge değil.

Diğer bir kredi rehin karşılığı kredidir. Bugün de var. Yani ben buğday vakfına gittim. Buğdayın 3 ay sonra fiyatının artacağını tahmin ediyorum. Şimdi paramı almadım rehin bıraktım. Yüzde 80'ini alıp kullandım. 3 ay sonra bugün satıyorum diyorum aradaki farkı o zaman alıp kullanıyorum. Böylece malı satmadığım halde parasını alıp kullanabiliyorum.

Ödenmiş Vergi. Adil Düzen'de vergi yok. Devletin kendi hakkı var. Ama ben yaptığım çalışmalarla devlete hak kazandırma imkânı bulmuşum. İşte ona karşı ayrıca kredi alma hakkım var. Bunun adı ödenmiş vergi karşılığı kredidir.

Diğeri yatırım projesi karşılığı kredi. Farz ediniz ki benim elimde 3 tane kâğıt var. Bir tanesi diyelim ki Diyarbakır'da 10 milyar liralık bir motor fabrikası kuracağım. Planlamacılar, uzmanlar siz mühendisler incelemiştiniz Diyarbakır'a 10 milyar liralık şu tip motorları yapacak bir fabrikanın kurulması uygundur demiştiniz, teşvikli bir projeyi ortaya koymuşsunuz. Benim de loncam var. Tıpkı Bayındırlık Bakanlığı'nın müteahhitlere karne verdiği gibi bu insan 10 milyar liralık inşaat yapabilir, bu 3 milyarlık yapar diye karne veriyor ya benim loncam da bana bir karne vermiş. Bu insan 10 milyar liralık bir motor fabrikasını kurabilir diyor. Elimde teşvikli projem var. 10 milyar liralık bir projeyi yapacağıma dair kendi loncamdan aldığım kartım var. Adil Düzen'de ben bir ahlak topluluğuna mensubum, o ahlak topluluğu da bu ahlaklı adamdır diye bana kâğıt vermiş. Ahlaksızlık yaparsam o topluluğun bütün üyeleri tazmin edecek, kâğıt laf diye verilmiyor. 3 tane kâğıdı ortaya koydum. Bak ben dürüst bir adamım, elimde teşvikli projem var. Bu iş yapacak mesleki ehliyetim de mevcuttur. Bitti. Bu 3 kâğıdı koyar koymaz param yok hiç mühim değil. Besmeleyi çekeceğim Diyarbakır'daki araziye seçeceğim. 50 milyon lira banka ödeyecek, benim projemin üzerine yazacak. Çimento aldım, demir aldım, makinaları, camı aldım fabrikayı bitirdim 10 milyar lira para ödenecek. 10 milyar lira harlandı 10 milyar liralık bir fabrika da kuruldu. Faiz var mı yok enflasyon var mı yok. Neden? 10 milyar lira piyasaya çıktı ama ülke 10 milyar liralık bir tesis, bir üretim kazandı. Üretim karşılığındaki piyasadaki para hiçbir zaman enflasyona sebep olmaz da onun için. Böylece fabrikayı kurdum. İşte bunun adı yatırım projesi karşılığı kredidir. Sen yatırım mı yapacaksın arkadaş, kabiliyetin var mı? Buyur istediğin kadar faizsiz para.

Bir diğerkredi şekli de selem senedi karşılığı kredi. Selem senedi ne demek? Sipariş senedi. Bak açıklayayım. Benim bir peynir mandıram var. Bu peynir mandıramda senede 100 teneke peynir yapıyorum diyelim. Bu yüz teneke peynirimi ocak ayındayım ben haziranda yapacağım. Geliyorum sizleri topluyorum. Diyorum ki bak kardeşlerim işte benim mandıram, şu cins peynirden 100 teneke yapıyorum. Enflasyon olmadığı için hepiniz şimdiden biliyorsunuz, haziran ayında biliyorsunuz ki peynirin tenekesi 10 bin liradır diyorum size ama şimdi ocak ayındayız eğer siz bana 7 bin lira verirseniz ben size haziranda bir teneke peynir teslim edeceğim. Hanginiz istiyorsunuz diyorum. Hesaplıyorsunuz. Ben haziranda 10 bin liraya almaktansa şimdiden 7 bin liraya almaya razıyım ben istiyorum, ben istiyorum ellerinizi kaldırılıyorsunuz. Hepinize benim mandıram adına bir imzalı kâğıt veriyorum. Size haziranın şu tarihinde şu kalitede 1 teneke peyniri teslim edeceğim. Adresim budur mesul benim diyorum. Siz o kâğıdı hatta başkasına başka parayla da satabilirsiniz. Teferruata girmiyorum. Bu verdiğim senedin adı selem senedir. Sipariş senedi. Aldım sizden 7 bin lirayı gittim yemi aldım, kuzumu besledim sütünü aldım, peyniri yaptım haziranda teslim ettim size, senedimi yırtıyorum. E ne var efendim çok basit bir şey. Hayır. Ben size bak o kadar önemli bir şey söyledim ki şu anda. Siz İsrail'i atom bombasıyla yıkamazsınız ama selem senediyle yıkarsınız. Neden? Adil Düzen'deki selem senedinin kendisi bugünkü Siyonist düzendeki senetten çok farklı. Bugünkü düzende senet parayı temsil ediyor. Adil Düzen'de senet malı temsil ediyor. Bu senet bir teneke peynir demek. Ederse eder. Öyle şey mi olur. Piyasada ne kadar çok senet olursa mal o kadar çok gibidir yani senet çoğaldıkça ucuzluk artar.

Bugünkü Siyonist düzende senet ne kadar çoksa fiyat o kadar artar fakir fukara ezilir. Bir. İkincisi bugünkü düzende vade ne kadar uzunsa faiz o kadar çoktur. 6 ay varsa faiz ona göre koyar ama selem senedinde vade ne kadar uzunsa o kadar ucuzluk olur 6 ay varsa 7000 liraya veririm eğer 3 ay varsa 8500 lira isterim. Vade kısaldıkça selem senedinin fiyatı artar vade uzadıkça fiyat azalır. Bugünkünün tam tersi. Burada vade uzadıkça fiyat artıyor. İşte selem senedi budur. Ucuzluk getiriyor. Peki efendim bunu bu Demirel, İnönü hiç duymadı mı dinlemedi mi bunlar bunu niye yapmıyor? Yaptırmaz ki İsrail, Amerikalı abileri. Niye? O aradaki bugünün faizini onlar alıyor da onun için. Eğer onlar da bizim gibi yapmaya karar verilerse televizyon onlardan da bahsetmez. Holdingci gazeteler onları da yazmaz. İstedğini yaptırmıyor ki. Onun için bu ekonomik düzeni tatbik etmeye kalkışmak inanç ister

inanç. Topyekûn haksızlığa karşı savaş açmak ruhu, cehdi ister, cihat ister cihat bu işler, oturduğu yerde olmaz.

Bak şimdi size vergi düzenini de kısaca anlatacağım böylece inşallah konumuzu toplamış olacağız. Ne diyorum size? Adil Düzen’de vergi yok. Ne demek vergi yok? Yani bugünkü gibi angarya yok. Devlet aklına gelmiş gelir vergisi, aklına gelmiş emlak vergisi, aklına gelmiş trafik vergisi, araba alırken şu kadar vergi, şunu yaparken bu kadar vergi, vergi, vergi, fon, fon, fon, fon, fon. Vatandaşı koymuş kurbanlık koyun gibi çengele, vergi diyor etini kesiyor, fon diyor yağını kesiyor, kesile kesile bir kemik kaldık. Şimdi kemik kırmaya sıra geldi. Güneydoğuda da o yapıyor zaten. Düzenin tatbikatı bu. E nasıl olacak? Bak anlatıyorum. Hem zengin devlet hem de vergi yok. Cennetten bahsediyorum ben. Devlet gelirini nasıl temin edecek? Bak açıklıyorum. Deminki misali aldım. Farz edelim ki ben huzurlarınıza geldim arkadaşlarımla beraber Diyarbakır şehrine, Mardin şehrine, Erzurum şehrine. Burada böyle bir toplantı yaptık. Size kendimizi takdim ediyorum. Arkadaşlar işte benim loncamdan kâğıdım. Ben 10 milyar liralık bir fabrikayı yönetebilecek kabiliyette bir ekibin başıyım. Şu arkadaşım benim ticaret müdürüm, bu umum müdür yardımcım, bu mali müdürüm, bu teknik müdürüm. Bizi tanıyın. Biz 10 milyar liralık bir fabrikayı yönetebilecek bir kadroyuz. Kendi aramızda anlaşmışız. Geliniz Diyarbakır’da beraberce şu fabrikayı çalıştıralım. Mesela Temsan, mesela şu KİT’ler, bugün bu KİT’ler duruyor o oraya ayrıca bir cümleyle temas edeceğim. Nasıl bu KİT meselesi halledilecek? Hiçbir şey değil çok basit.

Şimdi şu anlattığımı dinleyin lütfen. Geldim müteşebbis bir heyet olarak kendimi takdim ettim. Şimdi motor üreteceğiz ne lazım bize fabrika lazım. 10 milyar liralık bir fabrikanın sahibi bir şirket oradan parmağını kaldırıyor bizim şirketin bir fabrikası var biz sizin yönetiminize razıyız bu fabrikayı size verelim çalıştırın diyor. Buyurun siz de bu masaya oturun diyorum. Geliyor o şirketin temsilcisi masaya oturuyor. Olduk iki kişi. Ne lazım şimdi bize? Fabrikada çalışacak işçi. Oradan sendika temsilcisi bir kardeşimiz elini kaldırıyor benim işçi ekibimle bu fabrikanın bütün işçilik hizmetlerini yapmaya hazırız biz diyor. İncelemiş projeyi, bunun çok iyi, işçilere para getirecek bir proje olduğunu görmüş. Peki siz de oturun diyoruz. Kaç kişi olduk? Üç kişi. Fabrika var, işçi var, müteşebbis var. Şimdi bu fabrikaya hammadde lazım, çelik lazım, pik lazım. Oradan bir kardeşimiz kalkıyor ben de size ortak olmak istiyorum, bizim şirket de sizin hammaddenizi, pikinizi vermeye

razı, bu projeyi inceledik uygun görüyoruz diyor. Sen de buraya otur diyoruz. O da bizim hammaddemizi veriyor. Olduk dört kişi. Ne lazım bize şimdi? Elektrik lazım, su lazım, nakliye lazım, ambar hizmetleri, 24 çeşit umumi hizmet. İşte biz dördümüz bir araya gelir gelmez otomatikman devlet beşincimiz oluyor. O da geliyor masaya oturuyor ben de elektriğinizi vereceğim, suyunuzu vereceğim, nakliyenizi yapacağım, ambar hizmetinizi yapacağım, muhasebenizi tutacağım, fabrikanın bütün eksiklerini tamamlayacağım diyor. Kaç kişi olduk? Beş kişi. Şimdi motoru üretebilir miyiz? Elbette. Neden? Her şey var. Müteşebbis var, tesis var, öbür taraftan hammadde var, işçi var ve umumi hizmetler var. Bak ben size başka galakside anlatıyorum. Siz şimdi buradan çıkacak öbür dershaneye gideceksiniz, ekonomi fakültesindeki derslere bir öğretmen kardeşimiz gelecek, efendim üretim için önce sermaye lazım diyecek. Hayır. Yanlış. O, Siyonist galaksinin sözü. Bak biz devrim yapıyoruz. Ne sermayesiymiş. Ben ne yapacağım senin verdiğin bu yeşil dolar kâğıdını. Bu ekmeğin tuzu mu, bu motorun pistonu mu? Üretimin unsuru değil ki. Sen onu sadece beni aldatmak için kullanıyorsun. Üretim için işte fabrikanın yönetimi var, işte fabrika var, işte işçi, işte hammadde, işte elektrik. Takır takır takır motor yapar ambara koyarız. Senin yeşil kâğıdına bizim ihtiyacımız yok. Üretimin asıl unsurları bunlardır. Bak tekrar ediyorum para ekmeğin tuzu değildir, para motorun pistonu değildir. Üretimin unsuru değildir. Para sadece ürettiğimiz malları ambara teslim ettiğimiz zaman bizim bu kadar tüketme hakkımız olduğunu gösteren bir muvakkat senettir bu kadar. Onun vazifesi üretimden sonra başlar. Üretimin içinde ve arasında paranın yeri yok.

Diyelim ki 1000 tane motor yaptık. Bizim projemizde proje uzmanları, bak sözüme dikkat edin, Anayasaya göre bu üretim nasıl paylaşılır, kanuna göre demiyorum Anayasaya göre nasıl paylaşılacağını projemize yazmışlar. Zaten bunu inceleyerek hepimiz razı olduk. Misal olarak diyorum ki zaten bizim bu motor üretimimizde müteşebbis bir motorun 5'te 'ini alacak. 5'te 1'ini tesis sahibi, 5'te 1ini işçi, 5'te 1'ini hammadde, 5'te 1'ini de devlet alacak. Niye? O da bir işçi gibi kendi katkısını yaptı. Hakkını alacak. İşte Adil Düzen'de devlet gelirini böyle temin eder. Ben işçiyim. Gittim, geldim otobüs parası verdim. Kantinde yemek yedim. Bir sürü masraflar ettim. Ancak ay sonunda 200 tane motor ambara girince kâr ettim. Ben de devletim. Elektrik verdim, su verdim ambar hizmeti yaptım. Ambara 200 motor girince ben de kâr ettim. Bütün ortakların hepsi kâr ediyor. İşte sıhhatli ekonomi böyle olur. Böyle paylaşılacak üretim. Devlet hakkını böyle alacak. Yoksa sabahleyin uyanıp

KDV'yi yüzde 14'e çıkarttım dersen bu mafya olur devlet olmaz. Şimdi bu söylediğim, bak matematik olarak size 7 madde ile verginin aksiyomlarını söylüyorum:

- 1- Vergi devletin hizmeti karşılığında aldığı haktır.
- 2- Bir tek vergi vardır. Üretimi koyduk, devlet kendi payını alacak.
- 3- Üretimin cinsinden olacak. Devlet de benim gibi. 200 tane motoru var. Piyasada kaçta ediyorsa o kadar para kazanacak. Piyasada motorun adedi çoğalırsa fiyatı düşer. Onun için biz ihtiyaçtan fazla motor yapmayız. Bu söylediklerimin içinde ciltlerle öyle incelikler var ki ben sadece ana hattını anlatmak mecburiyetindeyim. Çünkü vaktimiz ölçülü onun için geçiyorum.
- 4- Gelirden vergi yok. Ben işçiyim. Brüt maaşım ne kadar? 5 milyon. Aynısını alacağım. Niye? 5 milyonla zaten geçinemiyorum. E sen geliyorsun şu kadar sigorta bu kadar vergi. Onunla kalmıyorsun ekmeğin içinde vergi, peynirin içinde vergi. Canımı çıkartıyorsun. Böyle düzen olmaz. Gelirden vergi yok. Herkesin brüt maaşı net maaşı olacak.
- 5- Vergi. Ne kadar çok verdiysen yani bizim bu motor fabrikamız devlete ne kadar gelir temin ettiyse ona göre şu söylediğimiz ödenmiş vergi karşılığı krediyi daha çok alırım. Ona göre devletten daha çok hizmet alırım. Benim elektriğimi öncelikli bağlar, telefonumu öncelikli bağlar. Ona göre benim malım sigortalıdır. Eğer malım zarar uğrarsa devlete kazandırdığım vergiye göre devlet onu daha büyük parayla bana tazmin eder.
- 6- Vergi beyana göredir. Zaten ambara verdiğim zaman yeminli ambarcı devletin malı. Vergi kaçakçılığı diye bir şey yok. Gayrimenkulüm ona göre büyük değer taşır. Hisse senedim o kadar büyük taşır. İstimlak bedelim o kadar yüksek olur. Onun için Adil Düzen'de vergi kaçakçılığı diye bir şey söz konusu değil.
- 7- Üretimden alınacak pay anayasayla belirlenir. Kanunlarla değil. Adil Düzen'de devletin vergi kanunu yapmaya hakkı yoktur. Adil Düzen'in anayasa maddesini

okuyorum sizlere. Devlet vergi koyamaz. Niçin? Çünkü vergi hak ölçüsüdür. Böyle mecliste parmak kaldırılarak onun hakkı buna, bunun hakkı ona aktarılamaz. Hak mukaddes bir şeydir. Her şeyin üstündedir. Hak ne ise odur. Parmakla hak olmaz. Şöyle bir üretimde tesisin hakkı budur, müteşebbisin hakkı şudur, işçinin budur, devletin, ham maddecinin budur. Bunlar ilim işidir. Hak ölçüsü işidir. Bunların temel kriterleri vaaz edilmiştir anayasada. Buna göre herkes hakkına razı olur.

Şimdi Adil Düzen’de ben işçiyim. Daha çok kazanmak istiyorum. Gidip de işverenin boğazını sıkamam. Niye? İstedğim kadar sıkayım. Bir motor bana fazla geçmez. Ne yapacağım? 1000 motor yerine 2000 motor üreteceğim. Ama 2000 motor ürettiğim zaman işveren de çok kazanıyor, devlet de kazanıyor. Bak bu düzen barış düzenidir. Adil Düzen’in başka konularını konuşsak neler duyacaksınız neler.

Şimdi bak bugünkü düzen çatışma düzenidir, bu Siyonist düzen. Sadece ekonomide değil. İşçi ile işvereni birbirine, devletle vatandaşı birbiriyle çarpıştırmıyor bu düzen. Mesela avukatla müvekkili çarpıştırıyor bu düzen. Doktorla hastayı çarpıştırıyor. Doktor kardeşlerimizi tenzih ederim. Bugünkü düzende hasta ne kadar çok olursa doktor o kadar çok para alıyor. Onun için de hastalık arttıkça doktor, tenzih ederek söylüyorum bu düzende memnun oluyor. Avukat müvekkilinin işini yokuşa sürüyor. Sonra diyor ki efendim işimiz sarpa sardı, misal olarak söylüyorum, Batı ülkelerinden misal veriyorum. Aksi bir hâkime düştük. Bu kadar para vermezsen bundan sonra takip etmem diyor. İş ne kadar yokuşa sürerse geliri o kadar çok oluyor. Düzen böyle. Adil Düzen’de ne olacak? Doktor musun sen? Kaç kişi sağlık korumasını sana tevdi ettiyse ona göre para alacaksın. Hasta olsa da olmasa da aynı parayı alacaksın. Böyle olunca doktor bize telefon edecek. Aman Ahmet Bey yola çıkıyorsun, süveterini almayı unutma. Kendini üşütür de hasta olursan senin de başına iş açılır benim de iş açılır. Avukat; aman şu işe dikkat edelim beyefendi bir aksilik çıkmasın. Niye? Çıkarsa boşu boşuna sen de uğraşacaksın ben de uğraşacağım. Ücretim değişmeyecek de onun için. Yani menfaat paralelliği. Adil Düzen barış düzenidir. Menfaat paralelliği düzenidir. Bugünkü Siyonist düzen çatışma düzenidir. İnsanlığa huzur vermeyecek bir düzendir. Yanlış bir düzende yaşıyoruz. Ama bu düzen kendi kendine kurulmamış. Bunun sahibi var. Bizi çatıştırıp, bizi boş şeylerle meşgul edip, bizi sömürüp kendi planını yürütmek

isteyen bir emperyalizm bir Siyonizm var. Onun yüzünden biz bu kafesin, bu hapishanenin içinde yaşıyoruz.

Bakınız Adil Düzen’de herkes sigortalıdır. Sigorta ve emeklilik için kimse para ödemez. Hazineden ödenir. İşsizlik ve emeklilikte herkesin yaş, tahsil, hizmet, ehliyet esasında ne alacağı kat sayı ile belirlenir. İşsizlik ve emeklilik karşılığı bütçeden ödenir. Millî gelirle orantılı pay alınır. İşsizlik ve emeklilik talebe ve beyana göre istediği zaman emekli olur. Tekrar çalışacağı der tekrar çalışır. Emekli olan kredi hakkını kaybeder. Yani şu çalışma kredisi var ya emek kredisi, madem emeklisin çalışmıyorsun öyle ise böyle bir kredi alamazsın. Emeklilik maaşı emekliye ayrıldığı zamanki mesleki derece, yaş ve tahsiline göredir. İşte size 31 tane kriterle Adil Düzen’i tarif etmiş oldum. Şimdi ışıkları açalım ve şu kısa konuşmayla konferansımızı toplayıp kapatalım inşallah.

Size Adil Düzen’i 28 tane kriterle tarif ettim. Aksiyom, matematik bir tariftir bu. Efendim nedir Adil Düzen? İşte bu kaidelere uyan ekonomik düzen Adil Düzendir. Kapitalist düzen diyorsun o senin düzenin. Komünist düzen diyorsun senin düzenin. Bizim düzenimiz de Adil Düzen. Komünist düzen nedir? Sen onun kriterlerini kendi kitabında yazmışsın. Faizci kapitalist düzen nedir? Onu da onlar yazmış. Bizim de Adil Düzen’i biz de yazmışız. İşte budur. Bu esaslara uyduğu zaman bir düzen, bu düzen Adil Düzen. Adil Düzen bir yuvarlak laf değil.

Bak dün mecliste bu hükümetin programını tenkit ettim. Ne dedim? Özel istihdam projeleri diyorsun, kimse belli değil. Niye? Orada bir çare bulmak lazım senin bir çaren yok. Bir kelime bulup atlatayım diyorsun da onun için. Ama bak biz Millî Görüşçüyüz. Bizim maksadımız onu bunu atlatmak değil, ilim ile gerçeği ortaya koymaktır. Biz Adil Düzen dediğimiz zaman bir matematik kitabını tarif ediyoruz. Her noktası incelenmiş bir kitabı tarif ediyoruz. Niçin? 25 senedir bunun üzerinde pek çok ilim adamıyla beraber çalıştık. Bu insanlığın saadetinin en mühim meselesidir de onun için.

Şimdi bak bu konuştuklarımızdan nereye geliyorum. Faiz yok, işte böyle yok. Vergi yok, işte böyle yok. Peki efendim kredi nasıl? Anlattık. Sen keşke üretim yap. Bak burada niçin para istiyorsun, üretim için. Al istediğin kadar faizsiz para. Şimdi bak şurada şu malı ürettik. Bu malı üretmeden önce vermekle sonra vermek arasında hiçbir fark yoktur eğer

üretim hakikaten gidecekse. Çünkü para var, karşılığında da üretim var. Öbür taraftan bakınız vergi böyle olursa ne olur? Türkiye’de 1991 yılını ele alalım. Türkiye’nin millî geliri ne kadar 110 milyar dolar. Bu 110 milyar dolar ne yapıyor? 110 milyar dolarlık millî gelir, sanayiden, tarımdan, hizmetlerden teşkil ediyor. Takriben söylüyorum. Devlet sadece bu üretimlerden 5’te 1 olarak kendi payını alsın. Adil Düzen’de bu pay takriben 5’te 1’dir de onun için söylüyorum. 5’te 1 olarak payını alsın, 110 trilyonun 5’te 1’i nedir? 22 trilyon. 22 trilyon ne yapıyor? 22 trilyonu çarpacak olursan bugün 6 bin liradır 1 dolar, 6 bin 500 liradır. Bu taktirde 150 trilyon lira yapar. Nedir? Sadece üretimlerden devletin aldığı pay. Peki Türkiye’de sanayinin yarısı devletin, yani tesis sahibi aynı zamanda devlet. Arazilerin pek çoğu devletin. Devlet bir de tesis payı alırsa bütün bu hizmetlerden, bu tesis payıyla 150 trilyon, bir 150 trilyon daha üzerine gelir. 300 trilyon olur. Peki devlet aynı zamanda kullanılmayan sermayelerin emniyetini, bekçiliğini temin ediyor. Ona göre oradan pay alırsa ki buna bizim ananelerimizde zekât diyoruz. Bütün bunları hesaba kattığınız zaman devletin 1 yıllık geliri bildiğiniz gibi işte şu basit hesabın da gösterdiği gibi 300 trilyon, 400 trilyon, 500 trilyona çıkar. Peki geçen sene bizim devletin bütçesi neydi? 105 trilyondu. Onun da 20 trilyonu açıldı. Sene sonunda açık 32 trilyona çıktı. Devletin bütün geliri 80 trilyon idi bu kadar vergiye mukabil. Biz Adil Düzen’i ilan ettiğimiz zaman 300 trilyon, 500 trilyon olacak. Bak hesabını veriyorum. Ve de kimse vergi ödemeyecek. Herkes brüt parasını alacak, herkes kendi hakkını alacak. 40 çeşit vergi olamayacak. İşte zengin devlet, işte zengin vatandaş. Bak size anlattığım bu Adil Düzen’de ekme 500 liraya ucuzluyor. Niye? Ekmeğin içinde faiz kalmadı. Ekmeğin içinde vergi kalmadı. 500 liraya ucuzluyor da ne oluyor? Dünyada hiç kimse bizim kadar ucuz ekme yapamayacak. Ben bugünkü işletme sermayesiyle 3 misli fazla üretim yapacağım. 3 misli fazla işçi çalıştıracacağım. Bugün çalışan işçinin 3 mislini çalıştırdığım zaman işsizlik ortadan kalkacak. Adil Düzen’de işsizlik olmaz.

Bundan başka ihracat patlaması olacak. Neden? Dünyada kimse ekmeği bizden ucuz yapamayacak. Almanya yüzde 10 faiz var, yüzde 35 vergi var ve bunlar üretimin içine giriyor. Almanya bizimle rekabet edemez. Neden? Bizim maliyetimizin içerisinde hiç vergi yok, hiç faiz yok da onun için. Kimse bizimle rekabet edemez. Vaktiyle Avrupa’da belediyeler bak şu sözlerime dikkat edin, bu Adil Düzen’i uyguladılar. Hiç parası yok fiş çıkarttı, şehirleri imar ettiler ama dünya Siyonizm’i geldi Fransız, Avusturya anayasalarına madde koydu. Hiçbir kuruluş para yerine kaim olacak evrak kullanamaz. Onların Anayasalarında böyle bir madde var. Bunu Siyonistler kurdu. Niye? Kendi kontrolü dışında

hiç kimse Adil Düzen'e geçmesin. Lincoln faizi yasak eden kanun çıkartmıştır. Bugün İngiltere'de partiler arası komisyon var. Kilisenin komisyonu var, faizi kaldırmak için.

Bugün bak bizde seçim oldu vakit bulamadık, altı aydan beri bu Amerika seyahati gibi Doğu Almanya'daki partiler bizi istiyor. Neden? Çünkü Batı Almanya gitti Doğu Almanya'daki rantabl tesisleri satın aldı. Çoğunu, bunları yıkacaksınız bunlar rantabilite, teknolojik bakımdan geri dedi, o fabrikalarda büyük bir işsizlik çıktı o işsizler sokaklara döküldüler Almanya'da huzur diye bir şey kalmadı. Almanya perişan bugün. İşte o Doğu Almanya'nın parti fraksiyonları bizi davet ediyorlar şunun için. Yahu şu Adil Düzen'i bize de anlatın. Bizim teknolojimiz geri ama Adil Düzen vasıtasıyla biz Batı'ya üstünlük elde edeceğiz. Niçin? Batı'da yüzde 10 faiz var yüzde 35 vergi var. Batı'nın teknoloji, tekniği üstün ekonomik düzeni bozuk, faizci kapitalist düzen olduğu için. Doğu da Adil Düzen'e geçerse teknolojisi geri ama ekonomik düzen üstünlüğüyle malını daha ucuza satabilme kabiliyeti kazanacak işte bunun için bu imkânı bulmak istiyor. Görüyorsunuz ki bugün ekonomide ne kadar mesele varsa Adil Düzen bunların hepsini çözüyor öyleyse bugünkü meselelerin sebebi bugünkü düzenin mikroplarındır. Adil Düzen'de faiz var mı? Yok. Adil Düzen'de vergi var mı bugünkü vergiler? Yok. Peki Adil Düzen'in içerisinde enflasyon var mı? Yok. Adil Düzen'de zaman geçtikçe pahalılaşma var mı? Hayır, ucuzlama var çünkü teknoloji ilerledikçe malların üretimi daha kolaylaşır daha ucuzlar. Sıhhatli ekonomi budur. Adil Düzen'de herkes hakkını alıyor. Adil Düzen'de makine yağlanıyor. Ne demek makine yağlanıyor? Ben bir mühendisim, bir iş yapacağım şimdi yapamam. Niye? Sermaye lazım. O sermayeyi de bana Siyonist düzen yüksek faizle veriyor. Ben bankaya esir olmadıkça iş yapamıyorum ama Adil Düzen'i kurduğumuz zaman, ben dürüst bir insan mıyım, teşvikli bir proje var mı, bunu yapabilecek kabiliyetim var mı, tıkr tıkr tıkr devlet benim paramı ödeyecek, ben tesisi kuracağım. İster orman işletirim ister tarım ister sanayi kurarım. Para diye bir faktör iş yapacak adamın önünde mania olmaktan çıkıyor. Bu ne demek şu kahvede oturan insanlar bu verilen nimetlere, ormanları, madenleri, koşup diledikleri gibi işletecekler demek. Şart ne? Teşvikli rantabl projeler hazırlanmış olacak, bunu da zaten devlet teşvik edecek.

İşte kıymetli gençler, Cenab-ı Allah mübarek bir Ramazan gününde güzel bir fırsat verdi. Bütün insanlığı ilgilendiren çok önemli bir temel meseleyi konuştuk. Bu konuştuğumuz konuları biz sadece konferanslardan ibaret bırakmıyoruz. Bak bunların

videoları var. Bilhassa ekonomi fakültesinde okuyan kardeşlerimden rica ediyorum bu videoları alın üzerinde münakaşalarını yapın. Kaldı ki bütün bunlara ait bir de bizim basılmış broşürlerimiz var. Teşhis ve tedavi. Bu broşürleri de arzu eden arkadaşlarımızın hepsine vermek, dağıtmak imkânı vardır. Bunları da okuyun eğer bu konular üzerinde herhangi bir konunun açıklanmasını ne zaman isterseniz bütün uzmanlarımız da her zaman bunu size açıklamaya hazırdırlar. Böylece size Adil Düzen'in ne olduğunu zamanın müsaadesi nispetinde açıklamaya çalışmış oldum. Şu anda sual sormak isteyen varsa biz hazırız ancak tabii söylediğiniz gibi inceleyelim sonra sual soralım dersiniz buna da hazırız. Dört tane arkadaşımız el kaldırdı. Buyurun (arada geçen sürede sorular soruldu). Müsaade ederseniz bunları ben kısaca not alayım. Sualleri tespit edelim arkadan toptan cevaplandıralım. Zannediyorum ki öyle olursa zamanı daha iyi kullanmak imkânını buluruz. (Toplam 7 kişi soru sordu Bunun üzerine):

Soruların hepsini kısacık da olsa cevaplandıracağım inşallah. Bir noktadan başlayarak cevaplamakta yarar gördüğüm için söze böyle başlıyorum. Bildiği gibi hepimizin son zamanlarda gen, gen, gen ne demek yani bir hücrenin içerisindeki kromozom, bütün canlı varlıkları meydana getiren ilk hücrenin içerisindeki hücrenin çekirdeği. Genler üzerinde son zamanlarda bütün dünyada pek çok araştırmalar yapılıyor. Bu yapılmış olan araştırmalar niçin yapılıyor? Efendim öyle bir buğday türü geliştirelim ki bir başaktan bilmem 300 gram buğday alalım. Tarım için bu araştırmalar yapılıyor, öbür taraftan tıp için bu araştırmalar yapılıyor, şu irsi hastalık, kalıtsal hastalık çocukta olmasın. Daha çocuk ilk rüşeym dönemindeyken dahi bunu tedavi edelim. İşte bütün bu kabil maksatlardan dolayı genler üzerinde çok büyük araştırmalar yapılmaktadır son yıllarda. Bu araştırmalar önemli ilmi gerçekleri ortaya koymuştur. Üç sene evvel Malezya'da da bu konuda çok mühim bir konferans, seminer yapılmıştır. Genler üzerinde yapılan araştırmalar ne gösteriyor? Hepimiz biliyoruz ki canlı varlıklar ister insan ister hayvan ister nebat bunların hepsi netice itibariyle bir dişi hücreyle bir erkek hücre bir araya geliyor tek bir hücre oluyor, bu bir tek hücreden yavaş yavaş yavaş bunlar meydana geliyor. E nasıl oluyor da bir hücreden nebat oluyor, bir hücreden insan oluyor, bir hücreden kedi çıkıyor. Bu hücre bunu nereden biliyor bunu nasıl meydana getiriyor. İşte bu genler üzerinde yapılan araştırmalar gösteriyor ki bütün bu canlı varlıklar o bir tek hücreden meydana geliyor. Bu hücrenin etrafında bir zarı var, içinde plazması var ortasında da kromozom, çekirdeği, gen dediğimiz asıl bir özü var. Şimdi yapılan incelemeler gösteriyor ki nebatların genleri tek boğumlu bir gendir, hayvanların

genleri iki boğumlu bir gendir, insanların genleri ise üç boğumlu bir gendir. Bu araştırmalar böyle yapıldığı içindir ki bugün artık Darwin nazariyesinin ilmi hiçbir geçerliliği kalmamıştır. Çünkü daha insanlar daha ilk geninden itibaren ayrı bir yaratık şekli olarak gelişmektedirler. İşte insanlar ayrı bir mahluk oldukları içindir ki bu ayrı boğumdan ayrı bir varlık olarak gelip gelişmektedirler.

Nasıl oluyor bu iş? Bunu bugün kavramamız çok kolay. Hepimiz videolar kullanıyoruz. Bir video kasetini koyduğumuz zaman bu kasetin içinde hangi film varsa o oynuyor televizyonda. Canlı varlıklar da Cenab-ı Hak yaratırken o geni adeta bir video gibi tanzim etmiş. Bu dünyanın yaşama şartlarıyla karşılaştığı zaman böyle böyle böyle gelişip inkişaf etme özelliği o genin içerisine konmuş bir video kaseti gibi. Şu kasetin içinde hangi film varsa o oynuyor, bu genin içine ne yazılmışsa ona göre bir kedi çıkıyor ona göre bir insan çıkıyor ona göre bir nebat çıkıyor. İşte bugünkü alimler de o genin içini oynayıp değiştirmek istiyorlar ki başka türlü buğday başka türlü bir canlı varlık meydana gelsin diye. Şimdi ben bu bütün bu kadar sualin arkasına bunu niçin söyledim? Çünkü bakınız arkadaşlarımız çok tabii olarak bu ekonomik düzeni dinledik ama bunun başka tarafları ne olacak dediler. İşte insanları meydana getiren genin bu üçüncü boğumu var ya, bu boğum insanlara dört tane özellik veriyor. Bu özellikler hayvanlarda yok. İnsanların hayvanlardan temel farkı buradadır.

Bir. İnsanlar doğru ile yanlış ayırma kabiliyetiyle mücehhez. Bu genden dolayı. Siz bir küçük çocuğun, ilk okul çocuğunun yanında iki kere iki üç eder dersiniz yok amca dört eder der. Niçin? Doğru ile yanlış ayırma kabiliyeti var. O bir insandır da onun için. Ama bir kedinin yanında bunu söylerseniz kedi miyavlayıp sizin yanlışınızı düzeltemez. Niye? Üç mü dört mü doğru mu yanlış mı bilmez ki. Onun geninde bu yok. İnsanlar doğru ve yanlış ayırıyor bir.

İnsanlar güzel ve çirkini, iyi ve kötüyü ayırıyor. Hayvanlar bunu da ayıramaz. Siz hiçbir parkta gezerken bir kedinin ay şu çiçeğe bir daha bakayım diye geri dönüp baktığını gördünüz mü? Niye? Parkta dolaşır ama çiçek güzel midir çirkin midir bilmez. Ona o kabiliyet verilmemiş. Bunun için insan eşref-i mahlukattır. Yani bu kâinata bu kadar güzellikler var, eğer bunu anlayacak bir insan yaratılmasaydı bu yaratılış fiili eksik olurdu haşa. Halbuki Cenab-ı Hak kemal sıfatıyla muttasıftır, yaptığı işi en mükemmel surette

yapar. Onun için insanın yaratılması lazımdı, yaratıldı ve insana bu kabiliyetler verildi. İnsan güzelle çirkini ayırt edebilir.

Üçüncü bir özelliği, insanlar faydalı ile zararlıyı ayırt edebilir. Bütün ekonomi buradan çıkıyor. Kediler bu kadar asırdan beri mama yerler, şöyle bir tertibat yapalım da kendi mamamızı daha ucuz yapalım diye düşünemez. Neden? Nasıl yaparsa daha faydalı olur bilemez ki. İnsanlar, böyle yaparsak daha faydalı olur deme kabiliyetiyle faydalı ve zararlıyı ayırır.

Dördüncüsü insanlar, zulüm ve adaleti ayırma kabiliyetindedir. Ne zulümdür ne adildir insanlar bunu ayırma kabiliyetindedirler. Peki böyle olmuş da ne olmuş? İşte Adil Düzen, tabii bir düzendir. İçinizde hukuk okuyan kardeşlerimiz, sosyoloji okuyan kardeşlerimiz bilirler. Hukukta, sosyolojide bir biyolojik nazariye vardır. Yani insan toplumları insan vücuduna benzetilirler. Onun için insan toplumlarına ait kurulacak düzen de insan vücudundaki düzen gibi olmalıdır. Bak insan düzeninde sınırlar var, kemikler var, adaleler ve kaslar var ama bunların hepsi uyum içinde çalışıyor. İşte Adil Düzen, böyle tabii bir düzendir. Adil Düzen’de bir genel düzen vardır. Adil Düzen’in içinde bir ekonomik düzen vardır. Adil Düzen’in içinde bir siyasi düzen vardır. Adil Düzen’in içinde ilim düzeni vardır. Adil Düzen’in içinde ahlak düzeni vardır. Bak bir genel düzen, dört tane de düzen. Beş tane değil. Niçin? İnsan topluluğunun dört tane temel özelliği var da onun için. İyi ile kötüyü ayırma, güzel ile çirkini ayırma kabiliyeti, dini ve ahlaki düzeni meydana getirir. Doğru ile yanlış ayırma kabiliyeti, ilmi düzeni meydana getirir. Faydalı ile zararlıyı ayırma kabiliyeti, ekonomik düzeni meydana getirir. Adaletle zulmü ayırma kabiliyeti de siyasi düzeni, hukuk düzenini meydana getirir. Bunun için Adil Düzen daha insanın bütün bu temel yapılarına paralel olarak beş düzenden meydana gelir. Genel düzen, ekonomik düzen, siyasi düzen, ilmi düzen ve ahlaki düzendir. Ben size bu düzenlerin içerisinde sadece ekonomik düzeni kısaca tanıtmaya çalıştım. Ondan dolayıdır ki arkadaşlarımız sordukları suallerin içerisinde efendim diğer düzenler nasıldır diye kendine göre bazı düzenler saydı da, bu temel taş yerine sağlam otursun diye bu açıklamayı yaptım.

Evet Adil Düzen bir genel düzen, dört tane de bu söylediğimiz düzenden meydana gelen bir bütündür ve nasıl insan vücudunda adaleler, kaslar birbirinin işine karışmaz, karışırsa vücut kanser olursa Adil Düzen’de de bunlar birbirine karışmazlar. Yani siyasi güç

başını örtemezsin diyemez. Neden? Çünkü derse ne olur? Derse o sosyal düzen kanser olur da onun için. Bir yandan herkesin inanç hürriyeti var diyeceksiniz sonra da inanç hürriyetine müdahale edeceksiniz. Böyle şey olmaz. Öyle şey olursa o kanser olur. Şimdi bu temel açıklamalardan çok önemli gördüğüm için arkadaşımıza da arkadan söz verdiğim için önden cevap vererek dengelemek, adaleti tesis etmek için önce sizin sorunuza geliyorum.

Adil Düzen barış düzenidir. Bütün insanların hepsine beş tane temel hak tanır. Bütün insanlar, hangi inanç, hangi düşünce, hangi ırktan olursa olsun, bütün insanlar hepsi birbirine eşittir Adil Düzen önünde ve Adil Düzen, önce bütün insanların hepsine yaşama hakkı tanır. Kimsenin yaşama hakkına tecavüz edilemez. Adil Düzen bunu teminat altına alır. Herkesi bir.

İkincisi Adil Düzen, herkesin ırz, namus ve cinsinin muhafazasını teminat altına alır.

Adil Düzen herkesin mülkiyet hakkını teminat altına alır. Çalışmış kazanmış. Mal onundur bitti. Kimse gelip onun elinden bu hakkı alamaz çünkü hak her şeyin üstündedir Adil Düzen’de.

Dördüncüsü Adil Düzen’de inanma hakkı vardır. İnanç hakkı, düşünce hakkı. Kimse inancından dışarıya çıkartmak için zorlanamaz. Efendim siz iktidara geldiniz Adil Düzen kuruldu. Komünist parti kurulacak mı? Kim hangi düşünce etrafında toplanmak isterse toplanacak. Bak, düşünce hakkının ayrılmaz dört tane parçası var. Bunlardan bir tanesi ifade hürriyeti. Ben böyle düşünüyorum diye herkes bunu sözle yazıyla yayabilir bir. İkincisi, aynı şekilde inanan insanlar bir araya gelip beraberce örgüt kurabilirler, beraberce çalışabilirler. En tabii hakkıdır. Masonlar bir araya geliyor da niye başka düşünce bir araya gelmeyecek? Bu kadar Rotary kulüp kuruluyor, onlar serbest çünkü bugünkü düzen belli kontrolleri olan bir düzendir de onun için. Onun için bunun değiştirilmesi lazım gelir. Bundan başka herkes kendi inandığını başkasına tedris hürriyetine sahiptir. Öğretim hürriyeti. Ben böyle inanıyorum, sen de istersen gel sana anlatayım. Çoluğuna çocuğuna, istediklerine anlatma, öğretim hürriyetine sahiptir. Ve de inanma hürriyetinin bir diğer dördüncü ayrılmaz parçası da inancını yaşama hürriyetidir. Herkes kendi inancını yaşama hakkına sahiptir. Adil Düzen bunu bütün insanlar için temin edecek olan düzendir. Adil Düzen’de herkesin uzlaşma hakkı vardır. Adil Düzen’de her bir grup Anayasa’nın insan haklarına ait temel esaslarına uymak

şartıyla kendi ananesine, kendi örfüne göre kendi özel hukukunu, kendi içtihadına göre yapabilir. Bu Alevi'ymiş bu Sünni'ymiş, bu Hristiyan'mış bu Yahudi'ymiş, Adil Düzen'de hiçbir ayırım yoktur. Adil Düzen bütün insanlara bu hakları eşit olarak tanıyan bir düzendir. Bir insan başkasının inancını uygun görmüyorsa yapacağı şey tatlı dille, böyle değil şöylesi daha iyidir diye anlatması tebliğ etmesidir. Bunun dışında inançlara zorlama yoktur.

Bundan dolayıdır ki, Adil Düzen böyle bir düzen olduğu için bir kardeşimiz, efendim Güneydoğu meselesini nasıl çözeceksiniz? Adil Düzen ile çözeceğiz. Neden? Herkese insan hakkı verildikten sonra, herkes hakkını aldıktan sonra sen Kürt olsan ne değişir, Ermeni olsan ne değişir, bilmem Laz olsan, Arnavut olsan ne değişir. Herkes hakkını alıyor, hiçbir ayırım yok. Böyle bir düzende elbette ırk farkı söz konusu olamaz. Ama bugünkü düzende hepimizi gelmiş Siyonizm eziyor. Hakkı 100 olana 8 veriyor, 92'sini elinden alıyor. Öyleyse bu düzeni düzeltmek için hep beraber çalışmaya mecburuz. Ezildikten köle olduktan sonra Türk olsan fark etmez, Kürt olsan fark etmez, çünkü kölesin. Kafesin içindesin ve ezilmişsin, bir farkı yok. Adil Düzen geldiği zaman da yine bir fark yok, çünkü herkes kendi hakkını alacaktır. Bunun için Adil Düzen, bütün bu meselelerin hakikaten temelden ilacıdır.

Şimdi bakınız Adil Düzen için diğer arkadaşımızın konusuna geçiyorum. Selem senedi hakikaten bu konuşmanın içinde bir konudur. Mal=Para diyorsunuz ama ne manada söylüyoruz. Üretilmiş, herkesin istifadesine arz edilmiş mal ne kadarsa, vatandaşın cebinde de o kadar para vardır. Bu manada mal paraya eşit. Bu böyle iken bundan apayrı bir konu olarak böylece bir selem senedi de orta yere çıkıyor. Niçin? Karşılığında bir müddet sonra mal olacak da onun için. Bu da mal kadar para demektir. Bu da mal=para prensibine uygun bir şeydir, sadece üretime teşviki kolaylaştırmak, üretime zemin hazırlamak için bu selem senedi rol oynuyor. Ve evet İsrail'i atom bombası yıkmaz, bu selem senedi yıkar. Neden? Çünkü İsrail mesela Türkiye'yi kontrol ederken piyasaya bu kadar para verme daha az para ver, parayı şu faizle ver diyor, bizim piyasamızı kontrolü altında tutuyor. E bu faizleri de kendisi alıp cebine koyuyor. Şimdi biz onun bu kurallarını kaldırıp benim fabrikam için ben faizsiz para kullandığım zaman artık onun kölesi olmayacağım. Almışım selem senedini vermişim, parayı almışım işletmemi faizsiz olarak yürütüyorum. Piyasaya ucuzluk getiriyorum. Bu, fakir fukarayı korumak demektir. Bu, İsrail'in sırtımızdan temin etmiş olduğu sömürüyü ortadan kaldırmak demektir. Onun için bunların hepsi birbirini tamamlayan bir bütündür.

Evet diğerk bir sorunuz da şudur hemen ifade edeyim bugün Türkiye’de İslami banka denen bu bankalar Bilindiğı gibi bizim 1974 senesinde çıkarttığımız bir kararnameye göre kurulmuştur. Biz o zaman faizsiz muamele yapmak serbest olsun diye bir kararname çıkarttık hükümete gelir gelmez. Bunun üzerine kuruldu. Ancak burada huzurlarınızda hemen haber vereyim ki bu bankalar bugünkü faizci bankalara nazaran atılmış çok önemli bir adım olduğu için biz hep bunları desteklemiştir. Adil Düzen’e giden bir yol olduğu için. Ancak burada bir ilmi konferans veriyoruz. Hemen şunu size belirteyim ki bu bankaların çalışma metotları Adil Düzen’e uygun değildir. Adil Düzen’in bankası bunlar değildir. Ben bu sözü huzurlarınızda söylemek istemiyorum ancak Adil Düzen’deki banka, size anlattığım gibi bir bankadır. Şimdi bu neden Adil Düzen’in bankası değildir? Neticede bir şey değişmiyor da onun için. Adil Düzen’de maliyetlerin içerisinde sadece emek ve risk karşılığı haklı olan kâr girecek. Faiz ve vergi girmeyecek. Adını değiştirmek suretiyle siz piyasada olan bir malı maliyetin içerisinde daha büyük bir fiyatla sokarsanız o aynı kapıya çıkar. Onun için bunlar Adil Düzen’in tatbikatı değildir.

Şimdi bunları işaret ettikten sonra müsaade ederseniz, zannediyorum ki üzerinde durulması icap eden konu, --bu Cezayir laiklik meselesini en sona saklıyorum, Amerika kısmı için mecliste konuştuk, dünkü iftarda konuştuk, şimdi buyurun Konya iftarına orada da konuşuyoruz, evet. Biz Amerika’ya bir kere de huzurlarınızda söyleyeyim bugün Müslüman ülkelere karşı kullanılan çifte standart ve meydana getirilmek istenen düşmanlığı ortadan kaldırmak için gittik ve Müslüman ülkeler parlamenterler heyeti olarak gittik. Bir buçuk milyarlık Müslüman ülkelerin halkları adına onları ikaz etmek için gittik. Neden? Çünkü Batı dünyası soğuk harpten sonra şimdi kendisine yeni bir düşman yaratmak istiyor. Komünizm çöktü öyleyse biz böyle tek kutuplu duramayız, bir düşmanımız olacak. Kendi insanlarını toplamak, aldatmak için. Yeni düşman olarak da görüldüğü gibi İslam alemini bir düşman olarak hazırlamak istiyor. İşte bütün NATO toplantıları, hatta NATO’nun kendi baskılarında, kendi tatbikatında eskiden komünizme izafe edilerek düşman rengi kırmızı idi şimdi yeşili kullanmaya başladılar. Esasen kendi toplantılarında açıkça biz artık İslam’dan gelecek tehlikelere karşı bir kuruluş diyorlar. Demekle de kalmıyorlar, İslam alemine karşı sayısız çifte standart kullanıyorlar. İşte gözümüzün önündeki, Ermenilerin Azerbaycan’daki katliamı. İşte şimdi Libya’yı bombalamak için bahane arayışları. İşte Irak’a bir seneden beri hala ambargo uygulanması. İşte Keşmir işte Filistin, Dünya’nın neresine bakarsanız bakın Müslümanlara karşı Batı aleminin, emperyalizmin haksız bir tecavüz zincirini sürekli olarak

devam ettirdiğini görüyoruz. İşte bizdeki Güneydoğu Anadolu. Bu da onların tertibidir. Dün uzun uzun anlattık, vesikalarını okuduk. Bütün bu olaylar karşısında biz kendilerini uyarmaya gittik. Dedik ki bak, 1,5 milyarlık İslam alemini siz kendinize düşman edip yeni bir harp çıkartırsanız zannediyor musunuz ki bu harpten kârlı çıkacaksınız? Bunun sonu gelmez ve de perişan olursunuz.

Niçin yeryüzünde diyalog ve barış için çalışmıyorsun? Hemen huzurlarınızda haber vereyim, görüştüğümüz bütün Amerikan senatörleri, bir de baktık ki bunlar saf adamlar, yani bu emperyalist, Siyonist mihrak gelmiş bu saf adamları aldatıyor, kendi planını yürütüyor. Çünkü konuştuğumuz zaman ön fikirle birtakım şeyler söylediler ama benzinleri yok. Arkadan biz ona meseleleri açıkladığımız zaman haklısınız Amerikan politikasında büyük çarpıklıklar var, biz bu çelişkileri düzeltmeliyiz ve şimdi bu anlattıklarınızdan anlıyoruz ki biz düşmanlık çıkartmak için, fesat çıkartmak için çalışıyormuşuz. Öyleyse ben senatoda bu söylediğiniz istikamette çalışacağım diyecek kadar saf insanlar. Kesin kendilerinin bir fikri yok. Kim etkilerse ona göre çalışıyor. Kendilerinin dış işleri bakanlığının bütün Müslüman ülkelerin ilişkilerini gören bakan yardımcısını aynı durumda gördük, Birleşmiş Milletler sekreterini aynı durumda gördük. Ve tabii gördük ki boşuna gitmemişiz. İşte Azerbaycan'a temsilcilerini gönderttirdik ertesi gün. Ve konuşulduğu zaman yeryüzündeki fesat yerine barışın gelmesine faydalı katkıda bulunabilecek, bunu gördük, biz hatta bilhassa tabii devletin resmi temsilcilerinin ve bütün Müslüman ülkelerin bu yolda çalışmalarında yarar görüyoruz. İnsanlık, bu temaslar yapılmadığı için yeni bir savaşa sürüklenirse çok yazık olur.

Şimdi son olarak geliyorum sizin bu laiklik, Cezayir vesaire gibi sözlerinize geliyorum. Her şeyden önce tabii bütün insanlar için saadet, hakkı hâkim kılmaktadır. Şu konuştuklarımızı dinlediniz. Biz niçin çalışıyoruz? 6 milyar insanın saadeti için. Bu konuştuklarımızda biz, insanları sömüren emperyalizm ve Siyonizm'i hedef alıyoruz çünkü dünyada böyle bir mihrak var. Bak Müslümanların parasını almış o parayla 6 milyar insanı, Amerikan halkı da dahil sömürüyor. Niçin biz bu emperyalizm ve Siyonizm'den hoşlanmıyoruz? Çünkü biz 6 milyar insan saadet bulsun istiyoruz, onlar buna mâni oluyor. Ben şu hastaya ilaç vermek istiyorum, emperyalist, Siyonist benim elimdeki ilacı döküyor. Onun için çekil şöyle kenara bakalım diyorum. Yani bizim temelimiz iyiliktir. Herkesin saadetini istemektir. Hatta emperyalizm ve Siyonizm'e kızırırsak insanlığın saadetine mâni oldukları için kızıyoruz. Bizim temelimiz intikam değil, hırs değil, kin değil saadettir. 6

milyar insanın hepsinin saadetidir. Onun için bizim yolumuz açıktır. Saadetin meydana gelmesi için kuvvetin değil hakkın hâkim olması lazım gelir. Hakkın. Onun için bak size anlattığım Adil Düzen, hak hâkim kılınması için baştan sona kadar tanzim edilmiş bir düzendir. Bununla şunu demek istiyorum. Hepiniz kesinlikle inanınız ki hak gelince batıl zail olur ve mutlaka, mutlaka hak gelecektir.

Bugün Türkiye’de iki çeşit insan var. Birisi Refahçıdır. Bu gerçekleri duymuş, bilmiş, inanıyor. Öbürü nedir? Refahçı olmanın adayıdır. Başka insan olamaz bu ülkede. Yarın duyduğu zaman o da Refahçı olacak. Neden? Yahu sen deli misin arkadaş? 10’mu büyük 1’mi büyük? 10 daha büyük. Öyleyse Refahçı olacaksın yani hiçbir manevi tarafın olmasa da. 10’un 1’den büyük olduğuna aklın eriyorsa Refahçı. Niye? E bugün senin kazandığının 10’da 1’ini veriyor bu Yahudiler, Siyonistler sana, 9’unu alıp götürüyor. Demin hesabını verdim. Sen bugün kazandığının 10 mislini kazanmak istemiyor musun yahu? İstiyorsun. Öyleyse Refahçı olacaksın, bu batıl partilerin arkasından gidemezsin, bu kadar açık. Bak bizim işimiz matematik, matematik. Aklın işliyor mu? Refahçı olacaksın. Niye? 10 misli kazanmak 1 kazanmaktan daha iyidir de onun için. En azından bunun için Refahçı olmaya mecburuz. Hakkı üstün tutmak herkese saadet verecek olan yoldur. Bundan dolayıdır ki bugün Refah Partisi’nin temsil ettiği zihniyet bütün insanlığın saadetini meydana getirmek isteyen bir zihniyettir. Bu zihniyeti ancak emperyalizm ve Siyonizm önlemek ister. Nasıl önlüyor? Bak bir türlü TRT kanunu değiştirmiyor. Biz meclise gelir gelmez ilk verdiğimiz bir numaralı kanun teklifi ne? TRT kanununun değiştirilmesi. Ne istiyoruz biz TRT kanununda. Yahu şu haberleri veriyorsunuz. Şu haberlerin içerisinde partilere belli bir zaman ayırın. Bu zamanın içerisinde bir adalet olsun. Bir adalet olsun. Sonra o zamanı vermeniz yetmez. Siz sözde şimdi mevcut kanuna göre, biz de mecliste grup kurduğumuz için bizden de bahsediyorsunuz ama nasıl bir hileyle bahsediyorsunuz. Biz gruba selam veriyoruz o cümleyi söylüyor. İçerisinde asıl ne ifade ediyoruz bu yok. Veyahut bir cümlenin gerekçesini kesmiş, gerekçesini kestiği zaman o söz iddia olur. Niye başkalarına 10 dakika veriyorsun da bize 10 saniye veriyorsun bre zalim zihniyet. Kim yapıyor bunu? Dünya emperyalizmi ve Siyonizm’i. Abilerinin hoşuna gitmek için böyle yapıyor. Ama mızrak çuvala sığmaz ki. Hak mutlaka galip gelir. Hakkın galip gelme vasfı kendi içinde mevcuttur. Onun için bak biz kanun teklifini verdik, adalet içerisinde zaman ayırın. Hepsine eşit demiyoruz ama makul bir adalet, bir. İkincisi bunun muhtevasına ne koyulacak? Şu kadar vakit ayırdın değil mi? Biz de bu konuşmayı yaptık. Bırak bu ayırdığın 3 dakikayı biz nasıl istiyorsak onu

söyleyeceksin. Bu kanun teklifimizi getirdik, bak aylardan beri komisyonlarda oyaladılar bu batıl partiler. Şimdi meclise indirme hakkımız var, indireceğiz. Göreceksiniz, bir şey için savaşıyoruz. Ben 15 gün önceki meclis konuşmamda bir şey söyledim. Dedim ki bak siz çoğunluk zulmü yapıyorsunuz basit matematik aritmetiğe dayanarak ve de hileli seçim kanununa dayanarak ancak en azından bir milletvekili bir kanun teklifi yaptığı zaman, meclis ben bu kanun teklifini reddediyorum dediği zaman, o milletvekili rica ediyorum kim kabul ediyor kim reddediyor tespit edilsin millet bunu bilsin dediği zaman otomatikman açık oylama olmalıdır. Ki millet hangi haklı şeyi kimler kabul ediyor, kimler kabul etmiyor belli olsun.

Şimdi ben geçen ki konuşmamda zaman çok daralmasına rağmen bunu söyledim, önümüzdeki günlerde de bunun üzerinde ısrar edeceğiz niçin siz inançlı, memleketin en kıymetli gençleri olarak şu anda fırsat bulmuşken sizi bu hususta hazırlamak istiyorum bak göreceksiniz nasıl minderden kaçacaklar. Yok efendim karambole gelsin, kim hakkı tutuyor kim batılı tutuyor belli olmasın diyecekler. İşte felaket buradan başlıyor. Şeffaflık derler, dürüstlük derler ama tatbikata geldiği zaman kaçarlardı. Biz istiyoruz ki milletimiz bunu görsün. Basınımız bunun üzerine yürüsün. Bunları yakalasin niye kaçırıyorsunuz desin. Ki çektiğimiz dertlerden kurtulalım. Bundan dolayıdır ki bak kardeşlerimize, efendim Cezayir olayı söz konusu yapıldı işte yüksek rütbeli bir generalimiz böyle, böyle olursa ne olursa bir şey demiş dediniz siz ne yaptınız? Biz bunun üzerine mecliste bu işin mesulü olan millî savunma bakanına bunu sorduk. Millî savunma bakanı da kimse böyle bir söz söylememiştir dedi. Şimdi ben ne yaptığımızın hesabını önce veriyorum. Susmadık tabii, kim bunu söylemiş bakalım dedik. Kimse söylemedi dediler. Eee ortalıkta bir boşluk çıktı, bir. İkincisi böyle bir şey asla olamaz çünkü yine millî savunma bakanımızın sözüyle söyleyeyim bak şu milletin içerisinde ne kadar oruç tutan varsa askerimizin içinde de o kadar oruç tutan var. Onun sözü. Daha dün kendi bütçesi konuşulurken. Bu millette ne kadar namaz kılan varsa askerimizin içinde de o kadar namaz kılan var. Bizim ordumuz bin yıl benim söylediğim bu hakkı hâkim kılmak için canını vermiş, şehit olmuş bir ordudur. Biz Kıbrıs harbini bu ordumuzla beraber yaptık koalisyon ortağımızla değil, koalisyon ortağımızla değil. Bizzat Millî Güvenlik Kurulu'ndaki generallerimizle, asıl biz bir ve beraberdik. Koalisyon ortağımıza kalsaydı püüüü neler olurdu neler. Yok bilmem kanton usulü yok bilmem şu teklifi götürelim bu teklifi götürelim, bütün o tekliflerin hepsini biz ordumuzdaki inançlı kumandanlarımızla beraber yürüttük ve bize karşı ambargo koydular silah ambargosu, Kıbrıs

harbinin arkasından bu Irak'a konan ambargo vaktinde bize de kondu. Türkiye'deki Amerikan üslerini biz aynı kahraman ordumuzun kumandanlarıyla beraber kapattık. Onun için biz Cezayir'de yapılan olayları asla doğru görmüyoruz. Çünkü o, Fransa'nın Cezayir'in iç işlerine karışarak oynadığı bir oyundur. Batı'nın çifte standardıdır. Fevkalade yüz karası bir davranıştır Fransa için bu. Balkona çıkıp demokrasi nutku atacaksın, sonra bir ülke kendisine bir yönetim tayin edecek gidip işini sokacaksın ve o ülkenin bu işini bozacaksın. Hiç. Bir kara lekedir Fransa için, Batı için. Tek dişi kalmış canavar, Mehmet Akif'in tabiriyle bu gerçeği teyit eden bir davranıştır. Ancak biz inanıyoruz ki Türkiye çoktan bu mesafeleri katetmiştir. Türkiye bütün Müslüman ülkelere hakikaten örnek olabilecek bir noktadadır. Önce Adil Düzen çalışmaları bütün dünyadaki ülkelere en fazla ilmi olarak Türkiye'de incelenmiştir. Türkiye bütün insanlığın saadetine ışık tutacak, asırlar boyu olduğu gibi. Bu sadece Adil Düzen'deki çalışmalar bakımından değildir. İnsan haklarına saygı bakımından, en büyük kalkınma hızını koymak bakımından, devlet-millet kaynaşması bakımından, inançlı insanlarla ordusunun bir araya gelip iş başarmak – biz istiklal harbini de böyle kazandık- bugünkü zorlukları da aynı şekilde yeneceğiz. Siz hele Refah Partisi'ne şu meclis ekseriyetini bir getirin bakalım gerisi kolay. Hepinize çok teşekkürler ediyorum. Tekrar Ramazanlarınızı kutluyorum. Milletimize siz imanlı, siz şuurlu, çalışkan, ülkemizin iftihar ettiği gençler olarak en hayırlı hizmetleri yapmanızı diliyorum. Allah'a emanet olun. Esselamu aleyküm.

Kaynak: Erbakan, N. (Konuşmacı). Adil Ekonomik Düzen [Konferans]. Ankara. Erişim: 25.09.2022, <https://www.youtube.com/watch?v=96LgahaRmd0>

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

İsim SOYİSİM : Mustafa GÜNGÖR

Doğum Yeri :

Doğum Tarihi :

EĞİTİM DURUMU

Lisans Öğrenimi : Kocaeli Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi,
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, 2011

Yüksek Lisans Öğrenimi : Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim
Enstitüsü, Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Devam Ediyor

Bildiği Yabancı Diller : İngilizce- YDS: 91,25

BİLİMSEL FAALİYETLERİ

a) Yayınlar

1) Kurnaz, Ahmet vd, (2019). “Ulusal Güvenlik ve Sosyal Medya: Fırsatlar ve Tehditler”,
Management And Political Science Review, C.1, S.2, ss. 75-96.

İŞ DENEYİMİ

Çalıştığı Kurumlar ve Yıl:

İLETİŞİM

E-posta Adresi :

ORCID :